Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion

הועתק והוכנס לאינטרנט www.hebrewbooks.org ע"י חיים תשע"א Cincinnati, Ohio Manuscript No.

This text is from the collection of the Hebrew Union College – Jewish Institute of Religion, which holds all copyrights therein. These images may be downloaded or printed for personal use, but may not be reproduced in any publication without the prior permission of Hebrew Union College – Jewish Institute for Religion. For further information, please contact Laurel Wolfson, Administrative Librarian, lwolfson@huc.edu, (513) 487-3274

מכנילפוֹא בכלני למות לא זעבר ושמיבות בכבותו עמי לא ישפי לצשעיה יפיד דיכה לא יכהה ילא ירוץ עד ישום בחרץ משפט ולתורתו חיים ייחלו: לח יהלו ולח ילחי עד דיתקין בחרעה דינה ולאוריתה כד אמר החלו יהוה למן יבתרון בולע נישמים וכומיתם לצמ מחלון ובמגעיה כניבו נשמה לעם עליה ורוח להולכים בה : כרלן אכור. חלה עלמח מיז. דברה שמיח ותלכון שכליל חרעה וריירה אי יהיב כשמח לעם דעלה יורוחא לרמהלבין בה : אכי יוֹז דְרָאִתיךְ בִצַרֵיך וחַוֹנגָן בּוֹרִיךְ וחַצִּרָךְ ו ואתבר לברית שם לאור גוום: אבא ייז י רביתך כזשוני ואתקיפות בידך ואתקכיכך ואתכיכר לקים שלם לכוקור עמומין: לפתו עובים עורות להוציח ממסגר אסיר מבית כנא יושבי חשה י לפתחה עיני בית ישרחל דאנון כסמן מן אוריתא. ל לאפקח גלנותהון מבוני עממוח דחכון דמו לאפורין: ולמופר דחון משעבוד מלכנותח יחונון שכיגין בחסורי זבל : אלי יחוה הרא שמוי ו וכבודי לחחר לח חתן ותהלתי לפפילים: א

g-Usign a windution addos a seek all sept see מלון אוני עלנו לון לעליקור וולי הולים עומטולנו איזכנות שעכם א פור מינתו נגן העלוני. לער על על היינו היינון היינון היינון אינון אי שורני ליתול שיני חולש תהלתו מיננה הזורץ ני פורדי הים נם ומלחו היים וישביהם : שבחו ינרם יונ תושבחה חדתה הקתרי תושבחתיה פאסיטי אנתא בעעי בפא ומפְנְגוּים, בּצְנוֹן וֹ ניעבועון י יִּבּוּאי מוֹרְבּר וֹתְרָנוֹן וֹיִבּר יֵנֹרְנִי ירנו ושבי סלע מרחש הרים יצוחו ו ישבודו מדברה וחרנין יתבן ביהי פנחין יתבון מדבר ערבחיי ישבחון מיתיה כד יניון מבתי שלמיהוי מרישי עוריה ירימון דלהון : ישימו ליהוה כבוד ותהלתו בחיום יתורי ו ישוון פרט יהוה יתרא יותושבחתיה בנגנון יודון: יהוק פגבור יצא נחיש מלחמות יעיר קנחה יריע אף יצרוח על אויביו יתגבר : ייג למעבד גבורן מתגלי למעבד גבורן מתגלי ברגו במפוליאף בזועי

יתל בתלי הבבותו אונילי בובולניוו א

שנושה בי מתובש שלונים נאר נשנשלב כ פֿונקבל ענהל מידע מולבעל יותר יותר עול אלפון בעול אלפא משלמו י דחם יתובון לחוריתו ולו תבוי כחבלין על ילרא ימגלי דיני עליהון יצרון ויסופון בחדא : א אתרוב הרים וגפעות וכל עשבם אוביש ושמתי-כחרות נחצר לאיים וחגמים אוביש: אחריב הרים וגבעות) שוניון ונבמו וכל עסביחון חובישי ואשור בהרין לנגנון וחגמין חיוביש: והולכתי עורים בהרין לא ירעו בכתיכות לא ירעו ברתיכות לא ירעו חדריכם חשיב מחשך בפנימם בחור ומניתשים למישור אלה הדכרים עשיתים ולא עובתים : נאדבר דכסמן בחורה ד דלא ירשוי בשבילין דְנָא חִיבַפוּ חַררִיכנון אשוי קבל זרמיהון לניהור ובנילה למישהה אלין מתנה) יאי תמביניכון נקח חרמילכון :

פים פים היו מולרת גדו פי אעיה גדי הפערת שה מולרת גדו פי אעיה גדי

3-11

.

ילמיהון. אדבר

הור זור

גבור

יות גלוי

ָּבֻנֶעי. בְּגַיֶעי

עברה לא ילדה פצחי רכה וצהלי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה חמר יהוה: שבחי ירושלם ידהות כחתה עקרה דלה ילידתי בועי תושבחה ורודי דהות כחתה עזריא רלא עדיואתי ארי סניאין יהון בני ירושלם צדיתח מבני רומי יתיבתה המר יוז : הרחיבי מקום חהלך וירועות משכנותיך ישו חל תחשבי החריבו מיתריך וותרתיך תגבי ו אומה חתר בית משרך. נגרני חרעיך יתובי לח תמכעין אסגא אתר עם משריתיך יושלטונך תקופי זבי ימין ושמאל תכרצי נגרטך גוים יינש נערים לשמות יושיבו : ארי לררומא ולצפונא תתקפין י ובנך עממין יירתור ידריין דבריח יימבון: אל וניכן בי בא תבושי ואל תכלמו כי לא תחתיורי כו כשת עלומים תשברי וחרפת שמכותיך לאך תוכרי עוד בא תרחלין ארי לא תצהתין יולא תתכנעין ארי לא תתכלמן ארי בהתת עולמתיך תתנשן י

תתנשן י וחסודי ל ארמלותיך לא תרכרין עוד כי בועבור עושיר יהוה צבחות שמו ומחלך הריש ישרמל מלהי בל החבץ יהקא מרי מרהדעבדידי יינ צבאות שמיה יופרביך ברישא דישנש "אלה כר" יתברי : כי כאשה ענובה ועציבת רית זרתה יהוה וחשת בעורים כי תמחק חמר חלהיה יחרי כחתה שביבחי ועיקת רוח ערעת שביכתה דיוני וכאתה עלומין ידאתרחזת אמר אלהיך : ברגע בטן עובתיך וברחמים גדלים אלבצר : ברמי בעיר בחיקתיך וצרחמין סגיחין אזרים גלוומין : בשצף קצנ הסת רתר סכי רגע ממך וצחסד עולם רוחמתוך אמרש גלך יהור: בשעה געירה סלידית אחי שכינתי זכיו מביך ובטבות עלם דלא נסת ארחים עלך אמר כו מי נוח זחת לי חשר נשבעתי מעבר מי כוֹת עוֹך על החרץ בן, נשבעתי מ מקצף עליך ומגער בך : ביומי נוח דא דרמי ידנימי מות במימרי - דנה יעדון מי טופנה דהוו ביומי כורו עור על חרעה בין דיימות דלה יחול רוגני עלה ילא

الذا

הי ארעה ית

ימרתה לא ימוש וברים שלומי לא תמוע אמר-מרחמה מחתה לא ימוה ארי עוריון יעדין ירמתה יתנרהן ישורי מכיך יהוה לא יעדי ידים שלמי לגב

עניה סוערה לח נוחמה הכה חלבי מ מרבין בפוך חבפר ויסרתין בסהירים ושיכתח מקבלת עולבן גרתח דחמרין עלה עממיח לבי תתכחם החכח כביש בצרידה אכח רצפתין ואשכללפך בחבן טבן ושמתי ברכר שמשתין ואשרי במרגלין חעד ותרעד לחבני גמר וכד תחומי לחבני צרוך ובל בניף למודי יהורה ורב שלום בכיך וכל בכך יהון שמין בחתיתח דייל ישגי והישלם בכך יצדיה תבונני רחדי מעשה בילה תירחי וממחתר בי לח תקרב שור בנביתה התקנין חתרחדי מעושהה חרי לה תקרב שור

نتدناتها

תרחלין . ומתבנחי חני לחייעול עלך יאן גר ימור א אספ מאונני בני גר משנ הקוד יפ יפול י הא מוני בני בני בר משור של היפוד יתכנטון ליך הלנות שמיך בסונה מלכי שממיח דמתכ׳ נשין לחַנְגַח בּיך ירושלם בגניך יתרמון : הו חַנבי ב בנעמו טנה בעום פעם ומוגוע כלן למותאיי נ וֹאְלְכֵּי בְּרָחְתִּי יִיִּ מִשְׁחִיְתּ לְּחַבְּלְ : הַּאְנָח בַּרִית נ בפתחי כפח כור בשוחורין יומפיק מבח לצורביהי ו וַחְבָּח בְּרֵיות מְחַבְּנָח בֹחַבְנָח : בָּל בְּלִי יוּצֵר עַבַּיִר לא יצלח וכל לשון תקום חתר למשפט תרשיעי גחת בחלת עבדי יחוה וצריהתם מחתי כחם יחור : כל גין ידיתנן עלך ירושלם לח יצלחי ובל לישן ידיתום ממוך לדיבה תחייבינה ידה התספת עבדיה דיני נגבותהון מן בדמי אמר יין: הני בּל צמח לכו למים נחשר חין לו כסף לכו שברו וחכלו ולפו שפרו נוופלו ולכו שברו בלון כסו ובלוצו מחור בין וחלב : יו בַּל דַצְבֵּי לַמִילַף יִיתִּנִי וְיוַבַּׁהַ ולית ליה כפף איתו שמעו ואילפו איתו שמעו ו

רותא

נחילנוי בלח בדמין ולח בממון יחולפן דעב מחמר ומחדב למה תשקלו כסף בלה לחם ויגיעבם בלוה לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו מוב ותתענג בדשף נסשבם : למח תתקלון בסתכון בלח למיכל וליחותנו בלח למסבעי קבירו קבלח למימירי וחכולו דעבי י ותתחנק בדרהין נפשבון: הטו הגונכם ולכו חרלי שמער ותחי נתשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דוד הכחממם : ארכיכן אורנכון וקבולו למימרי שמער ותתקיים בחשכוך וחגגר לכון קים עלם פנבות ייינור דמהימנין: הן עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאומים: האירב לעממיה מניתיה מלך ושליט ע על כל מלכנותא : הו גני לא תרע תקרא וגני לא לא ירעור אליך ירוע למען יהוד עלהיה ולקרוש ישרש כי פחרך : הא עם דבה תדע יפלחוכך ינעם דלא זרעקי ירקטון. לאסקא לף מסין יבדול יונ שהדיולבדישא משרש ארי שבחה דופטרת לך לד בושעות מוחן מוץ

וחל

מן

71

M

ואל מי תדמווכי וחשור יחמר גרוש ולמן תדמון ברמי ותשוון יאמר דרישא ישחו מרום עיניכם נראו מי ברה אלו המודיה במפפר דבחם לכלמ בשמ יכרח מוב חולים וחמין כח חיש לח בשרר : בבופו ברומה עינכון נחזו . במרחל בדם מן דברה אלין דחמיה במכין חילי שמיה לכלחון בשמהן בריי מסגי גבורן ותביני חיל חד מסדיה לח מתעפב ו למה תאמר עבדי נעקב ו ותדבר ישרחל בסתרה דרכי מיהוה ומחלהי משפטי יעבר למה תומר עבדו ועוב ירתמולול ישראי מטמרא אורחה בון בייני ומן דרם שהי דיכי ישריו הלח ידעת אם לח שמעת אלתי עולם יהוה בורץ קצות החרץ לא יישף ולח ייגע אין חבר לתבוכהו : הלה ידענמותם לה שמעתה חלה ע עַלְמָח יוֹּג דְבֹרָח יִסְוֹרֵי חַרְעח י בָּח בַעמַל וְלַבּבּ

בליאן. לית סוף לְסְבּלְנוֹתִיה : כֹתֵן בַּוְטֵף בֹחַ ילֹאֵין אומים עצמה ירבה : יהיב לצריביא דמשלהן ל לפתגמו הוריתיה חכמה ולדלית להון תצוף נכקין מקנו : מיעון נערים וייגעו ופחורים בשול יכשלו נישתלחון עולמין חייבין נילחון ורוובי רשועות אתבלא יתבלון : וביו יהנה יחלים כח יעלו ה אבר בנשרים ירוצו ולא ייגעו ילבו אלא ייעקו : ודסברו לפורצנה דיני יתבנשון כוביני גלותהוך. ייספרן חול. ויתחדתון לעולמתהון בצמוח די דיסליך על גדפו כשרין. ירהשון ולא ילחון יהפן ולח ושתלהון : חלו איים ולחופנים יחליפו כח יגשו ידברו יחדו למשמט לקרבה : חציתו למומרי נגוון ומלכוון ייקפון חיל יתקרכון בכין ימכלון יכחדם לריצא נתמרב י מי העיר מוכערת צרק ידרחהו לרגלן יתן לפנין גוים ומלכים ירד יתן בעלר חרבו בהם

כדף קשתו : מן איתי בגלחי ממדנחה אברהטר בחור צרבת בקשוע ברביה לחתריה. מפר הַרְמוֹהִי טַמְמִין ומַלכִין תַברי רְמָח בעפרה זָט קטילין קרם חרביה י בקשה רדףינון קדם השתיה: יררףם יעבר שלום ארת ברגליו לא יבא י רדינימן שלתו עדת שלם יחלת אוכח ברגלוהי לא עבת מי בעל ועבה זרה הדורת מראש חני יהוה כאפון ואת אחרונים אני הוא: מן א אמר אלין ביים ועביד ידפר דריא מלקדמון -אפה יור ברית עלמה מברחשית חף עלמין עלמין דילו חמן ובר מני לית חלה: באו חים ווורחו בצות הַחָרֵץ יַחְרָדֵנ בַרְבוּ נוּמְתִּיוֹן : חָבוּ כְבְּנוֹתְּאַ וירחלון ירבסיחי ארעא יסופון זיתברבון ויתון: אוש זת רעתו יענרו ולחתיו יחמר חגד י גבר ית חבריה יסטדק לאחותרינימר תדפ : ניתנה חכש את זרף מחליד פשיש את הלם פעם אמר לדבן טוב

117:

עיון

7

11

*

J. D.

בּנִנל ינונו

רעו.

בנה געלו. הותי ומתביה ליה במסמרין דלא ימלני : בעובדיינו דמתבה בנוסמרים לא ימוח: הלא יביתו ב בעובדיינו דמתביה בנירא עם ביבחה מנור בפתי שא

ראתה ישרחל עברי יעוב אשר בחרתיף ברע אברהם אוהבי : ואת ישראל עבדי יועקב ד רְּחְתּרְעִיתִּי בָּךְ׳ צַרְעִיה רְחַבֹּרְנֶם רַחְמֵי : אָשׁר הְחִצּרְנִיּוּ מקצות הארץ ומחציליה זרחתוף נחמר לך עברי אתה בחרתיך ולא מאסתיה : דַבַרִיבתר מנרעית אַרעא וממלכותה בחרתך וחמרית לד עבדי חתי חתרעיתי בר ולא חרמזילר : חל תירה כי עמף חלי חל תשתע בי אכי אלהיך אמצתיף אף עברתיף אני תמכתיף ב בימין צרבי : לח תרחל הרי בסעדר מימרי 'לא מעבר עבי עלנו עלנלב. מענינל עם עלמדינלר עם אחריבך בימין גושפו : הן יבשו ויבלמו כל הנחוש בלו יעוֹר בּעוֹן וֹיִשְבְּרוֹ שִנְבֹּי נְיבֹּרוֹ יִנְעִרְ יִנְינִי עִים יִבְּענּוּוֹ

ויתכנעון

ייתבנעון כל עממיח דהוו מתגרן בך יהון כלמחי וכלח מדעם גוברין דהוו מתגרן למעבר עמך זרב: כי חני יהיה חלהיד מחניד ביריה החמר לה חל תירח אני עברתוך: ארי חנח יינ חלהך מתקיף ימיברי דאמרית לך לח תרחל מימרי בסעדר:

3 7

Hu

= 71

7

החה

בותר

ישתע

る

שלוי.

הנחוים

אַל תִּירָחִי תִּבַּעַת יַשַּׁרֶב מְתִּי יִשְּׁרָבְּ זְּכִי עֵּ שְׁבַּעַרְתִּיךְ כָּחָּם יְהְּוֹה וִגְאָרְ זְרִישׁ יִשְּׁרָבְּ : כָּחְ תִּדְחַלוֹן שׁ שׁבּשַׂיֵחְ דְבִּית יִשְּׁרָחְלֹּין שׁ בַּפַעַרְכּוֹן חְמֵּר יִיֹנֵי וְמְרִיזְכּוֹן זַרְישָׁחְ דִישְׁרָאַ : הְּכָהְ בַּפַעַרְכּוֹן חְמֵּר יִיֹנֵי וְמְרִיםְ בַּבַעַלְ מִיּפִיתְ תְּבִּית יִשְׁרָאַ : הְּכָהְ בְּשַׁמְתִּיךְ לְמִוֹרָג חְרִים בְּבַעַלְ מִיּפִיתְ הְבִּיוֹ לְמִירָג חְרִים בְּבַעַלְ מִינִיתְ תְּבִּיוֹ לְמִירָג תְּ תְּבִּינִ בְּמִינִיתְ תְּבִּינִ בְיִהְיִם יְבִּינִיתְ הַבְּיִים יִשְׁרָבּוֹ וְתְּבִּינִ בְּמִימִיְח וּתְבִּינִי תְּבִּינִ בְּיְחִוֹּהְ בְּבִּינִיתְ הִבְּיִבְּי וְמִינְם וְתְּבִינִ בְּיְהִוֹּהְ בְּבְּיִבְּיִ וְתְּבִּין וְתְּבִּינְ הְבְּיִבְיִ וְתְּבִּין וְתְּבִּינִ בְּמִימִירְוֹ תְּבָּינִיתְ הְבִּינִיתְ וְבְּבִּינִ בְּמִימִירָוֹ וְמִימִירְוֹ בְּעַלְּטִיּבְּׁ לְבָּבְּה וְתְּבִינִ בְּמִימִינְה בְּבִירִים יִבְּרִישִׁר בְּעִבְּינִיתְ וְבְּיִבְּי וְתְּבִּינִ בְּמִימִירְוֹ וְמִבְּינִי וְמְבִּינִ בְּמִימִירְוֹ וְמְבִּינִ בְּמִימִירְוֹ וְמִבּינִי בְּבְּיִבְּי בְּבְּיִיבְּר וְתְּבִּינִ בְּמִימִירְוֹ וְתְּבּוֹי בְמִימִירְן וְתְּבְּוֹי וְנְתְּבְּיִ בְּבְּיִבְּי בְּבְּיִיבְּי בְבְּיִבְּיבְּי וְתְּבְּיוֹ וְנִיתְ וְוּתְוֹין וּתְּהוֹן וּנְתְּתְ וְנְתְּהוֹן וְנִיתְּוֹ וְנִתְּתְּי בְּמִימִינִים בְּמִימִינִין בְּמִימִינִים בְּמִימִינִין דְּיִבְּיִים בְּבְּיִבְּיבְּיבְּייִים בְּבְּיִבְיבְּיוֹ בְּבְּיִבְּייִבְּייִ בְּיִּבְּיוֹי וְתְּבְּיוֹין וְנִינְיוֹין וּתְּחוֹן וּתְּחִוּן וּתְּבְּיוֹ בְּבְּים בְּבְּיִים בְּבְּים בְּבְּיִבְּיִיבְּים בְּבְּיִבְּיִיבְּים בְּבְּיִים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּיִבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּיִבְּיִים בְּיִבְּיוּ וְבְּיִּבְּים בְּבְּיִבְּיבְיּבְּים בְּבְּיּבְים בְּיבְּיּים בְּבְיּים בְּיבְּיוּבְים בְּבְּים בְּבְּים בְּיִבְיּים בְּיִבְּיוּ בְּבְים בְּיוּבְיוּבְים בְּיִבְּיוּם בְּבְּבְּבְּעְנִים בְּיוּתְיוּים בְּיִּים בְּיוּבְיוּתְיוּי בְּיוּים בְּיבְּיִים בְּבְּייִבְּיִים בְּיִבְּיוּתְיוּ בְּבְּיִים בְּיִים בְּבְּייִים בְּיוּבְיוּים בְּבְּיִיתְּיוּים בְּבְּיִים בְּיבְּיוּים בְּבְּיִבְּיים בְּיוּבְייִּים בְּיִים בְּיוּתְיוּי בְּיו

רשל אל תשתמו : השלונים יותחביונים

מבקשים מים וחין לשוכם בצמח כשתה חכו יהיה אענם חלתי ישרחל לח חעיבם : עכותניח וחשיביחי רמחמדין לחולמנח הה בצהיח למיח ולח משבחין רוחהון בסגופה משלהיה הבח יוג היביל צלותהין חלהה דישרחל לח ארחירנין

הפפורת דירא אלין מלכים ב סימ'ד

ראנטדך אחת מנשי הכביחים צעקה אל אלישע לאמר

עברך חישו מת נחתה ידעת כי עברך היה

ירא את יהוה והנשה בא ליחת אתשני ילדי לי לעברי

וחתתה תיא מנשי הלמידי בבייה מצווחה קרש

אלישע למימר עבדך עובדיה מית ואת ידעת איי

עברך היה דחיל מן זיין דבר הטילת חיבל יר

נבייה דיין דבר מנהן מחה גוברה ואנה יות ומוכיר

לקון

ה מפיתין

לנול בנול בנו למוככוות בעומב בשומב ימו לנם ביוכול אונפאי וכעון נשיח אתה למדבר ית תריך בני ליה (לעבריה) לעברין. עוד מחתן ושתין וחמשה גמנין. צווחת חיתת טובדיה כהחי גווכח ולה משבח ולח ידעא מח למעבר עד דְחָגְלָח לבי קברי וצווחים ואמרא רחלה דיינ דחלה דייני וחשתמע לה זלה מבינו מ מיתיה מן חרין דחלה דינג דבה בעיתי תרבעה חדרון דחליון דייני אברהם ויוסף ואיוב ועובדיה אתיבת וממרת לך לא בעיכח שא הבי דכתיב ביה דחלא דינו לחדא יוכד שו ידע והח קבריה הנה מתפלשת בנבריה וצא צווחה ואמרה מרי מרי היתך רוחצנך די כשטחה די דמכתה ודמותחי כד אמרית למאן אנת שביה לי נית תרין בני יואתיבתכי דרכון עלמה רוחדן לי ואמרת לי שבוך יתמך וחנה אביימינון יותרמלתד עלי תתרחיץ וכדו לח ל- נחשכח משיניב ויתמו נ כמי צווחי וחמרי מבלן אבח זבלן אבא אתיב עובדיה ואמר לה זילי לגבי אלישע בפורתא דמשחא דחשתחר גביך וליברכיך מ ביהי דחנה בד חטמרתינהו

דוָקר ביביחי

> ילון י ילון י

ע לאמר יך היה לעברים

> ת חני בנה

7

- יכון וביכר:

במענ נבנות וזכנויכנו במתנונת בפנומת ובמוא . וכר אשוניין בוצינה דמשחה נכרו לא ביממח ולא בנינות נודבר לוה נבנות דידי לנבר יושלים נמח ד רחושפנתיה ידהכי ביקרה מש למרי דעלמה ער דרחים על עניח ועל מנסבינח ובבין אנלת לא-לחתסנתיה דחלישע כולי החני : ניחמר ארדיה חלישע מה חעשה לה המידילי מה יד יש לה בנית ותחמר חון לשנתחף כל בבית בי חם חקור שמן: וחמר לה חלישע מח שעביד לידי חנח לי מח א אית לך בביתח ווומרת לית לממתף מדעם ב בביתא אלהין מנח דמשתח : ניחמר לכי שחלי לה כלים מן החוץ מחות כל שכניך כלים הזים ארב תמעיטי : נחמר חיניבי שחלי ליך מכין מן ברוו. מו בנ הובבבי , ממו ניינו ניבנו נע עבתרו! ובאת וסגרת הדלת בעדף ובעד בניף ויצקת על כל הכלים החלה והמלון תסיטי : ותהכין ותגינין רשח בחקף ובחפי בנך ותריבין משחחי על כריב מכוח העקיר ומכח ביתמכי תסלגיו ועלול מ

יַלְץ.

ינלון

4

: בנית

שמון:

א אז

ם כ

חלילה

HE

נרין:

קת על

יותגינין

מלה מ

יאן בנווי

מֵחְתוֹ וַתְּסִגְר הַדֶּלָתְ בַעְרָה וֹבער בַצִיהָ הֶם מִגִּישׁ אליה והיח מוצבת : ואבלת מלותה וחגפת דשר בחפה ובחפי בנהח אנון מברבין לה מפח יוהית מרידה משחה: ניהי במלחת הכלים ותחביר חל בנה הגישה אלו"עוד כלים משמד השמן: והוה כ אין עוד כני כמשלם מניח ואמרת לה דריב לי עוד מכח וחמר ייע מד לה לית שד מנה ונסק משחח: ותבח ותנד ל לחוש החלהים ניחמר לכי מכרי חת השמן ושלמי אַע לאינ וֹאני וְבְּכִּינֹּ עִעוֹה בּכוּעֹר : נִאַעַע יִבְּכִינִּ תִּעוֹה בּכוּעַר : נִאַעַע יִשׁוּיאַע לכבנית דיניג נחמר אינילי גביני ית משחה ו ושלמי למרי חובתיך יוחת ובכך יתתפרנקין במח דורדל היום ויעבר יְישׁתַאר: חלישע אל שונם ושם חשה גדולה ותחגד בו לחכל לחם ויהי מדו עברו יסור שמה לאכל לחם: ו והוה יומח ועבר אלישע לשוכם ותמן אתרדא דחלת חטחין - וחתקיפת ביה למיבל לחמא והוה בנמן מעדוהי מתחני לתמן למיכל בחמה : ותחמר י אישה הכה כָח יִדְעַתִּי כֵּי מִישׁ מְלֹהִיִם קַרוֹשׁ הוח עבר

300 000

מקיכו עמיד : לאמרע לבתקה ינגו בתל יבתלא יאניי לבים דייב לרושה מונים בנונכה בנונכת וניינה : נתשה פון עוליות דירי בעינה נעשים לו שם מעיה נשלתו וכסדא ומנורה (נְהְיַה בּבֹחוֹ חַלֹינוֹ יְפוֹר שַמֵּה : כַעביר בּעַן עלית כותלה געירה יוכתבין ליה תמן חתר יערטית נסֿעוליא נכרמישׁ נמכנישׁם, ליּשֵּי. בְּמֹיעוֹשׁ, נְינֹעֹנִיא יועטני לתמן: ניהי היום (וכא) ניבא שמה ניסר חל העליה רושכב שמה : נהנה יומח נעל לתמן ינור לעליתח -נשביב עמן : זיממר על מיעני נחני בנע קאלמיותב הנאת ניתרה לה ותעמד לפנין: נאמר לגיחני עולימיהי קרי לשונמיתא הראי ויהרא להי ונמת ברמוהי : כ ניאמר בן אמר כֹּן אלים בּנוֹ מנינוֹ מנינוֹ אלינו אלינו אורכל התרביה הגואת מה לעשות לה היש לרבר לה חרש המלך זון חל שר הזכח נתאמר בתוך עמי חוכבי יושבת : וחמר ליה הימר כנו לה הח עסקת לנח. ית כל עסקת הדה, מה למעבר ליך הנחגם חית לוך למללח עם מלבא או עם רב חילאי ואמרתי

בגו עסקי עמי חנה מפוברה : ניחמר ומה לעשות לף ניממר מיעני עבר בן עון לה נעושה נצו : נאמרי ומה למעבר ליה יוחמר גיחני יבקושפיה בר לית להי ובעלה מיב ז ניאמר זנח לה ניתרא לה ותעמד בחתח: נאמר דרי ליהי יקרא לה יודמת בתרעח : ניאמֶר לַמוֹעֵר הַגָּה בִּעת חַיִּה חַתְּ הַנּבּנת חובות בן נתחמר חל ארגי איש האלהים אל תכנב בשתתתיך : נאמר לגמנח הרין כערו רחתון זימון. תהן מחבנת בנתי נממרת בבעו ובוני נבוח דינין. לח יתכדב פתגמח בחמתך: ותחר החשה ותלר בן למועד הַנַּה בָעַת חַיַה חִבר דבר חַבָּיה חָבים למועד הַנַּה בָעת חַיַה חִבר הבר וטדיחת אתתה וילידת בר לנמנח הדין כעדן ד דהוח ביומח דמליל עמה חלישע: ויגדל הולד ניהי היום ניצח חל חביר חל הקוצרים : נרבא ר רביח יוהות יומח י וכנין למבוהי לות חלודיה : ן ויאמר אַל אבוו באשיורחשי ניאמר אַל הנער שחהו חל חמי : נחמר לחבוהי רישי רישי ואמר

עולימיהי דר: ג מת כל

771

יוכי

. געלנעי

זמרתי

למולימא פֿבעי נעובעני לעמיני : ניבעינו ניביעיעו אל אמן נישב על כרביה על פגהרים נימת: ונסביה. נחובלוה לחמיה יותיב על ב ברכהה עד טרן ס קוהרה נמית : ותעל ותשפיבהו על משת חיש -החלהים ותסגר בערו ותגח " וסליקת וחשביכתיה על ערפהי דכביה דיני נהגפת בחווהי ונפקרע: ותדרון אל חישה ותחמר שלחה כח לי חחד מן הנערים וחחת החתולת וחרוצה עד חיש החלהים ימשובה : וצרת לבעלה ויומרת ישבר בען לי חד מן מוכימת. ועבא מו עובה , ועתממי לוע לביח דינג ניחתיב : ניחתר מרוע אַתְּ הוֹלְכָּתִּר אליו תוום לא חדש ולא שבת נתאמר שלום: ו ומנת . מנגון . עם עולנת בועות וומע גול . למ ונת ילא שבא י נַיְמְמַרַת שְלִם : יַתְּחְבוֹשׁ הַאְתֹּין נַתּוֹמִיר אל נעניה נער וֹכְּנֹ אַנְ עֹתֹבְּ בִּי לִי בְּנִבְּבּ כִּי אַשְ אמרונו לך: נצריבת חתכה נחמרת לעולימה בבר וֹענהל. לא ערעונ מני למרפב יעלעול פר אימר

אימר לֶר : וַתַּלֵר וַתַּבֹּח עַל חִים הַאְלֹחִים עַל הַר־ הכרמל ניהי כרחת איש החלהים אתה מכגד ניאחר אל מחני כעלו הכה השוצמית הלג : נמגלת נחתת לות נביח דייג לטור ברמלח ינהנה יבר חגח נביח דירג יתה מובילי ואמר לניחגי עולימיה הח שוכמי) תוא דיבו : עתה רוץ כא לברחתה נחמר לה השלום לף השלום לחושף משלום לילד וחחמור שלום: כען רהוט בען לקדמותה וחימר להי ה משלם ליך משלם לבעליך משלם לרביח וחמרת שלם: ותֹבה אל תיש הַחְלֹהִים אל הַהַּר ותחנק ברגלון ניגש מיחני לחדפה ניממר חיש החלהום הרחה לה כי בחשה מכה לה ניהנה העלים ממני ו ילח המיך לי : נחתת לנת כביח דייג לטורח וְאַתְיֵינַת בְּרַגְּלּוֹהָי וְנְקְרֵיב גֵיחָנִי לְמִדְחַה וַאַמִר לבנח דיונ שבוך מנהי ארי נושה מרירה להיומן קדם יון אתכפח מני יולח אתחוה לי: ותחכנר

• 775

יתיה'

:]

11.

177

זאָער. __

Y

4

השתלתי בן מחת חדבי הלה חמרתי לח תשלה אתי : ואמרת השחילות ברה מן רבוני . הלא חמרות לך יאם מתיהיב לי בר קיים יואם לא ב תכסום ירתי : ויאמר למיחני חגר מתכיך וצח משעלתו בידור ולך כי תמצח חיב לה הברכנו וכי יברכן איש לא תענילו ושמת משענתי על פני הנער : וחמרי למיענו בנינ ערבה יוסב עמני בינה יומניני אורייי תשבח מבר לא תשחל בשלמיה וארי ישחל בשלמן מוכרא לא תתיבניה יותשני חושרא חושרי על חני רבית : ומחמר אם הכער תי יהוה ותי בנשראם אעובך וינס נתלף נילך חוביה: נומרת חמיה דרבית במם הוח עוב יותיי במשך חם חשבקינן. ונים ועונ בערעט : וייעוי חבר נעליפת וואם את המשענת על פני הנער וחין דול וחין זשב משב לציר אתו ויגד לו לאמר לא הביך הכער: וגותגי עבר ברמיהון ומשכח הריח מיתח באותוו

ליון עברוהי יבעון לרבוכי מלכא בהרחה עולימה ב

וידא עלוהו חוטרא לכסויו בה ואחייהי משום דעבר על מלי דבוה ולא עבר כר פחדיה אגל ושוי ירד חוטרא על חפי רביח יולית בל ולית דמדית ותב ל לקרמותיה נחני ליה למימר י לח חתער רביח : וובא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב על משתו: ואתח אלישע כר לביתח ונהח רביח מיותי רמי ערים ערסיה : ניבה ניסגר הדלה בעד שכיהם ויתפלל חל יהוה: וחתח נחגני דשח בחני תרויהון יוצלי קיינ: לועל וושכב על הילד נישם חיו על פיר ועיכיו חר שיניו וכפין חל כפין ויגהר עליו י ויחם בשר הילד: נסליד ושביב על רביח ישוי מומיה על מומיה יוטוגיהי על עינותי נידותי על ידותי יוחלתית על ותי וחם בסרח דיביה : נישב נילך בבית אחת הכה ואחת הנה ניעל ניגהר עביו ניצורר הכער עד שבע פעמום נופדת הלעך את עיכיו : ותב והליך בביתה יצמנה

**

* **7**

U

מרי

stor

חני

34:

71.1

35? :71

בארתוז

מאלתו כן מאת איינו הלה אייי נורה

חורת לכה ונמכא חדה לכה וספיק וחלהית עלוהי ואתמקה רביה ער שבע זמנין ומתח רביה יד ער שבע זמנין ומתח רביה יד השונניהי ויקרה הל מיחני ויהמר קרה הל השונעית היקרחיה ותכח הלין ויהמר שהי בכך ופרה לגיחני ואמר קרו לשונמיתה הדח וקרה כה והתת לגיחני ואמר קרו לשונמיתה הדח ותכה בל ותמל על רגליו ותשתחי והמר שבי בריך ותכה ותמה ותמל על רגליו ותשתחי ורצה ותשה את בכר ותנה ונמיבת ית ברד ידם בל הומה ונמיבת ית ברד ידם בל הומה ונמיבת ית ברד ידם בל הומה ונמיבת ית ברד

הפטרת חיי שרה תחלת מלכים ה

יחם לו : ומלכה דור פיב על ביומין ומלכה לוה מכפרו בבגדים ולה יחם לו : ומלכה דור פיב על ביומין : ממכפין ליה בלצופין ולה שחין ליה : ניחמרו לו עבדיו יביצונערה בתולה ועמדה לנכי המלך ותהי לו מכנת ושכבר בחירה וחם לחדני המלך: נחמרו

בורי לארני המנדן

לון עברוהי יבעון לרבוכי מלכא בתראה עולומא ב בתולחי ותשמיש לבת מנכנו ותפילית בריבח ותשכור לותך יושתן לרבוני מ מלכח : ויבושר בערה ינה בכל גבול ישרְחל נימתחו חת חבישג השולמירד ניביחו אתה למלך : ובעו עולימה שפירה יבכל תחום ארעה דופרחל וחשכחוינת חבושג דמן שונס ואיתיחו יתה למלבה : והכערה יפה עד מחד ותהי במלך סבכת ותשרתיהו והמלך לא ידעה ביועולימתא שמירח עד לחדה והות למלכה קריבה ומשמשה לוה ומלכה לא ידעה : וחדכיה בן הגות מתנשא לחמר אני אמלך וועש לו רכב ופרשים וחמשים חיש רצים לפנין : ואדוניה בר חגיב חגית ימתררב למימר א אכח אמלוך ועבר ליהי רתכין ופרשין וחמשק גובוה רדופין קדמוהי : ולא עצבו אבין מימין לאמר מדוע ככה עשית וגם הוא טובת טוב תחר מחד ואתו ילדה אחרי חבשלום: ולח חכלמיה אבוהי מ מוומוהי למימר ימדין פדין חת עביד חו החו בריוה שפור לחדה. ניתוח ילידת בתר חבשלום: ניהיו דברין

物

沙汉

7

777

13

30,00

1

نگ

り

ותהי

ארוי

אם יוודב בן צרויה נעם מביתר הכהן ויענרו מותר ארניה : נהוו התגמוהי כ בעידה עם יוחב בר צרויה יועם אביתר בר בהבה יוסעדין בתר אדניה: וצרות הכהן וצניהן בן יהוידע ונהן הכביא ושמעי ורעו והגבורים חבר לדוד לא היו עם אדניהו: (וצרון הכהן ובניהו בן יתורע וצרון בהגח ובניה. בן יהוידע יועגן כביח ושמעי ורעי וגבריח דלדור לא חון בעיבת ארוניה : ויצבה ארוכיהו צאן וכנר ומריח עם חבן הנחלת חשר חלל עין רוג ויתרח את כל אחיו בני המלך ולכל אלשי והודה עבדי המלך ז וכבם חדביה ען והורין ופטימין עב אבן סבותאי דבסטר עון דגראי ונמיןי ית כל אחוהי בני מלכח ולכל מוברי שבטי יחודה עבדי מלבחי יחת כתו הכבוח ובניהו וחת הגברים וחת שלמה אַתיו לא קרָא : וינה צבוא ובניה יוית גבריא יורד שלמה לה גם במין: ער ניחמר כתן חל בת שבע אם שלמה לאמר הלא שמעת כי מלך אדניהו בן חגות וחדנינו דוך לח ידב : וחמר בתן לבת שבע

אמיה

אמור דשלמה למומר יהלא שמעת יהרי מלך אדניה בר הגית יורבוניה דוד לה ידע י ועתה לבי היעדודי מד עצה ומלטי זות נפשך וחת נפש בנך שלמה: וכטי חותחי אמלכילך כען מלכחי ושינבי ית נפשיר יות נוש בריך שלמה : לכי ובחיו חל המלך דור וחמרת אליו הלה אתה ארני המלך נשבעת לאמתר לחמתר לאמר בישלמה בנך ימלוך חחרי והוח ישב ערבי כסאר ומדוע מַלַך אַרֹנִיהוֹ : אִינִילִי יְתִיעַלִּין לִות מ מלכא דוד ותימריך ליה הלח חת רבוני מלכח קיימתח לאמתך למימרים חרי שלמה בריד ימלוך בתרייוהוא יתיב על בורסי מלכותי יומדין מלך חדניה : הכה טורך מדברת שם עם המלך והני הבוח החריר. ו ומלאתי את דבריך: האי ע עד דאתי ממלכלאתון עם מלכא יואנה איעול בתרך יוזקיום ית נתגמבי ו ותבח בתשבע חל המלך החדרה והמלך נקן מחד וחבישג השונמית משרת חל המלך: ועלת בתשבע לנדם מלכח לחדרון בית משכבה ומלכה סיב

12)

いけ

777

77:

77

אחוהי

יַבָּאינּ

למה

קבר וונת

1217

ן שבע

לחדא יואכישג רמן שונם ימשמשה קדם מלכה : ותרף בתשבע ותשתחו למלך ויחמר המלך מה לך: וכנעת בת שבעי וסגידת למנכה יואמר מלכח מח ליך: ותחמר צו חדלי חתה כשבעת ביהוה להיה לַחְמִתְּיךְ בּי שַלְמִהְ בִנְךְ יִמְלֹהְ חַתְרֵי וְתּוֹחְ ישב עַרב׳ בסקו: נאמרת ליה , רבוני את ביומתא במימרא דיינ להך לאמתף ארי שלמה בריך ימלוך בתרי יתוא יתיב על כורסי פולבותי : ועתה הכה חדביה מַלַּךְ וְשַתָּרְ אִרני הַמֵּלָךְ לֹא נִדְשַתְּ : וכען י הַא ארניה מצרי וכעו ירבוני מלבח לא ידעתה : ניגברד שור נמריח וצחן לרב ניתרח לכל בני המלך ול ולחביתר הכהן וליוחב שר הצבח ולשלמה עבדה לא קרא : וכבס יתורין ופטימין ועו לסגי יונמין לכל בבי מלכח ולחביתר בהכחי וליוחב כב חילח. ולשלמה עבדר לא נמין: ואתה אדני המלך עיני כל ושראל עליך לתגוך לתם מו ישב על בפח חרבי המלך, אחריו : ואת רבוני מלבא עובי בל ישר חרל סבירן

סבורן תלך. למוחות להון. מון. ומיבי על כורפי מלכושו דרבוכי מלבח בתרוחי : והיה כשבב חרכי המלה עם אבותיו והייתי אכי ובניש שלמה חשחים : ויהי בד ישכוב ירבוכי מלכח עם חבתתוהי וחיתי חכה וצרי שלמה מתרבין: והנה עודנה מדברת על המלה י וכתן הכביה בה : והה עד דהיה מש משללה ברם מלכח וכתן נבוח על : וונידו למלה לחמר הכה נתן הנביח ניבא להני המלך נישתחו למלך על אניו ארצה : וחווחו למלכח למימר . הח להו לבנו לבנח וחתה לבדם מלכחיוסגיד למלכחיעל חמוהי על חרעה: וואפור כתו אדכנ המלה אתה אמרת ארכנהו ימלה אחרי ונוו ישב על כפאי : וֹאמר נעו רבוכי מלכח את אמרת ארוניה ימלוד בתרי ינהוא יתיב על ברפי מלכותי : כי יורד היום ניגצת שור ומרש וצחו לרב וינרח לכל בני המלך ולשרי הצביד ולאביתר הכהן והכם חוכלים ושותים לפניו ו ניהמרו יתי המלך אהבנהו : חרי לחת ממח דיוי

ירי. מח

ン

יניה

חרניה

מין נמין בדה

ך מיני א ארגי

שרָווּל

サイカランド きゅ

ונכס תורין ומטימין וען לסגי וגמין לכל בני מלפחי ולרבני חילח ולחביתר בהבח הדכיה: (לי חני עבדיה הדמוהי וחמרו יצלח מלבח חדכיה: (לי חני עבדיה נצדות הפהן ולבניהו בן יהודע ולשלמה עבדה לח עבדית ולצדית הפהן ולבניהו בן יהודע ולשלמה עבדר לח נצדית בהנח ולצדית בהנח ולכניה בר יהוידע ולשלמה עבדר לח נמין: חם מחת חדני המלך נחיה הדבר הגה ולח הדעת חת עבדר מי ישב על בסח חדני המלך חתריו: חם מן רבוני מלכח הוה נתנמח ה המלך חתריו: חם מן רבוני מלכח הוה נתנמח הבין ולח הודעת ית עבדר מן יתיב על ברםי מלכותח דרבוני מלכח בתרוהי:

נתבה לפני המלך דור ניחמר זרחו לי לבת שבעל ותבה לפני המלך ותעמד לפני המלך: וחתיב מלכה לפני המלך: וחתיב מלכה דור נחתים וחמר יקרו לי לבת שבע נחתת לפדם מלכח יושבע המלך ניחמר מלכח מלכח יושבע המלך ניחמר מלכח מלכח יושבע המלך ניחמר מלכח מלכה וחמר פדה חת בפשי מכל צרה: ידיים מלכה וחמר ביום הוח יוצי דפרד ית נפשי מכל שלה ושלח שנה בי בחשר משבעתי לך ביהולה חלהי ושלח

לחמר

לחמר כישלמה ככך ימלף חחרי והוא ישב ער במאי תחתי כי כן אנשה תיום הנה : ארי כמה דניומות לךי במימרא חלהח דישרחל למימרי ארששלמוב בריך ימלוך בקרי והנח יותים ער פתפו מלפותי ומוותי יחרי בין אעביר יומא הרץ: לתצד בת שבע הסים מרצה ארץ ותשתחו למלך ומאמר יחי חדני המלך דור לעלם: וכרעת בת שבת תל שניבו תל שרחש, וסציובע למנכאי נאמונעי יתקיים רבוכי מלכח דור לעלם: וגם ישב ש שלמה על כסח המלוכה : יותר יתיב שלמה על כרפו מלכותה :

הפטרת תולדת יצווק תחות מוחני ה

מיטיאל דבר יהוה אל ישרחל ביד מלחכי משל מיטיאל דבר יהוה אל ישרחל בידא דמלאכי:
מתגמה דייג על ישרחל בידא דמלאכי:
אהבתי אתכם אמר יחור ואמרתם במה אהכתנו
הלא את עשו ליעקב נחם יהוה ואהב את יעקב:
הלא את עשו ליעקב נחם יהוה ואהב את יעקב:

CIT'

Joy!

113

מה

737

דני

カイ

15,

מלכח

בְנֵנה

'חמר ים

ּלכּל

שרות

רחימית יתכון אמר ליבי וחם תימרון במא וחימי תַנְח ּה בּח חַחָח עַשַּוֹ בּיַערב חָמֵר יֹני יורחימית ית יענב : ואת עשי ליענב שנחתי ואשום את הרון שממה ואת נחלתו לתנות מרבר: וירת עשו לישקב רחיבית יושויתי יות שורהי לצדו יו נות אחסכתוה לצרות מדבר : כי תאמר אדול לשטנו רששנו ונשוב ננבנה חובות כה אמר יהיה צבאות המה יבני ואניאהרים וכראו להם גבול רשעה והעם אשר זעם יהוה עד עולם: א ארי יימרון אדומאי אתמקבנא יכעו עתרנושי וכתוב ונבני קרבתא בדבן אמר ליג צבאות חנון יבגון ואכון אפגר ויברון להון תחומא דעמורה רשיעא ועמא דחות יון עליהון לנט עד עלמח: ועיניכם תראינה ואדם תאמרו יגדל יהורה מתל ללבול ישניץ : להההכול יעניה לענו שימנו יסגי יברא דירבי דאפתי נת תחום ישראל : בן יכבר אב ועבר חרניו וחם אב אני חיוו כבודי וחב ארונים אני איה מנחי המרייהות צבחות לכם ה

הבהכים בוני שמי וחמרתם במה בניכו הת שמיה: הא על בנה יחמיר ליקרה ית הבה יעברה למרחל מן בדם רבוכיה יואם כחב חנה חן דחתון מיברון לבמי ינאם כנבון אכה או בשמון בשבין מן שבמייא אמר ייב צבחות לכון בחניה דמבסרין על שמי ואם תימרון . במח בסרגה על שמך : מגישים ער מובחו לחם מגחל וחמרתם במה גחלכוף בחמרכם שולתן יהנה נבנה הוח : מהרבין אתון על מדבחי-קרבן מרחב וואם תימרון במא מרחה כר חחוף א אמרין׳ התורח דיונ בסיר הוה : וכי תקישון עור לגבה אין רָע וכי תהישר ניסה וחולה אין רע ווכי חמשר) הקריבהו כא לפחתה הירצה חן היפח פניור אמר ינג צבחות: ורחתרו מקרבין דעויר לרבחהי הלא ביש ודחתון מגרבין דחגיר ודמרים הלח בוש קריבוהו כעו לשלטובד דעלך היתרעי בר או היסב אפך אמר ינו צבחות : ועתה חלו נא

אות חומ

אנו

1.1

אמר

अ देवा

r:p

ביעכון יאס.

מיור

עלמח:

עימנון יורד

בן יכבר

(ווב

כמ ה

מכי אל ניחנינו מודבם היתה בדת הישה מולם ננים חלפח נינניל דמר יתור דבחות: למנחה חרצה מידכם : ל מון חפ לבע בפון יויגים זמי בית מנגבי יולא עצירבוץ על היתנספון נכון מגלעי בורבן מנחב קע נמנא פנמי בכון יחמרי אין צבחות שבור גם בכם וקרבן לועוא לא אוביל מידכון: כי ממזרח שמל ועד מכוחו גדול שמי חמליתות בפונות בגרים ובכל מיקום מוקפיר מגב לשמי ומכחה שהורה בי גדול שמי בגוים חמר יחור דבחות: ממחה לא ארי ממדבון שמשח ועד מיעליה רב שמי ביני ע מממוא ובכל עדן דותון עברין רעותי אכה מקביל צלותכון יושמו רבח מתקדשעל ידיכון יוצלותכון ז כלורבו גבי לבמי, אני נב שמי ביני תממיא אמר ינג צבאות: ואתם מחללים אתו בחמרכם שלח יהוה מגמל הוח וכיבו נבנה מכלו: וחתון מחלין יַתִיה - ברחתון אַמִרין - סַתוֹרָא דיייב בסיר הואי. ובסירן מתנתא מניה: נאמרתם הנה מתלחה וְהַנַתְתֵּב אתוֹ אָמֵר יְהֹוֶהְ צְבְּאוֹת וְהַבְּאוֹתָם גְּצוֹר

נאת הלפה נאת החולה נהבאתם את המכחה הארצה אותה מיַרְבָּם חַמֵר יְהוֹה : וְחִם תִימִרוֹן הָה דְחַוֹתִיבָא מִּ מוקעות כא ישליותון יתיה אמר יתור גבאות יומותוך אתון (דאתון) דַּחָכִים י דַחָגִיר וְדְּמוֹרֵיִע וִמְיַתוּ חַתּוֹן כִּיהַ-בצורבנה החזביל נתיה ברענה מידכון אמר ונג: ארור כובל נוש בעדרו גבר ונדר וגבה משחת ליהור כי מלך גדול חבי חמר יהוה צבחות ושמי רורה בגוש: ולוט דיעביד בנבלי נאות בעדריה דברינהוא חונב בכררי ורבח דמשבל לומי שני מלך נב שלח אמר ייז צבהות ושמי חפין בעממיה : ועתה חליבה המצות הגחת הבהבים : וכען לבון תניקידת הדד בהביח : אם לה תשמעו וחם לה תשימו על לב לתת כבור לשמי אמר עוב צבחות ושלחתי בכם את המארה וחנחר וארותי את ברכותיבע וגם חרותיה כי אינבע שמעב על לב: אם לא תקבלון יואם לא תפוון דחלתי על לב למתן יקרח לשמיי חמר יין צבחות ומשלח בכון יַת מַּאַירְתָא יַנְאַלוֹט יָת ברבָתְבוֹן יְאַנ אַלוּטִיבִיה יְאַרי

ם כנים 观

بترو

זבינ

שמוי

ימר

ולין לנון

かし

לותיבון משווך דחלתי על לב: העל גער לכם את חצרע לוכילני פנה עליכם ולא עניכם שלהו בעלו בנול בנול לכול בְּעָבָּבְּת צַרְעָד. וַאְגַני בַרְתַת חוביבון של אַניבון וואבטול רבות חגיבון יות מנע חולקבון מניה : וידעתם בן שלחמי חליכם חת המצוה הגחת להיות בריתי חת לני חמר יהוה יגבעות : וענתן יעני בלנות בועכוליית עכנידעא ענתו למהני קיימי עם לנו חמר יצ דבחות : בריתי היתרה אמו החיים והשלום ואתכם לו מורא ניירחבי ומפבישמי בְחַת הוֹא : בִיימי הְוָה עמִיה הַיָּה וֹשׁלְמָא יִנִיהַבִּיר־בּ -ליה חולפן חוריותי שלים ודחיל מון בדמו ומן בדבם שמי דחיל הוח : תורת חמת היתה בניהו ועולה לא למגע בשנינו בשנים ובמישור נילף אני ונבים השיב מעון: אוריתה דגשטה הות בפומיה ושתרה לח א אשתבה בספנותיה בשלמה ובתריצותה הליך זרמיי ופגיחין אתיב מחובה : כישנתי כהן ישמרו דערה ותורה יבנשה מפיהו בן מלחד יהוה צבחות הוח: חרי פתתי בהין יטרון מדע יוחוריתיה יבעון מחומיה חרי

teig

יטונ

indi

יתוה י

יוניון.

77

W.

זיב

יון יון

ארי

עניי

משמיש ביינ צבחות: וחתם פרתם מן הדרך הכשלתם י ביות בתורה שחתם ברית הלוי משר יתור דבחורה ז ושתון כ סטיתון פון חורחה שתבולתון פגיחין בחוריהה. עבוקעון צֹהַמָּע בַּחָם כָּנִי חָמָר וּנְג בְּבַּאוִע : נִעַּם עַבִּי ל בְּעַעני אַערֵכָם לְבָּנִים וְשִּכָּנִם לְבָּנִ עַּמָׁם בְּנִי עַמָּט בְנִי עַמָּט בְּנִי עַמְּבָר אַנִיבְּבָּב שומרים חת דרבי ונשחים כנים בתורה: וחר חנהי יהבית יתבון בסירין וחלשין לכל עמח במח דליתיבון כטרין יַת ארחָן דְתּבָּכן בַּרְמִי וְכַּפְבִין אַנִין בָּאוֹרִיתָּא הראל חב חתר לפלמו הלח חל חתר ברחכו מדוע נבצר חים בחחיו לחלל ברית חלהינו: ה הלח אַב חַר לְכָלְנָח י הָבָּח י חֲבָּה תַר בְּרָח יִתַנְה ימִרוּין יכ נשבר גבר בַחְחוֹהי לְחַנְפָח זִיִימָח דְעם חְבַּחַתְּנְח :בגרה יהודה ותועבה בעשתה בישרחל ובירושלים בייחלל יהוה קרש יהוה אשר חודב ובעל בת חל נכר : שברו דבות יהודה יותיטבתה התעבודת בישרחל ובירושלם יחרי אסיפו רבית יהודה בנשהוו . דהות ברישא בהג ברחים . ואתרְעיֹאוּ לִמְפַב לָּהוֹן נְשִׁוֹן מִן בְּנַתעמִמוּיִא זּ יַבְרֵתְ

לאורי לור לבות מהדשה דיני בניות מות מוריב ומגיי מנחר ליה לבת מהדשה דיני בניות מות מריב היבנית לאורי ליר לבות מהדשה דיני בניות

ולאת שנית ליעוב תנגשוי בסות דמעורה את מנבח יהוה בכי נאכנה מאין עוד כנות אל המנחה ולבות נגון מודכם : נגא תרומת בעתון מכנין יעלת רמעתא ית מדבחא דיינ ידבכן ומתחנחין ודמדנקין אתניבחה לזרבנה ולבבלא יתיה ברעוא מידבון? ו ניאמרעם על מני על פי יְהְוֹנֵי הער בּיִּלף ובִין ו אִמִּי בעוריוף אשר אתה בנדת בה נהית מברתף ואשרים ברותיה : נאם תימרון עלמח על. דיונ אסהיר ב בולנ יובון אענע הרלוער. באע הבנע בעי ועיא שותפתר נחתת בימה : וכא חתר עשה ושחר רוחלני ומה החחד מבנש גרע אלהום ונשמרתה ברותבם ובחשת נעוריור אל יבגור : הלה חד הוה אברהם יחידיי דמניה חתברי עלמאי ומא חד בעני חלהיו דיתביום

ליה וַלַר מִין קּיִיג י וָתִּסתַמורוֹן בְּנַנִשְּׁתְכוֹן יוֹבוּוְתַתְּרַ ינצותף לא תשתר: כישבה שלה אמר יהוק אמכ חלהי ישרחל וכפה חמם על לבשו חמר יהוה צבחות ונשמרתם ברוחבם ולה תבגדו : הרי הם סנית לה פערה אמר יהוה להה דישהש יולה תכפי חעפה ב בֹלבוֹבוֹלְהַי אַמִר יִי בְבַחוֹת. וֹעִסְתַמרוֹן בֹּרוּוֹלְכוֹן וֹלְיִּאַ תשקרון: הוגעתם יהוה בדבריבם וחמרתם במה הוגענו בחמרכם כל מבחרע שוב בעיני והוה ובהל הוח הפץ או חוה אלהו ושראל המשכע: א אַהלותון ביינ בפתגמיכון יוחם הימרון במח חח אהליכה דרמוהי שרחתון חמריו כל עביד בושיתקין קיוֹני ובהון רעוח קדמוהיי או איבח דעביד דיכה אלהא דינא : הכני שלת מלחל ופכה דרך לפני ר ופתחם יבון חל היכלו החדון וחשר חתם מברשים ומלחל חברית אשר חתם חפצים הכה בח חמי ייה לבאות: הַאְנָח שְנַח מַנֹּח כּי יִנְינִי אוֹרְחָא קַדְמִיי וּ

מנחה

ונע

חב ל

137

ובעלים ווחוב לְנַיוֹכְּלָיִע . נבולע בַּוֹעוֹן בַחוֹ וּמִלְאַן בּיוֹחוֹב לְנַיִּוֹבְּלָיִת ינבולע בְּחַעוֹן בַחוֹ וּמֹלְאַן. פנומאי דְחַתּוֹן צָבַן בִיה הָח חַתִּי חְמִר יִיב צְבַחוֹת : ומוּ מוכלכל את יום באו ומי העמד בחר חתו כי הוא כאישי מצרף וכברות מכבסים: ומן מפובר נת יום מותיהי ומן ירום בחתגלוותיה יחרי רגניה כחישתא ממסיי וכ וכבוריתה דמתוורין בה: וישב מגני ומטחו בקפ ושהר חת בני לוו ונקר חותם בנתר וככסף והיו ליהוה מגושי מנחה בצרבה : ניתגלי לצרפח ולדפחה כגבר במצרונ ומגבי בסנע נוגבי ונר בלו לוו. נוצבל וענע. בדעבע וככפלעי ויהון צַהְּמִינָג יּ מְיבֵינְיין זַּרבון בּנָכוּ: וערבה ליהוה מכחת יחודה וירושלים כימי עולם י בשנים בגמוכוע: נועלבק צויד לונבן אורה י יהודה ויתבי ירושלם ביומי עלמא וכשנין ד רמלקדמין:

הרפטרת ווצא יעקב בהושע סימן יא

לתמי עקיים למשובנו נחל של יבראועו יעל הוא ינומם:

ושמי הְלִיגִין לִמתְב לָחוֹרִיתִי במרועח קשיח יתערעורי כחדה לא יהכון בצומה גבופה : חיה חתכה חפרים אמגנף ישרה איף חתנף כחדמה אשימה כלכוים נהוף טלני לבי יחד כבמרו נחומי : היכדיו המסריכך חורים אשיציבר ישרש אוכדין חברינד כחדמה יוחשויכר כ בצבוים מתערע קימי לקבלי כחדא מתגוללא רחמת אבהתבון: לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי שַ חַכֹּכִי וְצֹּחְ חִישׁ בַנְרבַךְ קַדִּישׁ וְצֹחְ חְבוֹחְ בַעִיף: לא אעביר תכוף רוגני לא יתוב מימרי לחבלה בות ושרחלי חרי חלהה חבש ות ומימרי לעלמה בנים ולית עוברי כבני בסרה דריירין על חרעה כין גנירת דביניכון שכינתו דרישהי ולא אחלית כקריא אתרי עוד על ירושלם : אחרי יהוה ילכו בארוה ישחג כי הוח ישחג ויחרדו בנים מים : כ בתר פולחבה דינג יהכון עימריה כחריה דמכלי ארי הוח יבלי ויתכנשור הלוותה ממערבה : יחררו בצחור ממצרים וכיונה מחרץ חשור והושבתים על

ליל

ימוי

2)

3

กำก

73

יתרף י

, 4

Ų: V

. درننگ 754

חל בניתם לעם יעולן : כתבע בעונו בדכעו יכול וועון יולו לארעה דמצרים יוביונה דמיבה לגו שבבה בין יְתֹּוְבוֹן יִדְּחָטַלְטַלוֹ לְאַרְעָה דְּהַתּוֹר יוֹחְתִּיבְנוֹן בְּשְׁלָם לבתיהון יומימרי יהי בפעדהין אמר ליג : סבבוני בכחל אנרים ובמרמה בירד ישראל ויהודה עוד רד עם חל ועם קדושים נאמן: אסגיאו זרמי בכרבין בית חפרים ובנכלין בירד ישראלי לרבות יהלדה יהלו מתקנין בפלחני עד דגלא עמא דחלתה מחרעהון יוחכון דחוו פלחין קרמו בבית מקרשה מתקרן עמה קדישה בכין הוו קיומיו : אנרים רעה רוח ורדף צדים כל היום כנב ושד ירבה וברית עם אשור יכרודו ושמו למגרים מבל : בית ישנמל יהמו לברוע גרע ועלעול . כל יומא ברבין ובגא מסגן ורים עם אתורחה אקימו וקרבנה למצרים מובלין:

וריב ליהוה עם יהידה ולפבר אל יעקל בדרפיו

כמעליין

ייתון

113

יַלָּמ

117

אַל

אני

71

במעלליו ישוב לו יוריכח ציוני עם דבית יחודה ולאסערא בחורחתיה יענב כאא בחורחתיה כעוברוהי תתפיח יתיב ליה : בבען עקב חת חתיו ובחנו שרה חת חלהים : נבנא אימר לחון חא י יעבב אבוכון עד לא אתיליד אמיר דיפגי מן א מחוהי ובתוקפוה התררב עם מלחבה : נישר אל מלחף ניוכל בכה ניתחנו לו בית חל ימצחלו ושם ידבר עמנו : וחתררב עם מלחכח ניכיל בכול ובעח מניה בות חל חתגלי עלורי יותמן ימליך עמנא: ניהנה קלהי הצבחות יהנה גברי : היח יי אלתו צבחות דאתגלי על אברהם יצחה ויעקב וכמון דאמור על ידי משהי יו דכרניה לכל דר ודר: ו וחתה בחלהיך תשוב חסד ומשפט שמור ובוה חל אלהיף תמיד : ואת בכול חבה דאלהך תתבני חסרא ודינת עריום וסבר לכורהנח דאלחד תדירא : כנען בידן מאנגי מרמה לעבד חהב: לח תהון

17.17

בתגרין דבידיהון מונכנון דבבל למיכם רחמין ז ניאמר חפרים אך עשרתי מצחה לל כל יגעי לא ימצאו לי עון חשר חטת : נהמדו דבית חכרים ברם עתרכח אשכחנה חונים לנה נביה חימר להוןי הח כל עותריכון לא יתביום לכון ביוב תשלומת חובין: וחלכן יהוה אלהיה מחרץ מצרים עד אושיבר בחהלים כימי מועד ו ואכאי יינ אלהך מאר דאפיבתך מחרעה דמצרום עודי אותבינך במשכנין כיומי דדם: ודברתי עיר קכביחים וחכבי חנון הרביתי וביד הכביחים א ארמה : ומלילית עם נבנחית נחבח לבוחן א אסגיתי וביד עבדי שלחית נבייח שלחית : אם גלעד און אך שוח היו בגלגל שורים גבחו גם מובחותם כגלים על תלמי שדי : חם בגלעור הוו אכוסין ברם בבית גלגלא תורין לטעוון ד דבחן אף אוגרוהון אסגיחו ביגורן על תחומי יחבלין

חבלון : ויברה יעזב שדה חדם ויעדי ישרחל בחשה וכחשה שמר : כביח חימר להון הח ועדב ובאתנה נשר ענה ובנביח העלה יהוה חת ש ישרחל ממצרים ובנביח נשלח יוג וחמים ית ישול שבתה למצרים נבנדי שלח יוג וחמים ית ישול ממצרים יעד בביח שלח יוג וחמים ית ישול

11

心以

י אַניֹק י

77

773

Ħ

H

הפערת דישלח יעקב בתריעפר

דורן עובדיה כה חמר יהוה לחדום שמועה שמעל מחת יהוה וציר בגוים שלח ממן ונקומה עליה עליה למלחמה מובדיה כרנו אמר יי אלהים לחדום בסורה שמעלה מו בינג ואגד בעממיה שליה זומו ונתעתד עלה למיבא:
יהנה נעו כתחיד בגוים בגוי אתה מחד: הא

חלש יותי יהבתר בעממיוז בסיר את לחדא : גדון לבל השיחוד שבני בחגוי סלע של מרום ש שבתו אמר בלבו מי יוריבילי הגון: רשע לבך אמע יידי דאת דמי לנשרה דשרי בשני בינה ברומה מותביה י אָמֵר בְּלְבִיה מן יֵתְהיבֵנִילְחַרעָא : אם תגביה בנשר וחם בין כוכבים שים דנה משבם אורידף נאם יהוה : אם הרים בנשרח יואם ביני בוכביון תשני מדורך. מתמן במימרי אחתיכר א חמר יהוה : חם גנבים באו לר חם שודרי לולה איף כדמיתה הלח יגנבו דים חם בודרום בחולף הלא ישאורו עובלות : אם גנבין אתו עלף אם בגוני לוליחי חיבריו הניתח דמוד עד דגנבו מ מפתהון אם חשופין בנשונין אתו עלרי הלא משענון לך עולפון : חיף בחנישו עין לבעני --מצפולוו : עוכביו אעלקים הבו . אעלקיול מתמון רנהי: עד הגבול שלחוף כל חלשי בריתיף השחוף

1531

Ħ

¥

'n

ڋ

2)

17

31

יִנְנוֹ נְּךְ תַּנְבִי שְׁנוֹמִיךְ בַתְּמִךְ יָבִימִוּ מְנוֹר תַּהְ שמניוך אין תבוכה בו : מן תחומח חגליורי כל אוֹבׁן צוֹנֹאל שׁאַתוּוֹל יוֹכּוּכָוּ כָּל עוֹכֹּז אַבְּנֹאלׁ אֹ אַכְכָּי זַתּוֹבְרַי שִׁנִיתוּ מַנַבְּׁא מְחוֹתֵּךְ מִבְּנִית בֹּרַ סוכלתנו : הלוח ביום מהוח כחם יחנה והחברתי חבמים מחדום ותבונה מהר עם עשו : הלחי ב בעדיבה ההוח חמר יוצי נחוביד הבימין מחדום. וכל לבר דביה סוכלתרותה דעשו : וחתו גבוריה נימן למען יבּנית אוץ מתר עאן א מגטלו ר ויתברון מיבְרך דְרוֹמְח בְריל דְישׁתיצי מוברח ד דְבוּה צרבְּח׳ מבּרבָח דְעַבוּ מִנְטוֹל : מָחָמס חַהִיךְּ יתלב עלכטל בנשנ וכפנע בחולם : מעחתול שעוני ישב תחפיבה בהתח וב ותבתידו לעלם וביום שמדף מנגד ביום שבות גרים חילו ונכרים באו שעניו ועל ירושלים ידו גוניל גם חתה ב

7

כאחד מהם : כיום מנמך מנצביל ביומחי דבנו עממיח כבסוהי וכברחון עלו לגרוהי יוער ירושלם רמו עדבין אף את כחד מנהון: וארל תרא ביום אחיף ביום כברו ואל תשמח לכני – יהודה ביום מבדם ומל תגרב פיור ביום א צרוה: ודתניתא ביומח דאחוך ביום תבריה יודחריתא לבנו יהודה ביום תברהון ז ורחסגיתא למללא בברבו בחבו חלע : אך שבוע בשתר תמו ביום תידם חל תרח גם חתה ברעתו ביום (אורם חר) נאל תשלחבה בתולו ביום הידו : דשלתא בתועי שנוו ביום תברחון ידתניתח חף חת בכשתיה ביום תבריה ורחושטתה ידר בנכסוהי ביום תְבְרִיה: וְחַל תַּעְמוֹר חַל הַפְרֵיה לְחברית חִת פליטיו וחל תסגר שרידיר ביום דרה יודבחתח של פרבה לשידה ית מערדוהי ודמסרתה משינבוהו בעדו ענה ז כי קרוב יום על כר

Jan. J.

הגרים

הגוים כוובר עשות יעשה לד גמולר ישוב ברון שוף: חרי צריב יומח דעתיד למיתו מן צויג על כל שממיח יכמח דעבדתה בין יתעביר לדי גמלך יתתב ברושך: כי פושר שתיתם על הר זרשו כ ישתו כל הגוים תמיד ושתו ולעו והיו בלה היו : אריי כמא דחדיתון על מחת טונה דצורבי כין , ישתון כל עממיח כם מרעכותהון תדירה וישתון ניסתלעמון יניהון כרלה הנו : ובהר ציון תהיה פליפור והיה צדש וירשו בית יעצב את מונשהם: ובטונרא דציון יתהון שינבא ניהון בדישין . ניחסכון דבית יעלב לכסי שממיח. דהון מחסנין ליה: (והיח) והיה בית יעול אש עבות יופף ר להבה ובית עשו לפש ודלמו בהם נחבלום ולח יהיה שריד לבית עשו כי יהנה דברי ניהון דבית יענב תביפין בחישתא ובית יופף חשימן כשלה/ ובונע י ובונע תֹבוּ עֹלְבוּוֹן בֹנֹבְאוּן יוֹבּוּע עוֹבוּלוּן בעון

112,

37

- 1)

~1

BM

יתועי

70 m

וום

א

HAY

773

וידמקולול וקע יני שהבע לבינ עבו אלו אני במימנע דיני גניר פין: וירשו הנגל חות תר עשו והשולה את פלשתים וירשו את שדה אפרים ואת שדה שומרין ובנימין חת הגלעד י ויחסגון נתבי דרומה ינע פֿנבט בחשו . וועבי שמיכנעע יע ענת כפשעוי. ניתקכון יה ברני אפרים ינית ברני שומרון יודבית בנימין יחסנון ית יתבי חדע גלעד : וגלות החל הגה לכני ישרש השר בנענים עד גרפה וגלות ירושלים חשר בספבד ירשו חת ענייי הכנב : ולקוע תמעו עביון . בבלי ושביון בביורת בנענקה עד צרנת יוגלות ירושלם דבספמיה יחסמון ית דרוי חרע דרומה ועלו מושיעים בהר ציון לשנש מת הר עשן והיתה ליהוה ה המקובה : נוסגון משיגבין בטורה דגיון ל למבן וע "פּנבע בחבו. ועעיקי מקכוועע בייל "ארעגיל : המשרת וושב"

BARRAGA TO THE LAND A SAND B

הפטרת וישב יעקב בעמום חיין ב

כה אמר יהוה על שלשה פשמי ושרחל ועל אַרבעה לא אשיבני על מכרם בכסף צ צרייך ואביון בעבור נעלים : פדען אמר יהוהי על תלתח חובי ישרהל יועל חרבעה לח חשבין למנו על הזבינו בכפנא זפאין יוחשיכיא בהיל דיוחסכון: השחפים על עכל חרץ בכ ברחש דלים ודרף עבווס ישור וחים וחביו ילכו חל הכערה למען חלל חת שם ברבי : רביטין כעפרה דורעה רוש מסכיכיא . ודין חשיכיא מספין יוגבר נחבוהיי אגלין לות עולימתח בדיל לחחלה ית שמח דבודשו : ועל בגדים חבלים יפוי חצל כל מגבה ניין אבוסים ישתו בית אלהיהם יועל שניין ד דמשכון מפחרין בסטר כל חיגוריהון יוחמור אונסא שתוי בית שענתהון: וחלכני השמרתי חת החמרו מפכיהם אשר כגבה חריים גבהו וחסן הוח

אנינו אנינו

רומא

י אָלְגיי

מיקית יבות

2)

.

ורט

} .

2117

כאקולים ואשמיג לנין ממתק ושנביו משוני ואכאי שיציתי נת אמור מה מו ברמוהי דכרום ארנין רומיה יוחסין הוא כבלוטין יושיציתי א אביה מלעילה יושרשוהי מלרע: וחלכי העלמי אַניכָם מִאַרַן מִצְרַיִם נְאוֹנְלֵּבְ אַנְּכָם בֹּמִּעבֹרַ ארבעים שנה לרשת חת חרץ החמרי : ואנאי אסיבות יתכון מארעה דמצרים. וכ ורברות יַתכוֹן במדברה חרבעין שנין למירת ית חועא דַּאְמוֹרָחֶה: וַאָּבִים מִבְנִיכֶם לֹנְבִּוֹאִים וֹבַחוּרִיכִם לכנירים החל חין גאת בני ישבחל כחם יהוה: ואזימות מבניכון לנביון יומעולימיכון למלמין. האף בית דה בכי ישרחל חמר יינ: ותשפי את הנגורום שניון ועל הכביחים צויתב לחמר לח תנבחו : ואבועיתון ית מלפיכון ב בחמרה ועל נבייה פנידתון לפימר לא -תתנבון למיסור לבוחה: הפה אכבי מעיד-

תחתיכט

תחתיבש בחשר תעיד הענלה המלחה לה עמירי החנה מיתי עליכון עקה וכנעיד לכון בחתרכון יכ במא דפיקא עגלתה דעעינה לה עמירה וואבר מכום מוצל וחוב לח יחמץ כחן וגבור לא ימלט כ בַּנְשׁוֹ : נוובד בות עורוני מְדְבַלִיל ודתַנינוּ לּיִּד יחסין חיליה יוגבר לח ישיגיב כפשיה : ותפש הרלה תרשת לח יעמד ובל ברגלוו לח ימלע ורכב הסם לא ימלט בפשו : נאחיד קשתה לא יצום נדקליל ברגלוהו לא ישתינב ורביב סוסיח לא ישינב נפשיה: ואמיץ לבו בּגבורים ערום יכום ביום החוח כחם יהוה : ודתבים לביה בגבריח ערטילחה דלח בין יערוק בעדבח ההוח אמר יניג : שכועור מת הדבר הנה אשר דבר יהוה עליבם בני ישרחל על כל המשפחה חשר א העליתי מחקין מצרים לחמר : דבילו יר התנבוח הדין דגצר יין ינליכון בני נגור חל ער

יאתי שורי

ול עליתי

ינון.

אטי.

ולמין

13

3

בל צרעייתה דחסינית מחרשה דמצרים למימר: בצ שעכם ידעתי מכל משפחת הדדמה על פו א אַסְּלָד עָבָּיבָם חֵתְ בָּכ עוֹלתִיבֶם : לְחוֹד בְּכוֹן חִת רְעִיתְי׳ מִבְּל זֵרְעִית חַרְעָח י עַב בִין חַמער עַלִיכון י יות כַל חוביכון : הַיִּלְכוּ שְלֵיִם יַחְדִי בְּנְתִי אָם כוֹעַרוּי היהבון תריו בחדח אלהיו אם חזדמנו: הישאג אריה ביער וערף אין כן הותן כפיר זכו ממעונתו בלתי חם לכך: הינחם ארוה בחרשא ינצור לות ליה - הַיְרִים בַר חַרִינוֹ קַלִיה מִמֵּרבוֹעִיתִיה חלהין חש חחד : התפול צפור על פַח הַחַרְץ ומוֹנָגְשׁ ה הין לה היעלה פח מן החדמה ולפוד לא ילכור: ה התפול צפרה בקולה על ארעה נציוד לית לה הושר קובה מן ארעה ומיחד לה ייחוד : אם ותקע ש שופר בעיר ועם לח יחרדו אם תהיח רעה בעיר ויהנה לח עשה : חם יתבע שונירת בברתחי ומון -קיוב בלה במניה ועמח דבה לה יצועון יחם תהי

בשתו

ָּע<u>ו</u>

ひ

2

3

בשתח בקרתח ומן גיני חתעבידת : פי לא י
נעשה אדבי חלהים דבר כי חם גלה סורי חר
עבדין הכביחים : חרי לח בשרין פתגמין דמת
עבדין גיי שהום אלהין גלי רציה לעברוהי ל
בבייח : חריה שחג מי לח יירח חדבי יהוה
דבר מי לא יפבח : חריח נהים מו לח ידחל יינ
אלהים מיליל מן לח יקביל נבואתח :

הפטרת דיהי מקץ מלכים א טימיה .

ליכן שלמה והכה חלום ויבוא ירושלים ויעמד לפני חרון ברית יהוה ויעל עולות ויעש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו : וחתער שלמה שלמים ויעש משתה לכל עבדיו : וחתער שלמה והא חלמה ואתח לירושלם יוקם קדם ארון קימא דייני יחסיק עלוון ונכים נכסת קדשין ועבד דייני יחסיק עלוון ונכים נכסת קדשין ועבד או תכחלה שתים נשים גונות אל המשה ותעמדנה לפניו

בבין אתחרי תרתין נאין הנרבוון למדן בדי מּלכּם יוֹבֿמִּע בַּרָמוֹנִי : זַנֵּמְמֵר נַּוֹאַבָּׁע נַאַחַׁנֵג בי ארני אלי וניאשל ענאע ישבע בבית בלעור אלעו יואלד עמה בבות: ואמרת אתתא חדא בבער לבורי אלא יואנינא עובע יניבו בביניא עובד (והי ביום השלישי נילידת עמה בביתה יוהו ביום השלישי ללדיתי ותלך גם היושה עצעע ושכעלו ועבו עון זר אענרו בבוע זולעי שתים אנחנו בבית : והות ביומח תליתאה למילדיי ניליבת אני אתתא מבאי נאכחבא כ בחדון. לות נכרי עמנת בביתח חלהין תרתין אנחנא בביתא : נימת בן החשה הגוחת ל לילה אשר שכבה עליו : ומית בר אתתא בלילוח. רשביבת עלוהי : וַתְּבָּט בתוֹךְ הַלִילָה ותבח את בני מחצלי וחמתך ישנה ותשכיבהו בְּחֵיפָה וְחַת בִנָה הַמִּת הַשְּבִיבִה בחיקי : וְדְמִת

באו בילוא וכסיבת זת בני מלותי יואמתך ד דַּמְבָּח יְתַשׁבִּיבֹתִיה לְנָתַה יְנִית בַרָה מִיתַח א אמליבע נְוֹנֵה : וֹנְאַצוֹת בּבְצֹבׁ נְעֵׁינִלְּנָת : אַמֹּבְיבֹּנִ וְהַכֵּה מִית וְחַתבּוֹכָן חְלָיוֹ בַבֹּצָר וְהַנֶּהְ לֹא הְיָהַ בני אשר זכנותי הנפתר בצפרת בעונצא נת בְרָי וְהַה מִית יְוֹאְסַתַּכַּלִית בִיה בְצַנִרָח י וְהַא קא עונע בנו בוקיבע : ומאמע עמב ביו בילו אינינע לא כי כני התי וצבר המת ונחת אמרת לא כי בגך תמת ובני הַתֹּי וְתַּדְברנָהְ לפני הַמּלֹךְי : נחמרת חתתח חחר כתח לח כין י ברי חיידו וברי שותח יורח חמרה לה כין כריך מיתה וכרי חַיָּח י (דְיִיכָּה גַּרָם מַלכָה : וַיֹּאמֶרְ הַמַלַרְ גַחְלְב אמורת בה בני החי ובכך המת ניאת אמורת לון כי בנך המת ובנך המת) ובני החיי ואמר מלכה יבה המרא בין ברי חית ובריף מותחי ורח חמרה לח בין בריך מיתה וברי חיה :

TIE

ານ:

: 77

71

ינין כ

,

ינים ינים

ימת

לימלול למקף שוולי עלבר ווביעוי החרב למני המלף: נאמר מלכח איתו לי ח חרבא ואותיאו חרבא לינהם מלכא : וואמר המלך גורו את חג הילד החי לשנים ותנו את החצי לחחת ואת החבי לחחת: ואמר מלכח. סמוצו. לע לבהן עות בענהל יעבו פֿבנע בעבת. נסלגוה לחדה: נתחמר השר בנה החי חכש ממלף כי ככמרו בשמול על בנע ומחמרובי א חדינו תנו לה הילוד החי והמת של תמותוהו יצאת אמירת גם לי גם לן לא יתיה גברו: ו ותמרת התתה דברה חיוה למלכה ארי אתגור לו רחמהא על ברה ואמרת בבעו רבוניי הבן לה נת רבוה חוח ומורטל לח תקטלונור. ודא חמנרא . חפ דילי אף דילד . לח יחי פסובו: ניען המולף ניאמר תכו לה את הילוד החי והמת אל תמיתהו היא חמו : וחתיב מלכח יחמרי קבו לה נת רביח חנה ומונשל לא תושלוניוה.

ביחוי

י ת

זמר

שות י

・ゼラ

177

:13

הנינת. הנינת

.77

היא אמוה: נישמעו כל ישרחל חת המשפט י אשר שפט המלך נייראו מפני המלך כי רחוכי חכמת אלהים בגרבו לעשות משפט: ושמטו כל ישרחל ינת דינח דרן מלכח ירחילו מן : גרם מלפח חיו חגו ארי הכמתח דיינ במעוה למעבר דינח שלמה מלף על כל ישרחל: נהנה מלפח ש שלמה מלכח על כל ישרחל:

דגש אין ביחוקש סימן לני

לוקרי דבר יהנה לי לאמר: נהנה מתגם בכותה מן זיינ עמי למנימר: ואתה בן איים תח לה עץ אחר וכתב עליו ליהורה עליו להמים ליומה מדי ולבני ישראל חבריו ולבח עץ אחר וכתב עליו ליהורה נולמה עץ אחר וכל בית ישראל חבריו:

ליומה עץ אחרים יסב לך לותח חדי וכתוב שבטח שלהיי

n

73

בָּנ

りう

חו

ינק ינק

4

h

וכתוב שלוחים שבשח דיהודה ובני ישרחל חחיהוך וסב ל לוחח חד ציהון לתד בידף: וכחשר וחמרונא שצטא דיוקף דהוא שכטא לבית אפרים אליף בני טמף לחמר הלח תגיד לנו מה אלה לבית אפרים לף: וכר יימרון לך בני עמך למימריהלח אחיהנון ב התוני לכא מא חלין לך: דבר חליתם כה חמרי יקרב אותם אחד לאחדי אדני יהנה הגה חלי להח חת עץ יוסף אשרד מידין יוורים ביור אפרים נשבטו ושכחל מבריו וכתתי חותם ץ עליו את עץ יהודה ועשיתים לעץ אחר והיו יחהוןיחך לותחניפד אחד בנרי : אתנבי להון פרנו אמר ניג שהור בנוחא מדי נייתן צחר שידן אומיי החנח מיבריב יות שבטח דינסף דחוח שבטא אתיהון ואחסר נתהון האחסר נתהון **HENS!** עלוהי ית שבטח דיהודה וחעבדיכון לעמא חדי ניהון חד בדמין: נהני העצים אשר תכתב עליתם בודך לעיניתם: ניהון לוחיח דתכתוב עליהון בידף לעיניהון : ודבר חלתם כה ת אמר אדני יהוה הנה חני לצח את בני ישוש

מבין

מבין הגוום חשר הלכו שם וקבצתו חותם מסביב אהבחתי חותם על חדמתם: וחתנבי להון פדבו חמר ינג שהים החבח מבריב ית בנו ושרחל מבינו עממנה דחתגליחו לתמן ואכנים יתהיון מסחור סחור יואטיל יתהין ל לארעהון : ועשיתי אותם לגוי אחר בחרץ בחרי וחנו ישראל ומלף חחד יהיה לכולם למלך ולא יהון עוף לשני גוים ולא יחדו עוד לשתי ממלכות עוד : נאַעביר נִתְהֹן לעמח חַד בחַרעה בטור קרישת דישרחלי ומלכח חדי יהי לכולהון למהני מַלבַא יולַן יְהון עוֹד לַתְּרֵין עַמְמִין יְלָּא יִתְפָל מוך עוד לתרתין מלבנון עוד: נלח ישמחועוד בּגלוליהָם ובשקצוהם ובכל השניהם והושעתי א אותם מכל מושבתיקם חשר הכוחו בה וטהרתי אותם והיו לי לעם וחכי חהיה להם לחלהים ולח יפתחבון עודי בשעות הון ובשקרציהין ובכל מרדיהון.

(עבדי דוף

ורעה אחד

נעשו אותם:

ושברי

יָתָי,

34

إر

בנו

וְלֶנָ

ואפרון יותהון מבל מותבניכלן דב דחבו בהון. יוחדבי יתהון ניהון קדמי לעם ינולה החוף להון מנד עליהם לאלה י ועבדי דוד מלפח עליהון 'ופרבס חד יהיה בפנם יהו לכולהון יובדיבי יהכון יהימו יטרון ויעבדו יותְהון: וִישבוּ עַל הַחָרֵץ חְשֶר כְתַׁהִי לִעַבְהִי ל נחובחי ישמרני ליחנב אשרובם נשבו בנו מבועיבם וישבו עליחנה המה ובניתם ובני בניתם עד עולם ודוד עברי לְבִיחְ לָהַםְ לְעוֹלָם : וְיִתְּבון עַל אַרְעָא׳ דִיהַבִּית למכדי ליתלב . ביתיבו בה מבתעכון . ניתבון ע עלה אנון ובניהון ובני בניהון עד עלמשרי ודוד עבדי מלכח להון לעלם: וברתי להם בריות שלום בריות עולם יהיה אותם וכתונים והרביתי אותק ונתתי את מקדשי בתוכם-צעולם: ואגגרי לחון קים שלם יקים עלב יהי עמהון ואבריכנון ימסגי יתהון ואתיוית מקדשי ביניהון לעלם : והיה משכלי עליהם

והיותי

וְהִיוֹתִי כְּהֵם לְחְלְּשִׁם וְהַמְהֹ יְהִינְ כִּי לְעַם וְחִצרי שכיבתי ביישון יחהני להין לחלה יחכון יהין זְדְיִי לעם: ייִדעו הַגוִים כּי חכי יהיה מקדש הברחר בהיות מקדשי בתוכם לעולם: יידעון עממיח חרי אכח יינ מקדש ית ישרחל במהני מקדשי ביכיהון לעלם:

הפטרת רוחי יעקב

ניתרבן ימי דוד למות ויצו חת שלמה בכו ל לחמר: ועריבו ימי דוד לממת ופקידי ית שלמה בה בניה למימר: חכבי הולך בדרך כל חושה יחתבת יהיית לחיש: חכה אמל בחורה כל חרשה יותבת יהיה לאבר דחיל חשהין: ! לשמר מצותין וחזותיו נמשפשיו ועדותיו בבחוב לשמר מצותין וחזותיו נמשפשיו ועדותיו בבחוב בתורה משה למשן משכיל את כל אשר המצה ברַ

75

^7>

'))

"

תעשה ווות בל אשר תפנה שם: ותער יות מטרת מימרא היוז אלניף . למניף באורטו דגלפן להמוניי למטר יות משרת קיימוהי פקורוהי ודילוהי נסהר ותיה פמח דכתיב בחוריתה דמשה בדיל דתצלח יע בל בעתביר וללכ ולכל אתר דתתפלי לתמון: למען יתים יהוה חת דברו חשר דבר עני לחמר אם ישמרו בניף את דרבם ללכנת לפני בחמר בכל לבבם ובכל כנישמ לח יבנת לך איש מעול כפא ישרחל: בדיל דיקיים יהוה ית פתגמוהי דמליל עלי למימר אם ישרון בכר ית חורחהון למהך קדמי בנשוט. בכל לבהון ובכל במשהון. למחמר לא יפסוק לד גבר מעל כורםי מלכי ותה דישרול: וגם חתה ידעת חת חשר ע עשה לו יותר בן צרונה אשר עשה לשני שרו -גבאות ישנאל לאבני בן כר ובנתמשת בן יתר ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם ניתו דמי. מ מלחמה

מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגלין: וחף חת ידעת ית דעבר לי ווחב בר צרויַה דעבר לתרין רבני חילותה דישרחל לחב כר בו כרי ולעמשא בר יתר דהשליכון בערימותיה ורמי דיתחשיב דמהון עלוהי כדם תבירי קרבא . ניתיב לחון בבמכת שלמחי ואשר דמחון באספניני דבחרציה ורש בטלריתה דברגלוהי : ועשיד כתבמתיך ולא תוריר שיבתו בשלום שחול: ות ותעביד כתבמתר ולח תחית פוכתיה בשלמח לשחול : ולבלו ברגלי הגלעדי תעשה חסר והיו בחכלי שולחביון כי בן קרבו של חלי בברחי מתני חבשלום חחיף : (ולבני ברגלי הגלערי תעשה חסד והיו באכלי שלחניך): ולבני ברגלי גלעדחה תעביר שיבו יריהון בחבלי פתורך. ארי אכון סופיקו צורביה במערקי מן הָרָם תַבּשַלִּוֹם חָחֵור: והכה עמף שמעי בו גרוא

בן הימיצי מבחורים והוח קלללי קללה למרגורים ביום לכתי מותנים והרח ירד להרחתי הירדן וא חשבע לו ביהיה לחמר אם המיתך בחרב : והח טמרי שמני בר גרו בר שבט בנימין מעלמת יוהוא לְּחַכִּי לִישָׁן מִרִירָן בִּיוֹמָא דַּמְצַלִית לְמִחְבִּים וחוח נחת לצדמותי לירדבא יוציימית ליה במימרג ב דיוני למימר: דַנָּא אַבּטִּלְבָּרְ בְּחַרְבָּא : וְעַתְּהֹ אַל ערביעו כי אים טבט אַעע ווּבתע אער אברעתפע לוֹ וְהוֹרֵדְתָ אַת שִיבָתֵוֹ בִּדָשׁ שְּׁאוֹנ : וּכּשׁן לַּא ת תוביניה ארי יגבר חכים חתי ותדע ית דתעביד ליה ותחות ית סיבתיה בצטלה לשאול : וושכב רוד עם אבתיו ויזבר בעיר דור: ושביב דור עם י אבהתוהי יואתקבר בקרתא דיוד :

E)

b

על ישרְהֵלים שׁבָּהְ בַחַברִון מִבּהְ בַּתְברון מִבּרְ שְבָּע בְּתַברון מִבּרְ שְבָּע בְתַברון מִבּרְ שְבִּע בּתַברון מִבּרְ שְבִּע בְתַברון מִבּרְ שְבִּע בְתַברון מִבּרְ שְבִּע שׁבִּע בְּתַברון מִבּרְ שְבִּע שׁבִּע בְּתַברון מִבּרְ שְבִּע שׁבִּעוֹ שִבְּעוֹ שׁבִּעוֹ שִבְּעוֹ בִּתְברון מִבְּרְ שִבְּעוֹ בִּתְברון מִבּרְ שִבְּעוֹ בִּעִּבְעוֹן

דרור אבוהייואפס מלרי תלתיף ותלת שליו י ושלמה ישב על פסא דור אבין ותלת מלכותיה בתל מלכותיה שלין י ושלמה ישיני מלכותיה ותלתיה ותלתיה לחדה ו

הפשרת וגה שמות ביתונה שליין

לדרדי דבר יהוה אלי לחמר יוהדוה פתגב לבוחה מן בדם יינ עמי למימר י בן אדם הודם את תועבותיה : בר אדם הובח ית יתבי ירושלם (וחון) וחוי להון ית תועבתהון : ואמרת פה אמר יהוה להים לירושלים מכרתין ומולדתין בארץ הפנעני לירושלים מכרתין ומולדתין בארץ הפנעני אביר האמר יחמה לירושלים מכרתין ומולדתין בארץ הפנעני אביר האמר יוז להים ליתבי ירושלם תותבותכון אמר ייצ להים ליתבי ירושלם תותבותכון

וילרות כון . מחרש כנענקה יתמן חתגליתי על אברהם אבוכון בין מתריא והדעתיה דאתון נחתין למצרים וכדרע מרמם אנא פריל יעכון יבוכות אבהתכון אבח מערין מן ברמיכון ית אמוניחה ומשיצי ית חתחה: ומולרתיך ביום הלדת חותר לא כרת שלירך ובמים לח רְתַּיְנְהְּיִשְׁעִי וְהָנִמְלַחֵ לֹא הְמַלַחַרִיבּ וְהַתְתַל לֹא חְתַּלְתָ : וְאַף כֵר בְּחַתוּ אְבִהְתִּכוֹן ל למצרים תותבין בארע לא דילהון משעבדין למחדל. עוש כנשעע בושנחק במנט נוקרים צרעיש על חפי בנחדנח חיפסיד שוריהי ובמיח לח אשתשיף לאתנקרא יובמלח לדו אתמלח ינבאסרין לא אתאסר : לא חסה עליף שיון לעשות לך אחת מחלה לחמלה עליוך ותשלכי על פני השדה בגעל נפשך ביובב הולרת הותף: לָח חְסֶת עַלִּיכוֹן עִיכָּא דְּתְרְעֹה למעבר

למעבר לכוף טַבָּה חְדָה - בּיוֹן מִשׁנבר הבון משעבריכון לרחמח עליכון יובגר עליבון גנירת גמירת ל למרמי דמריכון בנהרה לחברה יתכון בערו דהניתון במצרים: נאטבר עליר נחרחד מתבוססת ברמוך נחמר בו ברמיר חיי נחמר בר ברמיר קיי ועל דכרן קים אבהתכון דרמי וחתגליתי – למפרדכון יחרי גלי ברמי חרי חתון מעוכן ב בשעבורימן יואמרית לכון במ ברמח דמהול תח אחום עלימן ינאמרית למו ברם פסחיה אפרום יתכון: רבבה כצמה השדה כתתיך ותרבי ותגדלי ותכוחו בעדי עדיים שדיה כבולו ושערך צמח וחת עירם ועריה: ר רבות כצמחי חבלח יהבתכון יוסגיתון ותביו תוך. נהניתון לגרעיין ולשבטין ובעוברי א אְבָהְתָבון תִּנְנִיחְ עִידָן מִירָגו בְנִישִׁתְבון מִעָחי ארי אתון משועברין ומטונן: ואעבר עליף

377

がいた。

ņ

70

?

וחרחך והכה עה בינים וחרוש כנפי עליף וחכסה ערות נחשבע לף וחבוח בברה אותף נאם ארני יהוה ותהיילי וחתגלירני על משה בחסנה חרי גלי ברמי חרי מעוד במן פורבנכון ואגינות במימרי טליכון ואעריתי עוביבון וציומית במימני למפרג ועכון במא רקיימית לאבהתכון. אמר יוג אלהים-למהנוכון עם משמיש דרמי : נחרחגף במים ומשטו דמיך מעליך נמסכר בשמן: ופרגית יתכון משעבוד מצרחי וחעדיתי תקוף מרותא מלכון . וגבניע ושכון בעירועא : וקבואה ת רקמה נחבעלה תחש נחחבשה בשש וחכסה משו : וחלבושית יַתְּכוֹן לְבוֹשֵׁי צוֹוּרְין מִחְמוּרֵת שלמיכון יוהבית משן דיבר ברגלוכון יו-וקרשות מפכון בהכוח למחוי משמשיו קדמיו

במצנען

במגלון בבון ינית כנונות בלבושי צלבושי צבמנין: וחעדר עדי נחתנה צמיול על ידיה ודביר על גרובה : ותקיכית יתכון בתלון פתגמי אוניכדאי כעיבון על ענין לומי אבניט ויהיבין על יבי כ משה ובקרושת שמי רבח ברישית יתכון: ואתן כנים על אפור אמנינים על מנכור ועטרע תניון רת ברחשיה: ניתבית חריון בנימי בינוכן. ו ועבן וקדי משל עלויכון יומלאך שליח מו קרמו מורבר ברישכון: ותער בהב וכפף ו ומלבושר שש נמשו ורקמה סלת ודבש ושמון אָכָלֹתְ וַתִּיֹּלִי בִמְחִר מְחֹד וַתְּצְלְחִי לִמְלוּבְרֹה: ניהבות משכני ביניכון מתוקן ובכסף ויריעת בון וצבענין וציורין ופונח דשב בסלת וכרבשי וְכִמְשַׁח אוֹכִילִית יַתְּכון יוְשַתְּרתוּן ותבִיפתוּן לַחְדְּח לחרח ינאש וחצלחתון ושליטתון בכל מלכוו תַח: וַיצָּח לַרְ שִם בַּגוים בִינִינֵן כּי כָליל הואל

בהררי אשר שמת ביוד כאם ארכי יהוה יוננד ליף שום כנשתא דישיש ביני שממיא בשופריף: ארי גמיר הוא יברי דשויתי עבר אמר יהוח-

הפטרת וארא ביחזקן סי כה

וצא יהיה עוד לבית ישרחל פלון ממאיר והוץ מכחיב מכל סביבתם השחטים חותם נידעו כי חכי חדכי וְהֵיוֹה : ולָח יְהֵי עוֹד לבית ישרחל מלך מכחיש ושלטון מעיד מכל ס סחרביהין ידבינין יתהין נידעון ארי אכא ירצ אלהים: כה אכהים יהכר ארני יהיה בקבצי ו את בית ישרחל מן הַעמים חשר כַּמִצר בִם וכבר שתי בס לעיני הגוים וישבו על אדמתם אשר כתתי לשברי ליענד : כדנן אמר יון שהאם. בר אכלום יות בית ישנים מבולי תממיא אושה

ソフィンカイブ

דאתבדרו בהון יוחתקדש בחון לעיני עממיא י נותברן על ארשהון ידיהבית לעברי ליעקב : נישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי שנישים בכל השחשים אותם מסביבתם וידעו כי חני יהוה להיהם: ניתבון עלה לרחצן יניבנו בתין ניצבון ברמין ניתבון לרחצן. כד חשביר מורעכות דיכין בכל בבנוון יתהון מסחרניהון יוידעון חביי חבח יונ אַלַהְהוֹן : בּשְנֵהְ הָעְשִׁירִית בְעָשִׁירִי ב בעשירו בשנים עשר לחדש היה דבר יהוה ש לאמר : בשתח עסיריתח בעסירָאָה בתרי עסר לירחה הוה פתגם מן קדם יוב עמי למימר: בן חָרָם שים פַנֶיך על פַרעה מלף מצרים וְהַנְבֵּהְ עַלָּיו וְעַל מִצְרֵיםְ כָּלָהְ : בַר חָדֶם לַבִּילּ נכוחה (מו קרם) על פרטה מלכח דמצרים י ו וואתבבי עלוהי ועל מצרחי כלהון : דבר וחמות

A

Ú

כה חמר ארבי יהוה הנכי עליה פרעה מלדי מצרים התכיף הגדלום הרבן בתוך יחניו אשר חמר לו יחרי וחכי עשיתיני : חתכבי ותימר כדבן חמר יוב חלהום החבא שלח רגני עלך י פרעה מלפה דמדרים ידאת דמי לתכונה רבה. רְשָׁרֵי בְּגוֹ בַּהְרָנָותָה י דַּאְמֵר י דְילִי מַלְכוֹתָא וַאְכַה בבשית: וכתתי חחים בלחייף והדבקתי דגת יְאוֹרֶיהְ בְּבַּשִבְּשׁתְּשׁיהְ וְהַעַנְיֹתִיהְ מִתּוֹךְ יְחֹרֵיוֹךְ ו יחת כל דְּאַת יְחוֹרֶיְהְ בְזָשׁקשׁתִיְךְ תַּרְבָּץ: --וחתין שירין בליסתר וחדשיל שלטוכי תודנון תם ניבנה ואבחנינה ממנכוער ווע בנ שלטובי תודקף . עם גיברף יתבטלון : (נשש תיף המדבנה חותף חותר וחת כל דגת וחוריף על כני השדה תכל לא תחסם ולא תקבץ לחית מַחַרֶץ וּלְעוֹנִי הַשְּׁמִיִם לְתַתִּיךְ לְּחַכְנָהְ יִנְחַרְטִשׁ בר למדברה ותר נית כל שלטובי תורפד על וקט לעני לעון לבית סמפן: בינו רוטגלעון בד ביר מקר עלים פל מענים. נויבר הליף עשבר יפתמרת לעם פל מענים יבטת הליף עשבר יפתמרת לעם פל פעל יבעשמלם בל בפני ערון יבעמרת לעם פל פעל יבעשמלם יתו היותם משעלע צני לבית ישנים ביעני למשתיגשה יוירחי פל ישבי מגנים ביענים למשתיגשה יוירחי פל ישבר יויבר עתיבר לעות שלים יפלו יויבר

לְבֵּן כֹּהְ אָמֵר חְדְנִי יְהְוֹה הְנְכִי מִבּיּחְ ע שָבַּיִף חָרֶב יְהְבֹרְתִּי מִמְּךְ חִדְנִי מִכְּךְ חְנִיתְּי עִכָּךְ דְּ בְּדָבָן אְמֵר יוֹז אְלֹהִים יְהָאְנָח מֵיתִּי עַכָּךְ דְ הַבְּטָבִין בְּחַרבָּח יַחְשִׁיצִי מִכְּךְ חְנִבְּה וְיִדְעוּ הְבְּטָבִין בְּחַרבָּח יִחְשִׁי יִמִּבְיִם בְּשְׁמֵמָה וְחָרָבָה וְיִדְעוּ בִּי אָנִי יִהְנֵה יען חִמֵּר יִאֹרְ לִי וַחְינִי עִשִּיתִּי בּי אָנִי יִהְנֵה יען חִמֵּר יִאֹרְ לִי וַחְינִי עִשִּיתִּי בְּבְּרָבָה יִהְנֵה יען חִמֵּר יִאֹרְ לִי חִלְּה דְּחְמֵר

מַלכותַח דִילִי וְחנץ כַבשִית: לַכֹן הְנְנִי חְלִיךְּ ואל יחריה וכתתי חת ארץ מצלים לחרבות חרב שממה ממגדול סוכה ועד גבול פוש: בכיוי הַמְבָּח שַלָּח רֹגני עַלָּך וְעֵל מַלכוּתְך יְנְאַתִּין יָרִד אַרעָה דְּמִצרָיִם לַחוֹרֵב י בָּדוּ וְחְשׁתַמֵמוּ יִמְמְגְדוּל סוכה ועד תחום כרש: לא תעבר בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה : לא תמבר בה נגל אנשח ורגל אכשה בעירה לַּה תִעבר בה התותב אַרבעין שנין: וכפר ונתתי את ארץ מצרים שממה בתוך, ארצות נשמות ועריה בתוך ערום מחרבות תהיין שממה ארבעים (שנואת) והפוצתי ארב מצרים בגוום וגריתים בחרצות : וחתין נת ארעא רמצרים לצרו בגו. מדינן צדין יוקרוהא בגו קרנין דַהְנַחָן חַרבָה יהנין לצדוי חרבעין ש שנין ואגלי ית מצראי לבינו עמשוא ואבדרינון כני כֹּה אָמַר אָדְּבָי בְּמְרָינְנָתָּ הֹ

me l

יהוה

מו

יה

מ

ah

א ני אליני

77 77

リリソ

Ţ

/7 |}

31

יְהֹנֶתְ מִנֵּלְ חַרבִּעִים שנה מְצַבְץ אָת מִצְרִיִים־ מן העמים אשר נפצו שם : ארי פרנן אמר יינ אלהים מסוף חרבעין שנין אכניש ית מצרחיי מביני עממוח דחתבדת לתמן: ושבתי אתר שבות מצרים והשבותי אותם ארץ פתרום על ארץ מכורתם והוו שם ממלפה שכלה : ואתיב י ית גלות מִצרִים וחתים נִתְהון לַחַרֵע פַתרוס על ארט תותבותהרן . ניהור תשו מלכו חלשא : מו הממלכות תהיה שסלה ולח תתכשח עוד על ה הגוום והמעשתים לבלתי רדות בגוים: מן מלכו ותח תהי חלשה יולח תתרבב עוד על עמפוחיר ומנעריפון בדיל דלא ישלטון בעממיו : ולא יהיה עוד לבית ישרחל למכטח מוביר עוד במכות כ אַחַרְיהָם וִירְעוֹ כִי אָכִי יְהֹנַהְיְּ: וְלָא יְהָוּ עוֹד לֹבִית ישנחל לחתרחצח עליתון לחדכנה חובין. בחתכ בּיוֹתְהוֹן בַתְרֵיהוּן יִירְעוֹן יְחְרֵי אַכָּא יּי אַלהים:

וַיְהִי בַעַשִריט וַשְבֶע שְנָה בַרָחשון באחר לחדש היה דבר יתוה אלי לאמר: נהוה בניסרין ושבע שנין יבקדמקה בחד לירחא הוה פתגם כבוחה מן קייג עמי למימר י בן חדם לבוברנגר מלך בבל העביר את חילו טברה ארלה אל צר בל מותרח ובל בתי מרושה ושבר לא תנה לו ולחילו מצר על העבוה אשר עבד שַלֵּוֹהָ : בַר אַרָם ׁ כבוכַדכַצַר מַלפָא דְבָבֵל -אפלח ות משרותיה פלחן רבעל צרי כל סטר רוש נתרי נכל כתף חתמריטי נחגרי לא הווד ליה ולמשריתיה מצורי על מולחבה דחמלח עלה: לַבֹּן כַהְ אָמֵר יְהֹוָהְ שַׁהִים הְכָנִי נִתְן לפבובדנצר מלך בבל את ארץ מצרים וכשא המוכה ושַלל שללה ובנג בנה והיתה שבר לחילו : בכין כדבו אמר ייג אלהים האכח יהיבי לנכוכררצר מלכח דבבל ית חרעה דמצרום.

13と1)

H

767-699 Ca

in the state of

נושבי חתרגושתה ניבני בנה ניטדי עדתה לתהן חגר למשריתיה בעלתו חשר עבר בה בתתי לו חת חרץ מצרים חשר עשו לו נחם חדני יהוה לו חתריה דחפלה בה יהבית ליה יה חרע דמצרים דחבר בדמי לחתפרעה מפהין חמר ילי להים בדים ההיח חצמיה צרן לבות ישול ילך חתן התחון פה בתוכם נידעו כי חני יהוה: בעדיה ההיח חקים פרבן לבית ישרחל ולך חתין מפתח פומח בכבוחה ביניהון נידעון

העטרת באץ פרעה נשעיה ליש

מזקטים מצרים הכה יהנה רכב על עב צרל ובא מצרים ובעו אלילי מצרים מפניו ולבב מצרים ימס בקרבו : מטל כס דלום כי לאשקאה יה מצרים ימס בקרבו : מטל כס דלום כי לאשקאה יה מצריחי הא ייני מתגלי בעכן יקריה

לְאַתְּטְרָנְהֵאְ מִמְצְרָאִי יִ וֹיִעַבְרְגְּי מִעְרָהִוֹ מִן ינרמוהי ולבא דמדראי יתמפי במטיהון: י נסכפכתי מצרים במצרים וכלחמו חיש בחחיו יאוש בקעתר עיר בעיר ממלכה בממלכה: ו ואלבי מגלשי במגרשי היגמוון גנב לבר בממוני ואבר בחבריה י זרי בירי מלכו במלכו: ג ונבנה רוח מצרים בנרבו ועצמו אבלע ודרשו אל הַאלילים וחל האכום ואל האכות וארה הידעובים: ותתמוסי רוחה דמצרהי במעיהון. יוובימהון אַפַלעים ייותבעין מן טעון ומן חרשין ומן בדיין ומן זכורו: וספרתי ארד מערום ביד חדיכים קשה ומנלף על ימשר בש כחם הַאַרון יְהַוֹה צבְאוֹת : וְאַמִּקר יַרג מצראו ביוד רבון קשי ומלך תקיע ישלום בהון אמר רבון עלמה ייז צבאות ונשתו מיש מהים ונהר יחרב ניבש: יוצדון מומא

קרי מיא

מימח

n

"

13

"

"

7

Ď

מומוחי ובהרהון יחרוב וובש : והווגניחו נ נהרות דילנו וחרבו יחרי מצור בנה נסוף צ קמלו : ויצדון בהרנותח יויבשון וויחרבון כהרי הוך שמיציח יצבו וגומח בא יקבון : ערות על יאור על פי יחור וכל מגרע יחור ויבש כדף וא וחינפו : יובש רוביה דבהרת ניהי בביפיה יוכל בית מגרע בהרהון ייבש יחרוב ולח יצמח: וְחָצוֹ חַדִינִים וְחַבְּלוֹ כָּלָ מִשְלִיכֵי בִיאֹר חַכַּהִּ ופרשי מבמרת על פני מים אמללו : ויצדיון ציודי מניא ניתחבליו כל דחוו דמו בנחרים חבתח ופרסי מצדן על אפי פניא יצדון: וכשי עברי נשתים שרידת וחורגים חורי: ויבחתון סלחי בתנה דסרבין ומחז מניה מעדן והא שתתיה מדבחים כל עושי שבר חגמי נפש: ויהי אתר בית שתי מהח בכישין אתר דהוו עברין סכרה וכנשיו מייחיגבר לבפשיה: אף

יחהי

ביולה שליים יולאי יולטו והלגי שליה איפיווע ב בענות אין יאמרו אך פֿנתנ (בן עובמים בו -טבמום שלי בל מלכי צנים : בנם שחלשו ע לבנבי קטנים. עבימוני עבימוא במקבוריי לְפַרְעה ימִיבֹן יְשְעוּ יאִיבְרִין תֵּימְרוּן לְפַרְעה. בנו חבימין חבחבח וחת בר מלבין דמלקרמין: תַיַם חופיח חבמיך נימִדוּ בָּח בָּר נִידְעוּ מַה־ ימלן יענע גבעות חל מגלים : און אמן עבימוי ניעוון פֿתל בָּלר נידמון בֹמן מִכּנר יוֹד גבאות של מצרים : מואלו שרי צנין לשחר שרי לפ התמו את מצרים פנת שבטיה : אטפשף ר בברבו מעכים . מתו עלה מנים שחתועו יע מאלעה לבה טקבען: ינינע מסף בצנביי רוח עוטים והתעו חת מצרים בכל מעשהו כהתעות שכור בניחו : ייני רמח ביניהוף ר רוון דמתו ווחחתיאו זע מגלאי בכצ תובניתו כמא

تے

כמא דטעו רויה ומרשוש בתוביה: ולא יהיה למצרים מעשה אשר ישבה רחש וגונב בחה וחתמון: ולח יהי למצרחי מלכהיד דימלוך עביהון ריש והגמנן שלטון ואדרון: ביום ההוה יהיה מצרים בנשים וחרד ופחד מופלי תבופת יד יהיוה צבאות אשר הוא מנים עליו : בערנא ההנח יהוך מ מצרחי חלשין כנשיח יויבועון ויתברון מון קרם ארכמות בבורתח דיויג צבחות ידחוזר מרים עליהין: והיתה חדמת יהודה למצרים לחבח כל חשר יבכיר חותה חליו י יפחד מפני עצת יהוה צבחות חשר הואש יועד עליו : ותהי ארעח דבית יהידה למצרים לרחלחי כנ דירכר יחה ליה יצועי מן מלכח דיני צבחות ידהוא מלוד יוש ההוה יהיו חמש עליהון:

ח ערים בחרץ מזרים מדברות שחת כנען ונשבטות ליהוה צבאות עיר ההרם יאמר באחת : בעדינה ההוח "הונין חמש ברויף בארעה דמצרים ממללין ממלל בנענההי ומבוומן בשמח דיניג צבחות ברתח בות שמש דעתידה למחדב יות אמר היה חדה בינם ההוא יהיה מגבה מנהון: ליהנה בתוך אבן מצרים ומצבה אצל ג מבולה ליהנה : בעדנה ההוא יהי מדבי חא מתודן קייני בגו ארעה דמצרים ו וקמתח בסטר תחומה ביונו : והיה לחות ולעד ליהוה צבחות בחרץ מצרים פר יצעבו אל יהוה מפני לוחצים וישלח להם מושים נרב והצילם: ניהי לחת ולסהידי קיב בחרעה דמצרים חרי וצלוך הייל הוי הדם דחביהון ישלח להון פריה ודיין י וושיגבכון: וכודע יהוה למדרים הדעו.

שיין לאצרים

ク

2

h

**

,>

7.5

מצרים את יהנה ביום ההיח ועבדו גבור ומנחה ובדרו כדר ליהוה ושלמו : ותחגלי גבורתח דירג לחישבא למצרחי נודעון מי מצר אי למדחל מן ביני בערבה ההואי ו ייתלחון בנכסת לרשין ובלרבנין יונדרון כ כדריך קיון נישלמון : ננגן יהנה את מצרים בגוף ורחוא ושבו עד יהוה ובטתר להם וְרְחָשָם : נימחי ייב-יַת מצרָאי (נימחיכון ניסיבון יותובון לחולתנח דיני יויבבול צלותהון יוסי יתהון: ממצרים אבער יובה אשור במצרים ומצרים באשור ועברו מצרים את אשור: בעדנה ההוח יתהי חובח כבישח ממצרים לחתר ניניחון אתורחי במצרחי ומצרחי באתוראיי ניכלחון מצרחי ית חתנרחי: ביום הודוח יהיה ישרחל שלישיה למצרים (למגל.ים) נקחשור בלכע בענב עעלל): במבלע

עננ

מנ

(لله

גָל

ההוא תהי אורח כבישה ממצרים לאתור ויגיחון א אמור אי במצר אי ומצר אי בחתור אי ניפלחון מצאי יַת חַתוֹרָאי: ברוֹם הַהֹּוּא יְהִיֹּה יִשְרַאַרֹבּ שלושור למצרים ולחשור ברכה בקרב החרץ: בעדבח ההוח יהי ושרחל הליתחי למצראל נ ולמתורמי ברכו בגוה דמרעה : אשר ברכו י יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידו אשור ובחלתי ישראל : דברביה ייב צבא למימר בריך עמי דחפידית ממצרים דער דחבו קדמי אגליתי יתהון לחתור וכדו דתבו מתקרן עמי ואחקנתי ישראל:

המערת דיהי בשלח שומטים סיה

רוכנען אלהים ביום ההוא את יבין מלף כ ביומא ההוא ית יבין מלכה דכנען הדבר ביומא ההוא ית יבין מלכה דכנען הדבש בני ישראל ותלף יד בני ישראל הלוך והשה יבון מעלבא דכלת! מקר בלת! (מצלת יוד בלי ישר אברותי אול יבין על יבין מלך פלען עד אשר אברותי אול יבין על יבין מלבא דכלען

תרגום

מקרא

Ä

ושבעות דבונה לושתר גבונע ובנג בן מבינותם וֹבֹנגבׁן מְבִּי ביום החוח לחמר: לועם בעדכה פרעות בישראל בהתנדב הַהוח לְמִימַר: עַם בַּרָכן יִהנְדִר כד מרדו בית שמעו מלכים הַ חְנִינוּ רְוֹנִנְיִם בית ישראל ב אַכֹּנִי לַיִּהֹנְתַ מִּבְנִי אַמִּירָה באוריתא אתו ליחור חלתי ישרחר ישרחון עממנא יהוה בצחתך משעיר ופרדובין מיקרניהוןי משרה ארום ארן, ופר מבו למעבר אוֹרָיתָה אתגברו ז

אנון על בעלי דבניהון שריבינון מעל תחום ארעה

ועל ניסא ופורזנא ד רשה גם שמים रविदा ראתעביר לישראל ירתבו גם עבום נטפו מום : הַרִים חפימיח למתר בבתי בני בַּנְבֹּנִ מִפְנֵי יְחֹוְהַ גַּהְ שַתַּח בְרֵישׁ גְּלֵי יולאַלַמַח סיבי מפני יהוה אלהי ישנל ית טמא פתגמי חוריתהי בימי שמור בן עכל בכין בריכו ואודו קייב: בנימו וֹהֶב מֹבנוּ שׁבֹנוּוּת שמעו מלכיה דחתו עם יְנְלְּבֶרְ נְתְּיִבוֹת וְלְבֹר סיסרא לברבה אציתו שַׁרַחוֹת עַנַלּדַלוֹת : חַדְּלוּ שלטוניה דעם יכין מ מלפּא דְבנִתוֹ אַמְרָאר יוֹבָיון בּיִשֹרָחֻלְ חַבְּנִוּ יצונה בנצומה קייני דבורה שקמתי ער שרמתי אנא משבחה מדיה אם של בישראל: יבחר ומברבה קייז שהה חְלהֹים חָדֵשׁים مَلُهُ كُلِيمً كُلُّمُ عُلُمُ اللَّهُ רישראל: אוריתך דיהבת להון לישרא

جالا

3)

וְּהַ

ריהבת נהין נישים שלים שערום פר עברין עלה זמו ביום אלהון מתגברין חלון על בעלי דבביהון ייז ביום א להון מתגברין חלון על בעלי דבביהון ייז ביום א אתגליותך למתלה מסעיר בהונעת ידרך על תחומי ארום, ארעא געת חי שמיח מכו אפידון העבר ומנים אורים, ארעא געת חי שמיח מכו או על החומי וטורים, ארעא בעת יום מון מיז שמיח מכר או התבור וטורים

ק לא בחילתבון ולא בגבורתבון. אתגברתון וסובחון על שבות ישרש. אמרא

שערים מגן אם ירְאַה וַרֹמַח החרמון ושונה ד דכרמלא מתרגשין בארבעים אַכֹּנִ בִּישׁרָאֵל דין מן דין נחמרין לבי לחוקקי ישרש המתנדכים דין לדין ידין אמר בַנָע בַרְכוּ יָהֹוָה : הֹוכבי עלי תשרי שכילתא אתונת צחורת ישבי על מדין ולי חביח יודין חבור יַּוְלְבֵי עַל דַרֶךְ שִׁיחוּ : עלי תשרי שבינתה ולי חניה חמר מקול מחוצצים בין משחבים קבה אשרי שכינתי שם יתנו צדרות יהוה על שורא דסינייד צרקות פרגום בישרחל אוג רחוח חלש ונער ירדו לשערים עם מכל טוריוזי דיון יהוה : עורי עורי דברי שיר סיבי אתרגינ ואת דום ברה שביה שביה רגיש סליה תנניה אל ירד שריד בתנגא דאמונה בן אבינועם: מו קדם דחתגלי עלוהי יול אלהא דישראל : בד חבו ביומי שמגר ברן ענת ביומי אגל פסקו עדי אורחן יודהוו מהלבין בשביבית עבו למהני מגלין בחורתו שנובבן יחרובה

שנוי שאוויון דיווחה שבוי באינות ריאירותי אריותי

יים פֿיי

ושנו

1

1

יאָק<u>ו</u>י

Ľ

•

ואטלטלו דייריהין

דבורה אשתלחיר בקריה לאתצבאה באו בקר

ישראל בית ישראר

למפלה לשעיותה

חדתו דית לשניותה

אתעבידה דמקריב א

אתעבידה דמקריב א

אתעבידה דמקריב א

אתעבידה דמקריב א

מיין דמירו

לאדירים עם יהוה ירד לי
בגבורים: מני אַפּרִים
שרשָם בעמלה אַחַרִיךְ בנימון
בעמליה מני מניר
ירדי מחוקהים ומנגלן משנים
בשבע ספר: ישרי
בשבע ספר: ישרי
בישבל עם דברה ישבר
בישבל הי בעמה שלח
בי ברה בעמה שלח
ברגליו בפלמה ראובן גדלים

马

גנ

נוהי בשלח מבטלין עסקיהון. ר אצצי לב : למור ושבות רביבין על אתכן דחשיבן בין המשפתים במצי ציורין יומהלכין לשמע שרידות שנדרים בכל תחום חרעה דישראי לפלגות רמובן ומתבחרין למתב ער יְּרְלֹיָם תְצָרִי לָב : גלעד דיבא יהון מגלון באור בעבר הירדן שבן ודן לַמַּוּה יְמוֹר אַניווֹד חָתְהוֹן . ומשתען על אְבוּרָן חשר ישב לחוף דחתעבידא להון: מחתר דַהוֹו חַנְסִין לָהוֹךְ וַנַסְבִין מַח דְביִשְהוֹן. בית מְתּוֹבַר ב מוכפין ומכונת לפטץ . על גובין בית שדיא דמיא א י אתרא דאת עבידא להון נפין ועבורן . לדבית ישראר מלברמין יחתר א דהוו בבת ישראל בניהן לממולי מיואי דותן לאשמעא זלן טפרת פרסת רגליהון ימן קד במנת סנאה ומעיהא תמן יורון על גבוותא דיוני על גבוותיה דיתיב זרני פצחיא בארעא דישראל בכין נ נחתר מכרכי תודפה למתב בקרני פצחיה עמיה דיין: שבחי שבחי דבונה ישבחי ואודא מלילי תושבחא קום ברה ושבישביף בר אבינועם: בכין בחית חד' ממש ריתה דישראל ותבר תבוף גיברי טממיא הא לא מ ה מוגבור א הות דא אלהין יוז תבר קדם עמיה תקונ -

1

יילו.

H50°

化

ימון

שַלנימ

4p:

'در'

7)

13 13

10

H

カ

\$

יָל יִּ

رر

גיברי סנחיהון : מודבית חפרים שלאלו (ענשונים בר כנו ברמונובים, שלאלים פנבע בניביע ממנג בענונף פו פולפא שאול מודבית בנימין יי להוכ וני גיבונו המוכני ועולול ברבה בשהר תממיה מובבירם מכיר י נחתו מרושמין בנרבח י למאובת זבוכול . בנובול בנופום רספר יונבניבי יששבר משתמעין למלי דבורה: ושחר שבטה דיששבר משמשין קרבדי בנול , משתקנות בלננת מנישבצו

משלח בעברה דירדגאשרני מור ליקף לנבלם העל בנונתים ורבית דן בגויעברו של מבנו מרובי בֿולל ירדנא שיחו נכפיהוף מונבי פום אליב ז תול הלכמני בספינים דבית אשר מדירות דיירות אבירוו: של ספר יממיא שררי ארו מרוג אמר מלחד יהוה ברני עממיה דפגרני יַלְרוֹר וֹשְׁבְיּנְדְּ פִּיֶּ ותבו בענון ויתיבו ב בַּאוּ לְעַינִרָּתְּ מְיַנִירָתְּ לְעַינִרָּתְּ י ברון : דְבִית גַבּוּלון בּגְבּוֹרְים : תַּבֹרָן: מִנָּיִּיִּשׁ לרביל עממיוה דגרינוי (מֹלבוּת) זֹהֶל הַ שְׁבְּתְּ חַבְּתִּ מסרו נחשרון לרעלת מולשים בעונין עברני: אַנון יודביות כַּנתּהָיי י מות שעק עלב בעונע בספל ושבחונענון פֿר ועבי אדירים הזריבה המתוה: ארעא : אתו מלביא ירק ליתד השלחנה נימינה אגיחו דרבח יבכין א והלמה להלמות עמלים אגיתו מלבי פנען י ב בנת עבר הוו שבן ומשן על מי מנדיו . ממון דבסנ ליא בבילו: מון שמיוא אתנח עמהיון הרבאי מאתר דכפהין בוכביח מכבשי דבריהון תמן חתנה קרבח עם סיסרא: נחלא דבישון תבריכון עחלה דאת עבידו ביה נסין וגמרן

****

בים

יבחני.

יבותים '

6 **(5)**

* *

ימון.

תנ

りか

75

17

n

לישראל מלקדמין הוא נחלא פיפרא פַתְיַדֵר רֹאִּבְּוֹ וּ צושון יתמן דושישת בנשי פּמנוֹגע וֹנוֹנְהַע בּבּנגוֹר: צטילי גבריהון בתקום : בכין בין רַגניה פַרע אשתלפה שופרי סוסותהון. פ בפל שבב בין רגליה פמוכא בנווע מופקה וצר פַרַע נָהָלבַאָּשִר פַרע רתבי גבריהון: לושו מרוגי שם לפל שדור : צמר אמר נבניה דיני לוטו ותברו ההלון כבופה ותיבב יַת יַתבּהַה אַרִי לַא אַתוּ ל אם סיפרא בער נוויינג לסעודן עמיה דיינ פר אניה אַלוע לבָּבֹן רַבְּבֹן מברכת לשיא שבתחינעל ביא מדונ אחרו קרבה בגבריה: תתברה מ אתת חבר שלמוחה פחדה מעמי מרפבותיו מנשיא דמשמשין בבריבי שאללא לביתון. מדרשין תתברך: מיוח בחיל יתה חלבה אשמיות ית יחה למדע אם אית רעיונוהי עלוהי בפיילי גבריא קריבת לקדמותי שמן דגובנין: טובה ליעל אתת חבר שלמוחה דיניימת מא דיכתיב בספרא דאוריתא דמשה לא יהי תקון גין דגבר תל אנצא. וקא ועצו לבע בעצוה, אנגע יעקעו ובע לפכתה

לקפתה אושיפות חבמות שרותוה תעבינה וימינה לחרגמתח אפ היא תשיב אמריה למתבר רשיעין ואנו לה : הלח יכוצאו יחלמו שלל פין מחתיה לסיפרא רחם רחמתים לראש גבר תברת רשיהיפצעת ש שלל צבעים לסיסרא שלל מותיה אעברת בצר׳ צבעים ' רבמה צבע רבמ שיה: בין רַגלהַהוּפּרַע תים לצוארי שלנר! נפלשביב בין תנלהח כן יאבדו כל אויביך " פַרַע נְפָל יבּאתר ואהביו כצחרד בבבת יעמן נפל בנינח השמש בגבורתו ותשקע הארץ ארבעים שנרה: סיקרא: מן חרבא אסתכיאת ומדיקה אמיה דסיסרא מביני אנייתה המכא מדין אוחרא רתבוהי דברי למיתי מדין אתעבבו ירתנוח דהוו מיתן בי דהוו הגרת כצחנין: חבימת פרסתריתהא ענין להי אנ היא בתבמתה מתיבח למימר לה: ה הלא מדמשבחין מנפלגין בנתחי יהבין גבר וביתיה לכל חד וחד בנח סגי קדם ציורין סיסרה בנת ציורי

MA

ער

רע

3:

335

צבעני על ציירי לכסי עתירים ימני חמודה בדיהי דבויים סיסרה בי המודה בדורה יהון עתידין לחמורה בגיהר יהרי עמה יוני ער מעודין לחמורה במור ממור מעדה על מלמעבר בגרור היה ושדובת חרבעו ותלחה במור מלמעבר בגרור היה ושדובת חרעה דישראל מלמעבר ברבו הרבעין שנין:

"

34

څو

77

ע

カ

מ

17

はよう

הפערת וישמע יתרן בישעור פיץ

ביטנון מות המקד שניהו נארחה את חדני ישב

של בסח רם ונשח ושלין מלחים אדד
ההיבל: בשתח דאת נגע בה מלפח עניה

אמר נביח חניתי יח יהרח דוים שרי על ברסי
היבליף שרפים עומדים ממענל לו שש בבתים
היבליף שרפים עומדים ממעל לו שש בבתים
שש בנפים לחחד בשתים יבסה פניו ובשתים
יבסה רגלין ובשתים יעוני בסה פניו ובשתים
יבסה רגלין ובשתים יעוני שמח ביו הדושי

גניתיה

מיתיה דילא מתחגי ובתריך משמיש: וקרא בה־ אל גה וחמר קרושיקרוש קרוש יהוה צבחות מכאו כל הַארֶץ כּבורו : ואנבכין דִין מִדִין וְאַמִריוּ בּ קדוש בשמו עלחר בית שבינתוה . דריש על חרצה תובר לבונעיני לבות בהלנמי תלפתון יות גבמוני. מליח כל חרעה גיו יבריה: וינוער אמות הספים מקול הקורא והבית ימלא עשו : ונעו אלות ספי היבלח ימידל מלולח ובית מידישה התמלי אמט תהן: ואמר און לי כי לדמיתי בי איש טמח ש שפתים אנכי ובתוף עם טמא שפתים אנכי יושב יושב כי חת המלך יהוה דבחות ראו עיני ז ואמריות ני לי ארי חבית יארי גבר חייב לאונחא אנאי ובגו עמה דמגעל בחובין יאנא יתיבי ארי ית יתר שכיבת מלך עלמח יינ דבחות חבחה שיני: ניעף אלי אחד מן השרפים וצירו רצפור במלצחים לבח מעל המגבח: וחשתוי לותי חד מן שמשח ובפומיה ממלל דיבניל מן ידים דְשׁבִינְתֵּיה עַל פורפִי יַבָּרָא בִּשְׁמִי מְרוֹמָוּץ עֵיר

יפון מדבחה : נוגע על פי ניאמיר הנה נגע זהר אל שלפתור נפר עוליד ותשמתה תכופר: יפדר בפומי וחמר י האישניתי פתגמי נבוחתי בפומה . נותגול עובל ינטקעל יעכנות : נעקמת ארב קול יחוד אמר את מי אשלה ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני יצישלשמעיות קל מימרידי דיניד באמר ינת מו אשלה לאתנבאה ומן ייגיל לאלנוא . נַאְמַרִית הַחְלָּא שֶׁלֵח יַתִּי ווֹאמִר לך ואמרת לעם הגה שמעי שמות ואל תבינו יראו באו ואל עברתו : זולמר אומיל ועימר לטמח הדין י רשמעין משמע ולח מסתכליןי וחגן מחנא ולח ידעין י השמו לב העם הנה ואגניו הכבד ועיניו השע פו ירחה בעיניו ובאוניו נשמע ולבבו יבין ושב ורַנְאן לוֹ: טוים לביה דעמה הדין יחודניהי יקר ועינוהי שמפים ידלמה יחוון בעינוהון ובחודנה ין ישמעון י ובלבהון יסתבלון יותובון וישתבית 一

לני

Dh

ות

217

b

וְתְּ

ング

!

j

להון: וחמר עד מתי יהוה ניחמר עד חבר אם שאו ערים מחין יושב ובתים מחין אדם והאדמה תשחה שמימה : וחמרית עד חמרני יוצי ואמרי עד דיצדון קרויא מכלי ותיביובתיא מבלי אכשה יוארעה (תצדי ותחרוב) תחרוב ו ותצפיי : וְרָחַל יוֹנ אַת הַאָרָב וְרַבָּה הַעִנוּבְהַר. בצרב הְשִרץ: נירַתִּג יוג יַת בני חנשה ותקני צריותה בגוה דארעה : ועור בה עשיריה ושבה והיתה לבער בחלה ובחלון חשר בשלכת מצבת בם זרע קדש מצבתה: וושתחרון בה חד מון עסרָח וותובון ווהון לצרָבָח פבוטבעו וכבלושאי דבמתר טרניהון דמן ליבישין יוער כען אנון רטיבין לקיימה מכהון גרעה בין ג גלוותא דישרחל יתכנשון ניתובון לארשהון ארי ברעה דקודשא נצבתהון: יכו ולודי יולר לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו

ניקרא שמו פלא יועץ חל גבור חבי עדשו שלום : אמר נביח לבית דוד ארי רביח אתיליר לנאי בד אתיהיב לנא יהביל אוריתא עלורדי למטרה ואתזרי שמיה מן זדם מפלי עצה שהא גבריא ביים עלמיא משיחא דשלמא יסגי ע עלמא ביומורי : למרבה המשבה ולשלום אין בץ על בפא דוד ועל ממלכתו להכין אתה ולסעוה במשפט ובצדבה מעתה ועד עולם הכחת והוה צבאות תעשה זאת : פגי רבו לעבדי אוריתה ולנטרי שלמא לית סוף על כורמי דוד ועל מ מלכותיה׳ לאתקנא יתה נלמכנה בדינא ובג׳ ובגבותה מבען ועד עלמה במימנה דיניג צבאות תתעבור דו

בירמיה הפטרת ואלה המשפטים סי לד הדבר אשר היה אל ירפייהו מאת יהנה אחרי

כרת

ברו

מון

יבני

והי

עו

ענכ

בנ

יה

33

תָנ

均

in

"

H

ברת המלד צרביהו ברית את כל העם אשר בירושוים לקרא להם דרור : מתלם נבוחה דהוה עם ירמיה מון בויני בַתר דְּגַבר מַלפָּח צְרְבִיה בְיִם יעם בּל עמח דבורושלם למתרי להיון חידו: לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה חכשים לבלריבי עבר בַּם ביְתוּרִי אַחִיהוּ אִיִב : לבלחא גבר ית עבדיה ינגבר ית אמתיה בר ישראל ובת ישרא בני חורץ בריל דלח יפלחון בחון י מבר בחחורהי יהודאה : וישמעו כל השרים וכל העם אשר בחו בברית לשלח איש חת עברן וחיש חת שפחתו ח חנשים לבלתי עבר בם עוד נישמעו וישלחו: ו ושמעוי כל רברביח וכל חילא עמח דעלי בקימו לשלחהי מבר נת עבדיה ומבר נת אמתיה בני – חורין. בדיל דלח יפלחון בחון עודי וקבילו ושלחו: וושוצו חחרי כן נישיבו חת העבדים וחת השפחות אשר שלחו חנשים ניכנשום לעברים ולשפחות: ותבו בתר פין יוחתיבו ית עבדיח נית אמהתשל

הא

Y

·W)

12

M

אני

为

(לְּוֹ

4

3)

דנשרו בני חורין יוב וכבשונין לשבדין ולחמהן: ניהי דבר יהנה של ירפנהו מחת יהוה לאמר י נהנת פתגל נבונהה מן דייז עם ירמירהי מן דיוז למימר: כה חפר יהנה אהי ישראר אַנבי פַרַתּי בַרִית אַת אָב יְתָּיבֶּם בְיוֹם הוֹצִיְאִי אוֹתַבּ מחרץ מלרים מבית עברים לחמר י כוצו אמר יוז שקעא בויבנה יאלגו ניצלית בים תם אבעונכולי ביומא דחפיקית יתהון מחרעה דמצרים מבית עברותה למימר י מידן שבע שלים תשלח איש את אחיו העברי אשר ישנר לד ושבדו שושי שנים ושלחתו חפשי מעשר ולא שמעו אבוחינו אלי ולא הטוי את חונם בסוף שבעשנין. ת משלחון. לבר זת אחותי בר ישרמל הינדבו ל להי וסלמה שות שנין י ותנשריליה בר חורין מעמד ולא זבילו קברתכון למימרי ולא ארבינו יות חודנהון: ותשלו אתם היווב ותעשו את הישר בעיבי להרא ודיור איש להעחי ותכרתו

יתכרתו ברית לפבי בבית חבר לגנה שמי עליו: ותבתון התון יומה דין יועבדתון ית דכשר קדמיי למזרי חירו גבר לחבריה יוגורתון תים ד קדמו . בביתא ידאתקרי שמי עלוהי : ותשובורי ותחללו חת שמי ותשיבו חיש חת עבדו וחוש -את שפחתו קבר שלחתם חפבים לנפשם ותכבשו אותם להיות לכם לעבדים ולשפחות: ותבתון ואחילתון יות שמי ואתיבתון יגבר יות עבריודי וגבר יות אמתיה . דפטרתון בבי חורין לנפשחון וכבשתוך יתחון ילמחוי לכון לעבדין ולאמחן: לכן כה חמר יהוה אתם לא שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו חכני קרא לכם דרור כאם יהוה אל החוב אל הדבר של הרעב ונתתי אתכם לגועה לכל ממלכות הארץ: פכון אמר יוגיה אתון לא קבילתון ל למימרי למקרי חירו גבר לאחוהי וגבר לחבריה האנא מכלי לכון חירו חמר ייגי מן חרבח מן

ग्र

מל

510

כל

57

37

13)

59

بإر

1)

מן מותח ומן בננח חתנין יתכון לגיע לכל פולכוות ארעא ונתתי את האנצים העברי את בריתי אשר לא הגימו את דברי הברית אשר ברתו לפני העגל אשר פרתו לשנים ויעברו בין בתרון: וחתין ית הבריח דעברו על קימי דלא ביימו ית פתגני ביימא דינברו דרמי עולנים ירססגו לתריון ינשברו בין פלגוהי : שרי יהידה ושרי ירושלים הפריקים והבהלים וכל עבם הַאָרֵץ הַעברים בּין בתרֶי הַענל : רברבי יחורה ורברבי ירושלם. דברביה ובהניה ובל עמא -דארעאי דעברו יבין פלגי שג עגלא: וכתרדי אותם ביד אויביתם וכיד מכתבי כושם והיתה נבלתם למחבל לעני השמים ולבהמת החרץ: ואמפר יתהון ביד בעלי דבביהון וביד דבען למתעלחון יותהי נבילתהין משוגרה למיכלי ל לעופה דשמיה ולבעירה דהרעה : נחת צרבירדיר מלך

מלך יחודה וחת שניו חתין ביד חויביהם וביד מבזשי בחשם וביך חיל מולה בבל העלים מעלי כם: וות צדיניה מולה שבטה דבות יהודה ויורד רברבנוהי חמפר ביד בעלי דבביהון וביד דבען למיקט להין יוביד משרית מלכח דבברי ל (לאסתללח) לאסתלנה מנכון: הנני מצור נאם יהנה נהשיבותים אל העיר הגאה וכלחמו עליה ולברונה ושרפונה בחש וחת ערי יהודה חתין ש שממה מחין יושב י החנח מכביד חמר ייני ואתיבנוןי על בַרתא הַבָּא ויגיחון קרבח.עלהי וְיכבְבוּנַה נְיוֹבְּדְוֹנַה בְנוֹרָח יוְיֶת בְרוֹנָח דְבִּיוּדְב יהודה יחתין לצדו מבלי נתיב : הדברה חשר הוה חל ירמיהו מחה יהנה בימי יהניקים יאשיהו מלך יהודה לאמר : סתגם כבואה דהוה עם ירמיה מן קיול ביומי יהויקים בר יחביה . מלך שבשא רבות יהורה למימר ו מלוה אל בית הרבצים וורבן ודברת אותם נהבחותם בית יהוה

3

1

בנת בנת

אר שמני עליש ביות ונישוני שושב אונים ניון ג'ון ישוני ל לות בבי בבד יוממקיר תמובון. ועתינפון לבירב מלנישו ביוֹז. לווֹבא מו בשבנון ונושוני ותהון חמרה: וחקה את יחגנית בן ירמיה? טבגביע נעע שעוו ושע כּל בנון ושע פֿן בנון הריבבים : ודברות ית יחונניה בר ירמוה בר חבאכינו יווע פל בנועו יינוע פֿן בנו בנע נופבי ומביא עועף בינו יעונע על נפט בלי עלוכן יארלוהו איש החלהים חשר חצל לשבת השרים חשר ממעל ללשבת מעשיהי בן שלום שמר משף: נאטילית יַתְהון לבית מנדשא דיני ללשנת בני חבן בר יונילות נביון דייני דבקטר לשבת רברבוח ידמעלי ללשכת מעשיה בר שלום אמרבלא : נְאַתְּין לִנְנִינְבְנֵי בִיְת נְרֵיכְבִים ג גביעום מלחים חן וכוסת ואמר אלהם שתו יון יורבית לדם בני ריבב פלירין מלן חמרא ח'ונבסין ואמריות להין שתו (מיא חמירא: וואמריו

יווי אוג

717

מנ ביין

לכ לכ

(F)

<u>י</u>ן

7 5

7

און און

כב

13

ום

");

שנת

ח

מרץ

ויאמרו לא גַּבְּתָּה יָין בֿי יונַדַב בָּן רִיכָב אַבּינוּ צוה עלילו לאמר לא תשתו יין אתם וצניכם עד עולם: ואמרו לא לשתי חמניא ארי יוכדב בר רוכב חבונא יפהיד עלנה למימרי לא תשתון ח חמראי אתון ובניכון עד עלמח : ובית לא תלנו א נורע לא תגרעו וכרם לא תטעו ולא יהירד לכם בני בחהלים תשבו כל ימיכם למען תחיו י ימים רבים אל פכי החדמה אשר אתם גרים שם: וביתח לח תבנון יוגרעה לח תגרעה וכרמה לא תצבון יולח יהי לכון יחרי במשפכין תתבון פר יוכויבון . בריל דתתבייכוון . יוכו ביוון על אפי א ארעה דאתון דיירין תמן : ונשמע בקול יהוגרב בן ריבצ אבינו אבר ענני לבלתי שתת יין פר ימוכו אכעלו פֹאנו בבינו ובכועילו : וֹפֿבּיכְנֹא יְנְיּיִמּר יהונדב בר ריבב חבובח לכל דפקדבח בדיר דלא למשתי חמרא כל יומבה אנחנה נשבה ב בננח ום ובנתנה : ולבלתי בנות בתים לשבתינו

هر ذردر

וכרש ושדה וצרע לא יהיה פֿבו : ובדיל הבא למבי בתין למב) למתבנח וברמין וחדלין וגרעא לא יוהו לנא : ונשב בחהלים ופשמע ונעש בבל אשר גורו יובנב אבילו ו נועובלא במשפרול. נלביקלא ועברנא בכל דפקרבא יונדב אבונה: ווהי בעלות כבובדנצמר פולף שלף בבל אל הארץ וכאמר באו ונבוח ירושלים מפני חיל הבשדים ומפני תול ארש ומוני ונשב בירושלים: והוה יכר קליק כבובדרצר מלכא דבבל על חרעה יוחמרנהי איתו וביעול לירושלם מן דדם משרית פסדאיי ומן קדם משרית ארם ויתיבנא בירושלם: נִיהוֹ דְבַרְ יְתְּנֵהֹ אַלְ יִרְמִיְהוּ לְּאִמְר: והוה התגם כבוחה מו הייגי עם ירמיה למימר: פת אמר יהנה צבאות אלהי ישראל הלוף י ואמרת לחים יהונה וליושבי ירושלים הלא תקחו מוסר לשמע אל דברי נאם יהוה : פדבו אמר יוֹז שְׁנַח צבחות דִישְרָחֵל יחִינִיל וְתִימִר ל יהודה.

72

3)

زد

75

וְלַנְי

カシッツ

7

ジ

יהודה וליתבי ירושלם הלה תקבלון הולפן -לקבלא כתגמי אמר יונ: הוקם את דברי יהונדב בן ליכצ משר צוון את בניו לבלתי שתות נין ולח שתו עד היום הגה כי במעו את מצורה אביהם ואנכי דברתי אליכם השבם ודבר ולא שמעודם אלו : אתבניימו יות כתגמי יהוכדב בר ריכבי דמהיד ית בצוהי בדיל דלח למשתי חמרהי ולא שתיחו ער יומא הדיוי ארי דבילוי נת תכדרתים דחבוחון. נאנחי (מלל מלילות עמכון מונדים וממליל ולא קבילתון למימרי : ואשלח אליכם את כל ע עברי הנביאים השכם ושלוח לאמר שבו כא חיש מדרכו הרעה והטיבו מעלליכם וחל הלכו חחרי אלהים אחרים לעבדם ושבו אל האדמה אשר נתתי לכם ולחבותיכה ולח העיתם חת הגוכם ולה שמעתם חלי : ושלחית לותכון ות כל עבדי נבורא מתרים ומשלח למימר תובו כעוי גבר

לנא אלון קלא אלון קאלון

ジ

H3",

・つと

מאורחיה בשתח ואת הינו עובריכון ולא תהכון בתר שעות עממיא למסלחהין יותיבו על חרעאי דיותביות לכון ולאבתתכון ילא ארבינתון ירד אודנכון ולא קבילתון למומודי : כי הצימו בנבי יהונרב בן ריכב את מצות אביהם אשר צום והעם מנה לא שמעו הלי : אני אנימו יבני יחונדב בר ריבב ינת תקקידתה דיובוהון דסקידנון יועמה קדין לַא זָבילוּ לִמִימְרִי כּ לַבְּי בֹּה חַמֵּר יהוה אלהי צבאות הנני מביח אל יהודה ואל פר יושבי ירושלים שת כל הַנְעָה אָשֶר רְּבַּרְתִּי עליהם יען דברתי חלתם ולח שמעו וחכרא להם ולח ענו: בבין יפרבן קמר ייז י קלה דבחות קלהא רישרש האבח מיתי על חבש יחודה ועל פל יתבי ירושנם ית כל בשתחי דוגברית עליהון חלם דשלחירה קות הון זע פל חברי לביים ולון לבילו ואתפביאו להון ולת תבו : ולבית הריבבים אמר ירמיהו -בה אמר יתור גבחות חלהי ישרחל יעו חשר שמעתם

12

מי

17

17

1

7

7

n

מיש ברתו בכין יהונדב אביפם והשמרו את פל היפרו את פל היפר אמר ירמיה פדנן אמר יוג צבאות אלהי היפר היפר אמר יוג צבאות אלהי הישרצי הולו הבניל הימים בכין יהונדב בן רכב עמד לנינד הישרא יחלו היביל היונדב בן רכב עמד לנינד הישרא יחלו הפרת אים ליונדב בן רכב עמד לניני יחלה ישרא ישלהי בכין פר אמר ייוג צבאות אלהי ישרא לא יפרת איש ליונדב בן רכב עמד לניני ישרא ליונדב בן רכב עמד לניני ישרא ליונדב בן רכב עמד לניני משר ייושראל ילא יפרת אים ליונדב בר רכב משר מיש מיש בר או יפרו ומיא

1

7

הננס

H)

אַר

٦

יהם

: 121

to .

اعاد

7

יוןני

הפטרת ויקחו לי תרומה

ויהוה כתן חבמה לשלמה פאשר דבר לו ניהי שלום בין חירם ובין שלמה ניכרתו ברית שניהם: ויני יהב חבמתה לשלמה פמאה דמליל ליה נהנה שלמה בין חירם ובין שלמה.

ינצרו כים תרניהון : ניעל המלף שלמה מס מפרי ישרחל ניהי המק שלשים חלף חיש : ומני מלבית שלמה מפני מסין מבל ישרש והוו מפני מסיןי תלתין חלפין מוברָח : נישלחם לבנונה עשרת שפים צח בחדש חליפת חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו וארובירם על המם לשלחכון ושלחכון ללבבן י עסרא שפין בירתא משתנו יירתא היון בי בלבנן תניון ירחין לבר כביתיה. ואדונירם ממובח על מסני מסין: זיהי לשלמה שבעיבש אלף א נשא סבל ושמנים אלף, חצב בהר: (יהוו לשלמה שבעין אלניי דנטלין בב בכתפאי מנמבן מלפין דפסלין בטורה: לבף משני הנצבים לשלמה אשר על המלחכה שלשת חלפים ושלש מחות הררים בטם העבים במלחבה : בר מרבני אסטרשיגיה דממונן על עבידתא ד דלשלמה יתלתח חלנין ותלת מוחה דמתלחין ווצו הפולה בממעי דּחַבְּרִין בּעְבִירָתה שיסיק

孙

לבי לבי

加加

h)

とファ

迎例

とう

מו נול

37

וְיַפִּוּשְׁ, זְּבְּנִיְםְ הְדִּוֹלֹתְ אְבְנִים יְדְרוֹת לְיַפִּדְ הַבֵּיִן רַבִּרְבְּן אַבְנִיּן טְבָּן לְּשַׁכּנִלְּח בִּיֹתָח חַבנִין מָסִינָן : וְיִּפְּאָרְ חַבנִין טְבָּן לְשַבּנִים וְבָנִי חִירוֹם וְהַגְּבֹלִים וַיִּכִּינְן הָסִינָן : וְיִּפְאַרְּ בְּנִיְ שַלְמִה וֹבֹנִי חִירוֹם וְהַנִּיה : (מְסַלֹּוּ י אַרְדְּכּנִי בְּלֹמֹה וְחַרְבְּנִיּח לְמִבּנִי וְפַסִילוֹ) בִיתָא :

וְחַרְבְּנִיּח לְמִבּנִי וְפַסִילוֹ) בִיתָּא :

ָיע^י

3

'H.

בים

どうこ

ויהי בשמונים שנה וחרבע מחות

שנה לצחת בני ישרחל מחרן מצרים בשנה הרביעית בחדש הרביעית בחדש ניבן הנית החדש השני למלך שלמה על ישרחל ניבן הבית ליתוה : והנה בחרבע מחה ותמנן שנין למפי בני ישרחל מחרעה המדעה מתרים הפשתה לממלך שלמה בירה נין כצביח הוח ירתח תנינה בשתח לממלך שלמה על ישרחל ובנח ביתה היונ והבית חשר בנה המלך שלמה ביתוח הושה חמה והבית חברים רחבו ושלשים חמה הנימור ששים חמה הדנח מלכה שלמה הדם יון שתין חמין חורביה דבנח מלכה שלמה הדם יון שתין חמין חורביה דבנח מלכה שלמה הדבים חמין חורביה

וחסליו הונהיבי ועלנהו אכהו לומוע: ועשוקה על פני היבל הבות עשרים אמוה אירכו על פני לְחַב תַבִּית עִשִּׁר בַּחַשְּׁה רָחְבוּ עַבְּ פְּנִי תַבְּית וּ ואולמאי על חבי היכלא דביתאי עסרין אמיין וארפוה חורביה י על חני פותנח דביתח ישר אבוין פותיה על אמי ביתה יועש לבית חלוני שלנים אממים : נתבר לביתא פיין פתינדו מלגין וסנימו מלבנת ועניון בלוכטח בית אבהת רושי שרות ארציא י נובן על היר יצוע הבית יציש טַבִּיב אָת מֵירוֹת הַבֵּית טָבִיב לַחִיבּר ולדביר ניתש בלעות סביב ובנח על כותלי בושא גיבא סטור סטור ישנים וע כועלי ביתא סחוריסחורי לתיכלה ולבית בנורי ועבד מחציה סחור קחור: הַיִצִיע הַתַחתוֹבָה חָמִש בַּאַמָּה־ רַחְבָּה וְהַתְּיבּוֹנְהְ שִשׁ בַּחַמְּה רַחִבָּה וְהַבִּה וְהַבּיר שבע בְּעִמָּה נַחְבַּתְ בִּי מּוּלְעוֹת נְתַן לַבִּית סְביב חוצה

מר מר

5y つ}

ָּיה.

ינה נה

וג

TH H

か

カケ

ובנ

מוצ

חוצה לבלובי אַחֹג בְנִירָת הַבַּיָת : מְחִצְתח ארעיתא קמים חמין פותניה ימדיעיתא שות חמין פותוה ותליתיתח שבע אמין פותוה ארייכניתא עבד לביתח פחור סחור לגיו ולברח מן מחצוחי למהוי רישי שריתה פע ניחן על גיציחי ולא י יהויין שריתא מעברן בכותלי ביתח: כ והצות ברבנותו אבן שלמה מסע נבנה ומקבות והגרצן כל כלי ברגל לא נשמע בבית בהבנותו: וביתה בהתבניותיה חבנין שלמו מטודם א אמבני ושרגובין וחולילין בל מון רברצל לא אשתמע בביתח בחתבניותיה: פתח הצלע --התיכונה אל בתר הבית הימבית ובלולים ועלו על התיכנה ומן התיכנה אל השלושים :תרעאי רמחצתח חרעיתה פתיח לעיבר ביתה מימינאי ובמסבתה סלתין מן חרעיתה לעלתה באורווי מדיעיתא : ניבן חת הבית ניכלהו נוספן חרת

יכ

,=1 IN か **777** **** 3) לָלָ 27 اْدُ

הבית נבים נשדות בחונים יובנא ית ביתא נשכבנלים וחביב זע בינעת בענעוכון ועיבא מנעון סדרא דרכפת דמורים אמי ארציא: ניבן את היציע על כל הבית חמש שמות דומתו ניאחז את הבית בתבני על זים : נבלע זע על בנו הל פל ביניע על בחד אמין רומיה ושליל יַת ביתה בחני חרציה : ניותר דבר יהנה אל שלמה לאמר : והוה פתגם נבוחה מן דיש עם שלמה למימר: הבית הגה אשר חמה בנה אם תנה בחומתי ואת משפטי תעשה ושמרת את כל מצותי ללכרד בהם והקימתי את דברי חתר חשר דברתי ש אל בוג מכוב : בינע ע ניבין געע בני אוד תהר בנימי וית דיני תשחתעבידי ותטר ית כל פקודי למקך בהון ואקים ית פתגמי עמדי דמלילות עם דור אכור: ושבנתי בתוך בני -ישראל ולא אענגב את עמי ישראל : ואשרדי 2) שכינתי במ בני ישרמל ולא ארחיד ית עמי בַל ישרחל

ישראל ז הפטרת ואתה תצוה בילוזה א סי מג

(6/

יציע

בית

なり

1

ית

7

ת

7,

אנשנו בן חוֹבם הַעֹּר חוֹת בית יִשְׁרַחֵל חוֹת תַבּיִית ניפלמו מעולותיתם ומדדו את תככית אַע בּר אַבֿם . עווי זע ביע ישנאק זע בֿיעא , ו ריתפנעון מחוביהון יומשחון נת שקופיה: -ואם נכלמו מכל אשר עשו צורת הבית ותכונתו ומוצטון ומובחון ובל צורותיו וחת בל חוקותיו יבל צורתיו וכל תורתיו הודע אותם וכתב -לעיביהם וישמקר את פל צורתו ואת פל חזתיו ועשו אותם: ואם יתכנעון מכל דעבדוי ב במתציהון צורה ביתא יושקופיה ומפקכוהי ומעלמוהי יוכל צורתיה וות כל גזירתיה וכל צורתיה ובל דחגי ליה חבי הודע יתהון ו וכתוב לעיניהון יריטרון יות כַל צוחתיה יניר באת תורת בל מנירותיה נישבדון נתהון:

מרתיה

שבוע על נאז לענ כל לבלן סביב לניח בעו אה הנה צאת מונת הבית : דא אוניתא הביתא -על ראב טונא כל תחומיה סחור סחור דרש בנובין הא הי אוניינא דביתא י ואלה פ מהעת עמובע באמונר אמנע אמנע ניקפא ועיב עאמע וְאַמֶּה רֹחֵב וֹגְבוּלָהְ חֶלְשִׁפֶּתְה סְבִיב גֶּרֶת הַאַחַר נצה עב המזבח : נאלין משחת ביתח מדבחת באמוא בחמבא דהיא אמה נפשך יותשויתב אמתח ואמתח פותיאי וגדנפח מידם לה ער ספתה סחור סחור גרתה חדה ודין שנום מרב׳ חא : ומותיה הַחָּרֶץ עַדְ הַּעְנֶיָה הַמַחתּבָה שִׁתִּים שמות ורחב שמה שחת ומיהענינה הקשינה עוד העצרה האדבה ארבע אמות ורחב האפיה: (ימתשוית ארעאישר מסמתא ארעיתה " תרתין אמין - ופותיח אמתא חדאי וממסמת ש גמרנואי עד מסמתה לבתה ארבע אמין יופותיא אמתח: (ההרחל חרבע שמות נמהחריחל ולמשו הצרגות

הלי הלי הלי הלי הלי הלי הלי הלי

וכי

70)

מָכְ

ش

34

73

727

ולעי

17/1

ופוד

מנרל

על

היברנות אַרבע : יומרבתח אַרבע אַמִין וממדבתא ולעילא זרכתא ארבע : והאריאל שתים עשרה אַרְןיְּ בְּאַתֵּים עַבְּעָרָה רְתַב רָבִוּע אַרְ אַרְבְעַתְּ רְתַבְעָרִה רְתַב רָבוּע אַרְ ימורבנות שכני אורבת בתרעח עסבי מותח. מרובעי על אַרבָעָה סְטרוֹהי : וְהַעַנָּרָה אַרְבַעָּה ע עשרה ארף בשתים עשבה רחב אל ארבעת הבעיה והגבול סביב אותה חצ חצי החפוה והחיב לו-אבוה סביב ומעלתיהו פכות זרים: ומסמתחי א ארבת תמנג אורבא בארבת תמני פותיא תל ארבעו סטרוהא יוגדננה מהם לה סחור סחור פלגות אמתח יותשויתח לה אמתח סחור סחור ומחתר דְּסַלְּהִין לַה מתפבן למדכחה: ויאמר אַלַי בן חָדָם כֹּרְ אָמַר אְרַנִי יְהָוֹה אֶלָה חָלָה הַ חָבָּה בּרְ אָמַר אְמַר אָלַה הָוֹה אַלָּה חָבָּוּת המוגבה ביום העשתו להעלות עליו עולה ולגרד עליו דם : נחמר לי בר חדם כדבן חמר ייז ש אלהים אלין מגירת מרבחא ביום אתעברותירה. לאסצא עלוני, עלנתא ולמצרג עלותי דם לכסרית

کر'

彻

ועלון

H

沙沙

かり

り

Ñ

ツツ

﴿ أَ

)

יָי

")

תי

יַעַ

34

どり

קרשַיא יונתתה אל הַכּהַנִים הַלּוֹיִם אשר הם מגרַע שלות מצובים שלי לשם שולני ישות • לשנות י לשנות מר בן בצר לְעַמְאַת : וֹעניוֹן לְכַנִיכִיּא כְיוֹנְאִי. צְּאַכוּן מִצִּרּ מגרעה דְצָרוֹג דְבָריבִין לְפוֹלחָנִי יְחְמֵר יֹינ אְלֹהוּם לשמשת צרמו יתור בר תורי לחשתח : ולצחרה מדמו ונתתה על אר ארבע קרנתיו ואל ארבע פנות העצרה ואל הגבול סביב וחשחת חותו ו לכפרפהו : ומסב מורמיה ותתיו על ארצע זרצ שיש וחל שנבת זונע מסמעא וחל שנת שיש שיש פחור ותדכי יַתִיה ותכפר עלוהי : ולקחרית אני פלל פעקאנו ואָנפן בפונצג עביונ מעולל ל למצורה : ועלב יהע עותו עותה אותאלא יויוצריקרים באוער נעוז לבונא מובנע לפוניבאו : ובורכ לבוה עלנת החלור תנים עמים לעהאע ועסאו את המזבח באשר חשאו בפר ירביומא תניכאי ושליב אנייר בר שין שלש לחשתח וחבון ית מודבחת בנימו דה דבנימו בתונה בכנתה מחטאו

משתו שלניה מל בן בלנ שמים נמינ מו שגיוו חמים בשמיותר מלדכמה תקריב-תור ברותן שלים ורבר מן עלח שרים : והקרבתם לפיל שה והשליכו הכהנים עליהם מלח וחעלו חותם שלה לַיְהוֹה : ותּכְּרִיבְנוּן בִינִג 'לַשְּׁנוּן-בַהְּנִיָּח עָלֵיהוּן מלחא ויסדון יתהוו עלשת בעב ישבעת ימש תעשה שעיר (ענים) חטמה ליום ופר בן בּצַּוֹ וחיל מן הצחן תמימים יעשו : שבעה יומין ית תעביה צפירא דחטחתא ליומחי ותור בר תורניי ודבר ימן ענא שלמין יעבדון : שבעת יומין ימים יכחתו את המובח. וטהרו אתו ופנלחו יריו : שבעח יומין : תעביר יבפרון על מדבחה. ויִרְבון יַתִּיהי וִיפַרְבוּן קרבָנִיה י וִיכַנּן חרב הימים י והיה ביום הַבמיני והלאה יעשו הַבֹּהְנִים שַב הַמִּגְבַחַ אַת עוֹלוְתִיכַם ואַתר שלמיכט ורצא ורצאתי אתכט נאט אדני יהוה : וושלמון ית יומיא יויהי ביומא תמינאה ולהלאה

なら

二

H

* 17

ברון בתציח על מוצחה ית עלוותכון ויריה יציית בורשיכון יניתובל קירבנכון ברעות קהמי mater states when whe דכי תשא יוהן יכוים רבים ורבר יהוה ביה אל אליהוי -בשנה השלישית לאמר לך הראה אר אַחְאָבׁ וּאַתְּנָה מַטָּר עַל נְנֵי הַאִדְמַה : וַהְוַר־־ לצמן יומין סמיחין י ומדגם כבוחה מן דייז יהוה עם חליה בשתה תליתיתה למינור איניל לאחחב אמשת לאטחב לאנהל מחבט הקהאני הנחגי נילך אליהו להראות אל אחאב והרעב חנה בשומרון: נאגל אליהי לאתחגאה לאחאב ובפנא תקיף בשומרון: ויקרא אחאב אכל טובריהו אשר על הבית ועבריהו היה ירא את יבנה מאר : ויברה אחמבי לעוברנורי

דממונד

n

S

加

72

מר

וס, ע

13

3)

边

N

ע

"

דממונא על ביתא יועובדיה יהנה דחיל חטאין מן זרם יונג לחרא : ניהי בהכרית אינבל ארד נביאי יהוד ויכח עובריהו מַאַה נביאים ויחבאם חמשים איש במערה וכלכלם לחם ומים יוחוה פר קשילת איזבל ית לבייא דייז ודבר עובדיה מאה לביין יאטמריכון חמשין גוברא במערתאי וסוברכון בלחמח ובמיח: ויאמר אחאב ג עבריהו לך בארץ א כל מטימי המים ואך כל הכחלים אולי נמצא חציר וכחיה סום ופרד ולא נכרית מהבהמה : ואמר אחאב לעובדיה הליף בחרעה על כל מבועי מיאיועל כרל מבועי מיא ועל כל נחליא מא אם נשכח עסבא ולקיים סוסון ורתביו וכודכוון יולא נוסוד מבעירא : ניחלהו את הארץ לעבר בה אחאב הלך בררף אחאב אחד לברן ועובריהו הלה בדרה אחד לבדו : ופליגו להוף

2

34

יונ אַרהָא לָמַוּהַבּר בַני. אַנוּאַב ינּלָיר בֹאורנוא חַרָא בְּלְחוֹתְיוֹהָי יְנְעוֹבַדְיִה יְנְעוֹבַדִיה הַלִיךְ בְּאוֹרְחַא־ חדא בלחודהי : ניהי עובדיהו בדלף והנה אליהו לקראתו ניבריהו ניפל על פביו וואמר האתה זה ארכי אליהו : נהוה עובדיה אגיל באורחא נהנה אליה לתדמותיה ואשתמודעיה וצפל על אפוהי ואמרי האת דין רבוכי שיה: ויאמר לוֹ אַנִי לַדְּ אִמִר לַאְדֹּבְיִדְ הַבָּה אַלִיהוּ : ואמר ליה אבחי איגילי איפור לרבובר היש אליה : ניאמר מה חַטַאתי כי אַתַּה לתן את עבדך ביד החתב להמיתני : ואמר מא -חבית יחרי חתי מפר ית עבדה בידא דאחאב למקטלי : חייורות להיך אם יש גני וממלכה אשף לא שלה חדנישם לבנשך נחמרו חין שקהשביע את הממלכה ואת הגוי כי לא ימצאף: י היים הוא יי אלהך אם חית עם נת נמלכו דלאי

力を

٦١١

***

W

3!

. (در

3)

り

יתי

לון לון שְלַח רבוני לְעַמָן לְמַבּנְן ׳ וֹאִמרוּ לָא נְוֹנִ בּא יּ ומומו זע מֿכְכּוֹעַא וֹזִע תֹמֹבוּ אוֹנִי מַמְבּוּתַא יוֹנִי עַמְאַ מִּשְבּרִעוּ לָר : ועַתָּה חַתָּה חוֹמֵר לֵדְ חְמֹר לַחְרֹבִיךְ הְבָּה יולינוני וכען אַת אָמֵר י אִינִיל אימר לָרְבּוֹבַן הַא אַליַה : וְהַיָה חַלִיוּחֵלֶךְ מִחְתַּדְ וְרוּתַ יְתַוֹתַ יִּשְׁחְרִּי של חבר לא חדש ובחתי להגיד לחחחב ולח ימצאדיתהרגני ועבדה זהח שת יהוה מנעורי ויהי עד המבח שניל מלונגה ורונות מן קדינצי ישלנה לאתר דלא אבע יואהה לחומה לאחאבי ולא ישבחיבו ניקשליבניי ועבדה ידחיל חטאין מן קדם עוב : הלא הומד לאדיני את אשר עשותי בחרג אינבל חת לביחי יהוה וחחבה מכביחי יהוה במחה אים חמשים חמשים אים במערה וחבלבלם לחם וכוים : הלח אתחור לרבונים רעברית פר זטילת איזבל יית נבייא דייזי

41

7/

カン

7

. .

ング

ch

4

, []

לון

ואעמרינון מנבייה דיינ מחה מברח חמבין ח. חמשין גוברה במערתא יוסוברתינון בלחמח-וצמיח : נעתה שתה אומר לה אמר לאדביף הנה אליהו והרגני : ובען את שמרי אינילי אימר לרבונן: הַא חֻליַה יְנִיקְעַלִיבַני יּ נֵיאמֶר אלירדין תי יהוה צבחות אשר עמרתי לפניו כי היום ארחה ארחה אליו : נאמר אליה ביום הוא ייז צבאות רמשמישנה של מלמוני . אני יומה דין אתחני ליה: ניפן עובריהו (לקדמות אחאב וחיי) לקרארד אחתב נינד ל נילך החתב לבניאת חליחו: י ואגל עובדיה לקדמית אחודב וחוי ליהי אחשב לעדמות שלניה : ניהן בראות שחחב את אליהו ניאמר אחשב אליו האתה גה עבר שרחל : והוהי פד חנף אחתב נה חליה יוחמר שנותר קינו. נומע גיו הבנינו גיובריון י נואמע

בנ יול יול

3

בָּנ גְי

יב ולו

からなっ

うけ

בְּבֶּ הַלֵּר

בר מנ

לא מפרעי את ישראל פי אתה (בית אביד בתונבלה שע מבוע ינונע ועלף שעני עבתקים: ואמרילא עכרית ית ישרש אלהין את וביות אבורי ברשבתתון ית נקודיא דיר ומגלתון בתר בעליח: ועתר שלח דבן אלי את בר ישראל אל מר מַבַּרְמֵל וֹאת נְבֵיאוֹ הבער ארבע מחות וחמשום ונביחי החשרה ארבע מחות וחמשים חובלי שולחן חינבל : וכען יש שלח כנוש לותיי יח בל ישרחל לטור ברמלח וות נביו בעלא ארבע מאה וחמשין יונביו א אשורתא חרבע מחה יחבלי פתורה דחנברי וושלח ווחמב בכל בני ושראל ניקבץ את הנביחים חל הר הכרנא : שלח חחום בפל בני ישרחל וכנים ית לביי שקרה לטוש ברמלח : וואב חליהו של, כל הטם וואמרעם מתו אתם פופחים על שתי הפעפים אם יתור

W.

החלקים לכן חחריו וחם הבעל לכו חחריו ולא ענו מש אתו דבר : ובריב חליה לות כל עמה נאמר עד אמתי חתון פליגיי לתרתין פלגוון יהלא לי שהים פלחו בדמוהי בלחודוהי ולמא אתוך -פען בתר בעלה דלת ביה גרורי ולה אתיבו ע עמאי יתיה פתגם : ניאמר אליהו אל העים אני נותרתי נביח ליתור לבדי ונביאו הבעני ארבע מחות נחמשים חים וחמר אליה לעמוי אלאי אשונאניני לבוואי בֿווְל בלעובי ולבוו ארבע מאה וחמשין גוברא י נייתנו לנושביוב פרום נובחרו להם הפר החחד וינתחותו ולשיכון על העצים (אָב לֹא יַבּיכְּוּ (אָנִי אעבה ארד מפר המתר ונתתי על העצים וחום לה משים ישתהבנן לבח תרין תורין יניבחרנו להון תורא שר נועגמולעי נישוו על בתרגעי נגושתען לדי ישוון. ושלא. אתביג זע עולגא טג. ושנהו תל אעיא

からか

ない

יו. יול

נֵיי נְע

から

אַן אַן

Ü

בוצ

אתוא , נאיבונע לָא אַבוּה : נבנגעעם בבם אַנינפ ואני אַזֹרֶא בִּבֶם יְהַוֹה וְהָיָה הָאְלֹהִים אָבֶר יַעַכִּר־ה באם הוא החלהים ויען כל העם וואמרו טוב -הדבר: וְתְּרֵרוֹן בִשִם שִנְנוֹתְכוֹן יְלֵא תְתְעַבוֹן מִן ברם ללית בהון צרוך ברם חנה חצלי בשמוה דיוֹצי וושבח מימריה ויחות אישתאי ארי ויג הוא אלחים יוַאְתִּיבוּ בָּל עַמָאי וַאְמֵרוּ חַבֵּין מִתּגִמְא : ן ויאמר חליהו לנביחי מבעל בחרו לכם ההר החחר ועשו ראשנה כי אתם הרבים וקראו בשם חלהוכם ואש לא תשימו : נאמר אליה לנביי בעלא בחרו לכון יתורה חד ועבירו קרמותה יהרי אתון סגיהין. יקרו בשום פ שעוותכון י ואישתח לא תשוון : ויצחו את הפר אשר לתן להם ויעשו ניקראו בשמהבער מחבקר ועד הצהרים לחמר הבעל עכנו וחין קול ואין עונה ניפסחו על המנבח אשר עשה : ונסיםי ית מורח דיהב להון ועברוי וזרו בשם בעראי מצפרא ועד עדן שוקרה למימר בעלה ענינח ולית

1 1

rb*

と

110

E N

くと

קל ולית דְטַבי יומשתבין על איגורא דעבד יניתי בצהרים ניההל בהם חליהו ניאמר קרחו בקול גדול פי חלהים הוא פישיח וכי שיג לו וכי דרך לו אורי ישן הוא נייצץ : נהוה בעדן שיהרא נחייך בחון שיה ואמר דרו בדל רב ארי אתון אמרין דחלא הודר דלמא שועי ליה או אַבהְרָנֶא אָבהְרָנִיף אוֹ אוררה הות ליה יחו דלמה דמוך יהוח ניתער : ניברצו בדול גרול ניתגוודרו במשנשם בחרבות (בחרבות וברמחים עד שְּבָר דָם עַלִיהָם : וֹזְרוֹ בֹּדֶל ר־ב. ואתהממו בנמוסיהון בסיסין וברומחין ער באשתניין דמא עליתון : ניתי בעבר תצחריים ניתנבאו עד לעלות. המנחה ואין דול ואין עונה ואין קשב : והוה במעבר שיוודאי ואשת שיארי עד למפר מכחתא יולית של ולית דעני וליר ז למצית : ניאמר אליהו לבל העם גשו אלי ניגשו בל העם אליו נירפא את מגבח יהוה ההרום ואמר

בה מלה

h)

לל יהי

לְנָמ פַּכָּ

מי

3

מָת ניֵב

מל חות

וֹאָכּ נוֹאָנ

וֶעֵל

ואמר אַנְיַּהְ לָכַּל עַמַא קַרִיבּוּלותי יְוַיַּבוּבּוּכּל ע עמא לותיה ובנה ית מדבחה דיוג דהוה מפגרי ויבה חליהו שתים עשרה אבנים במספר שבטיו בני ועקב חשר היה דבר יהנה אליו לאמר ישרש יהיה שמיה: ונפיב חליה תרתח עסרי חבניא פמטון שבטי בני יעלב ידהוה פתגמה דין טמיה למימר יושראל יתי שמר: ניבנה את האבנים מנבח בשם יחור ניעש תעלה כביה סאתים זרְעׁ סַבּיב לַמִּנְבְּחְ : וֹבנְח יִת אבניִח מִדְבּחָא בשמא ביוז. ותבר מזנעו בבית פאעו זנהאי סחור סחור למדבחה : ויערה חת העצים ויכתח את הפר נישם את הניצום : וסדר יה א אעים יוחדים נת תוכח יושוי על שעיח: ויאמר מלחו ארבעה כדים מים ויצבו על העלה ועל העצים נואמר שלו נושלו נואמר שלשו וושמשון ואמר י מלו ארבעה בדין מיא וארידו על עלתה ועל אַעיָא י וֹאָמֵר מָנוֹ ותְנוֹ יוַאָמֵר תַּלִיתוּ וִתְנוֹ יוַאְמֵר תַּלִיתוּ וִתְלוֹתוּ:

3.

: تارا

1

n

۲

7

と

וילבו המים סביב למגבת וגם את התעלה מלח מים": נאזנו מיא. ש סטור סעור למגבעא. ו ואר יות מניהח מושל מייח יוהי בעלחת המנחה ניגש אַניהו הַנַביא ויאמר יהוה אנהי אַברה יצחד וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישרש נאני עבריך ובדברה עשיתי את כל חדברים האלה : והוה במסוף מנחתא וזריב אליהי כביאי ואמר יויג שהיה דאברהם יצחה ושרשי יומא דין יתידעים ארי את יוצי רשכיכתור שריא בישנאל ואלא חבבב. ובלוצימול חבבנו ית כל פתגמיא הַאְלִין : ענכי יְחוֹה ענני וִידְעוּ העם הגה כי חַתָּה יָהוֹהַ (הרח) הַאְלֹהִים וְחַתַּה עלבע אנו נבת אטוננוני יות ביר גנוני הר בחיבתאי זביל גלותי במטרי ויויעון עמיר מדין במעבדך להוף נפח חרי את יוג אלהים משיברתמתך: יתהוןי משתחיל להין במימרה ל לחתבותהון לבחלתף: וחכוף יחבו זת לבהון – פליג

30 הנע מנ

יוָנ מנ

יַנְינִי הוונ וווני

与讲 上约

15)

ואר ליון

המו =H)

פליג : ותול אַש יְהוֹה וַהֹּחֹבֵל אַתָּ הַעלַה וְאַתּ העצים ואת החבנים ואת העקר וחת המים אבר בתעלה לחבה : וכנלת אישתא מן זמני ואבלת ית עלתח וית אעיח יות אבניה וית עתרא יוית מנח דבמוקתה לחיכת : נירא כל העם ויתלו על פניהם ניאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא ה החלהים : ותצא כל עמח ונכלו על אניהון. וממרוי יהוה הוח מלהים יויב הוח אלהים: ויחמר חליהו להם תפשו את כבידו הבער איב אל ימלט מהם ניורידם אליהו אל נחל קיבון וישחטם שם : נאמרו אליה להון אחודו יוד כביי בעלח אנש לא ישתינב מכהון ואחודוכון. ואחיתכת אליה לכחלא דבשון ונכיסכון תמן:

训

27

5

1

"**)**

汇

ויאמר אליני לחחאם עלה אכל ושחה כי קיר המין הגשם: נאמר אליה לחחאב שה אכול ואיי ואשת אדי חרי הל חתרגושת מטרא: ויעלה

אחאב לאכול ולשתות ואליה עלה אל ראשי הברמל ויגרר ארצה וישם פנין בין ברביו יופליז אחאב למשתי למיכל ולמשתי ואליה סליק לריש פרמלח ואחין לארעא יושני חמותי בין ברבותי ויואמר אל כערו עלה כא הבט דרה ים וועל ויצט ניאמר אין מאומה ניאמר שוב ש שבע פעמים: נאמר לעולימיר פן כען סכי – לעולמיה לחורח מערבה ופליה וסבח וחמר לות מדעם ואמר יתוב שבע גמנין: ווהי ב בשבישית ניחמר הכה עב קטנה פכר אוש עלה מִיִם ווֹאמֵר עַלַה אְמִר אָל אַחְאַב אַסר וַרִּד ולא יעצרכה הגשם : והוה בימנא שבועיתא ואמרי הַא עַבְנַא׳ גַעִירָא בְּהַסַת יַדְי נְבֵר סְלְּדָא מִמְערְבַח׳ ינאמר יסה אימר לאחמב אגדרה וחות ולא יעכבנר מטרח: ויהייער כה ועד כה והצמים התקדרו עבים ורות ניהי גשם גדול נירפב מחשב נילדי יובעושה

717

لإ

213

1/2

הדני שלנ

הץ ,

אומָו סְבּלְוַ

ווותו

751)

ליגרעאל ינותאי נתנה משר פגיי ורביב אחמב נאצרה יגרעאל ינותאי יתנה משר פגיי ורביב אחמב נאצרה

> הפטרת ויקהל.משה במלכים א סיי

לון

<u>ל</u>ר'

The

72:

קומת הטמוד החחד וחולו שתים עשרה חמה יסב את העמוד השני ו (צרי יות תרין עמודיה דנחבהי תמנא עסרי אמין י רומא דעמודא חדי וחוט משח הרתח עפרי אמין מזר ובין לעמודא תכינא ושתי בותרת עשה לתת על רחשי העמדים מצג נחשת חמש אמות קומת הבותרת החחת וחמש אמות קומת הבותרת השלית יותרתין קרלתורן שבד ילמתן על רובי עמודיה מתך נחשה חמים אמין רומה דקרונתא חדה נחמים אמין רומה דקרונתא תניותא : שבכים מעשה שבפה גדלים מעבה ש שרשרות לכתרת חשר על ראש ה הַעמודים שבעה לפותרת הַחַתת ושבעה לפתחו השכית : סריגון עובד סריגוי קליעין עובר גרילו לברנתון ידעל רוש עמודיוא שבעה ל לפרכתה חדאי ושבעה לקרנודה תוכויתה : רועש יחת הממודים ושני מורים סביב על הפבברה הַחַתָּת לְבַפּוֹת חַת הַפּוֹתְרוֹת אֲבֶּר עַל ראש ה הרכוכים

ית ותר הר

ارد خاد

ינכר וְכֹרַ

30

מחי

אניי. אנ

יות נ

מונמ

הרמנים וכן עשה לפתרת השבית : ועבר יה עמודיון ותרין פררין פחור פחור על פריגתא חדא לכפאה יַת קרנתנון דעל רוש רמוניה ובין עבד לקרונתה תנייתה : וכתרת אשר ר על ראש העמדים מטשה שושן באולם ארבע אמות : ותרונתוון דעל ריש עמודיחי טובר שושנתח להיט בחולמח ארבע חמין וכתרת על שלי העמירים גם ממעל מלעמת הבען חשר לעבר השבבה והרמנים מחתים טורים סבוב על הפתרת השכית : וברוכתוון על תרין עמוריא. אף מלעילה מלקביל דבקה לעיבר סריגתה יורמוניה מחתן סדרין עבידין לה סחור סחור על קרונתא תנייתה : ניקם חת העמודים לחולק ההיבל ניקם את העמור הימני ניקרא את שמו יכין ניקם אוד את העמוד השמחלי ויקרא את שמו בענ : ואדום ית עמוריוח לחולמות דהיבלה ואקים ית עמודיה מומינא יוקרא ית שמיה יכין י וחקים ית עמורא מ

计计

323

EX.

מוש

מה

ا فراه

9/ 84**6**0

21

מסמאלא יוכרה יה שמיה בעני יועל ראש העמרים מעשה שושן נתהם מלאכת העמרים : ועל ריטי עמודיא עובר שישנתה ישלימה עבידה עמודיא:

n

תו

ن باد

אר קרי

力力

אַנְיִי

וַבְּנִי

עסר

הים

תים תחור

המנ

חִירָג

עָהָיוֹ

הנטרה אלה פקודי

במרכים א פימן ק

תרתין

מרונין, וסריגונא שרוניו, לכפאני. זע מרתין אגני קרונתוון דעל ריש עמודיא: ואת הרמנים ארבני מחות לשתי השבכות שני טורים רמנים לשבכה האחת לכפות את שתי גלות הכותרת חשר על מני העמי דים וות רמוכים יחרבע מחה לתרתין – סריגתה תרין סדרין דרמונים לסריגתא – חדא ילכפחה יות תרתין חגני דרונתוון דעל אני עמודיא : ואת המכלת עבר ואת הכיורת עשרה על המנכונת : נית בסיסוא עסרי נית ביוריה עסרא על בקיקיא: ואת הים האחד וחת פבבר שנים עשר תחרש הים : נית ימח חדינית תורי תרי עפר תחות ימא : ואת הסירות, נאת היעים ואת המנרבות ואת כל הכלים החהל אשר עשה חירם למלך שלמה בית יהוה נחשת ממורט: נית דודיח וית מגרופייתח וית מגרהיח וות

Ù

H

H

קרי האלה

כל מניא האלין כעובד מכי משבנא דעבד משה כין. עבד חירם ילמלכח שלמה בירת מקרשא דייני נחם טב : בככר הירדן יצ יצבם המלך במעבה ההדמה בין סכור ב ובין צרתן: במישר נרדכח אתיבנון מלכח בעובי גרגוביתחיבין סכות ובין צרתן: וינח שלמה את כל הכלים מוד מחד מחד לא כחזר משדל הכחשה וחדכע שלמה וה כל מניאי מסגי לחדה לחדה לית סוף ל למתקל נחשה : ניעש שלמה את כל הכלי אשר ביות יהנה את מגבח הנהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפלים בהב : נעבר שלמהי יות כל מניתי דבביות מקדשא דייני ית מדבחא דרהבאינית פחורא דעלוהי לחים אחנא דהבא: נאת המנורת חמש מימין וחמש משמחל לפני חדביר גהב סגור והפרח והכרות נהמלקחים בהב: ויח מנרתא

はかけ

かか

(cd

ביון

יעצר

ענ

りつう

וננא

מנרתח חב תמיש מימינה נתמיש מסמלה כדם בית בחורי דהבה טבח ושושניה ובוציניה וציבתיה דהבה יוהסחת והמנמרות והמנרקות והפחת והפחת הפית הפית הפית הפית להדרתות הבית הפית הפית להדר להדש הבדשים לדלתי הבית להיכל נהב : ופוליא ומנמריה ומנריה ובנביה ומחתיתה דהבח טבה ומגלסיה לדשי ביתה להיבה והבח מבה ומגלסיה להיבל דהבה

לכון.

IN H

W

3

וְיוֹ

ברוך לי ברוך לי להים אשר כתן לכן עוג ותעצומת: להשלים ספר שמות: יינגרינו להתחיל ולהשלים ספר ניקרא בענרת שוכן שמישפרה: אדיר וכורא ו
ברוך לי לעולם אמן ואמך :

בשם רוונין הפתחת התחת התחשות פים דווקרא בושעיה שיין מינ

וֹלָא בְּחוּלַחָנִי עַרְעַתְּוֹן דְבֵּית יַעַקְב י שְׁמֶּא דִין אַתְּרִיכִּיתְּ לָרְוּלְחָבִי עַרְתִּי בְּתִּוּשִבַּחְתִּי יְהְוֹן מִשְׁתְּטֵּן : וְלָא אַתְּי בִּ לָרְוּלְחָבִי עַרְתִּי לִי תְּהַלָּתִי יִשְּׁרְחֵל : אַמִיר עַל יִדִּיכְבִּייִה עַם גִּיִּצְרְתִּי לִי תְּהַלָּתִי יִשְּׁרָוֹן מִשְׁתְּטֵּן : נְלָא אַתֵּי בִּ עַם גִּיִּצְרְתִּי לִי תְּהַלָּתִי יִשְּׁרָוֹן מִשְׁתְּטֵּן בְּאָלְחָן

H

אוניותי ישרחל י לא הבחת לי שר עלתיף וגבוויף לא כבדתני לא העברתיך במנחה ולא הנעתיך בלבלנו : לא אינוינוא בֿגַמי שמנין לתילא יונכסנו מנובל בַּנְן יַבּנְנֵען מַנַמּן מַנַמּן . בְּנְן מִלְנִתְן מַנַמּן מַנַמּן בּרָן מַלְנְעוֹ מַכְּלְּר בּי בלנבלהל וקא אַעלניפיע מכנ בקבונותו : כא פרינה בנולפט בנים נעלב לעלב לבעור בא ערוי חני אך העברתני בחשחתיה הוענהני בעונותיה קא זבינשׁט עבשׁי בכסה לכי בסח ועבד לכפע מורשך לא דניינתח של מרבווי ברם. אפגיתא 15/1 ללמי בעובר. אַענימען צבמי בתוויתל: אככי אנבי הוא מחה פשעיד למעני וחטאתיד לא א חַנפר : חְנֵא חְנַא חוֹן שַבִּיב לְחוֹבַן בְּדִיר שָנְא י 113 וחטַאַן בָּא יִדְברוֹן : הַגבִירֶבי לְשַׁפְטַוּה יַחַד ספר אחה למען שמיות דרה י הימר בען לדיון בחדו **ک**ر ا אשתעי אתי אם תכול ותנכי : אביך הראבון -אטא ומניציף כשעו בי י אבור זרמאה חטיבי 4) ומלפך

3) 3 17

> 15 15

मर् 3¥

תר

ובר

מני

7"

10

ומלפך מרדו במימרי י נאחלל שרי דדש ואתנה לחרם יעודב וושרחל לגדונים : וחנים רברבי ה לוגאן. לאמפר לנימלא יחלב לואלוליו יחלב לעפובלו ועתה שמע יעודב עבדי נישרחל בחרתי בו : וכען שמע יעקב עבדי יישרש דאתרעיתי בור: פה אמר יהוה עשך ויצרף מבטן יעורר אל תירא עברי יענב ויבורן בתרתי אי כדנן אמר יוֹג דעברך וראת זבר ממעין יסערבר בא תדתל עבדי יעובב יוישרש דאתרעיתי ביה : ביו אצה של צמא וכגלים על יבבה אצה רוחי על גרעה וברכתי על צחציך צחצחיף : חרי פמח דמתיתבין מיא על חתר בית דהוכה ומתנגדין על יבשתחי פין אתין רוח בנך: וצמחו בבין חציר בערבים על יבלי מים: ויתרבון צדיקיח רביבין ומתונקין בלבלבי עפבי כאילן דמשלח שושוהי על כגדין דמיין : גרדין יאמר ליתוח אני וגה יקנא בשם יעקב וגר

H

קת ב

۲.

ביתריה.

n_c

HI.

ל**כי**

**

75

Hyr

יפתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה : דין יימור מדרים יעקב יודין יקריב הורבניה זינג ובשמח דייז ותלרב ייח.
יקריב הורבניה זינג ובשמח דייז ותלרב ייח.
כה חמר יהוה מלך ישרש ואוש יהוה אבחור אני ראשון נחצי חוף ומבלעדי חין אלהים :
בדנן חמר ימ מלפח דישרש ומרקיה יו צבאות אנף הוא אנת מל מיה אלה יה של מל מי עלמי עלמיו דירי

PIN TIN 137

יברי עלה ונבח: ארי לא פולילי ישרא אפרים מארים אברים פון לא צייתה ביום היציאי אותם מאריץ מצרים על גבחית שהלה יהות המיאי אותם מאריץ מצרים על הפור בעלה אימים על נכפר בעלה אימים על גבחים ביום היציאי אותם מאריץ מצרים על גבחים על גבחים שבחים ילא ביום היציאי אותם מאריץ מצרים על גבחים עלא

ולון

かかりたい

ナ新

לקבי. מאר

כל ע דנפיז

ושלח

ולא פבידתנון ביומא דאפיבתנון יתהנן מארעא רמצרים. על עסקי עלוון ונכסה דוגשין: כי אב שב שובר הזה צויהי אתם לאמר שמעו בהלי והייתי לכם לשהים נאתם תהיו לי לעם והלכתם בבלהדרך אשב אצור אתבם למען יישב לבם : שהין יתנתומא הדיןי פגידית יתהון לפוימרי יואהוי לכון לשהיאאוי ואתון תהון דרמי לעם יותהכין בכל אוהתאדיאפדיד יתכון בדיל דיישב לכון ולח שמעו ולח הטו את אונם נילבו במועצות בשרירות לבם תדעע ויהיו לאחור ולא לפנים : ולא דבילו ולא ארבינו ית אוד כחון יוהליכו בעיצתחון יצהרהור לבהון בושאיואחגרו בפולחלי קדלי ולא שויאו דחלתי לקביל חַנִיהון ילמן היום אשר יצאר אבותוכם מארץ מצרים עד היום הגה וחשלה אתכשאת כל עברי הנביחים יום תשכם ושלוח : למך יומאי דנתקן אבהתכין מחרשה דמצרים עד יומא הדין: ושלחית למתכון ית כל עבדי לבייח יבכל יוש מרדים

H

ון במיכנו

ななれる

12

ומשלח : ולא שמעו אלי נ ולא הטו ארד אונם ניקשו את ערפם הרעו מאצותם: ונ ולח קבילו למימרי יולח ארבינו ית אודנו או ענא אקשיאו נת קדלהון אבאישו מאבהתהחון ורברת אליחם את כל הדברים האלה ולא וֹשמעו חַבּיך וְקַרְחָת אַבִּיהַב וְבֹא יעבובה־ וחלמליל עמחון נת כל פתגמיח החלין יולא ייוקבלון מעד יותתנבי להון ולא יתיבוכף: ו ואפרה אביהם נה הגוי אשר לא שמעוביות からいいとかんという ביננ יהוה אלהיו ולח להחי מוסר מבדה האמומ אנכרתה ממיהם : ותימר להון ידין עמא דלא שמער למימרא דייג שהחוך ולא ד קבילו שוכן י פסקת היפנותא יואתמונעת מפומהון: כהי אמר יהוה אר אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגצול בגבורתו אל יתהלל עביר בעשרו : כדנן אמר יהוה לא ישתבה חבימא בחכמתיה H3) ה שלמה פרדוד

M

H

31:0

而

HD

7 7

77

ולא ישתבח שמשי בר מנוח חכימא בתנמבית ולא ישתבח אחוד בר בל ידע אנור היה בי אם באל יתהלב המתהבל השכל וידע אנתי כי אני יחוד לל ידי חסד משפט וצדיה בארין כי באבר תפצתי טום יהור שהין ברא ישתבח דמשתבח ידתבים ואוליף למדע דחלתי ארי הגא ישתבח דמשתבח ידים ואוליף למדע דחלתי ארי באלו יינו דישוע וגבו בארעא ארי באלו רעות המריי

הפערת שמיני בשמול בסיו

לים לו מנג בנונ שנו פנ בעור ביחנא שנחים אלני ואומין עוד דודי ותכנ למכנש יתכל בחירי ישרה תלתן אלפין: ניהם נילך דוד נכל מעם אשר אחו מבעלי יהודה בהעלות משם את ארון פרות השהים אשר נינרא שם שם יהוה שבאות יושב הכרובים עלון יונם נאגל דורי וכל עמא דעמיה מקרניא דבית יהודה לאסרא מתמן ית ארונא דייצי דאתהרי שמא שמא דייג אבאות ישכינטיה שריא עיל מן ברובנא עלוהי : נירביבו את ארון פשם אנ עולה תושה נישחהו מבית אבינדל אשר בגבעות יענא ואחין בני אבינדב נהגים את העגלה חדשהו שוויתוי ית ארונא דיין בענלתא חדתא ונטלוהי מבית אבינדב ברבתנאי נתלא ואנאו. בני אבילבה מנברו נע מצפעא חדתא: נישאותו מבית אביבדב אשר בגבעה עם ארון חשרים נאחין אלך לפני הארן) : ונשלוחי מבית אשינים רבגבעתאי עם ארובא דינגי ואחיו אניל דדם ארובא: ודוף וכל שית ישרש משחקים לנני יהות בכל עצי ברושים

הכטרת שמייני

ידרר וכל צות ישרש. משבחין היא בל חעי בירון. ודרר וכל צות ישרש. משבחין היא בל חעי בירון.

ינבעדה פי וצש ש הפערה תם ובכנרין

נסיון הדיו ובחינת הקולמוס הפטרת בראשית בישעות

7.5

מו

がいいいが

תמ

办,

אַר יהנ

11

417

ובבנרין ובנבלין ובתופין יברביעין ובצלצלין: ניבחו עד גרן נבון נישלח עבח אל חרון השהים ניחחג בו כי שמטו הבקר: נחתו עד אתר מתוקן. ואושיט ענא ית ידיה בארוכא דייג ו ואחד בה חרי מרגוהי מוריח : ניחר שני יהוה בעצא ויפהו שם הַחְלהִים על השל וימת שב עם ארון הַבּהים : ותֹנִינו רוֹגנָא דייִג בענאי ו ומחהי תמן. מימרא דיניג על דאשתלי ומירב תמן עם חרובח דיייג: ניות לדוד על חשר פרן יהוחיפרץ בענית ויקרא למיקום ההוא פרץ ענה ער היום שהנה יותנים לדודי על דתרע ייני ת מרעתמיבמצח (קרמי לחתרא ההוא אתרצים "רמית ביה ענחי עד יומח הדין : (יירא דור את יתור ביום כחות ניאמר איך יבה אלי ארון יהוה: (דחול דוד מן קטג ביומח ההוא ואמר אובף יו עול לנתי חרובה דיני : ולא חבה דור להסיף אליו זאת ארון יהנה על עיר דור ניטהו אף בית עבר ארום הגתי : ולא אבא דור לאתמנחה

לותיה ית ארובא דיונ לקרתא דדוך. ואפכיירד רור לבית עובר ארום נתאה: וישב ארון יהוה בית עבר חדות הגתי שלשה חדשום ויבורך יהוה את מבד זר אדיום וחת כל ביתו : ושרא ארוצא דיניגי בית עובד ארום גתחה מלתין יר ירחין ובריך ייני יות עובר ארום וית כל ביתיה תוצר למלך דוף לחמר בין: יתנה את בירה עבר אדום ואת כל אשר לו צעבור ארון וו המלהים נילך דיוד ניעל את ארון האלהיב מבית עובר חרום עיר דוד בשמחה יוחתמה למלכא דור למימר בריך ייז יוד בחו עוכדי אדום נית כל דליה בדיל ארובא דיניגשומן ירגדי נאסיר ית ארובא דייצי מבית עובר ארוו למרתא דדוד בחדוא : ניהי בי צער כשאוא יארון יהוה ששה צערים נינביו שור ומוריא: ופות פר נמנו למני אנולא גוול שנות איוו ונכם מור וניכות : ובוג מבנפר בפל הצימפה יהות וניוד חגור אפר בד יינדוד משבח בכל 91711

निर्म १८र्

וכה バカ

לניכ נינול בא

אַטּגי

אסנ

מרו 1

הַאנ

21,0

יָתיר 741

1511

T

随

יוניתו

7

HE

T

)

かな

18

17

13°

עצום לבם ייז. ובוד. אסיר פרבות בבון: ובוף וכל בית ישרש מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר : ורוד ובל בית ישרש מפרין יוד ארוכא דייני ביבבא ובזל שופרא : והיה ארון יהיה בא עיר דְּוִדְ וּמִיכַל בַת שַחוֹל נשבחה בעד ה הַחַלוֹן וַתְּרָא אַת הַמֵּלֵךְ דְּוִדְ מִנְצֵג וּמִבַּרְבֵּרֹ למני יהוה ותבג לו בלבה : והוה ארונח דייני אתח לקרתח דרוד ומיכל בת דוד שאול א אסתכיאת מן חרבה וחצת ית מלבא דור מרקיד ומשבח קדם ייג ובסרת עלוהי בלכה: שיאו את ארון יהוה ויציגו אתו במקומו בתוף האהל אשר נשה לו דוד ניעל דוד עלות לפני יוֹב ושלמים : ואנילו יָת אָרוֹבָא דְיִיב יואבימוּ יתיה בחתריה בגו משבנאידפרם ליה דודי ואסיק דוד עלנון קדם יוג ונכסת קודשין: ויכל דיוד העלות העלה והשלמים ויברך את

di.

את העם בשם יהוה צבחות: ושיצי דוד מלאם יוא ב עלתא ונכסת קודשיהי ובריך ית עמהי בשמח דייג צבחות : ניתלה לכל חעם לכרי המון ישרא למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר חחר ואשישה אחת וילה כלהעם איש לביתן: ופליג לכל עמא לכל המונא דישר למגבר נעד אתח לגבר גריצתא דלחים חדא וסקול על. ומֹכנֹת עבח ועבׁם, וֹאנֹל כֹּל חֹמֹח לבנ לביתיה : וַיִּשָב דַּוֹדְ לַבַרֶּךְ אֶת בִּיתוֹ ותצא -מיבל בת שחול לקראת דוד ותאמר מה נכנו היום מלך ישרא אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו בהגלות לגלות חחד הרדש : ותב דוד לברבח ית אנש ביתיה ונפקת מיבל ברד שחול לברמות דודי נחמרת מח אתיבר יומא דין מלכח דישרש דיותגלי יומח דין לטיי אמהת עברוהי במא דחליץ ומתגלי חד מן סריתיא : ניִאמר דִיף שַ בּייבׁל לְּנְנִי יְהוֹה אִזר לחך

מר וא

けり

יער איי

h)

רו בת

ניה ית

מכ

137

בחר בי מאביך ומכל ביתו לצות אתי כגיד של עם יהוה על ישרש ושחבתי לפני יהוה : וואמר דוד למיכל זרש יוֹנ דאתרעי בי מאבור ומבל ביתיה לפקדה יתי למהני מלפח על עמא דיניג על ישנט יושבחית קדם ייג : ונקלתי ע עוד מצאת והייתי שפל במינו נעם האמהורת אשר אמרת עמם חבבדה : וצעירנא עודמראי ואיהי מביך בעיבי נחשי מבבין יועם אמהתא דאת אמרא בעיניהון איהי יתיר ולמיכר בת שאול לא היה לה נלך עד יום מותה: ניהי פחשר בי ישב המלך בביתו נ

OH;

· H)

העם

17

ורות.

7)

עיני

ניהוה הניח לו מסביב מבל אויבין : נהוה פד יתיב מלפא בביתיה לייל אביח לה מסחו סח מכל בעלי דבבוהי : ניאמר המלך א לתן ה הנביא ראה לא אלכי יושב בבית ארנים וארן השהים יושב בתוך היריעה : נאמר מלפא ל לנתן נביא חני כשו דאלא יתיב בביתא דמפאל

T.

ָלְנְאָ מְלְגְי

כר

m,

3)

78

43

37

ונק

フガ

47

לנוי

אָנָ

עני

נעי

הַנָּ

7)

75

ראשה כי תזריע

במולבום ב"ל

נאיש בח מבעל שלשה ניבחלאיש הַאַהים לחם שטורים בכורים עשרים לחם שטורים וגבנה הברמל בצקלנו ניחמר תן לעם ניחכלו יוגבנה אתח מארע דרומן ביתי לנביח דיינ לחים בכורין עסרין שלמין דלחים פנורין יומירובן בלבושיה ואמר הב לעמח נייכלון : ניאמר בלבושיה ואמר הב לעמח נייכלון : ניאמר משרתו מה אתן גה למני מחה איש ניאמר חן לעם ניחבלו כי כה אמר יהנה אבול והי נהותר : נחמר משומשליה מה אתין דין קרם נהותר : נחמר משומשליה מה אתין דין קרם

75

K77

47

d

מאה מוברה וממר יהב לעמה וויבלון ארי כ פרבן אמר יני ייבלון וייתרון : ניתן לפניתם ניאבלו ניותירו פרבר יתוה : ניהב ברמיתוך. ו יאכלו ואשחרו כפתגמא דייני : וכעמו שר צבח מכן חנים היה איש גרול לפני ארציו ונשא פנים כי בן נתן יהוה תשועה לחרם והחיש היה גבור חיל מצורע: ונעמן. רב חילה דמלפח דחרם י הוה גבר כב קדם רבוניה וכסיב אפין ארי על יריה עבר ייב כצחכא לאנב ארם יוגוברא הנה י גיבר חילא נהוא להי בסגירו תא: וארם יצאו גדורים נישבו מארץ ישרש נטרה קשנה ותהי לפני חשת נעמן : ואנשי ארם נפצו במשריין. ושבו מארעא דישראכת מולימתא געירתא ינהנות ימשמשא ברם אתות רתמן : ועמות ז גברעור חחור, ארבי לפני א הַנביא אָשר בשומרון אַנְ יַאָסַף אותו מצַרַעתוֹ: ווומרת למרתה שוב רבוני יאם ניגיל לדרם דבשומרון צבין. יסיינתיה מיסגירותיה: נוצא

ניאר למדיניו לאמר פנאת ופנאת דיברה הנערה אשר מארץ מצרים ישראל : ואתאי וחני לרבונה למימר פדין וכדין פלילת עולימת א רמארעא דישראל יויאמר מלך ארע לה בח ואשלחה ספר ש מלך ישרא נילו ניקה בידיר עשר פפרי בפף נשרו וששת אליים צהב ועשר חליפת בגרים : נחמר מלכח דארם איניל אתא ואשלה הגרתה לנת מלכה דישרא ואגל ונסיב בידיהי עסר פַבּרִין דְּכַסַף יוֹשְׁמַא שַׁפִין דִינרין ד דרוב ועסרא אזשלנון דלבובה : ויבא הספר ש מלך ישרש לאמר ושתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי חליה שה בענין עברי וחסומו מצרעתו : וְאִיתִי אַגִּרִתַּא כְּנֵת מֵלבָא דִּיִּשׁרָאַר למימר וכין כתיב בה וכעו . כמיתי אגרתא הדא לותך האשררית לותר ית נעמן עבריי ותפיניה מסגירותיה : ניהי בקרא מלך ישנט את הספר ניפרע בגדיו ניאמר האהים אני ל להמית ולהחיות כי זה שלח חלי לחסף אישי מצרעתו

うりり

はかいかい

35 1H

かっか

75

37

לָּאָן

מצרעתו כי אך דעו כא וראו בי מתאפה הוא לי : והוה כד קרה מלכא דישרא ית אגרתיה ובגע יַת לַבושהי יוַאמר הצרוך אית בי מן צייני למנעל ולמחמה ארי הין שלח ליי למסאור גוברה מקנורותיה ארי ברם דעו בען וחגוי ארי תסקופא הוא בעי לאתגרמה בי : ניהי כ פשמעו אלישע איש האהים כי זרע מלה ישתל את בגדיו נישלח ש המלך לאמר למה דרעת בגדיך יבא כַא חַלַי יִידְע כִי יִשׁ נְבִיא בישרטֹּי והוה יבר שמע חלישע נביח דייני ארי בוע מולפח דישרט ית לבושוהי ושלח לות מולכא למימר למא בנעתא לבושף ייתי כען לותי נידעי דחית כביח בישרא : ניבח בעמן ב בסומיו וברבבו ניעמד פתח הבית לאלישע: ואתא בעמן בסוסוהי וברתבוהיי וקם במעלנא דביתא לשישע: וישלח חליו חלישע מלאה לאמר הלך ורחולת שבע פעמים בירדן נישכ

יכרת יכרת

ATA L

קינ קינ

795

im

7

7

1

5

בבורה לה נמנור : ושלח בנוגיה. אישע אוצגרת למימר יאיניל ותטבול שבע זמנין למימר בירדנה ויתוב בסנה בי ווועסו : זיגגה נתמ יילף ניאמר הנה אמרה חליייצוא יצוא ועמר וֹפַרָא בִבּם יְתִּנְתְּ שְׁתַּיִּוּ נְתֵּנִיף יַתְּנִיף יַתְּנִיף תַּמְּצוֹב נאסף המצורע : ורגג נעמן נאגל יואמר הא הניתי אמרי לנתי מפיד יפוד יותום ניצלי בשמא דייינ שהיה יירים ידיה על אתר בית מחתא ותחסי סגירותא : הלא טול אמנה ופרפץ נהרות דמשה מעל בנימי ישרא הלא ארחץ בהם נשהרתי ניפן נילד בחומה : הלא שבין אמנה ופרפר נהרי דמקק מבל מימי ארע רישריל הלא אטבול בהון ואתסי ואתפני ואגל ברגג : ויגישו עבדין וידברו שין ויא מרו שבי דבר גרול הנביח דבר שיך הלצים תעשה ואף כי אמר אליה כחץ וטהר :וקרעו עברוהי ומלילו עמיה ואמרו מרי אלו פ פתגמה

Å

בל קבי

וֹתי לא

(5) (7)

הב אַכָּ

43) 24 34

לפר למר למר

ממן

ומר

ロ

HT

אט מא

XI.

仁

פתנמא רבאי נביאימליל עמר חלא תעבידיואף י שהין דאמר לה שבל ואתסי ז נירד נושבל בירהן שבע פעמים כרבר איש האהים וישב בשרו כ כבשר בער קשון וישתר י וכחת ושבל בירדכא ש שבע גמנין יפּףתגמא דנביח דיוי ותב בסריודי בבפר ינניה געיר ואתסי י נישב אל איש חשהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ניאמר הנד לא זבתני פי און אורים בבל הארץ בי אם ביפוצ ועתה כנו בה ברבה מאת מאת עבהיה : ועב נוע נבנה דיני הוה ובל משרניתיה והתח וקם שרמוהי ואמר יהא פען ידענא ארי לית אה היים בפלארע. אלהין בישרא יוכעוי דביל פען תקרובתא מון ע עבדר : ניחמר חי יהנה חשר עמדתי לפניו אב אקח ניפצר בו לַנַחת נימחן : נחמר קיים הואיני דמשימשבה בדמותי אם חובביל יוחתדים לדבלא ולא אבע : ניאמר נתמן נכא ימן כא לתברה משא צמר פרדים מקמה כי לח יעשה עוד עבדד עלה נובח לשהים אחרים כי אם ליהוה: ואמר נענען:

בבורף לַר ועור : ושלח לותיה אישע אוגגרא למימר יאיניל ותשבור שבע זמנין למימר בירדנאי ניתוב בסרך בי ואתסי : והצפ נעמן יילף ניאפור הנה אמרה אליייאה אליייאוא יצוא ועמר וֹפַרָא בִבּם יְתִוּת שְׁתִּיוֹ יְתִנִיף יְתִנִיף יִתְנִי שְׁתִּיוֹ יְתִנִיף יִתְנִי שְׁתִּיוֹ בַּבִּם הְתִנִיף (אסף המצורע : ורגג נעמן נאגל יואמר הא הניתי אמרי לנתי מפיד יפוד ויקום ויצלי בשמא דייינ שהיה יוירים ידיה יעל אתר בית מחתא ותחסי סגירותא : הלא טול אמנה ומרפר להרות דמשה מפל מימי ישנא הלא ארחץ בחם נשהרתי ניכן נילך בחומה : הלא שבין אמנה ופרפר בהרי דמקק מבל מימי ארנו רישרא יהלא אטבול בהון ואתסי ואתפני ואגל ברגג: ויגישו עבדין וידברו שין ויא מורל אבי דבר גדול הנביא דבר שיך הלצא תעשה ואף כי אמר אליה רחץ וטהר :והרעו עברוחי ומלילו עמיה (אמרו מרי אלו פ פתגמח

no ny ny

בל לבי בכ

SA CA

יבי יותו

ימי מל

ນີ້ ນໍ້ ສົກ

למר ללא במ

52)

מר

O

HT

XI,

Y:

פתנמא רבאי נביאי שליל עפר הלא העבידינאף י ארין דאמר לך שבל ואתסי ז נירד נוטבל בירדן שבע פעמים כדבר אים האהים וישב בשרו כ ככשר נער קטן ויטהר י ונחת יוטבל בירדנא ש שבע גמנין יפות נמא דנביא דיוי ותב בסריודי בבפר ינכיה געיר ואתפו י נישב אל איש חשהים -הוא וכל מחנהו ויבא וינימד לפניו ויאמר הנד לא זבתנו, פו און אָנות בבר נגער ג כי מסבופנת ותנע לע לא בנבל מאעומאש תבניה : ועב נוע נביח דיני הוח ובל משרייתיה וחתח וקם קרמוהי ואמר יהא פען ידענא ארי לית שה ביים בפלארע. אלהין בישרא יוכעוי דביל בען תקרובתה מון ע עבדר : ניחמר חי יתנה חשר עמדתי לפניו אב אקח ניפצר בו לַנַחַת ניִמְאוֹן : נאמרי קיים הואיני דמשימשבה בדמוהי אם חובביל יוחתדים לדבלא ונא אבע : ניאמר בתמן נכא ימן כא לתברה משא זמר פרדים מקמה כי לח יעשה עוד עבדד עלה מבח לאהים אחרים כי אם ביהוה יואמר בענעו:

สมอบที่

4

ולאיותותיב פען לעבוף שיעון זוג בודבון מייור ארמתה ארי לא יעביר עיד עבדיך עלא ורבח לשעות ענופיות יצהין בשפוח דייון: לדבר הגה יסלח יתות לעבוריה בבנח חרלי בית רכוון להשתחות שבוה והוחיכשעו על ידי והשתחות בית רמון בהשתחניתי בית רמון יסלח נא יחוה לעברה ברבר היה למתגמא הדין ישביה יין לשברך במיעל לבוני בית למון למסגד תמן. נהוח סמיך על ידי נאסגור בבית רמון במס׳ (יוין לעברף יוש לעברף אין לעברף אין) אין בנית רמון יושבון מת ממח פריו י ניח פיר לו לד לשלום נילו-מאתו כברה עלון : נאמר ליה איניל לשכם ואגר מלותיה ברוב חרעח

דואת תהיה

במלכים שני ין

יותור אלישע שמעו דבר יתוה כה אמר יהוה בעת מחר סאה סלת בשקל ו

ומאותים

p)

71

2h*

(0)

上力

72

功

かり

7,

ומ

H

no

21

לנו

かりかり

יומחתים שערים בשנל הקדש בשער שומרון י וחמר חלישע - זבילו פתנכוח דיוז יב פדנו א יאמר מיז. בערפה הריון מתר פחה פולתה בפלעה. ופחתן פערין . בפלעה בתרעה דשומרון : ויען ה השלים חשר למולף נשנו על נדו חת חים הארום ויאמר הנה יהנה עשה ארבות בשמים חיהירה הדבר הגה ניחמר הכבה למה בעיביד ומשם לא תחבל : נאתיב מיברא דמלבא סמיד ער יריה ינת לבנא דיינ נאמרי אלו ייני פתח בוין ומתית שובח מן שמיח היהי בפתגמח חדין ואמר, עא שע שני בתובו, ומעמו בא עיכוני ו וארבעה חנשים היו מצרעים פתח השער ניאמרו איש אל רְעָהוּ מַה אַנַחְנוּ -ישבום פה עד מתנו : וארבעה יהוו פגירין בנער לכח דתרעא יואמרו גבר לחבר הימה מחי הכחנאי יתבין בא עד דעמות יחם קמרנו נבוה העיר והרעב בעור ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לכו וכעלה אל מחגה ארם אם יחיכו נחיה

かりた

T

193

17

'py

יני גוברין י

ואם ימיתנו וַמָּתנוֹ : אם ניפור ניעול לבַרתַחיוכַנאַ ה בצרעא (למות עמון יואם כעיב טבא (למוע וכתו איתו ונשתמע למשרית חרם אם יחיונגא ליחיי ואם יקטלובנא ונתקטיר : וידומו בנשף לבוא אל מחנה אלים ניבאו עד דֵצה מחנה ארב והנה אין שם איש: (כמו בקבלח למיעל צ למשרית חרם. ואתו עד סיפי משרית חרשי נהוא לית תמן אנש: ואדבי השמיע ואת מחנה ארש לוך נבה ונוך שום פוק שול פות נותר וואמרו איש ז אחיו הנה שבר עלינו מלד את מלבי החתים ואת מלבי מצרים לבוא עלינו: ומן קייני אשתמע למשרית ארם על התכין ער סוסון יצל משרנין פגימן ינאמרו גבר לאחוהיי הא חגר עלנא מלכא דישרט יות מלכח מלכי חתחיי נית מלכי מערהי למיתי טלכא : נידומו נינטו בנישף ניעיבו את אהליהם ואת פוסיהט ואת תמריהם השתנה בקשר היא נינסף ש カニの

いい

70

ツツ

7)

اً ا

ינו ולו

טי זוח

(כנ' הפו

על

アカド

かりつ

ָּבָען: בּען:

יוויי

לנוץ בווץ

E

זנה

17,

177

נחשם: וזמו וערנו בזכלא ושבזו ית משכנהין וית סוסנתהון וית חמריהון משריתא במא דהיאי וערקו לשינבח כמשהון. ויכחו המצרעים השה ער דצה המתכה ניבחו של חהל חתר ניחכלו ו וישתו וישאו משם כסף ונהב ובגדים וילכו -ויטמכו וישבו ניבחו אל חהל חחר וישאו משם (ולבו ניטמינו : נחתו סגיריח החלין עד סייפי משריתא ועלו למשכנה חד ואכלו ו ושתיאו • ונסיבו מתמן בספא ודהבא ולבושין ואזלי ואטמרו יותבו ועלי למשכנה אחני אחרמי ונסיבו מתמן ינאגלו (אטמרו: ויאמרו אישע רטהר לאכן אכחכו עשים היום הגה יום בשרה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד אור הבדר ומצאכו עון ועתה לכו ונבחה ונגידה בית ה המלך: וחמרו גבר לחבריה ילא כשר מא דאנחנא עבדין יומח הַרִין יום בקורָח הוחי ושנ חבחבה שתקין ומורכין עד ניהור צחרא ויערעיננא חובאי

וכען איתו ונאמשי ונחוי בית שלפא : ויבאו ניתראו אל שער העיר וינידו לחמר בחנו אר מתנה ארם נהנה חין שם איב נקול אדע כיאם הקום אסור והחמור אסור נאהלים כאבר הפוה: ואתוי ויברו לנטביי חבש קרתה נחויאו להין ל למימר יאתינא למשרית אבם יוהא לית תמןי גבר וֹלֵל חֹנָב ׳ צְׁהֵין סוֹמַנֵן חִמִירִין וּחמַורין יּ אסירין ומשכנין כמח דאנין: ניקרא השני רום ווליבו בינו עמלב פנימון וצנו לחני תרעיאי וחויאוי בית שלפא לגיו : נילם המלך לילה (וחמר חל עבריו מגידה נח לכם את אצר עשו לכו אָרָם וּדְעוּ כִּי רְעבִים אַכחֹנוּ ניצחו מן המחלה להחבה בשדה להמר כי יצחו מן העור ננתפשם חיים וא העיר נבוח: ובם מלבח בליליח נחמר לעבדוהי חחוי בען -לכוןי זת דעברו לנח חנים ארם יודעין אריי בפנין אבחנזו וכניזו מן משריתה לאטמרים בחזלח

מני וני בנ

沙斯

ואן<u>)</u> אין

ガカ

ָלֵיוּמְלְּ בְּבְּבְּ

מלכ וֵילָכ

בנר

המנ ירד

דרמ

M

שום

:77

51

יוא

W.

批

0

7

בחזלא למימרי ארי יפיקון מן זרתה ולחות וניחוריבון פר חיין ולקרתח ביטול ונעל חחר מעברין ניאמר ניקחו נא חמשה מן הפופים הנשחרים אשר נשחרו בה הנם ככל המון ישני אשר תַּמִוֹ וְנִשְּׁלְחָה וְנִרחָה : נאתיב"מעברוהי ו ואמרי (ידברון בען יחמשה מן סוסותה שחרים דחשתחרו בה י החכון י ככל המונח רישרט דחש תחרו בה יוחם ייבדין החנון כבל המונה -דישרש דספרי (נשמח ונחני : ניקחו (נרחני)שני רבב סוסים נושלח המלך אחרי מחנה ארש לוומר לכו ורחו : ודברו תריון רבבי סופון יושלח מלכָא׳ בַתר מַשְּרִית חְרָשׁ למימֵר חִינִילוּ וחנו : וילכו אחריהם הירדו נהנה כל הדרך מלחה בגרים וכלים אשר השליכו ארם בחפנם נישבו המלאכים ויגידו למלך י נאגלו בתריהון עד ירדבא והח כל חורחה מליח לכושין נמכין ד דרמו אנש ארם בחתעתיהון למערד ותבו אנגריא. וחויות למלפח: ניצח העם ניבגו חת מחנה חרם

ויהי סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקר ברבר יהוה : ונניז עמד ובגריית משרית והוה סנפען בסנתא וסאעל סתניול בסנתא כטעלעא דיינ : והמלך החקיד את השליש אשר גשען עו ידו על השער נירמסהו העם בשער ניכות כאשן י ויש האלום אשר דבר ברדת המלך אליו י ומלכח מני ית גיברה דסמיך על ידיה ער מרעחי ורשוהי עמח בתרעח ומית כמא ד דמליל נביח דייז ידמליל יפד נחת מלפח לותיה ויהי ברבר איש השהים אל המלך לאמר פאתים שערים פַּבְּיֵלְ וִסְחָה סֹנְת בּבְּיַלְל יִהְיִה כַּעִתּ מחר בשער שומרון ינהוה פר מליל נביא בייז. עם מַנבּׁא לִמִימֵר ִ סַאתוּן סְעַרִין בְּסְלְעוּוּ וסאה סולתא בסלעה יהי בעדבה תדין מחרי בתרעא דשומרון : ויען השליש את איש האה וואמר והנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה ברבר לואמר הגף ראה בעיביד ומשם לב מֹאבֵל יֹ ואתֵיב גִּיבָרָא יַיָּת לְבִיֵּא דייֹז וְאְמֵּר׳ 161

311 112 123

(i)

ומ

יחס למו

ווע

בות

יָּוֹרָי

התב

ואו יצי פַתַח פוין ומחית טובח מן שמיחיהיהי כניתדמא נובין ואמר יהא שני חני בעיבר ומתמן לַא תִיכול : וַיִּהִי לוֹ כֵּן וַיִּרְמִסוּ אֹתַּוּ חָעָם בַשַעַרָּ וַיָּמָת י וַהְוָה לִיה כָּן יוַדְשוֹ יְתִיה עַמָּא יבתרעיב ניתן יהוה אותם נירחמט ניפן אתם למטן בריתו חת ב אברחם יצחה נישקב ולא א אבה השחיתם ולא השליבם מעל פנין בר ניתה: וחס יו עליהון ורחים עליהון ואתניני במימריה לאושבא לחון יברול קיימיהי דעם אברהם יצמקר וועקב יולח חבא לחבלותהון יולח חגליכון מחרע בות שבינתיה עד בען :

ללהנה

למא

12/15

化能

1

7

יתיה:

עים

לעון

'7

דאחרי מורל ביחזראל סימ כב

ויהי דבר יהוף ל, לאמר: והוה פתגם נבואה מן היין עמי למימר: ואתה בן אדם ה התשפע התשפע אתעיר הדמים והודעתה ארד

פל תועבותיה : ואת בר ארם התובח התובחית קרתא דון בדי דם נפי בנודי וחוי לה יות כל ת תועבתהא : ואמרת כה אמר ארני יהוה עיר שומכת דם בתובה לבוח עתה ועשתה גלולים עליה לעמאה : ותימר כה כדנן אמר ייז להש יקרתא דוובות דם נכי בעה מטח עדו תברה ודפלחין לטעונותה בגוה יבריל לפאבותה : ב ברמר אשר שפקה השמת ובגלוליך אשר עשא טמאת ותקריבי ימיד ותבוח עד שנותיר ער בו נתתיך חרפה לגנים והלסה לכל החרצות : בעודע בם זפֿי בעבעל עבער ובטנעו אתועונ דפלחה אסתחבתי ובריב יום תברידי ומשא עדן בשתיף על בין יהבתיף חסודין לעממיאי ולעיב לכל מדינתא : הקרובת והרחודות מ ממך יתקלמו בך טמחת הבם רבת המהומה: אבניבון וררווינו פוביף יווניתבו ביף שווצו שמח דם איתן חתרמשת החי הנה נגיון ישרט אים

עבי אווי בט אווי

动

العرا

21

زالا

לגי

715

בַפַר

היו

עַב

737

512

טני

וגב

نازد

אים לגרעו היי בה למען שפר בם : היו בברבי י ושרול יובר לתוקפיה הוו ביד יברול למשפר דם יובי : חָב וָחֵם הַיַּלוּ בָּרְ לַגְּרְ עָשׁוּ בַעִּשׁיְ בְּעוֹבֶּרְ יתוב וחלמנה הוכו בה : חבח וחמח חקילו בין לגיורח אכסו חוכסת בגויה יתמין וארמלה אוכיחו ביך: ברשי בגית וחת שבתתי חללת: על חרשי בסרת יומי שביח דילי חחילת: מנבי רכיל היו בר למען שפר דם וחל ההרים מכלו בר זמה טשו בתובף : גוברי אכני זרגא הוו ביך בדיר דלח למשפך דם זכחי ובטוריה פלחו ביך לטעותה עיצת חטין עברו בגויך : ערות אב גלה בך ט טכחת הנדה ענו בך : ערות אבא גליאו ביך : אהא שומחה עפיאו ביך י ואיש את אשת רעהו עשה תועבה ואיש את כלתו טמו בנמה וחיש את אחתו בת חביו ענה בך י וגבר ית אתת חבריהי עבד תועיבה ינגבר ית פלתיה פאים בעיצת חטין וגבר ינת חחתתיה בת חבותי עני בירי שתר ליחו בן למען שפר דב בין ווורכית פיוחת ותבציעות

אן זינ

ا ا

היש היש

ביון

1

715

X

ないか

られて

רעיף בעשה ואתי שכחה נחם חדני יחוה: ש שחדאי זבילו ביך בריל למשפד דם זכי חיבונון וֹנבּינגא נסיבני. נֹאַנְכֹּנִת בַנְנֹמִר בֹּעוֹכֹּפֹּא ינוּנְנְוֹנִי שבתת אמר יינ אלהים: והנה הביתי בפי אל בּצְעַרְ אָבֶר עַבִּיתָ ועל דָמֵּךְ אָבֶר הֵין בְּתוּכְרְי: והא חיתיתי מורענותי עלה בחובי ממון חונסיף דאכסת יועל דם זכי דאשתפיד בגניה יהיעמר לבר אם תתנדנה ודיף לימים אשר אני עשה אותך אכי יהוה דברתי ועשיתי : היתקה לביד אם יתחקבן בדיף ליומיה דאבא עתיד למעבר עַמִיך יְאַנָא יִיג נְּצַרִית בְּנֵיימִרִי נַאְקִיים: (הףיצוֹ תי אותר בגוים יניריתיה במרצות והתמוריםי שומחתר ממך ינחגלי יתיד לביני עממיח. ו ואבדרכך במדינתא יואסיף פאובתיך מניך : וכחלת בך לעינן גוים נידעה כי חכי יהוה ו ואת הדב ביף לעיני עממיאי ותדעין ארי אנא : 297 יקרושינט פון

りが

יש יש

5) ?? }₇

אר לה

במ

1 |3

יִתְה הוֹדַ שמממממממם ס

ניהרי בשנה השביעת בחמשי בר בעשור לחדש באו אנשים מנדני ישנא לדיש את יהות וֹילְבוּ לְנָבְן י וֹמְנִה בִּשְׁתָּח שִבוּעִיתְ בַּחְמִישְׁחַה בעשרה לירחה אמר נביה אתו גוברין מסבי ישראל למתבע חולפן מן קייג יויתיבו בדמי : ויהי דבר יהוה אלי לאמר ינהוה פתגם נ נבוחה מן היינ עמי למימר : בן חרם דבר חרה גרני ישרא נאמרת אלהם כה אמר יהוה אלהים הלדרש אתי חושם בחים חי אני אם אדרש לכם נאם אַרְבָּי יִתְּוֹך : בַר חַדָם י אַתכבי לְּפַבי יִשרְאֵל וְתִיבֵור לְהוֹן . בּדְנַן אָמֵר יוֹג אָהִים הַלְמתבע אוכֹחו מון קרמי אתון אתן יביים אנא אם אשתאיל לכבון במימרי אמר יינ שהים : התשפוט חותם התשפוט י חבונה את תועבות חבתה מודישה י התובח יִתְהוֹן הְתוֹבַח בַר אַרֶם יִנת תוֹעִיבִת אְבָהַתְּהוֹן ה הודעיכון: ואמרה שלהם פה חמר חדני יחור ביש

יבוליַא לחַני

34

ַרכסיף: רכסיף:

יְנְיוַרְי

准

721

かった

)

7.

בְּחַרִי בִּיִשְרָאַ נַחֲשָׁא יָדִי בְּנְרָע בִיתְ יַעְיָב נַאוִדע ל לַהָּשׁ בַּאָרֶץ מִצרִים נַאָּבָא יִדִי לַהָּשׁ לַאְמִר אְנִייְהַוּוּ אלהיבם יותימר להון בדבן אמר ייז אלהים ביומה דָּאַתרְעִיתִי בִּיִּשְרָגְי׳ וְרַיִימִית בְמִימְרִי ... לַנַרעַח בּיֹת ישראל דְבֵית יַעְנָב יְנְאַתְּגְלִיתִי לַמִּ לְמִפְרַזְהוֹן בְּאַרְעָח דְּמִצרָיִם יְנְבַיִוּמִית לְהוֹן בְּמִיוּן כי להון למימר אבח ייז אלהכין : ביום ההוא נשחתי נדי להם להוציחם מחרץ מצרים ארב ארץ אשר תרתי להם זהב זבה חלב ודבש צבי היא לכל מארצות : ביומא ההוא היומית במימרי להון לאפרותהון מחרעה דמגרים לחרצו ד דיהבית לחון. עברה חלב ורבש תשבחה היה לכל מריבתה : נאמר אלתם איש שקוצי ישראר עיניו הַבְּלִיבוּ ובּגלוֹלֵי מִצְרֵים אַל תּשַמְאוּ אַנַי יהוה אלהיכם : ואמרית להין יגבר שקוצוהי א ארחיבו מקביל עיכותי ובפולחן שעות מצרא לא תסתקבון אבא ייג חלהכון: וימרו בי ולא אבו לשמע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השלים ואת

リンドナラシ

ני

לאל הלון הלון

对

מצ

חויי אונ

ונות הינו

וחת מלולי מצרים לח ענבו נחמר לשפך חמר לי עליהם לכלות חפי בהם בתוך ארץ מצרים : נסריבו. על מימרי ולא אבו לקבלא לנביי גבר ית שנואים עיביהון לַא אַרחיבוי נְיָת פולחון טְעְוָת מִצְרָאִי לַא שבדו ינטמרית למשפך חמתי עליהון ידיחור רוגני בחון בגו ארעה המצרים : וחעל למנן ש שמי לכלתי החל לעיני הגוים אשר הפתבחוב אַבר כודינותי אַניוּהָשׁ לַנְינִיהָם לָהוֹצִיאָם מחֶרְץ מ מצרים י ועברית בריל שמי בדיל דלא ותחל ביני עממיח דאנון ביביהון ידחתגליתי למונבזהון לעינו הון לאפרותהון מחרעה דמצרים ו נאוציהם מחרץ מצרים ואביחם אל המדבר : וחפידתנון מחרטה דמצרים יואעילתנון למדברה : וחתן להם חת חוצתי ואת משפטי הודעתי אותם אשר יעשרי אותם הארם נתי בהם : ניהבית להון זת הימיי נית דיני הודעית יחהון ידאם יעביד יתהון אנשא ויחי בהין בחיי עלמח : וגם את שבתתי נתחי להם

ייי יייי ייייי

fcx במימ

M

מרי

し、竹めんに

להיות להע לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יתוה מקרבה : (אף ית יומי שביח דילי יהבית להון למהני לחת בין מימרי וביניהון למדע ארייאכא אז מברשרון : וימרו בי בית ישאל במדבר בחודתי לא הלכו ואת משפעי מאסו אשר יעשה החדם וחי בהם ואת שבתתי חללו מאד נאמר לשפך חמתי עליהם במרבר לכוחם: וסריבו על מימורי בית ישרול במדברא ברימי לא חל הליכו (ית דיני קצו ידחם יעבידה אהון " אנשא יוחי בחון בחיי עלמא ינית יומי שביש דיבי אחילו לחדא ואמרית למשבר חמתי ע עליהון במדברה לשציותהון יואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיכיהם : ועבדית בדיל שמי בדיל דליה יתחל לעיני עמביוא דחפיבתנו לעיניהון: וגם אני נשחתי ירי להט במדבר לבלתי הביח חל הארץ אשר נתתי נבת תלב ורבש צבי היא לכל החרצות

ann's

サンコ

*

.7

ژڎ

תל

בֿעוֹ

四

על

במ

אַכוֹ

ובּג

175

H

יָהוַרָּ

ועשו

הארצות: ואנ אנא ידיימית במימרי להון ב בְמַרְבָרָא בְּרִיל דְּלָא לְאַעָלָא יִתְּהוֹן לְּאַרְעָא — גינובית. הבבא טונב וגבת עושבטא ניון לכנת מִדִינַתְּדוֹ : יַעַן בְּמִבְּנָשֵי מַחְׁסוּ וְאַתְּחוּתְתַי כֹּא הַלָבוּ בַּהָם וְאַת שִבּתֹתֵי חְלָצוּ בּי אַחְרֵי בְּצוּנִיהָם לָכֵּם עולֶג י טַקּנ בבנהכי לגני נוֹנְע ביונני לדים הליכו בהון וות יומי שבוח דילי חחילו אריב בער התוונעטון לבעון שתי : ועעט היני חליפם משַׁוְתָּבְ וֹלֹא עַבִיתִי שוֹתָם כַּלָה בַמִּדְבָר: וְחַס מִימְרִי עליהון מלחבלותהון ולח עבדית עמהון - גמירה במדברה : נאמר חל בניהם במדבר בחופי ה אבותיבם אל תַלְבוּ וְאָת מִשְּׁפְטֵיוּתֶם אַל תִּבְּמִרוּ ובּגלוּלֵיהָט אַל תּטַמָּאוֹ : וַאְמִרִית לבניהון במר׳ בראי בתנירת אבתתכון פא תהבון וית נמוסיהון לא תשרון ובפולחן שענותחון לא תסתאבון יאני יהוה אלהיכם בחוצתי לכן ואת משפעי שמרו וש-ועשו אותם : אנא יוג אלחכון בקימי הליכו יוית

11'-12'-14'-

101

ָּזָם: זְלָכּוֹי

727

7

ע

すいて

沙

7)

河

14

ענ

15

על

על

לָבְּר

התר-

המו

(رُدِ

ונם

לחר

משנ

לבר

דאמר. של הכהנים בידונה אר פימן מדי

און ייעלון למקדשי יוחכון יותקרבון לפתור לחים אפיא דילי לשמשא קדמי יושרון יַת משרת מימריו והיה בבוחם חל שערי החצר הפכימית בגדי פשתים ילבאי ילא ישנה עליהם דמר בשרתם בשערי החזר הפנימית וביתה : ניהי במיעלהון לתרעי דרתשה אניתח לבובי בתח ילבשון יולה תהי עליהון בסות ינמר יבשמשותהון בתרעי דרתה גניתה ולפין: -פַאָרֵי מִשְׁתִים יִהְיוִ עַב ראשם ומכנסי משתים יהין על מתביקם לח יחגרו ביצע: קובעין דבוץ יהון על רושיהון ומוכנסין דבוץ יוהון על חרציהון על לבהון ייסרון: ובצחתם חל החצר החיצבה חר החצר החיצבה חל העם יפשעו את בגדיהם אשר המה משרתם בם והניחו אתם בלשכת הקדש ו ולבשו בגרים חחרים ולח יהרשו חת הנום בבגרי הם : וצמפזהון ימרכתה דרה בחילה בריתה לאתערבח עם עמחיישלחון ית לבוציהון דאנון מ משמשין בהון יניתתון יתהון בלשבת הודשא נולבשון י לבואין חתרכין יולא יתמרבון עם עמא בלבואיהון :

היבני היבני

ייבֶּורִי,

i ki

));

×

12.

ה

וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו בסום יבסמו את כאשיקם : ורישיהון לא יגלחון יופירוע לבים יַנְבוֹן פַפַרא יִפַפָרון יָת שער רָישִיהון: נעון ויין לא ישתו בל כהן בבואם אל החצר הפנימירת: וחמר לח ישתון שכל בהיי במיעלהון לדרתי גויתה וחלמנה וגרושה לה יהחו להם לנשים כי אם בתולת מגרע בית ישרחל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מבהן יבחו : וארמלא ומתרבא . לא יסבון להון לנשין אלהין בתולתא מזרעה דבית ישראל יארמלתא דתהי ארמלתא שאר כהניא יסבון : ואת עמי יורו בין לדש לחל ובין טמא לטהור יוריעם : נית עמי ילפון בין קושא לחולא ובין מסאבא לדכיא יהודעונונון ונער ריב המה יעלו למשפט במשפעי ישפטוהו ואת תורתי ואת חוקתי בכל מועדי ישמרו ואת שבתחי יקדשו ועל פלוגת דינהי אמון יקומון למדן. ב בדיני רעותי ידינונון יות חוריתי נית הימי בבר מועדי ישרון ינית יומי שבנה דילי ידושון : נער מת

אי וה

ががな

שב אל

נאנ

ומח אמר

נא) יתה

אכין

הַפֶּוּ מנת

מת חרש לח יבוח לשמחה כי אם לחב ולחם-ולבן ולבה ולחח ולחחות אשר לה היתה לחישי ישמחו : ועל מיתח דחבשה לח ייעול לחכשים לאסתחבח חלהין לחב ולחם ולבר ולברת ל לחחי ולחחתי דלח הנת לגבר בסתחבון: וחחרי טַהַרְתוֹ שבעת יִמִים יסנְרוּ לוֹ י ובָתַר דכותיה. שבעה יומין ימנון ליה י וביום בחו חל הקרש אל החצר הפנימית לשרת בהוש יהריב חפחתו נאם ארבי יהוה : וביום מיעבוה לקודבא. ל לדרתה מיתה לשמשה בקודשה יקריב חטתה. אמר ייז אלהים : נהיתה להם לכחלה אלי נחנתם וחחפה לח תתכו להם בישראל אכן אחנתם: ותהי להין לחלב מותר קורבנהון חולדיהור וחוח כא׳ לא תתכון להון בישרטי מתבן דיתבית להון אכין אחסכתהון : המננתה והמנ והחשחת והחשם המה יחבלום וכל חרם בישרחל להם יהיה : מ מנענת וחקאתה ושלנות. אכון יוכנוכורו יוכר

ME

D

75

啊

がが、コ

וכל חרמא בישרא דילהון יהיי וראשית פל ב
בפורי כל וכל תרומה כל מכל תרומותיכב
לבהנים יהיה וראשית עריסתיכם ההנו לכהן
להניח ברכה אל ביתיך ורוש כולא בפורי כ
מולא וכל אפרשות פולח מבל אפרשותכון
למבראה וריש אזנתכון אתנון לכהלה ל
לאשראה ברכתא בביתף בל נבלה ושרפה
מון העוף ומן הבהמה לא יאכרו הפהנים בל
כבילא ותבירא מן עופה ומן בעירא לי

והני

דחל

מוד

יניר,

וַרְרָוֹ

7!)

חר. ביר

יחָרִי קרָי

רָנֵי

اردا

洲

27

נת

בח

בָּת

והמה

וְהַבְּּעָהְ לֹּהְ חְלֹהִים בּחְנִצְּרְ דְיַעְבֵּיך לִיהְ חְבָּצְח ד דְּחְלָן יִחְבוּן שַּעְנִוּן דְלֵית בְּהוֹן זְרוֹךְ יְבָׁנְ הְּנְנִי -מוֹדִישָׁם בַּפַּשָּׁם הַּגֹּחְת אוֹדִישִם חְת יִדִי וְחֶת גְּבוּרָתִי וְיַדְעַוּ בִּי שִׁמִי יִהְוֹף בְּבִין הָחְנָח מְחַוִי לְחוֹן בִּנִמְנוּ הַרָּח הְחַוִיכוּן יָתְ פִּרְעָכוּתִי וְיָתְ מַחַת גְּבּוּרְתִי וּ וְיִדְעוּן חָרִי שִׁמִי יִיֹנִ

חשחת יהודה בתובה בעט ברגל בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם ולקרמת מנבחותיבם: חובי בית יהודה יפתיבין יבעים דברול בטפר שמיר חריתין על לוח לבהין יולקרנה חיגרהון : פופר בניהם מובחותם וחבירהם על עד רענן ער גבעות הַגְבהת : כַחַרְבָרָח בְנִיהוֹן חֵיגוֹרִיהוֹן י וואביריהון על אילן עבוני על נַמְתָא מכוּטְלַתַה: תרלי בשרה חילה כל חוצריותיה לבו חתן במתיה בחטחת בכל גבוליה : על דפלחתין על שוריח-בחקלא נכסיכון כל בית גנגיכון לבנה אמסר בחובין דהניתון פַלחין לשַעוֹנְתָח בְבָּל תְּחוּמִיכון :

7

15

ָּגָניי בַּנִיי

11

か

וב ושמטתה וכך מנחלתה אשר נתתי לה והעצ תיך את אויביד במרן מבר לא ידישל כי איש ברחתם באףי עד עולם תובר : וחיתי סנאהי מל ארמכון יותה צריא כשמטות ורכין אטבי פורעמת דינין עד דווגלי יתכון מאחסכתכון ד יותבית להון ותשתועברין לבעלי דבביכון בארעא דלא ידעמוי ארי פרוע מגיף כאיבאיי נויד מן עדמי ברגי עד עבמח יתחל יחול: בהיאמר יהוה פרור הגבר אשר יכטח" צחדם נשם בשר גרעו ומון יהוה יסור לבו : ברבן אמר יויחלהים ליש גוברא דיתרחיץ באנשא יושוי בלרא רוחולניה יומן מימרגא יעדי (מנה) לבה : והיה בערער בערבה ולא ירחה כי יבא טונב ישבן חורים במדבר ארץ מלחה יולה תשב יוהי בעבוביתה במי שראי ולא יחני ארי ייוני טובח יושרי דלים ולף במרברת בארע סדום ולח אתיהבת: ברוך

לוני מו ביר

かし

かなか

מנ הני

ת בת 21

03

沙加

1,54

בְרוּךְ הַגַּבֶּר חְבֶּר וְבְטַח בִיחֹנָה וְהַנָה יְהֹנָה מ מבשחו בבייה גובנה דיתנחיץ במימנה דייני ויהי מימְרָא דייִן רוחצָנִיה: והיה בעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא יראה כי נביד שוב חם וקוה עלהו רעבן ובשנת בצרת לח ידמג ולא יַמִיש מעשת פָרִי : ויהי בּאילו דשתיל על מבוע דמיין ועל נגדין ישלח שורשוהי וליא יחני ארי ייתי חומא יויהון שרפוהי עבוף יובשנת בצורתא לא יתר ינלא יפסון מלמעבר נ פיריך: עלב הלב מכל וחנוש הוא מי ידענו : נכיל לבאי מכולח ותקיף הוח מן ידענה י הני יהוה חקר לב בתן כליות ולתת לחיש כדרביו פתרי מעללין אנח יוני חקר לבו בחר בוליתח ילמתן לחבב בחורחתיה ברה דבר ולח ילד בּמֵירו עוֹבֶרוֹהִי : עשה עשר ולא במשפט בחדי ימיו יענבברו ובחחרי חוֹ יְהִיה נָבֶּל : הָא כַמִּרְחָה דְמִבַנִישׁ בִּיעִין דְלָא דיליה יופושחין אפרוחין דבתרוהי לא יהכון יבין

וב

וד עבין

77

*

און

ナンジ

72

פל גבר רַשִּיע דְינֵנִי נְכִסִיןְ בְּנֶּא בְּדִינָח׳ בְּחַלֹּאוֹת יומוֹניו שבינל לעול ובסוניינ מעלני נישוחן : בּפֹא בבור מרום מיראשון מיוום מיזבשיבו ייורענותא תחעביר מניה מן גַרָם וְשבינוּהיה על בורסי יַגַרָחי בשמו מרומה עיב מן חולה מובציל. חתר בית מתרשבו י מתוה ישרהל יהוה כל עוביף יבשו כ וֹלוֹל. בּאַנֵּגוֹ יּבּערֵנוּ כּּ תֹנְבּנּ מִלּוֹל מִיםׁ עוֹים אַנוֹ יתוך ו סבור ישרט יוני בר דשבירו מולתגר (עד יבעמון ונישיתים בתבנה פר מימנע בעינכם אכון עתידיו למפל חרינשביה מילחגן: ייני רבדיליה אש מיני הלינון יבנגן במבות במיון בלא נ בַּסְרֵין מוֹהי י רְסַחֵנְי יְּתְּיִה נְחָרָהַ מְחָרָי הְוֹבִיעִנִי וְחְנָבִּ הלל כי עעלעני מעע : שפיבי ייד נמעעם. טלנוצני יותתנילוני ימרי תושבחתי דות:

ליהי לבר יהוה אלי לאמר י והוה מתגם כבוחה מו יהי לבר יהוה אלי לאמר י והוה מתגם כבוחה מו

מבר על ללי היי

1)7

יוֹר בּיבּ בְּבְּבְּ בְּבְּבְּ

וֹאַן מַכָּ

וְוּוְי לְבָ

יוֹני יוֹניי

的人人

רועי ישרחל הַנָּבְּהְ נְחָמֵרהָ חֹנָהְשׁ לַרְעִיב כּה חַמרי ארבי יהוה הוירעי ישרהל אשר היי רצנים אותם הלוא הצאן ירעו הרעים : בר ארם אתכבי ותגמר על פרנסי ישרחל אתנבי ותימר להיון לפרנסיאי פרבן אמר מז אלהים ני על פרבפי ישרחל דחוו מ מפרכסין נפשחון הלח לפרנסח עמח חתמניחו כ פַרנַפַיִחי אַת הַחֵלב תחבלו וְאָת הַצַמֵר תּלבָבו -הַבְּרִיחָה תִנבְתוּ הַצחן לֹא תִרְעוּ : נַת טובַא חַר־עוּן י אַבְלין וַעָמַר נְגֵי אַתוֹן בָּבְבִין פַטִימַנא אַתוֹן נָבִסוֹי עמה ליתיכון מתרכסין : את הפיחת לה תנדתם וחת החולה לא רווחתם ולנשברת לא חבשתים יות הנדחת לא השבתם ואת האבדת לא בקשתם ובחוקה רדיתם מותם ובחרה: יות כחביא לביד תקיפתון יולמריעיח לח אפיתון יולתביריה לשע צ צמדתון . נית דאטושלי לא אתעבתון . נית דאברדי לא בעיתון ובתורפאי אפלחתון בחון ובקשיו: ות ותמוציבה מבלי רעה ותהייבה לאבלה לבר

או א

1774

7

九位

ילכון

77

型。

1)

מון

חית השדה השדה (הפנציבה : ואתבדרו מבלי פרנם יואתמפרו לאתמפרו לאשתיצחה לכל מ מלכוות שממיח וחשלשלו: ישגו צחלי בכר ההרים ועל כל הבעה רמה ועל כל פני החרץ נ בפצו צאבי ואין דורב נאין מברב : פעו שמי בכל טוריוח ועל כל למח מנושלא ועל כל אפי ארעה אתבררו שמי ולית דתבע ולית דבעיו לכן לעים שמעו את דבר יהוה: בכין פרכסוא - קבולו יות פתגמח דיניג : חי חלי באם יהוה חלהים אם לא יען היות צאלי לבג וחהיינה צאני לחכלה לכל חית השדה מחין רעה ולא דרשו רעו מת צחלי נירעו הרעים חותם ואת צחני לה בעו : קיים חבת יאמר עו חלהים אם לא חלם דהוו עמי לבנה וחתמסרו עמי לאבתיצאה ילכל מלכנות עממיא מבלי פרנק" ולא תבעו פרבסי ית עמי יופרגיסו פרנסיא כ נפשחון נית עמי בא פרגיפו י. לבן הרעים שמעו דבר יהוה : בבין פרנסיה י

3)

"

顶

加

jy

3)

DH

HA

じつ

אכי

アンド

רעי

गुभ

1)

77

101.

1

אָת

מני

יניק"

פרנפות עליכון אינות לחולפן חוריתה בבירו לרומח של הינים מולכים חוריתה בבירו לרומח עליכון איני מודם והשבתים מרעות צחן ו ורבשתי את צחבי מידם והשבתים מרעות צחן ו ולח ירעי עוד הרעים חותם והצלתי צחבי מפיהם ולח ירעי עוד הרעים חותם והצלתי צחבי מפיהם ולח תרייבה להם לחכלה ברנן חמר יוז אהים מורחן החבש ית עמי מורחון מדרון וחבשליו מלפרנסון מלח יו שלים מורחון וחביוליון מלפרנסון וחבינים עמי מירחון וחביורון לחבתיצחה במי מירחון וחביורון וחביורון בידיחון לחבתיצחה ב

בי כה חמר יהוה אלהים הכני אני ודישתי
את צחני ובקרתים : א ארי כדכן אמר יי שהים
האנא מתגלי ואתבע ית עמי ואבקרינין : כבקרת
האנא מתגלי ואתבע ית עמי ואבקרינין : כבקרת
רכנה עדרו ביום היותו בתוך צחנו נפרשות בן א
אבקר את צאני והצלתים אתהם מכל המקומור
אשר נחצי שם ביום ענן וערפל י כנוא דמבקר
רעיא עדריא עדריה ביומא דהוי בגו עניה י
ומפריש להון כין אבקיר ית עמי ואשינים יתהון

מכל חתריה דאתבדרו לתמן יביום עננא ואמטתה: והוצחתים מן תעמים ותבצתים מכל הארצות והביאתים חל אדמתם ורעיתים אל הרי ישרחר באפיקים ובכל מושבי החרך : ואפיזלון מביניעוש עממיא ואכנישנון מן מדינתא ואעילנון לאר׳ שהוןי נחפר בסיבון על טורי ישראל בפצידיאי ובכל מותבי חרעה : במרעה טוב חרעה אותם ובהרי מרום ישרץ יהיה נויהם שם תרבצנה בנוה טוב ומרעה שמו תרשינה אל הרי ישרא : בפרכום שנ אפרבים יתהון ובטור זורבה דישוש יהי בור ד משריהון תמוניברון בחתר דיחו ינפרגום טבי יתפרנסון על טורי ישרחל : חכי חרטה צאני ו נאכי ארביצם נאם ארכי יהוה : אנא אפרנים עמיינאנה השריכון לרחצן יהמך יי הלהים : את החברת אבהש ואת הכדחת אשיב ולכשברת אחבש ואת החולה אחנה שי ואת השמנה וארד החנקה משמיד מרענה במשפט יית דמבדו מתכע נית דחשלשלו אתיב יולצמידיה ולתביריה אצמור ולמריעיא אסובר ינית חיביא (ית מטאיא אביצי אפרנים

ははないにはいい

T.

5)

मेर

נענ ייבו

אפרבים עמי בדיבא : ואתבה זאני כה אמר אדכי יהוה הכני שונט בין שה לשה לחילים ולעתורים: ואתון עמי כרכן אמר ייג אהים יהאנא דאין בין גבר לגבר לחשאיא ולחייביא : המעט מפס המרעה הטוב תרעו ויתר מרעיכם תרמסו ברגליכם ומשתע מים תשתו והכותרים נחת הכותרים בכ ברגליכם תרפשון : הגעיר לבון רפרנם עב אתון מ מתפרבסין . ומותר פרכוסיכון שבלין שמשיכון ומשתי מתובן אתון שתן יוית מותרא שמשיכון שתן: ו וצאלי מרמם רגליכם תרעינה ומרמש חוליכער תשתינה : ועמי מותר מיכל שמשיכון אכלין יו ומשתי ומותר משתי שמשיכון שתן: לבן כה אמר אדני יהוה אליהם הפני אני

ושניצותם אחנה אל החומה יחלף יהנים הכני חני החדים יכן של בריה ובין שה לנה יכון ברכן אמרי יני אלוהים להון האנח מתגלי ואדון בין אבר עתיר ובין גבר מסכין : יען בער ובכתל ת החדים ובתרניכם חניתו כל הנחלות עד אשר H

5.

21

ליני ליני

3

ولا

P

ברת ברת

זתכע

במור

リダリン

דחיבתון ובתותפכון תברתון כל בחביא עד דבדרתון יתהון לביני מדינתא : והושעתיפאוני לצאני נלא תהוינה עוד לבנ ושפטתי בין שה לשה : ואנרות לעמיי ולא יתמסרון עוד לבנה וחדון בון גבר לגבר : והקימתי עליהם לעד אחד ורעה אתהן את עבדי דור הוא ירעה אותם והוה יהיה להם לרעה: נמקים עליהון פרנס חד ויפרנים יתהון ית עברי דורי הוא יפרנים יתהון והוא יהי להון לפרנס: נחכי יהוא חהיה להם לחלהים ועבודי רור נשיא בתוכם אני יהנה דברתי : נאנח ייצי אהני להין לאלה ועבדי דוד מלכח ביניהין אכא יין גורית במימרי : וכרתי להם ברית שלום והשבתי היה נעה מן החרץ וישבו במדבר לבכוח וישנו ביערים: וחגיר להון קים שלם י ו ואבטיל חיתא בדתא מון ארעא יויתבון במדברא לרוחצן - ניתעתקון בחורביח : ונתה אותב נסביבת נבעתי ברבה והורדתי הגשם בער זו גשמי ברבה יהיו: וחשרי יתהון יוסחור סחור לביו מגרשי

יונה תול קידי

מה

בע

TH

ניה בד

רמו

7)

ינה קול

הני וני

小的

117

1);

2

H

ברג

15

לביו

מַקְדְּשִׁי וִיהּוֹן מִבּרְכִּין יְחַחִית לְּחֹּן מִטַּרְ בַּכִּירְ בְּעַדְנִיהְ מִשְּרִין דְבִּרְכָּא יִהּוֹן: וְנָתוֹ עֵץ הִּשְּרָה זְתְ פִרְיוֹ וְהָחָרְץ תְּחֵן יִבּוּלָהְ וְהְיוֹ עֵל חִדְּמִתְּם לְבַּטְּחְ וִידְעוֹ כִּי חִכִּי יְחָוֹה בִּשְבְּרִי חַתְּ מוֹשׁוֹת עִּלְּתְּהִי מִעִּיךְ הָעבְּרִים בָּתָּם: וְיִתְּין חִילִּן חִילִּן חִילִּן חִילִּן חִילְנִי חִנְיִ חִנִּין חִילִּן חִילְּי וְתִּין עַלְּלְתְּהִי עִנְּיְתְּיוֹן לַרְיִחְצַן יְיִדְעוֹן חִירִי חְכָּח יִינִּ בְּרִין מִנִּין מִינִי בְּהִוֹן יְנִיְמִין חִרִי חְכָּח יִינִ בִּרוֹן בְּהִוֹן בְּהִוֹן יְנִיְעוֹן חִרִי חְכָּח יִנִּים בְּהַוֹּן בְּהִוֹן בְּהִין בְּהִוֹן בְּהִוֹן בְּהִין בְּהִוֹן בְּהִין בְּהִוֹן בְּהִוֹן בְּהִוֹן בְּהִוֹןן בְּיִים בְּיִנִין בְּהִוֹן בְּהִוֹן בְּהִוֹן בְּהִוֹן בְּיִּיִים בְּיִים בְּיִּיִיוֹן בְּהִוֹן בְּהִוֹן בְּהְוֹן בְּיִים בְּיִּיִים בְּיִים בְּבִּיוֹן בְּעִוֹם בְּבִּיוֹם בְּנִים בְּיִים בְּבִּיוֹם בְּבִּיוֹן בְּהָּוֹן בְּבִּיְּיִם בְּיִּנְם בְּיוֹתְנִין בְּיִּים בְּיִּים בְּיוֹים בְּבִּיוֹם בְּבִּיוֹם בְּבִּיוֹם בְּבִּיוֹין בְּבִּיוֹם בְּבִּיוֹם בְּיוֹים בְּבִּיוֹים בְּיִּיוֹים בְּבִּיוֹים בְּיוֹים בְּבִּיוֹם בְּיִּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּבִּיוֹם בְּיִּיְּיִים בְּבִּיוֹין בְּיִּיְּבְיוֹין בְּיִבְּיִים בְּיִיוֹין בְּבְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּיוֹיוֹים בְּבְּיוֹים בְּיוֹיוֹיוֹיוֹ בְּבְּיוֹם בְּיוֹיוֹיוֹין בְּיִיוֹם בְּבְּיוֹם בְּיִבְּיבְּיהְיוֹיוֹים בְּיוֹבְיוּים בְּבִּיוֹם בְּיוֹים בְּבִּיוֹם בְּיוֹם בְּיבִּיוּיה בְּיוֹיוּ בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיבִירְיהְ בְּיבְּיהְיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוּים בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים

רכמדבר סיני

בהושיני סי א לדרך מספר בני ישרא בחול תים חשר לח י ימד ולא יספר ותיוד במדום אשר יחמר להם לא עמי אתם יכ יחמר להם בני חל חי ייהי מנין בני ישרא סגי בחלח דימח דלא מתפל ייהי מרמני ניהי באתרא החתוליהי לביני ע עממיה כד עברו על איריתה ואת אפור להון ל לא ממו אתון יותובון ניתרבון ניתקמר להין עמיו דארא ביימא: ולקבצו בני יחודה ובני ישרא יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי בדול יום ינרען: וותכנבון יבני יודודה ובני ישרה כחדאי נימכון להון ירישה חד מודבית דוד ניסקון מחרע גלוות הון ארי רב יום בנוביהון י חמרו לאחיכם טמי ולאחותיבם רוחמות : נבייא אימרו לאחיכון עמי תובו לאוריתי יועל בניבתכון ארחים יריבו באמכט ריבו כי היא לא אשתי ואנכי לא אישה ותקר גכוניה מפניה ונאפופיה מבין שדיה: א אוכחו לכנשתא דושרט ואימרו להי ארי היא לא מחעביא בפולחבי ומימרי לח מדביל צלותרד עד דתעדי עובדהא ביביא מידביל אפהה יפולחן שעותהא מבין קרוהא : פן אפשישפה ערפוה נחצגתיה כיום הנלדה ושמתיה כמדבר ושתיה כארץ ציה והמתיה בצמא: דלמא אפליק שבינתי מנה ואעדי ידרה ואשוינה רטישא יכ כיומיה קדמהי עד לה אתקרבת לחני ניחול

יצאיי

N

35

מָנ

17

34

カヒ

72

وزر

1110

动力

לכר

אור

דמ

ורד

ردو

ורר,

עומי

רוגני עלה במה דחל על עם דרה בעברו ער אוריתי במדברם יחשני ארעה צדיה נחבשבנה בבוצרתא : נחת בניה לא ארחים בנבני נניניב המה יועל בנהה לא חרתים חרי בכין דעען א אנון : כי גנתה חכום הובישה הורתם כי אנורה אלבה אחרי מחהבי נתני לחמי ומיכני צמרי ופבתי שמני ושקחיי: ארי טעת בנישתחין בתר לביי ש שברא יבהיתו מלפיהין ידהות אמרא אהדיבתר טעות עממיא רחמי מספדי מיכלי ומשתי כסות מילא ובנג בנשח וכל פרנוסי ונתיבותות לא תמצח : בכין, החכח מהלהילית אורחתיך במא דפינון בכוביא יואנסיק כמיה דמפקדין בכותליה ושבילהה להיתשבתים ו ורדפת את מארבית ולא תביג אותם ובקבתם ולא תמצת ואמכה אכבה ואבובה אל אישי ה הראשון כי שוב לי חג מעתה : ותרדות שלם עם עממיא רחמהא ינלא תרבית יתהון יותבעי ם

17/ 5);

N-"ע

יכמ

ויכון

治が

למן). 77

ツァ

סעיד ולה תשבחי ותימרי דותר נחתוב לסלחו רבונו קדמחה ארג טב לי כד הייתי פלחת קדמורי מכעו לא אמלח עוד לשעותה : נהיא לא ידעה בי אלבי כחתי לה הדגן והתירוש והיצהר ובסף הרביתי להי ונהב עשו לבעלי ואנון בא ידעין ארי אכא בריכות להין. עבורה וחמרה ומשחה ובפנה חפגית להון. ודהבא מניה עבדה לטעותה : לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותורשי במועדו והצלתי צמרי ומשרבי לכסות את ערותה : בכין יתוב מימרי למלט ע עבורא בעדן אדריה ז וחמרא בזמן מעצרתיה ואציל כסות מילא ובוץ דיוהבית להי לבפאה נודם קלנה: ושתה אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואים לא יצילגר מידי (כען אגלי ית קלנה לעיני טממיד רחמהא והנש לא ישיג בנה מן ידי: וושבתי כל משושה חגה חדשה ושבתה וכל ממטרה ואבטיל כל חדותה חגהה ירחהא ושבהא וכר מועדיהא : והשמתי גפנה ותחנתה אשר חמרה אתנה המה לי אשר נתנו לי מאהבי יושמעים ליער ואכלתם חית חשרה (אצדי פירי גופנה ותינהי דהות חמרה יבר אלון לי דיהבי לי טממיח רחמהא ווצון

カカツ

כי

リカッカン

2)

עו

יין

775

ותי

7

177

יערון. וערון

71

なり

ואשוינון לחורשה ותוכליכון חיות ברח: ופקדתי שליה את ומי הבעלים אשר תקשיר להם ותפה בנמד וחליתה ותלך אחרי מאהביה וחתי שכתה שב אתה ו ואפער עלה ית יומיה בשות פלחה לטעוותה ימסיה להוו ב בוסמין י הות דמיח לאתתח דשבית ש בשלה ואתצנת בקרשה ובחליטת מרגליתהה לשעה בתר רחמהא כין כנשתח דישר אל רחימת למנלה לשעותת יופלחני שבקת אמר ייני לכן הנה אלכי מפתיה והולכתיה המדבר ודברתו על לבה יבכין האנא משטביד לה לחוריתה וחשביד לה נסין וגבורן כמה דעבידית לה במדברה וביד עבדי נביים חמליר תנחומין על לכה: וכחתי חת כרמיה משם וחרבת עמוה עבור לפתח תקוה ועגמה שמה כימי נעוריה וביום עלותה מחרץ מדרים וחמני לה ית פרכסהאי מתמן יות מנישר עבור לתחמודי נפשי ניתנהון תמן למימרי כיומי קדם (חף חכח חטביד לחון נסין וגבורן כיום מסקהון מארעד דמצרים : והיה ביום הרוא כמש יחנה תקרשי אישי ולה תקרחי לי עוד בעליו ניהי לערכח ההוא חמר יוז : מתלהון לפלתני ולא תנילחון עדי לטעוותא : אוסנתי את שמור

הבעלום מחיה ולחינכרו עוד בשמם וחעדי יורד שום טעות עמקיה מפומותי ולא יהי דוכרן משומהון עוד ו וכרתי להם ברית ביום ההוא עם חית השדה נעם עום השמיע ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמו אשבור מן החרץ והשכבתים לבטח ואגגר לחוך קים בעדנה ההוא דיהון שלם עם חית ברה ועם עופא רשפיואי ורחשא דארעאי וקשתא, נחרבא ו ועברה קרבא אבטיל מו ארגאו ואשרינון לרחצו: וארשתיה לי לעולם וחרשביה לי בצרה, ובמשפם ובחסר וברחמים יומניים ביומנפון ברמי לעלם יומניי מנכון דרמי בתובטה ובדיבה וכחפרה וברחמיו וארשתיף לי באמונה עדעה את יהוה : נחקיימנכון קרמי בהימנותה ותדעון למדתל מן זינגי

ij

n

ħ

הנ

2)

M

7)

70

13

D

竹

נשא שופשים יג

ווהן אוש אחד מצלעה ממשנחת הדני ושמו. מ מנוח ומשחר עקרה ולח נלדה (הורה גוברה חד מצרעה מגרעית דן ושמיה מנוח וחתתא עקרו

AUDAHI E

עברא ולית לה ולד : מירא כולאך יתוח של האברית עצראן ולית לה ולד "וירא מלחד יהוה אל החשה וואמר אליה הנה כח את עקרה ולא ילדת והרידב וולדת בן: ואתחני מלחבה דיוג לאתתה וממר להי הא את טברה ולית ליך ולדי ותשדן ותלידין ו בר : ועתה השמרי נח וחל תשתי יין ושכר וחר תאכלי כל שמה וכען אפתמרי כען ולא תשתו חמר חדת ועתיד ולא תיכלין כל מסחב ו כי ה הכך הכה ויולרת בן ומונהה לא יעלה על האשו כי נגיר חלהים יהיה הכער מן הבטן והנח יחל להושע את ישרחל מיד פלשתים יחרי הה חת מעדיה ו ותנידיו ברי ומספר לח יעבר על רישיה ארי כ כצירא דייני יהי רביחי מן בטכא והוחי ושריי למי פרד ית ישרחל מניד פלשתחי : ותבח החשה ותחמר לחושה לחמר חיש החלהים בח חלי ומרחהו כמרחה מלמף החלהים (ש) שח הוא מחד, ולא שאלתיתנ אי מנה הוח ואת ביי הגיד לי וחתת אתתאי

ini,

חמה

と

1

THE STATE OF THE S

c(

HIT

we the design was the same of the same ואמרת לבעלה למימר נביח דינו אתא לותי יוחגויו כחינוי מלחכא דייז חסיי לחדה יולח שאלתית אה מדין הוח ינית שמיה לח הני לי ייחמר צי הכף הרה נולדת בן נעתה חל תשתיי יון נשכר וחכש תאכלי כל טמחה בי כניר חלהים יהיה הלער מן הבטן עד יום מותו יו נחמר לייהא חת מעדיו ותלידין ברי וכען לא תשקן חמר חדת ועתיבי ולא תוכלין כל מוסחב ארי בנירח דייני יורדי רבוא מן בטנאער יום מותיורי ווצתר מנות אל יהוה ניאמר בי א ארני אשר שלחת יבוא נא עוד אליכו ויור כו פור כעשה לכער היולך ינצלי מנוח דינג ואמר בבעו על כביח דייג דשלחתה יותי כען עור לותנאי נילפננאי מח נעביד לרביח דיתילירי ו נשמע החלהים בקול מכוח ניבח מלחך החלהים עוד זול הוושה (הית יושנת בשדה נמכוה א אישר הין עמר : וקבים בלותיה דמנותי נחתו

מלאכח

1)

7

77

め

יעוניני

H

かりひ

23

H

事

T

tat

מלחכח דינג עוד לנת חתתח והיח נתבח בחזלה י ומנוח בטלה לית עמה ותמהר החשה ותרץ ותגד לאישה גתחמר חליו הכה נרחה חלי האיש אשר בא ביום חלי: (טוחיחת חתתת: ורהטת נחויחת לבעלה נאמרת ליהי הח אתחגי לי מוברחי דחתח לי ביומא דיכי לותי ויקם וילך שנוח אחרי אשתו ניבא אל האיש ניחמר לנ החתם החיש חשר דברת חל החשה וואטר חבי : וזם : נחבל מכוח בתר חתתיה ואתים לות גוברה ואמר ליה: החת גוברה דמלילתה עם אתתא נאמר אנא וואמר מנות עתה יבוח דבריף מה יהיה משפט הפער ומעשהו : נאמר ממוח פעו יתקיימון נתגמד יפוח יהיי דְהָגי לַרְביִה ומח לעביר ליה וואמר מלחך יהנה חל מכוח מכל אשר אמרתי אל האשה תשמר : נחמר מלחכא דיינ ל למכוחי מפלי דאמריות לאתתה תסתמר: מכל אשר יצה מגפן היין בא תחבל ניין ושבר חל תשה וכל טמחה אל תחבל כל חשר צויתיה תשער: מ מבל דיפוד מבופנח דחמרה לה תיכול וחמר חדה

ועתיד לַח תִּשְׁתִי וְכַל מִכְחָב לָח תִיכול בל ד דפקידתה תטרי יוחמר מכוות חרב מלאך יהוה כעזרה כא אותד וכנישה לפכיד גדי ענים ו ואמר מלחכח מנוח למלחבח דייז ניחור כען יתר ינטביר זרמך גדיה בר עיני : ניחמר מלאד יהוה של מכוח אם תעצריני לא אכל בלח מוד ואם תעשה עלה ליהוה תעליכה כי לא ודע מנוג כי מלחד יהוה הנה : נאמר מלחכא דיניג ל למנוחי אם תיחדכבי לא היכול בלחמך: ואם תעביו עלתחי בויג תקביבה י ארי לא ידע מנוח ארי מ מלחכה דיוג הוה : ניחמר מנוח חל מלחד יהוה מי שמיך כי יבא דברף וכבדכוף : ואמר מכורד למלחכח דיינ מן שמד חרי יתקיימון פתגמוד וכייקרבר: (יחמר צו מלחד יהוה למה בה תשחל לשמי והוא פחלי ואמר ליה מלאכח דייני למא דנן הת שחיל לשמיוהוה מפרש: ניקח מעוח את גדי הענים ואת המנחה ניעל על הדור ליהוה ומסלא לעשות ומכנח ואשתו ראים: וכפיב

D

Ď

"

"

ţ

4

Ä

ħ

川

H

גרי

יחור

7)

ילרו

דע

32

עביר

מ

Mi.

31.

HY

·D·

ונסוב מנוח יות גדיה בר עיני נות תברבתה ואסיך על שנרה זינז י ומפריש למעבר "ומלוה וחתתיה חגן: ניהי בעלות הלהב מעל המגבה השמימר. ניעל שלחד יהוה בלהב המגבת נמנוח וחשתו רחים ניפלו על פניהם ארצה י נהוה במסד שלהובית בי מעלוי מדבחה לצית שמיה יוסליה מלחכה דייכ בשלהובית מדבחה ומנוח וחתתיה מגן ונפלו על אפיהון על ארעא: ולא יסף עוד מלאד יאה להראה אל מנוח וחל אשתו אנ ידע מלוח כי מלחך יהוד הוא : ולח אוסיף עוד מלחכח דייגי לאתחגחה למנוח ולחתתיה בבין ידע מנוחי חרי מלחכא דייג נוחמר שנוח אל חשתו מות כמות כי אלהים רחוכו : וחמר מכוח לחתתיה ממת נמות חברי מלחכח דאי תגיבה י נתחמר לו חשתו לו חפץ יתוה להמיתלו לא לקח מידילו עלה ומנחה ולא הראנו חת כל חלה וכעת לח השמיענו בנחת: וחמרת ליה אתתחי אלו רעוח קויג דכמות לח קביל מכנח עלתח עלתה ופנחתה ולה החצינה ית כל אלין וכעדן ני פון לא ש אשמענה כחדה ותלד האשה בן ותזרה את שמו שמשון ויגדל הנער ניברכהו יהור: נילידת את שמו שמשון ויגדל הנער ניברכהו יהור נילידת התתה בר ניברת ית שמיה שמשון נרבה רביה וופרכיה יג: (תחל רוח יהוה לפעמו במחכה יהור לפניה לפניה לחלה לו בין צרעה נבין אשתחול ושריחת רוח גבוהא מן הינו לתהפותיה במשרית דן בין צרעה לבין א

ע

H

14

り

רבהערתך ודתנוכן פרית ב

רבי נשמחי בת זיין כי הכני בח (שכנתי בחיכור נחם יהיה בנטי יחדא כנשתה דציים ארי רבח חמר, חרי החנה מתגלי וחשרי שכינרדי בגייד חמר ייז : (כלוי גוים רבים אל יהיה ביובד ההוא והיי לי למס ושכנתי בתובך וידעת כי יהיה שבחות שבחני אליך ייתוספרן על שממין סגיחין של עמיה דייז בערכח ההוח ניהון קדמי לעם ומשרי ש

הפטרת בהכנלתך

21

435

ורת

57)

77

H1

של

שבינתי בגניך יתקעין חלי יוג דבחות שלתני לאתנבאר ליך יונחל יהוה את יהידה חלבו על ארמת הבדש ובחר עוד בירושלים : ניתפין יהורה לדבית יהורה חולבחון על ארטא דבודשא וותרעי עוד בירושלם : הס כל בשר מופני נחוה כי כעור ממעון קדבו : ספו כל רביעיאה מן קדם ליו ארי אתגלי מפרור דורביה וירחלי חת יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלחך יהנה והשטן עמד על ימונו לשטנו : (חתגייני יות יהושע כהנח רבח קחים קדם מולחכח דייב וחדה קחים על ימיניה לחשענא לות: ניאמר נהוה חל השטן יגער יהוה בל השטון נ ניגער יתוה בך הבחר בירושלים הלא גהיאוד מעל י נחמר יהו לחטח יגער יי בך חטח וימער ון בך. דחתרעי לחשרחה שבינתיה בירושלם חברה דין אוד משיניב מיקודא : ניהושע היה לבוש בגדים צוחים נעמד לפני המלחך: ויהושע הנה ליה בנין דכסיבו להון נשיף דלה כשרן לכחונתה ונוחים זדם מלחכום ויען ויחמר חל העמדים לפכיו לחמר הסירו הבגדים הצאים מעלין ווחמר אלוו רחה העברתי מעליה שוניה

לבי הוד פירש הרר אב

וח עמ רבור מנוחר

לעלהק אותה מעלקונו : (מעניה נממר. לגמשמי שלה שרמונה למימר שימרו ליה ניפיד נבין דלא בשרן לכהונתח מביתיה (חמר ליה חגי דענדיתי מכל עובל , ועקבישית יושר צבונו י לעמר לשימו ג צכות שהור על רחשו נישימו הצבים השהור על רחשו יולבישהו בגריב ומלחה יהוה עמד י וחמרידזי שוני מדנפה דכיה על רישיה ושניחו מדנפיה רכיאינל רישיה וחקבוה חתתא רביברא לכהונתא נמלאכא דייו באש : ניעד מלאך יהוה ביהושע לחמר : נחסתור מלחבה דינגי ביה שוע למימר: כה אמר יוונה צבאות אם בדרכי תלך נחם את משמרתי תשמר וגם אתה תדין את ביתי נא תשמר את תונרי ונתתי לד מהלבים בין העומוש החלה : כדכן חמר ייצ צבחות אם בחורתן ד רמנפן ברמי תהך וחם יול מימרי תשרי וחף את תדיון לרמשמשין בבית מינדשי וחני תטר נר עגרתי (בחתיות שיתיה חתיבר נאתין לך רגלין מהלכן בין סרפשו החלין שמע כא יהושע הבהן הגדול

*

הגדול חתה נרעיד הישבים לפניר בי חנשי מונות המה כי הנני מביח את עברי צמח : שמע בנבלי יהושע בַּהְנָח רַבַּח. את וְתַבֹּרֶךְ דְיַתְבוּן קדמה אריי אַבְרין כַּשְרין לָמֵעְבַד לָתון נִסָּת חְנוּן חָרִי הַחְנִים מיתר ינת עברי משיתה ויתגלי בי הגה החבר א אשר כתתו לפני יהושע הנכי מפתח פתוחה כחם יהוה צבחות ומשתי חת עון החרץ מהיח ביום חחר יארי מא חבנא . דיהבית קדם יהושע על חבני ההא שבעה תניין להי הַחְלַח גְלֵי תַנִייִתה אמר מג צבחות וחעדי ית תוב חרטח ההיא ביומה חד ביום ההוא נחם יהוה חלהים צבאות תהרחו חיש חל רעהו חל תחרה נעל תחת תחלה : בעדכח ההיותי אמר יו צבחותי הבן תערטון גבר לחבריה לתחות פירי גופכוהי ולתחורד ינשי הינותי , וישב המלחה הדבר בי ויעירני כחוש אשר יעור משנתו" ותבי מלחכח דממלול עמי יושרני בגוברה דמתער משינתיה: ניחמר חברי וחשרני בגוברה ואטרני בחה לאה נאמר באיתי והכה מכורת גהב כ מה אתה לאה נאבה נשבעה כרתיה עליה שבעה כולה וגלה על ראשה נשבעה כרתיה עליה שבעה

ימית מילות

71

15K*

7

, KŪŽ

シジ

7/

B

7.

הפשרת בהשלתך

ושבער מתניות לגרות אשר על ראשה י ואמר לי מא את עלי (ממנית שוצעי נעג מכנתר דרובון כולה וגולתה על רישה ושבעה בוציכהה דעלה שבעה (שבעה דמריבין מכהון משתא לבופיניא דעל רישה ושנים זיתים עליה אחד מימין הגלה וחחד על שמאלה : ותרין־גיתין ד דעלה חד מימין מלתה יחד על סמחלה : ואען ואמלי על המלעד הרבר בי לאמר מה חלה-אדני וחתיבית לחמרית למלחבה דממלוכר עמי למימר מא אלין רבובי י ניען המלחד ה הדבר בי לחמר ויחמר חלי הלח ידעת מדי המה אלי נאמר לא אדבי י נאתיבי מלאכאי, ר דממליל עמי נחמר לי יהלח ידעתה מח חכנו אלין. נחמרית לח רבוני ניטן ויאמר אלי לחמר זה דבר יחוה אל שרובבל לחמיר לא בחיל ולנא בכנר בי אם ברותי חמר יתות אבחות י ואתיבי ואמר לי למימר ידין נתגמח דיני עם גרובברי למימר "ל

111

Ŋ.

וטנ

למימר לח בחיל ולח בגבורה יאלהין במימרי אמר יוֹנ צבאות : מי אַתָּה הַר הַגְּדוֹל לְגְנִי גַרוּבְּבּל למישור נהוציא את האבן הראשה תשוחות תון טן לַנו : מִצְן מַת נוֹשִׁיבָּן מִלְכוּנְתוּן מִנְבּוּנָתוּ מַנְבוּנָתוּ מַנְבּוּנָתוּ מַנְבוּתוּ גרובבל תנח כמישרה ווגלי ית משיחיה שמיר שמיה מלקדמין וישלוט בכל. מלכוותח

ניהי דבר יהוה חלי לחמר: והורה פתגם כבוחה מן בדם מיש עמי למימר י די גרוב בל יפאו תבית הגה נידיו תבצעינה וידעת כו יהוה צבחות שלחני מליכם י ידי גרובבל שרימה. למבני ביתח וירותי תשכללביה ותדעון חרי . יי צבחות שלחני לחתנבחה ליך לכון י

הפטרת שלח בוהושעייוב

נינטרון יהושע בן כון מון השלים שנים חנשים מרגלים חרב לחמר לבן לחו מתודן וחת ייחו היה בניח

להם עשן עצמכם מוכך

נילבו ניבחו בית חבר מנה ושמה נחב נושפבו שמה יושנו בר כון ימושעין חרין ג אוברין מחלציך ברג למימור " איגילו. חגו את חרעו נית ירוחו ואגלני נעלו ילבית אתתח פונדתיתאי נשמה רחב נשבובו תמן י ניאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשום באו הנה הלילה מבני ישרם ברפר את תאבן: ואתאמר למלכח דירית ל מבנימר י הא גוברנא יתתא הלכה בליליא :מבני ישראל לאללא ית ארעה חתו : נישלח מלך וריחו אל נחב לאמר הוציחי החנשום הבחים חליודי אשר בדון לביתוך כי לחנר חת כל החרץ באנ: ושלח מלבח דיריחו לות רחב למימר חפיבוי גובריה החלין דחתו לנתיך דעלו לבותיך חריי לאצבעו ינו פֿר עולתע שננו : .. ונעפֿע עולון את שני האנשים ותצהנו והחמר כן בחו חכלי ממנשים וצה ידעתי מחין המה י ודברת חתתחי ית חרין גובריא וחטמרתנון וחמרת בגושטאי)DH

动物沙沙

זוו

2)7 2/17

サルコ

. 17 10

וֹן כנ סנ

かり

かいつか

から

,ווון

.7

)T

'ילען

* 7

1

3

אתו לותי גובריא יולא ידעית חי מכן חכנו : ויהי ה השפי לסבר בוושף יהיאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלפו האנשים רדמו מוהר חחריהם כי תשיגום י והוה עדן למיחד תרעת: בקבליח והוברח לפתוי לח ידעית לחן אולו גובריח רדפובפריע בתריהון ארי תדבקונונון: שהיא העלתם הגגה ותטמנם בנשתי העץ הערוכת לה על הגג : והי מסי קתכון לחגרמי ומשמרתכון ב בשעוני כתנח דפדירין לה על חגרה: והאלשים רדמו אחריהם דרך הירדן על המעברות ער והשער סגרו אחרי כאשר יצחו הרדנים אחבוהם י וגוצריהי כמחי רדפו בתריחון חורח ירדבחי על מוגנתחי ותרעוד אחדו . בַתַר . כִמַּח דְנפִבוּ נַדְפַיַא בַתְּרִיחון : והמה טרם ישבבון והיח עלתה עליהם על הגג : ואנון ער לא שכיבו יוהיא סליבת לותהון לאגרח יוהאמר אל החנשים ידעתי כי נתן יהוה לכם את חארד וכי נפלה חימתכם עלינו וכי נמגו בל, ושבי החרץ מף ביבם : נחמרת למובריח ידעפה חריוהב יוז. לכון ית חרעאי וחרי נפלת חימותכון עלנא וחרי

אתברו פל יתבי חרעה מן שדמיכון יכי שמענו את חשר תוביש יהוה חת מי ים סוף מסליבבש בצחתכם ממדרים נחשר עשיתם לשני מלכי ה החמרי אשר בעבר הירדן לסיחן ולעוג אשר מורמנים אונים : אני שמענאייתי דיביש ונגיאו מי ומח דסוף מן דַדמיכון במפַרכון ממדרעם ו ודעבדתון לתרין מלכי אמורָאָה דבעברָא ד דירדגא לסיחון ולעוג דגמרתון יתהון יוכשמע נימס לבבינו ולה זמה עוד רוח בחים מפניבם כו יהנה חלהיכם סוח חלקים בשמים ממעל ו נעל החרץ מתחת : ושמעבח ואתמסי לבנא"ולא אשתחרת עוד רוח באנם מן קדמיכון ארי אנ הוא אלהכון הוא אלהים דשכינתיה בשמינים מלטילחי ושלים של ארעה משלמי ועחה ה עשבמו יון לי בינונה כי משיני ממכם עסור ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת : וכען י ביימו בען לי במימרא דינג אני עבלית עמכון שיבוי ותעבדון אף אתון עו בית

コ4 カ

25

"》

海 カミ・カ・

がりと

מו

מו יור מ

יני פר

בות חבא שיבו. (תתכון לישת דרשום: והחיותם את אבי וחת אמי וחת חתי וחת חחיותי וחת כל אשר ונתתם פי חות המתי מחנ לַהַפ והצלתם כאת נפשתית ממות ותחון ות אבץ המי לשנה דמות חמת וות אמאי וות אחי נות אחנותי וות בל דילהון אלת בגין אונהלק העדולהן היונהן היונה man אשונבון נת בחשתנה ממותח: ניחמרו לה החנשים שינו תחתיכם למות מס לא תגידו את דברצו זה וחיוד בתת יהוח לנו מת החרץ ועשינו שמה ח יחסף וחמת : וחמרו לה גובריח נסשתח מסיברן חלפ מפשתכון לממת חם לח תחוון "פתנמצח דין י מהה כר יתיף מבית לכח ית חרעחי וכטביד עמיר שובו נקשוטיי וחורידם בחבל בעד החלון כי ביתה החומה ובחומה היח יושבת : ושלשילתנון באטונח. מן חרפאי ארי ביתה בכתל שורחי וששורה היא יתבא ותחמר להם הקרה לכו פן יפגעו בכם הרדקים ונחבחתם שלשת ימים עד שב הרדקים ((עוניף שים עליו לעוב ער כווןי וחחר תלבו לדרבבם : נאמרת להון לשורח חיגילוי R דלמא ישרעון בכון רַדְנִיח. ותטמרון שמן תלתא

1)2

7

13

9

אנע

L

が比

t

T

èma

1

し

בָּוֶ

37

ולונ

ענ

3

竹

4

加

12

25

الأذ

בְלָ

מו

M

か

יולאין יתר ליועובון בנבליש יובער בין עוניכון לאורי שעכון : וֹאמֹנרוּ שׁלְינוֹ נַשְּׁרֵבְּאֹשׁ כְצְייִם הַצְּיִים הַלְּינוֹ מִשְּׁבָּ משבושתן משר השבעתנו : ן ואמרו לוו מצריחי זכחין חכחכה ממעמתיר הדה דקיימת עלנה : הנה חנחנו בחוד בארץ חת תקות חשב השני הנה תקשרי בחלון אשר הורתינו בו ואת אביך וחת אמך וחת אחיד וחת כל בית חביך. ת מאספי אליך הביתה : ההי אכש אכת אלין ב בארטאי יָת תּוֹרָה׳ דְתוּט גַהוֹרִיתָא הַדִּיוֹ בַחַרַכּאי רשלשילמנח ביהי נית חבור נית חמור נית חרודי וית כל בית אבוך יתכנשין לותיך לביתא והיה כל אשר יצח מדלתי ביתד החוצה דמו ברחשו ל נאכחנו נביוש וכל אשר יהיה אתר בבית דמו בראשנו אם יד תהיה בו יוהי כל דיונוני בר מרשי ביתיך לברח חובת קטוליה ברישיה ואנחנו צבאון וכלי בינני תמוף בבועח חובת לחוקיו かといる

/)) †

n

n.

Mi

7

财

ברושוהי שם ודי חנש תהי ביה : נאם תגודי ארת דברינו זה והיונו נהיים משבועתד אשר העבעתנו: ואם תחמן ית בתגפוכה דיף וכהי גכאין יוכל דוהי עמיך בביתחי תאבת קטוליה ברושכאי אם יד אכש י ביה בות מגודי את דברינו גה והיונו נהיום הלחמר כדבריכם בן הוא ותשלחם נילכו ותקשר את חקות השני בחלון: ואמרת בפתגמיכון בן הואי ושלחתנון נחגלו יושטרתי ית תורא דבחוריתה ב בחרפאינילכו ניבאו החדרה ההרה נישבושב שם שלשת ימום עד שבו תרורנים ניבנשו הרדנים בכל הדרך ולח מוצחו וחגלו ועלו לטורא וותבו תמן תלתח יומיןי עד דתבו רַדְפֵיחי ובעו רָדְפֵישׁ בכל אורחא ולא אשבחו וישלו בשנשום נורדו פנ מההר נישברו ניבחו חל יהושע בירו ניספרו לו חת כל המוצחות חותם י ותבו תרין גובריח וכחתו מטוראי נעבדו ווא הוי לנת יהושע בר כון ואשעיאו ליהי ית כל דערעה יתהון : ניחמרו חל יהושעיכי נ

ה במומתיד קינמת שלנה: שלנה: יח בל ארעאי ואף אתברוי כל יתבי ארעאאון זרמנא הארץ מתכיכו : ואמרויהישע ארי מסר יין בידנא יח בל ארעאי ואף אתברוי כל יתבי ארעאאון זרמנא

カ

7)

リカケコ

17

וְינ

11)

לְלֻ

3)

か

אל

かりりか

(ivi

ודאמר שמוחל חל הגלגל העם לכה וכלכח הוא הגלגל ונחדששם המלובה: וחמר שמשר לעמדי איתו וניגיל לגלולה ונחדית תמן מלבותו וולכו כל העם הגלגל וומלובו שם את שחום למני יהוה בגלגל ווצבחו שם גבחים שלמים לפכו יהוה וושמח שם שאול וכל אנשי ישראל עד מאדי ואזכו כל שמח לגלגלח וחמליכו תמן ית שחורי קוו בגלגלח ונכיסו תמן גבפת קנרשק דיוז יוחדי תמן שחול יובל אנשי ישרחל (ית עמשעד לחרח: ניאמר שמוחל חל כל ישרחל הכה שמעתי בזולכם לכל חשר חמרתם לי וחמלך עלינם מלך

מלך: נאמר שמוש לכל ישראל צבל דחמרתון לי יוזטליכית עליב תנה המלך מתהלך לפכיכם מנעורה יכען שה מלבח מדבר ברישכון ה ובני לאכון עמושן וואכא עליכית צו עד יומוא הַדִין: הנכי ענו בי בהך יהות אתשור מי לַזַחתי ותמור מי לַזַחתי ואת מי עשה את מי רצותי נמיד מי לקחתי כמר ואעלים טים בו ומשיב לכם י הח עד דמכח ביים חסהיד בי בני ויברם משיחיה יות תורא דמן דברית וחמרא דמן שחרית נית מן עשבית נית מן הכסית נמיד מן קבילית. ממון דשקר וכבשית עיני מניה ב בדינאי ואתיב לכון: ויאפלרו לא עשהתנו ופית ולא רצותנו ולא לפחת מיד חיש מאומה: נחמרוי לא עשהתנח ולח אנסתנח ולח קבילתח מיוד אנש מדעם : ניאמיר אלהש עד יהנה בכם נעד משיחו תיום הגה כי לא מצחתט בודי מחומה ניחמר עד : נחמר להון סהיד מימרא דיי בכון וֹסַהִיד מִשִּיחִיה יוֹנַטּא דִין׳ אָרֵי לַא מִשְכַּחְתּק בִידי, מדעם עוומרו פהוד: ניחמר שמוחל אל

T 173

111

(1)

H

北

いいって

17

1

10

4)

Dh

פר

יונד

27

ħ

13

加

1)7

מונ

(در

(ול

35

בט

שמ

משלם בלינו אוור עבור מות משות וחורן נאת חוורן מושר העצב את חבותיכם ממכץ מצרים: נממר שאואל למלון. ני דעבר לבולו תל ידי משרי ימולר, ולמהל הע עלכענימו מאנתא במגלים: מונה ת התיצבו וחשפטה אתכם לפני יהוה את בל צרבות יהוה משר עשה יהוהוחת אבותישוי וכתל אנותובנו ושונכנו תמכון במז ינו כל בכונות יעקב מצרימה מִצְרַיִם (יִנְעָבָוּ חְבֹּוְתִּיכִם חרב יהנה נישלח יהנה את משה ואת אהרן ניציאו את אבתיכם מכוצרים (יושיבום במקום הגור: בר על שייב למצרים (געידו אבהתכון זייני ושלח לי יות משך

572)

הפטרת בהעלתך

נית אחרן יואפיתו ית חבהתכון מאוצרים אם ואתיבובון באתרא הדין : נישבחו מתייהוה אלהי הם נימפר חתם ביד סיסרא שר צבא חצונים פלשתים וביד מלך מוחב נילחמו בשי ומחבשות ית פולחבח דיונ חלההתי ומפר יתהון בש מילרה רב חיבה דחצור וביר מלשתחי וביר מלפח דמוחבי ואגיחו קרבת בהון: ניגטקו אל יחוה ניחמרו מטחנו בו ענבנו את יתוח ונעבר את הבעלים ואת העש תרות ועתה הצילכן מיד חויביכו וכעבדה: וגעיתו קונו ואמרו חבנא. ארי שבעלא נת פולחנה (ות חלקתכת דיווז . ופלחנה ית בעליה וית עשתרתה ו וכטן שיגיבנה מיד בעלי דבבנה וננפלח זרמודי נישלח יהנה את ירובעל נחת בדן נחת יפתח נחת שמוחל ויצל חתכם מוד חויביכם א מסביב (תשבו בטח: נשלח יוג נת גדעון נית שמשון ינית יפתח יי אמושל ואוניב ישכון שיד בחלי הבביכון מפחור

7

: 5

&

11

7

1

1.

יול און אים באון "ניתיבתון לרוחצו ונתראו בי כחש ישלך בכי שמון בון ענינבם ותוחמרו לי לח בי ושר ישלה שליבו ליהוה אלהיבש מלכבם : ותגיתון ארי ידחש מלפא דבני עמון חתח עליכון יוחמרתון ליי באי אפאין ימלך עלנה יוני אלהכון מלככון: ישנעתה הכה המלך אשר המלך בחרתם אשר ש שחלתם והלה נתן יהנה עליכס בילף: וכען. הא מלכח דאתרעיתון דשהילתון יוחא מני יוצי עלי כון מלבו : אם תירהו את יתוה נעברתם אתו לאפות בנוכן וכנו מכנו העו מנונו העו ? כי ימונות והייתס גם חתם ונגם תמלף חשר שלך עליכם אתר יְהוֹנה אלהיבט אים תדתלון מון דיונבן ותפלחון מן קדמותי ותקבלון למעמיוהי ולא תסרבון על מימיח דייני ותתנהון חף אתון יוא מלכח דמלף עליכון בתר פולמנח דיוג אלמכון: לאם כנו משמת בנול יונות ומירישם את מי יעות והיתה

מיל

? 汁

"

かが

١١٥

がな

ן ול

1)

קנ קע

ולועני זר מונעי בכח (בעבועיכת : נאשראיות ות אומרא דייני ותסרבון על מימהאדייבי ותקו מחתא דיניו בכון כמח דם דהות ובאבתו גם עתה התיצבו וראו את הדבר הגדול הבשה אבר יהוח עשה לעיבים ז מנ בען אמשתדו ו וחגויית רבא פתגמה רבה הרין דיוב עביד לשני כון: הלא צציר חשים היום אברה אל יהוה ולתו קולות ומשר ורעו ורחו כי לעתכם רבה השר עשיתם בעיבי לשחול לכם מולך י חלא חצר חפום יומא דין אצלי ביובי ניתין בלין ומערי ודעו וחגוי ארו בישתכון פגיתה דעברתון קינו למשאל לכון מלפח : ניברה שמומל חל יהוה ניתן יהוה פלות ומטר ביום החנחיניירה כל העם מחד חת יהוה וחת שמוחל: וצלי שמוחל קייב יניהב ייג יבלין -שמער בינא ההוא יורחיל כל עמה לחדה מן קיונ נמפתה שמוחל ו חש אל שמואב התנפלל בעד עבדיף אל יחנה שהיף

Uf

がけ、

373

1

H.

3

11

מֶבֶׁי קֶבֶּע

: در

7

M)

1):

111

בָרָ

T

)77

אלל

#

***

תנ

511

(נְנָ

חָרָיָ

UH

717

וית

יאל נמחף בריפתנו על בל חבואתינו רעה לשחול שני מלך: לאמרו כל עמד לשמוחל צלי על עבי האל מלמך ולח נמות חרי חוספכח על כל חצ חשבח בשתחי למשחל לנח מלכח: וואמר אל העם אל תוראו אתם עשותם את כל הרעוד הנאת אך אל תסורו ימין ושמאל מחחרי יהוה ושברתם חת יהוה בכל לבבכם: ואמר שמוחל לעמה לה תרחמן התון גרמתון יותכל בשתא חדאי ברם לא תסטון מבתר פולחנא דייני ו ותפלחון שיונ בכל לבכון: ולח תסורו בי אחרי התהו אשר לא יועילי ולא יצילו כי תהו המהי ולא תמטון י מבתר פולתניה נתפלחון לטעוותו דמנון למח ולית בחון הנחה ולא משינבן א ארי למא חכון : בי לא יטום יהנה את עמו בעבור שמו הגדול כי הוחיל יהוה לעשורת אתכם לו לעם י הרי לא ירחים יוג ית עמיהי בדול

uth nea

יערן.

当

אל

הנה

לאל.

Khi

זרי

W

AM.

K

iy.

゚**ה**

בדיל שמיה רבחיר חרי רענה ביוני למעבר ותבוןי

TINIT TO SECURITY SECOND IN DIVIDING TO THE PARTY OF THE

ויפתח הגלעדי תיה גבור תיל ז והוחבן אשה צובה נולד גלעד חת יפתח יו וופתח גלעד אה' הוה גיבר חילא יוהוא בר אתתא פונדיותא ואליד גלעד יח יפתח : ותלד חשת גלעד לו בכים ווגדלו בני החשה ניגרשוחת יפתח ניאמרו לא תנחל בבית אבינו כן בן אשה אחרת אתה: ו וולידת חתת גלער ליה בניןי (רביחו בני אתתאי ותריכו ית יפתח וחמרו ליה לא שתפין בבית אבונא ארייבר אתתא אחרי את : ניברת נפתה מפני א אחש וושב בחדץ מונב ניתלקבלו אל יפתה אמניבה ריקים נוצחו עמן: ועלה יפתח כון קדם חחורוי וותיב בארע עבי ואת בנישו בנות יכתח גוברין סריבין גלנ

וכנ

37

TH

JA

计

(ונ

מו

功

גלנ

カ

34

10)

ונו

الريا

שַׁרַיַבְיוֹן וּצְפַקוּ עמְחור בּ נִיהִי מנִמִים נִילַחְמוּ בְּנִי בּּנִי בּּנִי בּנִי בּנִי מון עם ישראל : נהוה לגמן יומין. וחגורוני קרבת באבר עמון עם ישראל ניתי באשר כלחמו בנו, גנער לפחת עם ישרחל נילכו גדני גלער לפחת את יפתח מחרץ טוב לתוה כד אגוחו צרבח בני עמון עם ישרחל וחגלו סבי גלעד למדבר ית יפתח מארע שב : ליאמרו ליפתח לכור והיותה לנו לנצין וכלחמה בבני עמון : ואמרו ליפתח איתאי ותהי לנא לרבאי ונגיח זרבא ב בבני עמון יו וואמר ימתח לנקבי גלעד הלא אוו שכאתם חתי ותגרשוני מבית חבי ומדוע בחתם אלי עתה באשר צר לבם : נאמר יפושרקבי ג גלעדי הלא אתון סניתון יתי ותריכתוני מביוד אבאי ומדין י אתיתון לותי בען יבד עולת לכון : ניאמרו זבני העיר גלעד אל יפתח לכן עתרה שבנו חליד והלכת עמני וכלחמת בבני טמון ו והות

汁

·101

T

7:

יצר

17.

5

anti

א. סנ

丁

בני אונריות לנו לרחש לכל ישבי גלעד י נחמרו פקנ ג גלעד ליפתח בכין כען תבנח לותך ותהר עמנהי וכנית ברבא בבני עמון ותהי לנא לריש לכל ומבי גלעד : נואמר יפתח אל נהכי גלעד אם משומם אתם חותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם למני אנבי אהיה לכם לראש: ואמר יפתח לסבי גלעדי אם מתיבין חתון יתי לחגחה קרבה בבני עמון (ימסר ייני יתהון קדמי אנה אהוי לכון לרים יוא מרו צבני מלעד אל יסתח יהוה יהיה שמע ביכו תוכו אם לא כדברד כין נעשה: ואמרו סבי ג גלעד ליטתח מימרא דיוצ יוהי פהיד בינגא חם לח כמתגמך: בין נעביר: וולך ופתח עם נקני -אלעד נישומו העם אתו עליהם לראש ולקצין וירבר יסתח את כל דבריו לפני יהוה במתפה : נאגל יפתח עם סבי גלעדי ומניחו עמח יתיה עליהנגלריש ולרבח וסדר יפתח ית כל פתגמוהי קינג במצפיה: נושלח יפתח מלחכים אל מלר בני

4

317

))3

לליג ד

,")

الر

7).

17

Ü

מ

り

*

15

沙

-שאיות לאמר מה לי נכר כי בחתה חלי להלחם באלרבין א נשלח יפתח הוגדיוי לות מלכא דבני ע - אראול במומנה. מע בי נבר. אני עניתע בונה בעצווו בלנצף בחרת יו האמור מבר בכי עמון אל מכחני יפתח בי לבח ישלאל זה ארצי בעלתן ממצרים מחרכן נעד חיבה נעד הירגן נעתה השיבה אתהן בשלום: נאמר מלכח דבני עמון לתנגדי יפתחי ארו נסוב ושרש ית ארני במספיה ממצרים. מ מחרלונה ועד יובנה ועד ירדנה וכען חתיב. יתהון בשלם : ניופנ ענד יפתח נישלח מלאכים אל מלך בני עמון: נחוסיף עוד יפתח ושלח אר אגדין לות מלכח דבני עמין: ויחמר לו כה אמר אמר יפתח לא לפרו ישראל את חרץ מותב ואת ארץ בני טמון : נאמר ליה כדנן אמר יפתח לא נסיב ישרחל ות חרעי מווחב ינות חדע בני עמון: כי בעל בשנתם ממדרים נילד ושרחל במדבר עד ים פוף ניבא ברשה: ארי במסקהון ממזרים לחובל ישראל במדברא ער רסתי נחצל לרהם : נישלח ישרחל מלחכים אל מלך ארום לחמר אעבנה על בחרצה ולה שמע מליחרום מש אל מלך מוער של ולא עלה (ישב ישבון לאועה לאו עלה לאור ביונים: ושרה

יולני.

ותהן

תחי

א

الله الله

-4

אמר

721

コバ

בעל

カビ

12

ושלח ישרחל חגמדין לנת מלכח דחדום לכאמות: אטבר כטן בחרערי ולא זבול מלכא דחרמרותות לות מלכח דמוחבי שלח ולח חבחי ויתיב ישואלרינם: יולף במדבר ניפב את ארץ ארום ואת ארץ מוחב ויבח ממגרח שמל לחרץ מוחב ויחנון בעצף חרכון ולח בחו בגבול מוחב כי חרכון גבול מוחב : ומגר במרברה יחביתי ית ארע אדום נית ארעימואב וחתח עמדנת שמשח לחרעח דמוחבי ושושעברה דארנון יולא עלו בתחום מוחב יארי ארנון תחום מוחב: נושלח ישרחל שלחכים חל פיחון מלו . האמרנ מלך חשבון נוחמר לו ישרחל בעברה נא בארצך עד מקומי: נשלח ושראל אנגדין לות סיחון סלכא דאמוראה שלכא דחשבון נאמר ליה ישראל עשבר כען בחרעד עד אתריי לא החמין סיחון את ישרחל עבר בגבלו ויחפת סיחן חוד כל שמריותונו ביהצה וולחם עם ושראל: ולא הימין סיחון וה ישרש למעבר בתחומיה יוכנש סיחון ית לל עמיה ישרו בירץ.

ואנות קרבא עם ישראה : "יותן"יוג אלחו ישראל את סיחון ואת כל עמו ביד ישרחל ניכום נוירש ישרחל שת פל חדץ מחמרי יושב החבץ ההיאיי (מוסרי יוג אלהו דישראלי ית סיחון וית כל עמון בידה דישרהל ומחוכון יורית ישרחל ית כל ארע אַמורָאָה י מִאַרמונָח ועד יובדאיינתיב -א ארעא ההיא : ניירשו את כל גבול האמרי מ מארצן ועד היבה נמן המדבר ועד הירדן: ווהיחו ית כל תחום אמורחה מן לדם עמיה דישראר ואת מדמה למירתה מארכולא ועד יובגאי ומן פארבירא ועד ירדנא : ועתה יהנה אלהי ישרש הוריש את הַאְמֹרִי מִנְינִי עַמוֹ יִשְׁרָחֶל וְאַתְּה עול אמי זכתו, נוד מקנוג גושל הישל שניל ונו אמורחה - שנ זדם שמיה ישרחל ואת מדמי ל למירתה: תלא את אשר יורשך במוש אלחיד אתו תירש נאת כל אשר הוריש יהוה מפכינו אחו אינש ניבש י מלאינו בינומנינד. במוש טעונוני -AMAI

יתי יתי

מנ

רְלּ בְּבֻּוֹ (בָּכְ

נ<u>מ</u>

תנו תנו

70

מני מני

17:

ופת

T

11

במין

り

היחו

S

श्र

١,

יתו

זעינ עעפול. לונע כֹל בינעל ול. ינה שְנוֹלאי מון בּגמכא יתיה ביבת , ועתה הטוב שוב אתה מבלה בן צמור מלך מוחב הרוב רבלעם עם ישנחל אם כלרחם ללוום במ : וכתו, נוחה הב מב מבלבו בנור מלפא רמוחב. המדן דו עם ישנמל. מם דרבא חגית בחון: בשבת ישרחל בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל הערים אשר על ידי חרצון שלש מאות שלה ומדוע לח הצלתם בעת ההיח : כל יתיב ישרחלי בחשבון ובפַנרָבהָא ובערעור ובפַנרָנהָא ובכּל זרוא ידעל תחומי ארבון תלת מחה שנין יומדין לחשיניב תנון בעדבה החוח: וחוכבי לח חשותי לן וחתר עשה חתי רעה להלחם בי ושפט יהוה השפט היום בין בני ישרחל ובין בני ישרחל עמון: נחנא לא חטית לך. ואתי עביד עמי בישח לחגתה קרבח ביי ידין יוג דעביד דייבא יופוח דין בין בכי ישראל ובין של בגי עמון : ולוו שמע מלך בני עמון חל דברי יפתח אשר שלח אליו י ולא קבילי מלפא דבני עמון

לפתגמי יפתח דשלח לותיה : ותהי על יפתח רות יחנה ניעבר שת הגלער ואת מפשר מעבר חת מיצפה גלעד וממצף וממצפה גלעד עבר בני עמון י ושרת על יפתח רוח גוברא מן קדם איז ועבר יות גלעד וות מכשה ועבר יַת מצפיא דגלעדי נממצפיא דגלעדי עבר לוַת בני למון : ניפתח נידר יפתח כדר ליהוה ניאמר אם כמן ממן חת בכי עמון בידי : וציים ופתח קיים קיום ואמריג ואם ממסר תמסרי ות בני טמון בידי יוהיה היתצא אשר יצא מדלרעי ביתו לקרחתי בשובי בשלום מבני עמון והיה ליהוה והעליתיהו עלה יוהי דימובי מפד בר מלשו בינני לצבמונני פר אנוב בשלם מבה עמו (ונו לבת לוג ומסצינות תלנוא: וועפר יסעט של בכי תמון לעלמם בם הישכם ייתורה, בירו : וחבר יפעט לוע בכי תמון למלעע לנבא

בהנן ומשרטן ני בידיה מיכם מערער מש באך מנית בהון ינשו של כרמים מכה גדולה מחד (יכבעו בני שמן מפניבני של ישר ישראל: ומחמן ששרים עיר נעד חבל כרמים מכה גדולה מחד (יכבעו בני שמן מפניבני של אוראי נאהברובני ששרים נעד בעלנו דמנית עסרין זרין ינער פישר כרמיא מחתה רבתא לחדא נאהברובני מערער נעד בעלנו דמנית עסרין זרין יוער פישר דמני בדראל ב ं वता त्यु द्वार हरा त्यारि ह

ניבוו

13

53 5)

竹 7/5

10

מי n

12

בונו

ייבה יפתח תמצפה אל ביתו ותנת בתו יצחה להראתו בתפים ובמחלת ורל היא יחידה אין לו מימונו בן חו בת : ואתח יפתח למצפוא ל לביתיה יותא ברתיה בנידא לקדמותיה בתוניון ובחנגין ולחוד היא יחידה לית ליה מכיה בר או בת ברת : ניהי פראותו אותה ניקרע את את בגדיו וואמר אחה בתו הכרע הכרשבני נ אתת היית בעוברי וחכבי נציתי פי חל יחורה ולא אוכל לשוב : נהוה פר חגא יתה ובגע ית לצושוחי ואמר ני ברתי אכרעה אכרעתני ו וחת הנית בכנכרי נאנה כתחית פומי בנדר קייב ולא אכול למותב י ותחמר אלי אבי פ-פציתה את פיך אל יתוה עבה לו כחשר יצאה מפיך אחףי אשר עשה לף יהנה נקמות מחובף מבני עמון : נאמרת ליהי אבא פתחתא ית פומף בכדר קיובי עביד לי בכלא דכנד מסופעדי בתרי דַעבר בָּדְ יַת פורעַבוֹתָאי מבעלי דבבן

103

על

۲~~-~~ 75

לות למר

ון

なら

מון

13

·por

מבני עמון: ותחמר חל מציה וה יעשה ליה הדבר הגה הרכה ממני שנים חדשים וחלכה וירדתי על הַהַלים (אבנה על בתולי אברי ן ורעותי : ואמרת לאבוהא יותעביד לי כתנמא הדין ישבוז מני תנין ירחין נאהר נאתנגור על שוריון וּוֹלְכַטוּ עַלַ בְּתּוּלֵי יִ דְּבָּץ וֹתְבּרָתֵי : (וּאַמֵּר) ניאמר נָכִי הֹשִׁלֵע שוֹנְנֵה שִׁ מִבְּי חַיִּבְּע אוֹנְנֵה שִׁנְיה שִׁנְי תַּיִבְּיִם וְעִּבְּרְ הַנְּא ורעותיה נתבך על בתוליה על ההרים נאמר אוניקי ואלע עני ענין זענון נענין אוניל מיא ועד רתהאי וצבת על בתולהא על שוריא נוהי מקץ שנים חַרָּבִים וַתַּבָּב אַל חָבִית וועש לה את כדרו אשר כנדר והיא לא נדעה חוש נהחי חד בישרה ותוה ם מסוף תרין ירתין יתבת לנת אבוהא יעם בורי נת בדריה דעדרי נהיא לא ודעת מברי ו ועוע לניהלע בובנים בויון גלא בְּעֹפֹלא ינְבּר ית בריה" וית ברתיה בעלתה כמא דעבד יפתח גלעדאה ולא שאול למנחס פהנחי הוה פריק יתה

מימים

かい

17

הכטרת במרבר

מימים ימימה הלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתה מנמן לבת יפתה הלניי ארבעת ימים בשבה מנמן לנמו אנלן בכת ישרא לבת יפתח גלני דאה ארבעה ימיו בשתה לבת יפתח גלני דאה ארבעה ימיו בשתה

Ax

על

ולור

तिर्म

37

TP.

りといれ

T

והידר שחרות יעוב בקרב עמים רבים פטל מחת יהוה כרביבים עלי עשב חשר לא יקוה לחיש ולח ייחל לבני חדם וד ויהי אשחרת דבית יעובי בגע עממין סגיחין כשלח מן קייני פרסיםי מלקושה דעל עסבה דלים מוריך לחנש ולה מפתר לבר חנש מוריך לחנה יעוב בגוים בקרב עמים רבים פחריה בבהמות יעוב בגוים בקרב עמים אשר אם עבר ורמס וטרף נחין מעיל ייהי שחרא דבית יעוב בעממיו האון מעיל ייהי

,)

17

10

17

*

"

けいか

13 3

באַריַא בּבּעַרַרוּ בחורבאי בליתו בעררי ענאי דיאם ועדי ליישום ויבטול ולית דמשינים : ת שניום זול תכ גניל ובר אוובול ובנעו י פעו מ מֹבְבּהוֹ נִתְּנַבַם נִבַּוֹב יִשְרַבְּעַ תַּכְ סֹנִאַנִי וְבֹּלְ בֹּתְלֵי בּ דבבף שתיצון: וֹהַיָּה בּיוָם הַהּוּא ליום יונות ועבנעי פופוף מינגיביג ועותבינוי מ שַרבּבֹנְתִיךְ י נִינֶה בְּטַבְּבָּה מַהוֹן אָמֵר יִצּי נַאָּבְיצִי סופונע תממוא מבולף לאובוג בעביעון: וניכעו חני שנצור וענטני בר מיבגניה י ואמיגי ענו חממות מענתל. נעלע בק בנבינעל עניהוא! יוהברתי בשפים מידיד ומעוננים לא יחור לדי וֹאִבּיבֵּי חַבְּבִין מִנְבִינְף (מִעְנְנְין בָּא יְתְוּן בְּוֹדִּי וְמִעְנְנְיוֹ בָּא יְתְוּן בְּוֹדִי והכרתי פסיליה ומציבותיה מתרביה ולא תשתי חות עוד למעשה ידיה ואשיצי צלמי עממואי וקמתהון מבינד ינלח תשתעבד עוד לעובדי ידר ונכש (כנושתו אשיניון מתרבול ונשמון m (אעקר

1

7

n

7)

H

מ

151

か

N

H)

חרום ידך על צריך (חעזר שתלי עממיא מבילי ואשיצי בעלי דבבך : נעשיתי באף ובחמה נתב את הגוים אשר לא שמעי יואיביד ברגג ובחמה מורענות דין מן עממיחי דלא קבילי אלפף אוריתא: שמעו נא את אשר והנה

אמר קום ריב את ההרים ותשמענה הגבעורה מולוף ושמעו כען יות דינג אמרי מוש דיון עם טוריאי משמעון רמתה זכר : שמעו הרום את ריב יהוח והאיתכים מוסדי ארץ כו רוב ליחוה שם עמו ועם ישרחל יתוכח: שמעו טורים ית דינא דיניבי ועבריא יסודי ארעאי ארי דיכא דווג עם עמיה יועם ישרש עביד תוביחא יעמי מה עשיתי לך ומה הלחיתיד עבה בי : עמי מח טבא אמרית כף למעבר לך ולא עבדיתי או מא מרועא קשיא אמגיתי עלךי אפהוד קדמי : כי העליתיך מחרץ מזרים ומבית עבדים כדיתיף ואשלח לפביד את משה אהרן ומורים: ארי אסיבתר

מארעה דמתרים ומבית בברותה כרצתך ושלחיה מרמך תלתא נבני משה לאלפא ס מפרת ודיניןי אחרן לכפרח על עמון ומרים לאוראה לנשוף: עמו זכר כא מה יעץ בלה מלך מוחב ומון-ענה אתו בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל למען דעת זדיות יתות י עמוי אדבר כען מא מקד בֿלָנ מֹכְפָּׁא גַמוּמֶב וֹמָא אִעוּב זְּעַינר בלעם בן נ בעורי הלא הבורן אתעבידא לכון ממושר שטין עד בית הלגלחי בדיל למדע ג צבמתה דיניג : במה חבדם יהנה חבם לאלהי מרום האקדמנו בעובת בענלים בני שנה : במא חפלח ביש אשתעבד לחלקח דשכינתיה בשמי מרומה החפלה קדמוהי בעלנון בעגלין בני שנח : הירצה יהוה בחלני חלים ברבבות נחלי שמן החתן בכורי פשעי יהי בטני חטחת נסשו : תיתרעי יוצ באלפי דכרין ברבות נחלין דמשחי מחתין ברי בכרי חלני חובי חבוב מעני הפטרת כלק

'לחית

יניי

Ŋ.

חלף חטחי לפשי הגיד לך חדם מה טוב נכנד יהוה דרש ממך כי חהבת אם עשות משפט וחהבת חסד וחדבע לכת עם אלהיך אתחוח לך אנשח מא טבי ומא יוב תבע מכך אלהין למשבד דין השוט ומרחם גמילות חסדא והיי צניע להלכא דרולתא דאלהך

מינחק במולכים א סימן וש

וְיַדְ יְהְוֹח הַיְתָה חֶל חֲלִיהְוֹ וַיִּשְׁבֵּם מִתְּנֵוֹן וְיִרְץְ לְּמְנֵיץ מִן בִּיִּנֵי הְּנְתְ עִם חֲלִיה יְנֵבִיג חַרְצִירְה וְרְהֵּט בְּדָם חַחְחָב עִר דְחְתָח לִינִרְעַאל יִוֹנְרְ חַחְחָב לְחִינְבֵּל חִתְּ כָּל חִשְר חֲלִיהוֹ וְחִוֹי חְחִחָב לְאִינִבּל חָרְגְּ אַתְ כָּל הַכְבִיחִים בַּחָרֶב יִ וְחֵוִי חְחִחָב לְאִינִבּל הָרְגְּ אַתְ כָּל הַכְבִיחִים בַּחָרֶב יִ וְחֵוִי חְחִחָב לְאִינִבּל יְתְ כָּל דְעבִד חְלִיָּה יְנִיתְ כָל רְיְטֵל יִתְ כָל בְּבִייּ בתרבון : ותשלח הינבל מלמד אל אליהו לאמר כה נעשון אלהים נכה יוסיפון כי בעת מחר אבים את נפשף כנפש אחר מנהם ושלחת א אוזבל אזעבא לוע שלות למים למופר. כביון יותבדן דתלתא נכבין ייִפְנַן יוֹפְנַן העלהין בעדבא הדין מחר אשני יַת נפבך ' כנפבה דתר מנהון : נירא ניקט ריבור אל כנישו ניבח באר שבע אואר ליחורון נונח את בערו שם י נחנה יוקם מונל לשינבא כפשיהי נחתח לבחר שבע דלשיבט יהודה ושבד ית עולימיה תמן ינהוח מכך במדבר דרך יום ניבא נישב תחת כתם חחד נישמל את במשויל למעת ויאמר כב עתה יהוה קה נפשי כי לנא טוב אנכי מחבתי (הוח הליך במדברא מ מתלך יומאי נאתאי ניתיבי תחות רתפא חדי ושחיל יַת בַנִּשִיה לַמִּמָת ' וַאמר פַנְי לי אורְבָּאן עד אמתי אנא משרת כדין כען ינג קב נתאי

サカガ

ארני לא שב אנה מאבחתי : נישבב ניישן תחת רתם אחד והכה זה מלחד נגע בו ניאמר לו תום אפול : נשכיב ודמוך תחות רתמא חודי והא דין מלאכח קריב ביהי נאמר ליה דום אכול. יוצט והנה מרחשותיו עמת רצנים יו וצפחת מים ניאכל נישת נישב נישבב יואסת כו והא איסדוהי הררא מענפחה וצלוחורנא צמיחי ואכל ושתי ותב ושכיב ו וישב מלחד יחורושכית ניתבו בו ניחמר מש אבול ,פי רב ממץ הדרך: ותב מכחבח דיוג תכינות למימר וקריב ביודי נאמר קום אכולי ארי פגי מנץ אורתא : ניצם ניאכל נישתה נילף בכרד האכילה ההיח ארבעים יום וארבעים לילה עד הר החלהים חרב : וקם ומכל ושתי ומולי בחיפה דאכילתא ההיא ארבעין יממין וארבעין בילון עדי דאתח לטורה דאתגלי עלוהי יברא

IJ

7:

17

2:17

n

ST.

K

H

K

תַּי

Ŋ

Ŋ

划

17

קאונה : נובון לם "אנ במחלע הלן אם ועלע נגר ימות אבין ניאמר ל פור בור מה אביהו יועל לממן למערתא ובת תמן ינהא נתנמא דייג עמיה יואמר לית מא לך בא אלית יואמר זבא זכאתי לימון אלהי צבאות כי ענבו בריתף בני ישרחל חרד מגבחתיך תַּנָסׁוּ חַמַת נבּיחיף הַנְגוּ בְּחַרֵב נַחְנַתֵּר אנו לבח לבדי ניבקשו את בפשי לקחתה ו נאמר פּכּעות פֿכּיתי בינה אלני גבאות אני א שבבו ליימון בני ישראל ית מדבחן פגרוינות מבייך קשלו בחרבאי (משתחרית אבא בלחודיי ובטן יַת בַּנִּבו לָמִבְטִלּי י נְיּאַמֵר צְאַ וְעַמִדת בַּנַר לפני יהוה נהכה יחוה עבר ורוח גדלה וחוק מפרב חרים ומשבר סלעים לפני יהוה לח ברוח יהוה וחחר הרוח רעש כח ברעש יהוה: נאמרי. פוד ותקום בטורה דיוב והח יוג מתגלי יקדמוחי משרות מלחכי רוחה שכינתה דיוני מנירדין טוביה נייהט אכינינט בייני האליני מאנינ פאליני מאריו מפאכי ביינים אליני מאנים ביינים אליני במארין במארין במארין מלאכי אכינינט דיין ובער מאנינו שלאני לא במאריות מעלאכי רולא つけげり ्रे तितात

ואתר תרעש אש לא באש יהוה ואתר האש פול קול דממה דבה ובתר משרית מלחבי גיעה משרית מלחבי חישתח לח במשרית מלחכי אישתא שכינתא דיני ובתר משרית מלאכי אישתאי כל דמשבחין בחשאי ליהי כשמע ש אליהו נילש פנין באדרתו ניצא ניעמד פתרה המערה והכה חליו לול ניחמר מה לד פה חליהו והוה כרשמע אליה יוכריד אפוהי בשושפיהי ונחקי וצם בחרש מערתאי והא עמיה זלאי ו ואכורי כנא לך פא אליה : ניאכור קנא קנאתי ליתור אלהי צבאות כי ענבר בריתך בני ישרש את מנבחתיך הַנָפו וְחֶת פביחיד הוגו בחרב נאנתר אני לבדי נובקשו את כפשי לתחתה: ו ואמר קנאה קניתי קייג שהי צבחות ארי שבזו תיימף בכי ישרחלי ית מדבתף פגרוי וית נבייך קטלו בחרבת: ואשתחרית אבח בלחודי ובעוית パンクン

75

תמלו

ומר

沙

7

ניאמר יהוה אליו לדי למידשלו : שוב לדרכך בידברה דמשה ובאת ומשחת ארד חגאל למלף על חרם וחמר יוצ ליהי אמיליתוצ למורחד למדבר דמשק יותהך ותמשח ית חגאלי למלכא על חרם : ואת יהוא בן נמשי תמשרד למלך על ישרחל וחת חלישע בן שמט מחבר מחולה תמשח לנביח תחתיד : נית יחוח בר נמשיי תמשח למלכח על ישרחלי וית חלישע בר שנט ממישר מחולה תמשח למחוי נביח תחותך: יוהיה הכמפט מחרב חגאל ימית יהוא והכמפטי מחרב יהוא ימית אלישע : ויהו ידישתיגב-מ מחרבה דחנהל יקטול יחודי חישתינב מחרבאי. דיהוא ידעול אלישע י והשארתי בישראל שבעת אלמים כל חברכים אשר לא ברעו לצעל וכל חוה אשר לא נשנ לו: ואשחר בישראל שבעא חלפיןי פל רכוביחי דלח ברעח לבעלחי וכל מומחידלא ף נשיק ליה: עלך משם נימצא חת חלישע בן ש

שקט

25

311

177)

,7)

沙と

אל

71)

תונ

13)

מא

ny

7"

7)

3)

か

3)

4

15

שתט והוא חרש שמם עשר צמדים לפנין והוא נשנים העשר ויעבר אליחו אליו נישלך אדררתו אליו : ואזל מעמון ואשפח יות אליפת בר שנת -והוא כדי תרי עפר פרנין דתוכיה צמידין דדמוהיי והוא בחד מתרי עפר ועבד חליה לוחיה ורנועד שושפיה עלוהי ניעגצ את הבבר נירץ אחרי ב אליהו ניאמר אַבְּבָה כָּא לְּאַבִי ולֹאמי (אַלכָּה אַחרִיךְּ ווחמר לו לך שוב כי מה עשיתי לך: ושבה ות תוריח. ורהט בתר חליה נחמר אשב כען לחבח ולחמח יוחהר בתרך יוחמר ליה חיניל תוב חרי מא עברית לף: צמר הבדר וינבחהו ובכלי הבחר בשלם הבשר יותן לַעַם וַיֹּאכלוּ וִיקם נִילֹךְ אַתְרִי אֲבִּיהוּ נִישׁרִתְּהוּ ותב מבתרוהי ונסיב ית פדן תוריא והדמיה ובמני תוריח בשול להון בתראי ניהב לעמה ו (אכלוי וקם ואצלי בתר אליה ושמשיה עדכאו

בשלש תוכחות קודם לחשנה באב בדברי תוכחו לא בענין הפרשה ואלו הן שבה ראשונה דראשה המשות תחלות

ייי ע

מל

ָּנָה. (נה:

57

753

עד

7)

ガデ

)~~)))~~

34

打打

NH

נב

אוה

אני

134

Ün

דברי ירמיהו בן הלקיהו מן הפהגים אשרי
בענתות בחרץ בנימין יחתנמי נבוחדת
ירמיה בר חלקיה מן רישי מטרת בהכיא מן א
אמרכליא דהוו בירושלם גוברא דקביל חחסנתיה
בענתות בארט שיבט בנימין ה אשר היה
דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן חמון מלך
יהודה בשלש עשרה שנה למלכן ידהוה פתגם
יהודה מן היוג עביה ביומי יאשיה בר אמן
אמון מולך שבטא דביה יהודה בתלת עפררי
שנין לממלכיה

ו(כוון

1

7

Ø,

V

ניהו בימי יחניקים בן יחביהו מלך יהודה עד ע תם עשותי עשורה שנה לצדיניון בן יאשיודון מכלף יחודה עד גלות ירושבים בחדש החמושי : והות בימי יהויקים בר יחשיה מלך שבטא ד רבית יהודהי עד דשלימה חדה עסרי שמין לצרביה אתוהי בר יחשיה מלך שבטא דבית יהתהי ער דאתא לבובדנצר מלפא דבבל וצר על י ורושלם תלת שנין יואגלי עמו דבה בירחא חמי שַׁאַה׳ וּ ניהי דבר יהוה אלי לאמר : והוה פתגם כבוחה מן קיוש עמי למישר זבטרם אצרך בבנון ידעתיד ובטרם תגא מרתם מבוש תיך נבוח לגוים כתתיך: עד לא בריתך ממעין אתפינתך ועוב ועד לא אתיתא לעלמא נמינתר נבן משדי בם דלוט לעמממיוז מנודן: חמר אחה אדני יהוח חנה לא ידעתי דבר כי נער אכביו וחמוריוני בעיל בעותי מג אלחים הא לית אכא ידע לאתנבחה ארי כבי אנא ומשיריותי ע מצא וגלו אבא מתלבי על ממא הדין: ויאמר

יחוה אלי אל מאשר בער אנבי כי על בל אשר אשלחד תלד (את כל משר העוד תלך תדבר וממן לא תימר רבי אבא ארי לכל אתר דאשר יוויבר תמר , ליתי בר באפציבר מתכבר : אך מורא ממניהם כי אתך אלי להציליך כאם יחנה : לא ת עבעק מון צבמיתון מנה בפתבה מימני, לאוצבועו אמר ויב: נישלח יהנה את ידו ריגע על פי ויאמר יתורה בי אלי תנה נונתי דברי בניף ושלח אבי פתגבני נבוחתיה וסדר בפומי נחמר יון לייהו שויתי פתלמי נבואתי בנומד י לאם מהבוצור היום הגד על האוים ועל הממלכות לנחב י ולכתוץ ולהודיד ולהרום לבנות ולכשוע וחב דמניתר יומח הדין על ענומיח ועל פעלנות למעקר ולתרעה ולחברה ולוגרה ועל ביון יצו ישרחל למבני ולקיימה : דבר יחוד אלי בחמר מה חבון ראף המיחר מחו מוכל שקד חכי רחה יוהוה פתגם כבוחרים חינו

לחמנ

"Jet

KIN

n

17)

*

T

W

עמי למימר שח את תני ירמיה: ואמריתי מלך מוחי לאבאשא אכא תָנֵי י ויאמר יהיהשי הישבת לרחות כי שוקד חני על דברי לעשתו : ואמר ע לי יאות חזיתא חבי מותי אנאי על פחנמי לכשול או ניהי דבר יהוה אלי שנית לחהרינה אתה רמה נחמר סיר בפוח אכי רחה נפנין מפני צמנה: והוה פתגם כבואה מן הני טמי למימר ב מח חת הביי ואמרית מכך דרתח כדור חנח חני ושבום משרייתיה רמדברן יוחתין מחפי צפונה יויחמר יהוה חלי מצפון תפתח הרעה על כל ישבי החרץ: נחמר ני לי מצחונה תשרי בשתח למיתי על כל יתבי חרטח כי הנני קלא לכל משחחת ממלכות צמונה נחם יהוה ובחו וכתכו חיש כסאו פתח שטרי ירושלים ועל כל חומותיה סביב ועל ועל פל עבי יחודה י חבי החבם מכלי לכל גרעייותי מלכוות' צפונח חמר יובי נייתון נירמון גבר בורפוהי לקביל תרעי ירושלם יועל כל שורהא סחור סחור יועל כל קרווח דבית יהודה: ודברתי משפטי חתם על כל רעתם אשר ענבוני ויהמרו לחלהים אחרים וישפחוו למעשה יריהם וממליל פורענות דיני עליהון עמהין . על בל בישתחון דשבקו פולחני ומסיבו בוסמין לטעות עממידי ואשתעברו לעוברי יריהון: ואתה תחזר שַׁתְבִיךְ נְתַמִּתְ נְדְבַרֶתְ חְלֵיהַם חֶתְ כֵּל חְשַר חֲלבי, חְצַוְרֵי חל תחת שפטהם פן החתר לפניהם ינחת תחקף ההידים מולהתמנע מולחת שפטהם פן החתר לפניהם ינחת תחקף לה התמנע מולחים ותתכבר להיות מונים ותתכבר הדביה הוא נחשת של פל החדף למולחים ותתכבר הדבים החשת של פל החדף למולחים מדיר לשמור ברבל ולחומת לחשת של פל החדף יושלה דין תנים לשריה לפנים החדי ושלה המור דלום לחשקחה בס דלום לכל יתבי חדשה לפנים ובית והורף לחשקחה בס דלום לכל יתבי חדשה לפנים דבית והורף לחשקחה בס דלום לכל יתבי חדשה וכלחמו הליך ולה יכלון יוכלו לך פי חתר חלי נחשת היינון למבלך למוסתר ית מתנמו במוחתר ולה יכלון ומאיחין לקבלך למוסתר ית מתנמו במחתר ולה יכלון לד חרי במשדר מימרי חמר יו לשיבותה

לשבת שנייה שנייה

ישראי לא אונים למדם דחלה שמי לא אספבל למחב לאוניתי בנות התלה לא התלה למדם דחלה שמון אונים אחל למה המיבה התלבה והנדה ורושלם בינות והנדה ביותי בבינה להחוץ בינותי של יחלים אונים אונים אחל יחלים אונים החוץ בבינה והנדה והנדה ורושלם בינותי שבינה להחוץ בינותי בינותי שבינה להון אוניתי שליל פין הבינה להון אוניתי שליל פין יחלים בינותי בדי הבינה להון אוניתי שליל פין היה בינותי להון אוניתי שליל פין היה בינותי להון אוניתי להון בנין הבינות להון אוניתי מעלי ביותי בינותי בינותי שליל בנין להון בנין מביבתנין ויקרתנין ואנן מעלי ביותי בינותי בינותי שליל בנין להון אוניתי שליל בנין המנור הותבי והבית להון אוניתי שליל שליל בנין המנור הבין המנור בין שליל בנין המנור בין המ

חל

か

ڒڒ

ננ

רָנ

בו

בני

ע

净

10

B

15

3)

らら

המשרת אלה מסעי

הני גני חושח עם כבר עון גרע מרעים בנים משחיתים ענבו את יהוה ניאצו את בדום ושרש נגרו אחור: ני על דאתקריחו עם קדים וחסדני כנשא בחירא אסגיחו ד חנבין אתכניו בגרעה לחימא ואבאישוי תותאמר לחון בנין חביבין נ וחבילו חורחתהגן שבינו נת פולחנא דיוני קצו ברחלת קרישה דישרחל בדיל עובריהון ב בישיח אסתחרו והוו לחחרה : על כנה תבו עוד תוסיפו סַרָה כַל רחש לַחַלי וכל לבב דוי: לא משתכלין למימר. על כמא להיכאי עוד מום פין למחטי לח חמרין מדין כל רש מדין מ מרע וכל לב דני : מכף רגל ועד רחש חין בו מתם פצע וחבורה ומכה שריות לא גרו ולא תבשו ולא רכבה בשמו : משאר עמנא ועד רשיח לית בהון דשלים בדחלתי כלהון מ סרבין ומרדין את געלו בחובין כמחא מרסטאי לא שבדין מנדונהן ולה מחמדין לתיובתה ואף

ענ

۲

בַּאַ גַּבְנוֹן לַהון לַחַגְנֵא עַלֵיהון : אַרְצָבָם שְמִמוּה שניבט שרופת אש חדמתכם לנגדכט גרתש אוכלים חוונה ושממה כמהמכת נרים : ארע פנן צריוא קרויכון יקידת נור ארעכון לקבל כון עממיא מחפנין יתה ובחוביכון צדיארת מנכון אתחלפת והות לנכראין: וכותרה בת ציון כְּסְכָּה בְּכָרָם כמלונה במקבה בעיר נצוה נאשתארת כנשתא דעיון במעלתא בכרמאי בתר דבשפוהי בערפל מבתותח במקשיא בתר דאבעיותי פברתא דציירין עלה: לוכי ימוה צבחות הותיר לנו שריד כמעשו כסדם היינו לעמרה דמינו י אלולמין מותר טוביה דיש צבחות אשחר לנחי שינבח ברחמוהי אית עשפא חובין ידכחנש סדום פון אבדנהי וכיתבי עמחרה חשתדיכה: יבר יהוה קציבי סדום המניכו מורת אלהינו ע יעם עמרה -

לרע

337

5

בונ

JAN.

H

5

71.

15

עמניה י בבילו פתגמוח דיינו שלטוביח דעובריוהון בנשין בשלטובי קדום אניתו לאוריתא דאלמנצר שַמַא דְעוֹבְדֵיהוֹן בַּעַם עַמִרְה״ לַמַה כִּי רָב גַבְּחְיּ כם יאמר יהוה שבעתי עלת אלים וחלב מריחים ובש פַרִים וכבשים ושתורים לא תפצתו : לא רעוא קדמי בסגואות 'נפסת קורשיכון אמר יני מסתי עלוות דכרין ותרב פטימין יודט תורין ואמריין וגדין דכחלין לח כעוח קדמי בהן: כי תבחו ל לרחות שני מה בקש צחת מידכם רמום חצרי: ד דחתון אתן לאתחגאה קדמי מן תבע דא מידבון למיתי לא תרושון עוניתי לא תוסיון הביא מ שנחת שות קטרת תועבה היא לי חדש ושבוד קרא מתרח לא אובל און ועצרה : לא תיספון לאיתאה מעחא אכיפא זכרבן מרחז הוא קדה ירחין ושבין כנישא אתון מתכנשו לא שבקין חוביכון לקבלח צלותכון בעדן בנישתכון י ח

֖֖֚֚֓֡֞֞֜֞֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֡֓֡֓֡֓֡֓֡֓֡֓֡֓֡֡

تار

כנ

'n

Ŋ

תני

ביתרה לקאינה לקוש השונה לקוש השונה לאותה לעות בינות בינות בינותבי מינאל, עון צבה בניתוב שסמעי למשבל: ל ובערבנת בניבם חעבים עוני מכם נע כי ערבו עונקה אוכני שמת בינים בינים מקאו יוכא כענה פנים בינון בגלענ עליכון מסלפלא לבי שבינתי מנבון יושף כד מתון מסמן לצלמה קא נהוא בנת בנבלה בנותכון מגובון בח עפירו הות זבי מִבְּנוֹ : לַמְּבוֹ וֹשְּהַיבׁ דְּנֹאֹ מִשְׁנֵבׁ וְנִישִׁ בּוֹ מִשְׁנֵבׁ וְנִישִׁ בּוֹ מִשְׁנֵבׁ וְנִישִׁ בּוֹ no Bun ליפור אנחו לעום ליבוי עקמלע : עולמו ? בשינו לא לאיתלבע עבתו בילע גבו באלים בעל בותו ביו י תובל לצוריתה אדבי מחוביפון. ינומעו הלבוגו לביבנע אנמנשת יי אנדר בישתנון לְבוּ בַּוּ נְנוֹבְהַתְה יאמִר יְתְנְהַ מינוליי יי אתכינשו מלאנאטאין ש יוויו וושאיכט בשנים כשלג ילבינו אם וֹאבׁימוּ כֹּעוֹכָּתׁ כֹאַמֹּנ יִנֹיוּ יּיּ

נכין

7)

שבת שלישיות 🕉

אוכרה היתה לגולה קריה נחמנה מלחתי מ משפט צרק ילין בה ועתה מרצחים: איכרין תבי עובדהא למהוי כשעיתא קרת מ מהימנתא דחת מליא עבדי דינא השטא הוה מתעביד בה יוכען אנון קשולי נפשן בספך ה

תנת לסגעם סבאך פוחל בפים : בסניך הוה ל לניסובה תמרוד מער במיח שביף סוררים נתברי גנבים כלו אתב שחד נרדף שלמניכם יותום לא ישפטו ורים אלפגור לא יבוח אליום: רבנבך מנדין ישותפין לגנבין יכולחון נחמין לקבלא שמתיא יחפונין גבר לתבריה עבוד בי בריני דאשלים כן בריבר ידין יתמאן לא דיינין ינברלת חרמלתה לה עלת לבדמיהון: בוואבל מוני לבור מינונ גלבאולב אביר ישראל הני אנחם מצרי ואנקמה מאונטי בכין קמר נִבון עלמה יינג עבחות תקמח די דישנש קרתח ירושלם יאנא עמיד לנחמאתהי ברם ני לרשיעית בד אתגלי למעבד פורעכות גין מסראי תמא (שנהב לצמא נבתק גבבון: (משיבה ידי עליד ומצרנ בבר סינוד ומסירה בכן בנובול וווניב מעוע לבולמי חלף ועביני במא דמנגן בבוריתא כל נישיעדי ואעדי בר חייבן

3

Ç

つ

5

H

Ď

n

"

Di

14

1

חַיבּן א (מִשׁיבּר שוֹפִשִין בברחשובה ווֹעצִין כבתחלה אחרי בן יצרא כן עיר הצדיף זריוה נחמנה ל נאמני ביך דייני קושטאי תקנין כד בצרמיתא ומֹלָבי מלפך כד מן אולא בתר כין יתברי ליך קרתא דינושעא יקרתא מלהי מננתן : גיון במשנת תנבנת נשבת בגנתו ציון בדיתעביד בה דינא תתקריב ודעברו אוריעט יתובון לה בנכר י ושבר פשעיב ומחלום ועביו ותובי יעוע יכלו יועבעו מרודין יתייבין כתדא יושבקי אוריתא דיניג ישתצון י כי ובשו מחלים אשר חמר נוסף ונדעוניני מענימוני מאל בענונים אור. תבחתון מחילני שעונותא דתמידתון יו וועעברתון פילהעל התוונים בעעון מסתייעין בהון : כי תהיו נבלת עלית וכגנה חשר מיש חין לה: ארי תְתוּן בּבושבָּנון דָּפּמִתֹר יָּקרנוֹנְיִי וּבּנִנרד

אלה הדברים

בישלא ולא יני תליתו ווים היה אלו ומובדיהו - ומובדיהו המורד. היהון חוש הייון מוש הייון מושה החוד המורד. מכנור הי מכבר ייהון חובמתו ברשיעו בניתו מכנורים מכנורים מכנורים המוא הכנורים מחוד הייון מונימון בניתו בניתו בניתו מכנורים מכורים מכנורים מכנורים מכורים מכנורים מכורים מכ

לחשינוה באב בורמקייים

7

(ر

וָ

9

כך אמר יתור שמדי על דרכים ורחו ושאלו לכתיבות עוכם חי בה דרך הטוב ו
נלבן בה ומצאו מרגעל לבתשבם ויאמרו לא
נלך בדנן אמר יני קומו של אורחן וחגו
נשאילו לשבילין דכין עלכמא אורחן וחגו
מאילו לשבילין דכין עלכמא אורחן וחגו
מאילו לשבילין דכין עלכמא אורחן וחגו
מאילו למלי נביים וחמר בה ואשבחוניה לכתשכון יוחמרו
שופר ייאמרו לא כבשנ ואקימית עליכון מלחין
שופר ייאמרו לא כבשנ החינה והעלה נהל ומתן להש
ענכים בגם וחין ההיכים בתחינים בתחינה והעלה נהל ומתן להם
יעברום:
שיצחה

איגאור אימר ייז י ניסופון במסף ערבין מונון. וכבבלא מתחלה ובערף מחילן עד דיתבית להון אורותי מסיני ועברו עלה י על א מה אנחנו יושבים האספו ונכוא אל עריי המבצר וכרמה שם כי יהוה אלהיני הדמני נושקילו מי ראש כי תעחכו ליהוה י על מח אלעלא העבול אעלכנבו ווניתופ בלבנול בנילן וכשתוך תמן איני מג אלהכא איתי עלנים תבר ואבהתנאי ואשקיחנא בס דלנע ברישי חוין . ארי חבכא קייב: נוח לשלום ואין טוב לעת מרפח והנה בעתה: סברנח לשלם ולית טַב לעדו סליחות חובין והַא כוּרענות חשחין: מדן נשמע נחרת סופיו מתור פוצהלות חביניו רעשה כל החדין ויבחו ו יותכצו תרץ ומנועה עיר ויושבי בה: על

to

.

JA.

17

7

* **1**(

במקעו למצקיע בבבל מיקר במשניעיני ישנ עליחון ניגלי יתחון משל מתחועות גברוהי הזותון, כב נעבי שנתאי לייעון ליבול א אַרעא וּמנְפָאַת פּרנּיא (רִייַתְבִין בְּהון יהכני משלח בכם נחשים שמענים חשר אין להע לחש ונשכו אתכם נאש יהוה ארי החנא מגרי בכון עממין חשומין בשולין יכחיוון חורמטן דלית בחון לחשח ויבטלון יחהון אמר ליג יגון עלי יגון עלי לבי דַתְּי על דַתְּוֹן מִנִּעְהָין לָקביל נבונים דמתנבן להון דוונא ותובחתה איתי להוןמן קדם חוביחון. עליתון אמר נביא לבי דוי: הנה דול שועת בת עמי מארץ מרחדים היהוה אין בציין אם מלכה אין בה מדוע הכעיסונני בנסיליהם בהדלי נכר : הא דרי צותת

15

)h

か

サ

3

)2

b

かい

H

H

h

)0

צוחת כנשתא דעמה משרע רחיבו ביא א אוכח יתהון השכיכתח דיינ לית בייני עם מלכה לית בתי מדין' מרגנין קבמה בצלמניהו בפולחן שעוותח : עבר דליר כלה דיץ ואנחני לא כושענו : אמרח כנשתח דישרחל עדה ב נמנא שלים דצא ושכחנא לח מתפרבין: על שבר בת שמי השברתי קדרתי שמה החגיקתניי אמרת ירושלם על מבר ככשתה דעמי אגדע געית אתחסיאן אפי אכרום אוכמין כקדראי אשתממו אחדתני: הצרי אין בגלעד אם כפא אין שם כי מדוע לח עלתה ארוכת בת עמר: אמכ ירמית כביחי דלמא לא חית לי עובדין טבין למצעי על בית ישראל הלא מחמיך המיתי לחופפניה דחליה נביח המגלעד ידבסג מוהי אנון אסותו אני על דלא תבו בבין לא סליזת אסו למחת כנשתח דעמי

יהן רש פנים ועום מבור דמעה וחבכה יומט לים שתולי בת עמיו מן יתין רישי כנחל דמוין יושפי כמבוע דמען וחבכי יימם ולולי על קטילי בנשחה דעמי : מי יתכני במדבר מלון אורחים וחעובה חת עמי ואלנה מאתם כי ככם מנאפים עצרת בגדים ו מן יתנינני במדברא בית מבתות עדי אורחן וי יואשבוק ית בנשתח דעמי וחחרי מלותהקי ארי כולהוף זכחין סיעת שקרין ינידרכו את לשתם קשתם שלר ולא לאמונה גברו ב בארץ כי מדעה אל רעה יצאו נאתי לא ו ידשו כאם יהוה : ואליפו ית לישכהוד פתגמי שקרי דמן אנון בקשת נכילאי ולא לחומנו אליסו בחרעה חרי מבשתח לבשתח בסיוי ישרם דהלתי לא מיכנו אמר ינדי **138** מרעהו

コンカ

<u>אַרְיּיִ</u>

d

的

N

妆

た

43

על

אנ

کڑت

מנ

תות

לה

رونو

30%

か

P

5.

M

1/2

ש מרעחו השמרו ועל פל חח חל תם פו כל און שַלְבּ יִשְׁלִב וְכֵל רִעְ רָבּוּל יהְלַרְ שַׁ מתבריה מסתמרו ועל כל חתא לא תחראצו ארי בל אחוא מכמן פמין וכל רחים בנכילו מהליך: וחיש ברעהו יהתילו וחמת ואשרב לא נדברו לכידו לשונם דבר שתר העוה נלאו: ואבר בחבריה משקרין וקושטח לח ממללין. אליפו לישנהון פתגמי שקר אטפשו טעו: שבתך בחוף מרמה במרטה מאכו דעת אתי נאם יהוה יתבין בבתי כגישתהון ומשתעו על עויתהון בנכלין מסרבין למדע דחלתי אמר ייב: לכן פת אמר יהוה צבאות הננג צורפם ובחנתים כי איך אעשה מתכני בת עמי : בכין כדבן אמר יי צבאורב החמו מיתי עליהון עבח וצרית להון ובחר למון אורי אויבנין אושביד יפשידב חובי בנשמו

11

马

水

תׁנָ

丛

ארענף יותן שוויע לשונב שרכוה דבר בקיי שלום חת רעות ביבר (בבורבו שים אורבון כניר דמותוני לשנהי לבלין מחשיב במומהיי שלמה הבר עם תבריו ממוללין ובמעוהי מ משני פמינתיה העל חלה לא אינדר בס כאם יתנור מם במוי מבר פנה לא תתבום בפבי העל אלין בח אפער עליהון בישא אמר יגי אם מן עמא דברין שובדוהי לא אתפרע מנהון ברעותי ל ההרים אשא צבי ונהי ועל נחות מדבר היכה בי כצתו מ מצלי היב עבר ולה במעו צול מקנה מעות תשמים ועד בהמה בדי הלכו של טוריא אכא מנים עלי בבי ומצוחי ועל דיוות מרברא מדברא אכיא ארי בדיחו מבלי אנש דערי יפא אשתמת זב במירה בערתנוו . מתוחת השמנות נעד בעירה אשונטלו גלו : ולעוני הונ ירושלים

ירושלים לגלים מעון תכים ואת ערי יהודה א אתן שממה מבלי יושב י ואתין ית ירושלטי ל ליגרין מדור ידורין וית קרנית דבית יהודרדי אתין לצדו כעבלי נתיב : מי החיעם החכם ניבן את גאות ומשר דבר פי יהוה אליו וימידה על מה חברה החרץ נצתה כמדבר מבלי עבר : מן גבר דחכים ויסבר ית דא ודאתמולל כנן ביני עמית ניחניבה על מא חרובת ארעה צריוות במדברא מבלי עדי ניממר יהוה ד על עובם חת תונתי אשר נתתי לפניהם עולא שמעו בקולי ולא הלכן בה וחמר ליוים על דשבוו ית חוריתי דיתבית קרמיהון ולח קבילו למימרי ולא הליכו בה יולכן אחרי ש שרירות לבם ואחרי הבעלים אשר למדוב אבותם : ואגלו בתר הַרחור לבחון ובתר ב

Dr.

2

H!

לל

Mi

K

57)

חו

לתשעה בחב

H

ָלָלָ

)

,4

13

Ų

נו

2

בעליון ירוליקומן הערונון לכן עו אמר יתוה צבחות אלה ישראל הכני מאכילם א את השם הגה לענה (השקיתים מי ראש : בכין . פדען אמר איז ארות חלהא דישראלי האכא מ מותו עליהון עיהא וצרע על שמא הדין מרר בּגְדִין יוֹאשֹקינון בָס דְרֵנִע בִישׁ כּרֵישִׁי חִוין: ו נהפיצותים בגוים אשר לא ידעו המה ואצתב ושלחתי חחריהל חרב חת החרב עד כלותי אומיו יואבררינון בוני עממיה דלה ידעו אכון ואבה תהון ואגרי בתריהון דַקטהן בתרבא עד-ד ית הוו ית הון: התבוננו ובראו למקוכנות ותבוחינה נאל החכ׳ מות שלחו ותבאכה בדבו אמר יוג צבחות א אסתפלו יתרו לאלייתא מיתין ולחבימתא שלחו ו נייתון: ומשחרבה וחשבה עליכו נהי ותרדבה עלינו המתע ותנתנו יגלו בנים ליינון לימולן תלבא אלוא. איני שבולני בִּבְּלָר מְּשֶׁב בֹּי הְבַבְּעִי שִׁנֵּן בֵּי מִּצְיִנוֹ מִיבְּיבִי מִּבְּנְיבִּוּ מִּבְּנִיבׁוּ מִבְּנִינִוֹ מִיבְּנִי מִבְּנִעוֹ מִיבְּנִי מִּבְּנִינִוֹ מִיבְּנִי מִּבְּנִינְוֹ מִיבְּנִי מִּבְּנִוֹ מִבְּנִין מִבְּנִין מִיבְּנִין מִבְּנִין מִבְּבְּנִין מִבְּבְּנִין מִבְּבְּנִין מִבְּבְּנִין מִבְּבְּנִין מִבְּבְּנִין מִבְּבְּנִין מִבְּבְּנִין מִיבְּבְּיוֹ מִבְּבְּנִין מִיבְּבְּיוֹ מִבְּבְּנִין מִיבְּבְּיוֹ מִבְּבְּנִין מִיבְּיִם מִּיִּבְּיוֹ מִבְּבְּנִין מִיבְּבְּיוֹ מִבְּבְּנִין מִיבְּבְּיוֹ מִבְּבְּנִין מִיבְּבְּיוֹ מִיבְּיִים מִּיבְּיוֹ מִיבְּים מִבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיִים מִּבְּיוֹן מִיבְּבְּיוֹ מְיִבְּיִם מִּיבְּים מִבְּבְּיוֹי מִבְּבְּים מִבְּבְּים מִבְּבְּים מִבְּבְּים מִבְּבְּיוֹי מִיבְּים מִּיבְּים מִבְּבְּים מִּבְּיוֹם מִיבְּים מִּיבְּבְּים מִּבְּים מִבְּים מִּבְּיוֹן מִיבְּבְּים מִּבְּים מִּיבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִינִים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּים מִּבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּבְּים מִּבְּבְּים מִּבְּבְּים מִּבְּבְּים מִּבְּים מִּבְּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּבְּים מִּבְּים מִּבְּבְּים מִּבְּבְּים מִּבְּים מִּבְּבְּים מִּיבְּבְּים מִּבְּבְּים מִּבְּבְּים בְּבִּים מִּים מִּבְּבּים מִּבְּבְּים מִּבְּבְּים מִּבְּבְּים מִּבְּבְּים מִּבּּבְּים מִּיבְּבּים מִּבְּים מִּבְּבְּבּים מִּבְּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּים בּּבּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּיּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּים מִּבְּים מִּיּבְּים מִּיוּים מִּים מִּבְּבּים מִּיּבְּים מִּבְּבְּים מְּבְּים מְּבְּבְּים מִּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְיוּבְּים מְּבְּים מְיוּבְּים מִּים מְּבְּבְּים מִּבְּבּים מִּיּבְּים מְיבְּים מְּיבְּים מְּים מְיבְּים מְיבְּים מְּבְּים מְּבְּים מ

קא מענן

מ

יונים

, M

אני על אלגאי אשנימת מגיון איכנין ב אעבניצלאי בתיתנא לַתרַּמ אָרֶי תְרוֹבַת אַרעַנא אָרֶי צְדִיאַה־ ברניתנה ל כי שמענה נשים דבר יהנה ותקח תַגַּנְכָם דְבַר מִין וְלֹמֵידְנַה בְּנוֹתְוְבֶּם נְהִי ו וחשה רעותה בינה י חרי שמעח נשיח פתגמח דייני ותצת אורכבון למנלי נביותי ואליחא ל לבנתכון חלמו וחתתח לחברתה ענניח : כי עלה מות בחלונילו בא בארמנותינו לתכנית עולל מחוץ בחורים מרחובת זרי סליק מחמו בתרפכאי על בבירניתנה לשיצחה ינורון משונה עולימין מרחובן: דבר כה מוש יהוה ונפלרה נבלת למגם כנימן חל לני עובצע וכתנמת מ מחחרי הקוצר וחין מחקנ י חתנבי בדגן חמר היני ותתרמי נבילתח דיונשא בניבל מבודר על אסי מַזַלָּא וכּטַמינָדִא מבַתר מַצוֹרָא ולית דמכניזי

a dat grow at the state of خُلَادَكُم بِهُ فَهُ مِنْ مِنْ الرَّفِي مَا لَا مِنْ الرَّفِي اللَّهِ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّالِي مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّا لِمِنْ اللَّلَّا مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ الل מאור בתאנו בבלו שלפור מון לוא האשבו אנקור בר מור שיומו בעוכמונים יולנו ישובר מוברא ד בגבורְתִיה ילָא ישתבח אחמב בר עמרי עתירא ב המתהל בעותריה ל בי חם בצ בנחת יתהלל המתצור המתהלל הַשִּבֶּל וְיִדְעַ חוֹתי כַּיַ חִבְי יִהְוַהְ ם עשה טופר מושפה נגבלע בעניף כי בשופע שפת שומני מוח ימוש נות נות י הלנהן ברא ישתרון האם האם המשתבתי בעובים ומוכים למבת בענוני אני אלו אלום יעונה. חבוב לע עופבע נגע בובות וובו בעל העל עובו העל עובו העל העל העל היאני בעלין באוא עובמי ממור ניג י

מחחר תשעה בחב עד רחש השני (מפיחין ענין הפרשה והן ז כחמות וסימין מחחר תשעה בחב עד רחש הפרשה וסימין מנין הפרשה והן ז כחמות וסימין מחחר תשעה בחב עד רחש הפרשה

ואתחכן בישעיהיי פא

צחמין

17

35

בֶלְ

יוָנ

浙

מי

訓

ייי יי

25

٢٤

۰

וָנָ יַנָּ

בון בוף בוחמו עבל יוחפיר הלהיבם ו גביה התעבו י אמנבן תנתומין על עמיי אמר אלהכון :

דברו על לב ירושלים ותומו מליה כי פלעורה צבחה כי כרצה עוכה בי לַזַתָה מיִי בּוֹלִים בכל מטחתיה מלו על לבה דירושלם יוחתנבו עלה ארי שתידא דתתמלי מעם גַלוַתְּהָא ארי אשתביבו לה חובהא ארי זבילת בס דלוט תנחוף מין מן קמני בחלו לקת על חד מרין בכל חש שול שולא במדבר פנו דרך חשמהא: יתות ישנת בערבה מסלה לחלהינו בל דמכלי במרברה פנו אורחה גדם עמה דייג כנישו במישרת כנשקי זרם כנשתה דחלהכת וכל מא ינשח וכל פר נגונקה ישפלו והית העלב למישור

והרבסים לבדעור בל חליח ירחמון ובל טור ורמח ימחכון יוהי בּנלח למישרח ובית גדורין

וויל

70

九

אונל

77

沙

ツ

2

U

J

יי קנ

אר ענ

לבינתנת בנוך להוה ורוו בל בצור יחורו בר פי יהור דבר זיתנגב יענג דיינג ניתנון בר בני בערון בתדולי הורי בניימירא דיינו גגיר בין ב קול חמר עלה תומר שה חתרא פל הבשר תציר נכל חקדו כדין השדה: ערבי ראמר חתכבי ושתיב נחמר מח חתכבי בל לביתוף בתסבע לכל עונינענו במוגע בעלגע בעוצע בעונגן ינבש תציר נבל עין כי רוון יתור נשבה בן אכן עליר עולם י יבֹב עופבאן נער נגיה אריירא עולט מו לונד נישבע ביני ביבול בתמבא על חבובין לשועית בענית בענית בעלית בעל מזיר נבל איץ אובר עלעימו זמים בשנבם י מית נישיעות ועום אוברון השנונוני. וטנילנות בעבונת ביות קחקמון: על תר געוה עני לי מבשרת ציון תרומי בכת מולך מבשרת ירושלים הרומי אר תולאו

מורמי אמרי לערי יהולה המה מלהיבם י על רם סקו לכון נבייא דמבסרין לציון ארימו בחילים שלכנן דמבסרין לירושלם חרימו לח תדחלון. אימרו למרויא דבית יהודה אתגליחת מלכותא דמלחבון ז הנה חרבי יהוה בחנב יבה וגרעו מ משלה בנ הבה שברו חתו נפעלתו לפביו הא לוצ בתקות מתגלי מתנות דרע נגורתיה שלטה קרמוהי הא אגר עבדי שימריה עמיה דכל עובריתון ניטן דָרַמוהי בּרְעָה עַרְנִן יִרְער־ בצרמו יצבץ שְלַמִים ובְּתִים ובְּתִים יבְּתִים יבּתִּילוֹ יבָה שַלֹּמִים פנעיח דער ליה לשה בדרשיה מכנים מפרין ובתנית מסובר רַבּיבין מיירבתה בניח מדבר: נ מי מדד בשעלו מים ושמים בגרת תפן וכל בשליש ענו חחרץ ושתל בנולף תרים וגבעות במאגנים ימן ממר חליו קיום אמר ועבידי דָבַל מי עַלמא חַשִיבין זַרַמוֹהי כ

1))/

3/1

למ

T

וּרֶנ

?)

わ

为

1/

וְוָלָן

377

בילוון בילווי וכושות שנייון ביולו בברונון כו מעוניניל לחלב א בעלה בעקו במכיקא אוניכרה ישוניא פחלו מתקל תמילל תמילו ונמתח הא כור במאונניהן שי תכן חות רוון יהוה יהוה עדיבו פונגתהו מו עצגו לענת לוגבאן בטום פּל הגיוו הלא ניגי נצרידיא שבדי מימריה מתגמי רעותה הלדענון : חת מי נועץ ניביניהו נילמדתו ב בחרות משתט נילמדיור דעת ודות תבונת יודי מלי, לעול גבחו מו בבמועי עסבר עכמע. ג ואלילפון אוכח בבין ניפב לבנתון אוליתא יואונו רסכלתנו לבני בניתון הודענון : הן גוום פפור כמנ מגלי נכשת מעולמים כבל ועשבי עו אוים בדין ישול יהא שממיה בשפח מדולי ובעיור מוצנית חשיבין ברמונה יהח בגוותח כרובא די בק ענום כאו לוצו היאפל ונתנו בוני לוע ניון במו למלא לעונה לבוני לינו היו במסע לחלא לעיקה לבינו היו במסע לחלא ל השיקה לבל לא יסומו לעולנים מוועע גביני לינו היו במסע לחלא ל

כל עממיא פלמא עובדיהר גמירא ושיצאהר אַנון חַבִּיבון צַדַמוֹהי חצל כני תדנוין אל נמה דמות תערכו לו " ולמן אחון מרנק למדן זַדָם חלי ומא דמות דאתון מפדרון קדי להמונה י עומק לפג עלה עלה וגנה בצעב יבצמרו לנעונצוע פֿטני בנים י נוא בּנפוּא נונבא מביר וֹצְינּמְעוּ בֹרְעַב מִענֹנִי לְינני וְשִׁישְׁלֵן בְּכַּסֵׁנִ לְנִנִיי וְשִׁישְׁלֵן בְּכַּסֵנ לְנִנִיי מחתש ליה : הַמִּסְכַּן תְּרוֹמָה עֵץ לֹא יִרְדַב י יבחר חניש חכם יבציש לו לנוכיו פפלל לא יסונת: אוכו בַניי אַמַא דִינָא אָתְיר בִּיה נִצבָּא בְּתַד יַנַאַ אומו במו לים ילחתפֿלט גילם בלה לגמלי יעלון תְּרְעוֹ הַלָּא תִשְׁמַעוֹ הְלֹא הוּגַרְ מִרֹחְשׁ לַבָּבֶם הלוֹח הבינתם מוסדת הַאַרֶץ י הַלַא יִדְעתוּן הָלַא שִמעווּן הלא י אתחוה פון חולה עובר קדרי ברחשית לכון. מקא מתענכנון במונע מן צבם מו גבנא יסודי

ארטאין פישב על חוג פישרין נישביה בחגבים ה מנעה פדיה שמים ניכתהים לשבת באתל לשבתי ראשרי בתקוף רומה שביבת יקריה יוכל יתבי א ארעא חשיבין קרמונה בקמצין ירמתח בגעיר שמיודי ופרסמון כמשבן יברא לבית שבינתירה: הנתן רוגנים לחין שומבי חרן כתחו עשה : דמקר שלטונין לחלשח דיים שרעח בלבוח עביר ואף בל נשטו או בל גרעו או בל שוש בחדץ הנער ולם נשף ברם ויבשר להענה כקש תשחם: אפילו אסלו נסגון י אפילו יותרבון באושא בניהון יואפ רוגניה ישלח בחון (יבהתון ימימריה בעלעולו במשא יבדר יתהון ל הול מי תדמיובי ואשורה יאמר שנה שנו שנון שני ונדאו יאמר שחו פורום עיניכם וראן מי ं प्रधार בנא אלה ענוגיא בנינוני צבוום שלם בשם

32 打

מי כנ 1/3

אני W. W.

**

יקרת מרב חופש וחמין בה חיש לא נעדר יקרת מר לרומה נחור למדהל הלהון בשמהן קרי דאפיק במנין חילי שמיח לכלהון בשמהן קרי מסגי גבורן ותקל חיל חיל חד מסדריה לא משל בב הענים והחביונים מבקשים בב הענים והחביונים מבקשים מים נחין לשוכם שלהי שלה אני יהוה א אענם חלהי ישרחל לח חענבם יענותנים וחשיביא דמתמדין לחלפנח הח כשהיח למיח ולא משכחין רוחהין בסגונה משלהיה אבד למיח למיח לא משכחין רוחהין בסגונה משלהיה אבד למיח אלה משלהיה אלה אלה אלה אוברל צלותהין הלהדו דישרם לא אר

לבלמכנול ביון תנדביה יעונע ומגלי שפולני:

מל באמונע גיון סלים שב תנגינו עו מניי נייג רַתְקַני יִ תְתִּשְבַּהָ תִּשְׁבָר עובָה מִנַחְם בּן בטנה לם מלע עשבענע וערכני כא השבעון יעענשר דחתנשי חתתח ברת מלבתבח על ברמעהה אַני אַלִין יענֹבזן וּנֹמִימני מָן יִנֹנוֹצַלוּ: עוֹן מֹל בַפַים תַזַתִיךְ תמתייך נגדי תמיד : הַא בר על יניון אַע בֿיוֹנגן בֿנֹה מונגן לְצֹבְּנִי עוֹנגן עוֹנגען בּ מענו בֿצָיוֹר מענכסור נפּטוננהבור מפּער יִצְּטוּ יּ ייחון יבמון תרבתיד מפגנד ומחרבר מניד יגלון : שתי סביב שיביר ורְאִי כּבָּׁם בֹזבּץוּ במו לך חי עני נחם יהנה בי כנס פערי ת חלבשו ותקשרים בבבור בקומי ירישלט סחור סעוג תוכל ועצע כב בכי הם ציכוועיל מ מעוברבול ועעו בנינה. בנים עלע עמנ ייצי ארי בולהון ליך כלבוש דיפר ועובדיהון בגניד

NI **N**I **N**I

功

מנ

5

5)

が

ון היי

17

הל לליי

پر

בגניך פושוע פלתאי פי חרבתיד נשממתיה ו וארץ הריסתיר כי עתה תצרי כנונשב ורחדו מ מבלעור זי אני עובעור נתריותיה נארט מונירו תוך ארי בען תדתקין מיתיב יותרתיון מסלע מן: עוד יחמרו בעוברה בני שפוביה צר לי המקום משה לי וחשבה : מכען יימרין חד חד בגויך יבני עם גלותור עד לי חתרה יות לי ואנהב : ואמנע בקבבו מי זכנו כי שנו מכנו נחני שכולה וגלמודה גלה וסובה ואלה מי גדל הן מכי נשחרתי לבדי מלה אינו הם ז ועומליו בלבול מו לבי כי ינע מניון נמכחת תכבח ניתידה גליה ומטולטלא יותלין מחן לבי למשתעלית אנה בלחורי אלין איבא מ בה תמל חדבי יהוה הגה הוו אשח של גוום ידי ושל עמים ארים נסי והביחו בניוף בּנוֹבֶן נִבְּנִתִּירִ עַל בַּתַנ תְּנֶשְּׁחְנְתְּה בּרְבִן אֵ

か

ングル

מי

め

13

17

3

1

אמר מֶז אַלְנְיִם ְ עַנֵּהְ שַּׁלְנָיִ בְּתְּמִכּנִיא לְבוֹנִעה , לחל מקכונים אנים כפי לייננו בלג בגבון ובלנה חל מנוון יעלחקון ינייו מלכים אומליול ו ישרותיתם מינק בייניקתיף אנים ארץ ישתחוי לך נעפר בַגְּלֵיךְ יַלַחִיכוּ וִירַעַת כי אני יהנרדו אשר לח יבשו קני ניהון שלכיה תרבינה י ומלכותיך ושמשוליך של חניהוו על חרעות יששחון ישתטחון למבעי מניף ינטפר רגלף יקטכון ינערשון אָניי אַנָא ני יְדְלַא יִבּּמתון ד שריביא במסברין לפורהני מלצח וחם שבי צדיה ימלט : החנשר דיתנ סיב מגוברא. עדי נחם דשבו גפלין ישתינב: כי כה אמר יהנה גם שבי גדור ייקח נעלקורו ערוצ ימלט וואת יריבר חנכי חריב ואת בניך אנבי אושיע : ארי כרבו אמר ייז אנ דשר העברין אמיב ובתרו עלינין מבינין מביניב נית פורטלעיר עלא אתפרעי ניות בבר אבא מסרוב והאכלתי

והאכלתי חת מוניך חת בשלם וכטפש ובשים דְּכִּנִם וִשְּבָרֵנון נִירְעוֹ בַל בַּשִר בִּי חַכִי יְהַוָה מוּשִׁעַרְ וגחלר אביר יעדב : וחתין ית כסר דהוו מנכן ליך מיכל לכל עונח דשמיחי וכמח השושות מרות פין חית ברח מדמהון תתרוי נידעון כל בני בסרחי חרי חנח יוב פרביד יומשיגביד תקיפח כה חמר יהנה חיצה ספר ליעקב ז כריתות אמכם אשר שלחתיה או מי מנושי א אשר מברתי אתכם לו הן בעונותיכם נמכרתם ובנשעיבם שלתה אמבם : בדבן אמר ינג אידא היח אגרת פיטורין דיהבית לכנישתכון חר אתרחבת או מן גבר דליה חובא קדמי דובעות יתכון ליהי הח בחוביכון הגדבינתני ובמרדיכון יותנין פור ביות ביותר קראתי ווין עוכת ונושון ביור הפרור ב נְאִם חִין בּי כּהַ לָהַלִיל הָן בַּגְערָתי חַחְרִיב יָבוּ הלשים

מושם לענונו מובר מדינון בענים מעיל מוה יושמע באמא י מדין שלעית נבני נכא עבני אעלה און נבע לבים עיונענינה אונינה אונינהעו לבוננה מקמפני. נות בות עבנה שוק ל-לשעבא יהא במגופיתי אחרת ימא אשני בהרין מרברה יפרון כוניהון מבלי מנה ב לימוננו בשועא שנבים שמים בדרונו והנ אלהים בפועה ארכם שפונא בג בצבלה ב וכסצט שבה בטנותון צו לשון למורים ברעת. לעות חת יעף דבר יעיר בּבֹנֵר בַבֹּנֵר יַעיר כו קונן לשמוע כ בּלמוֹגום יוֹז אַנְנוֹים יוֹבּל לִי נְיֹשׁן דְּמִלְנִין. צהודעת לחלפת לצדיביה דמשלהן לסתגמי לשלחת כביותי פינו אם יודפותו חורכי ח ענהבינא נו לבנון עונקון : שנה שכניום סעבו

カウ 2%

למה למנו

גני H

יוהי

فَدُر

סע אפי

קרו פני

17, 113

17 שַׁעַ

לי אלן וְחַכֹּבִי כָּא בַּוֹרִיִּתִּי אַתוֹר כָּאַ כְּפוּצְּנְיִי: ליג אלתים שלתני לאתכבהה יואבה לא פריביתי לחחרא לח אסתמשות : גווי בנתהי למכים ולחיי למורטים פ יעדר יהבי הרבי היות במחן למרטין יאני לא היה לא שמתי פין לא נכלמתי על בין שמתי מכו כחלמיש נחדע כי לח אבוש: יונ שמים סמור ליי על בין לח התפנעות על בין שוותי אסי תניינין בטנראי נידענה אני לא אבחתי קרוב מצריקי מו יריב חתי נעמדה יחוד מי בתק משפתו יעה עלו : גניבע צכועו יעו ירין שמי נקום פחדה מן בשול דיני יתקרב לותי הן ארבי יהוה יעגר לי מי הוח ירשיעני מן כלם כבגר יבלו עש יחכלם י הח ייג שהים. סמיד ליי פון הוח דיתייבפני הח כולהון כלכושא

ירבלי דעבור אביר אביר الما المالية ا היוון שמת בנוכ עבית הבת הבר הנכן העלבים לווין נעה לו יבטח בשם יהנה וישנון באלחיו שו בכון מרוובוא דייני השער בגל עברוהיי כ נבייא דעבר אוריתא בעבא פגבר דמקלידי היב לאן יולינו פינות בינ מעול שון בשלא היולים למסעמול חל מונבר באוניניוני על פלכם יקרון על מעונרי גייות לכי בחור עלבירי להלוצו בתנונה פיניה ניינע באנו לכה בעונה מבנו, עת פרלבון הוא פרלבון היותן בוויאא מ פענונטי חלבי אוליהן הינו בטואו גליונון י ובּנוֹנב בננציימנון פּיפּימינית נינונ בעל בכון -לְתַנְלְתְנַלְתְנוֹן תְתֹּלְבֵּוּן שמעו אלר ברוני אורני מבינה ונות מביטוי אל אור תוצבתם וחל פיזבת מור נוצות אָל בּילוּן

פביכו במימני בנה בינה של או הבתו חבפו מו בנו. אסעפכני הבעגיבע מושלנטא מעעוביבעווי וכנים לא דמגוב ריבן חתיםלתון: הבישו חל חברהם א אביבם ואל שָנה תחופלכם כי אחר תרחוביו ואבנכיתו נאלביתו י אסתפקו בעבנתם אבונון ובשלה דעדימתכון ארי חד הוה אברהם בעל מא קריבתיה לפולחני ינבריכתיה ואסגיתיה: כי כחם יהוה ציון. כחם כל חרבתיה נישם שמרברה בעדן וערבתה כנו יהנה שמון ושמחה ומצח בה תורה וצול במנה ארי טתיר יוג לנחמח ציון לנחמח כל חרבתחו ויצוי מ מדברה בעדן ומישרה בגנתא דייגי ביע וחדוו ישתבח בהי מעלי תודתא וצל דמשבחין ו

לשבת שלישית הראה אנכי בישעיה מילגר

צנורן פענה לא כחמה הנה חובי מרביץ בפוך תכניד ניסדתיד בספירים תשיכתח מקבלת עולבן יזרתח דחמרין עלהי שממוא לא תתנתם יהחבון בבים בצריות אבני רצפתיך ואשככלניך באבן טבן: ושמתי כדכך שמשותיך ושעריך לחבני חזרח וכל נבולך לחבני. חפץ ב לחבני במרגליל חער י נ ותרטף לחבני גפור וכל תחופור לחבני צרוף: לכל בליף למונה יונוני וניב שלום בליף י וכל בכך צוון חלפין בחוריתה דינג ינסגי יהישלם בללי בגובלע עפונלי לעולי כגן מחבל ביבי בא תירון, וממתותה כי לח תתרב אליה: ב בצבותה תתקביוי מתרובי מעשמה ארי לא מנילין ומעברנו שני לא ניעור עלו יון מר יוור ייול מעונה בי מן אוני מליון מליו הליול הליול הליול הווקי עון אונכניון

אערפרבא יעברבון ליל ילקוע המוצ לפעע מ מקבי תממוץ במעפנאין ינא נְאַנוּבּוֹא לּינוּ וְרוּ) שלא בגויף יתרמון י הכה חנכי ברחתי חרשי מנו בעב פעם למוגיא כלי למחבעו שלכי ב בראתי משתיות בתבלא תו אברות בפתיה נפח נור בשחונדין ומפיק מכא לצורביה ואנאי בכ ברית מתבא למבלה : כל כלו יוצר עליך עביך למ יצלָח ובָל לָשׁחְ תָּבוֹם חְתָּךְ בַמִּשְׁפָּט מלשיעי גאות נוולת עברי יהוה וצרבתב מאתי נמם יהוה כל גין דיתבן עלך ירוש לם לא תלח וכל לישן דיקום שמיך לדינון תחיובניה ידא מתפנת עבדיה דיוג וגכותהון מן קרמי אמר ייני . הוי כל צמון לכו למוסחות וחשר חין לו כסף לכן שברן יואכלו ללכו שברו בלוא ביוו וצלוא מאר

בין נוולב ב בי בל לבי למיפט ייתי או תילם נדבית ביה בסף יחודו שמעו ווויבפו היתו שבענו וְאִינַבוּי בּנֶר בִרמִין וְנָא בּמִמון׳ א אלפן דטב מחמר (בוחדת ומחלב : לפוה תשקלו בסף בלוח לחם ויגיעכם בלא לפגעו שמעו שמוע חלי וחכלו טוב ותתענג ב ברשן נסשבם למא תתגלון בספכון בלא למיבלי וליחותכון בבח למסבעי דבילו זכלא למימרי נחכולו דיבב ותהעני בדדהין כ נסשכון י השני הגינים ולכו חבי שימעו ותחי נולברם וואכניניו ביה בנית נכם תולבה מסרי דור עפעלגרנה י ערבינו אודינכון ל יקבילו לעיטרי שביעו יותרביים נתשכון לארצור קבא ציים הדקם הדוע בוג בעעית כאל ל הון עד לשופום כתותיו בגיד ומצוודה לאמים

לחמים החירה לעממית מניתיה מלך מליט על כל מלכנות הן גוי לח תדלב מלכנות הן גוי לח תדלב תקרה ומי לח תדלב מקרה ומי לח ומינה מלהיד ומי לח ידעוד מליך ירוצו למען יהוה מלהיד ולקרוש יש ישרחל כי פחרך הח עם דלח ידעוד ירהטון דלח תדע יפלחולך ועם דלח ידעוד ירהטון לחמית לך מסין בדיל יוג חלהד ולקדישה דישרחל ארי שכחך

1

111

דשפטים ושטרים בישעיה

ייין נא אָברי חַנכי הוח מנחמכם מי חַרּה ותירחי מחלוש ימות ומבן חַדְם חַציר ינהן אנח אנח הוח מנחמכון ממן חדרון דחלין מאנשח דמחיד ומבר חנשח דכנוסבה חשיב ותשכח יהוה משיך נטה שמים ויומד

שליל לונונות נורה בין ביונה בירה עולוני עולוני עליני - war citi grafication with עמקים (מעניה של מגעולט בער ביד בתבובה בעלון אמנה נחבר ענתן, לבעונעית עבינגע פֿר יומע ישו שב עומע פֿת אומע פֿת אומע פֿר יומען פּר אומען פֿרן יומען כמא במעצנול בְנוֹמֵשׁ וֹכֹהֹ אוֹ עוֹ עוֹ אוֹ מוא טמרב מעיבא י מהר צעה בהנתח וכאן ימות לשחת וקמ שושר בנומו בנומו הנינה הורחרו במעולעני וצא ימועון גבינביה נעבר ולגע יעסרול מגיל מעול, נשוכבי יעוע אקעיע נעת עות ל ניתמו נקנ יתנה בבאות שמו ואכא יתור אקעלב. ג'נצינ הימת , נעמו הקעני. ניד גבעעני שמינו ווושיע דיין בנייף ובניה ובעל זרי בסיתור לנסת שמים ובים שנין ובאפר בגיון עמי חמו מעני ושני ושנים העלמי לבואני בנומלה ובטלל

הנעה בנתשים

לבתקב לבונת שונינוע מקף. בְנַהּמֹא חֹמֹא היאמיר מצייתון יִּפְגּוֹן בְּנוֹנְבֵּי שִׁמִיץ וּלּצְנּוֹן בנשתא האמיר שליהון יסמון בעונהא דאמיר שליהון ולמישר לדדיירין בציון שמי חתון י עלמוללה עלמוללה לומני ונפלקים אשר שתית מיך יהוה את כוס חמתו אדד תובעת כום תתרעלה שתית מצית אתרבא אנובא לומי ירומקם יבצבילע. מן בפא לוח יונו כּסׁט בּנומעינוני בּנו הּנוֹכְני בּסֹט דרותית. שתיות חינרות יחין מנהל לה מכל בניצו ילדור ואין מתנים בינדת מכּל בנים ילדה ארבלת ילית דמנחים לה מפל בנין דיליותי וציור במענינו ביבה. מפֿר בנו בנביאוני: שתיים הכה קרְאתיי כאי יכור בּוֹך תִשר והשבר

M.

אורנעב וְתַּתְּיָב כִּיּ שַּׁבַּתְבַיוּך כִּ תַּתְּיִן עִצַּא אוֹ מצו מוֹמוֹנו הַכָּר בֹּנְהַ בְּנִי כְּנִינִי כְּנִינִי כְּנִינִי כְּנִינִי כְּנִינִי כְּנִינִי כְּנִינִי בְּנִינִי בנ ענבת "יננין בורבים נגלע נעלבא לכלכא ימנבא בָּית דִיבַהְּמִנִייְדְ אְנָהִין אִכְא: בכּיִּדְּ שכבו בלמש פל חוצות כתוח מכמר י מלקאות שלמע יוניון נחלע שוניין בלני ו יהון משרעון רשו ביוש בריש כל שועוא במגרצי מצבו. בתן נומנות מו בתה התונהעת כנו ל שום אלוולג לכן שמעי גאו שוני עליוד לשכנע נכנו מהון בבנו שכנעי פתו בא מחומי מחוכחוכות בנוים מו תלא וכא ्राष्ट्र בנו ממר אולנו יושני לאקעיל הניב הומן שונע לביועי מווגף אוני בום נעניתלנג אות בהחנד פום עמונה לא יסיסות

עולי.פֿי נָבעוֹשׁנ תוֹנג פּנבל יוֹבּוֹל יוֹבּוֹל יוֹבּוֹל יוֹבּוֹל יוֹבּוֹל יוֹבּוֹל יוֹבּוֹל יוֹבּוֹל יוֹבּוֹל ינג ואלנול למתבר זין מרעמות עמירך. ענו לביקית, כון נגיול זע כפא גקומא יוע פיולי כַפַא דְחִמְתִּי לַא תִיפְנִין לְמִשְתְּרִי עור: ושמתיה בוך מונוך אשר אמרו לנתשף שחי ומרבברני ועל המי בענה מול וכענה למבנים: ואמסריבה ביד מובן דחוו להי דחוו אמרין לְכַנוּשִׁרְי חַמּתְיכִי וְנִנְידִי יְנְאַמְאִיכִת כּאַרְמַא יקריף נהנית כשת לעדן: עורי תולני לבתי תולף גוון לביאו בינה עושנעל ירושלים עיר הדור בי לא יוסיף יבון בון תור מניב והימון: שונדקון אונדקון. לבאי תונפין: ציון לבשי לבושי תושבחתיך ו ילנשקם לנעל בבנולא. אני לא יופנול י-דיעדון ביך עוד עַרֶלין ומפַטְאבין יהתנערי

מותופור לוניו ביו ינולקלים עעולענוני מוסניו ביותו בי אוניני הבי בי בי בי אוני אוניבוג מתנה אוניני לומי עובי על כונשי יצניון יוניאלם אעלפל יוניני צווייכון ישבויי כנשונא הישראל דציון בי בע משת נות נמפּנינים ובו בכטניעלוולוי אנה בינלן אימור ייה היול אות בתנון ולגא בכסל התתפרצון ב כי כה ממריאדני י יהוה מידיש ירד טמי ברחשונה לגור שם ואשור ביאפס עשינו ארי כדיבן אמר מין שהיט במגבים ינשנ ממי בבניגינגו בְּאַנוֹנוֹבּאַ נֹמֹנִ יות מור חור בל מוד אנפיה : ועתה מה לי מרך כמש יהוה כי לשו עמי חבש מושליו יהילולו-נאם יהוה ותמיד כל היום שמי מולאץ יהבען תנובלת למנורג אמו. נוד. אני אני מצובל חנו מצו. עממיא זשליטו בהין משתבחין אמר ייצי ותדיי בא בב אמח עב פבנת שמי מניניון: לכלר יבה לבמי שלמי לבן ביום הדוון כי זוני היון במדבר

בבין יוענבא בתכנמות אמני בכו בתובות מהוא תדעון ארי אנא הוח מלילות ומימרי של באוו על ההרים רגלי קיים ל מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר נגיון מַלַן חַלַנִייך י מַא יַאיין על שורי חרעה דישרחל רגלי מבשר משמע שלם, מבסר מב משמע שכבשי פורבןי חמר לכנשתא דציון אתגלואת מ מלכותה דַאַנְהָכון: זוֹנָ צוֹפֵיך נֶבאוֹנדוֹל יחדיו ירנט כי עין בעין ירתו בשוב יהנה ציון: קל פַרבַפָן ידמרימין בַלחון משבחון. ארי בעיניהון יחזק הבען דיעביד יוציפר יתיב יוג שבינתיה לציון : מנחו רבלו יחדיו חובות ירושלים כי נחם יהוד עמו גאל י ירושלים. בותו ושבתו כעלבן טרבע ירואשי

loduu,

דציון

יולעלעלני

בכסף

, 13

ロゼ

שלתים

וענע

40

13.

473

יורי עעיד יינג לבוופא ענייור יוע ידעי דיים קצף יהוה אתגורים בילו לעוני כל הגוים לבאון בֿרָ אונסי אוֹבֶּן אינסי אוֹב אוניסי אוֹב אונים אינה יבות ארניינו יצרא בי יוע בל ה שונה ביות היהו פר המפואי ו לימנון כב דבקיפי שראח יות כורלכח בשון מתו מורו און משב טמא אל תגעו דאו מתוכה הפרו כשאי כבר יהוה: אתפרבו אתפרשו פודו מתמון. במסמב לא תברבון פובו מעה אתבחרוי נטלי מני בית מעדבח דיינגי כי לון ב בעלגון נידעו ובמרופע במ עלכו כי עולף בפניבע יהוה ופנאסקיבט אלהי ישראל: ארי לא בבהילו תמזון מביני עמנויאי ובעירובי לא תתובלון לארעכון ארי נקבר לבמוכון ניד. וחשיג לכדֹלאו ללוועכון אַניוּ דישוש

75

לשבת חמישית

דכי תצא בישעיה נד

רבי עקרה לא יַלְנִיה מִצְתִי רְבָּה וִצְהַלּי לא הלנה בי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה : שבחי ירובלם דהות כאתח ע עברא דבא ילידתי בומי תושבתא ורוצי דחות פאתח דלא עדיאתי ארי פגיאין יהון בני ירושלם צריתא . מבני רומי יתיבתא אמר יוש : הרחיבי מיתום אהלך וירועות משכנותיך ישנ אל תחשבי האריבי מיתנייך ויתדתיה חוצה : אפתמ אתר בית משרך וברוי ארעיף יתיבי לא תמנעי אסגא עם משרייתיך ושלמולל עצינה י כי זמון נשמעק עללגגי ו וְצַרְעָרָה מִנִים יִּינִים וְעָרִיִם נְּשַׁמִּע יוֹשִׁיבּוּ יוּאַרִיי אינינון, וֹצְנְיוֹן בְּבְּבְּוֹן בִּיבִּוֹן בְּעִנְיוֹן בִּעָרִין בִּעָרִין בְּעִינִיוּן בּיִּנְוּן מו מולה לישל מופרלטי פי כנו מושילי פי בין מושילי בי ביל בילוני מ הלקופול עיברע לעניניר שנימרועיל לעיברע איידיים איידים איידיים איידים איידים איידיים איידים איידיים איידיים איידיים איידיים איידיים איידיים א מוֹב , בָּא עֹנוּשׁבְּּוּ עִוֹנִי בָּא עֹבּענִינוֹ , יְּנְבְּא עִנִי בָּא עֹבּענִינוֹ , יְּנְכְּא עֹ עעפֿרתל אונה לא עעפֿרפּלף אונה בעעע מולף מְעִנּבֹּי עִערְבֹּבֹן , נְינִשׁפוֹנֵה, עַרִמְּכְעָנֵהוֹ, כָּא עַעבּבֹנוֹן חוג בי בחליו חביל ישוו גבשור אמו יניגולן, לגוו ישל שנ גונה בענה בל עולה בל הלגווי אלי פֿעיל גַירברין אָנ גַבּאונן אַפֿאונן אַמּוע. װּנְצּוּגוּ בניבא הישנות שלה בל שלה שלים והבידו שות לונילה של שלונה של שלונה היות היותה הי יאלי בתונית בי שמשט שמר אקנייל : אני よりなり

7

\$

ĮĮ

)~~7~~

2

הפערותבי תצא

物。

ע

1732

43

17

1)

17

כאונא ענונא ועייבת רוח ערעת שכינתא רייצ ינשתת עלימין ידאתרהובת אמר אלהיף: נינע פֿתן הדבעל ובלעומים מקנים עלבגלבי בנדה צוהל בעוצעוני ובנעמון אצלה לכנעיף: בשצפת אל הפתרתי בני מיהם רגם בגע מ ממלף עב עופער מוקם בעומניון: שופני נאונו. יונוע : באה זוונגע פֿקיציע שוני אוני אבייכיבי זמו מכיבי ובמבוני תבם נקט בלא הסבו אנוים עלך אמר פרזיך ניג : כי מינון באות ליי איזר פיזבתתי מתובר מי הן עור חל ניגורגי פון לשבמנה מיצגה הקיר ומצהר בן: בוומי עון דון קדמי דביימית במימרי דלח יעדיון כני טווולה דיהוו ביומי לחי עוד על ארעמי כין ציימית־במימרי דלא יחול

רוגני עלך ולא אנונ ביך מהחדרם ימושן ומרית שלומי לא תמוע אמר מרחמן יהוה ארי שורית יעדיו והמתח יתפרש יהוה מכיך ירושלם לא יעדי וקע שלמי לא יתרה ארי שורית יעדיו והמתח יתפרש לא יתרה אמר דעתיר לרחמון

> לשכת ששיין הוחיו כי תבא בישעון ס

המלכו בי נוכנו ניונים יכפנו אינה נחלפי מהא זמן מנה בינו היבנה גייד חכף. בנו היבנה אונה יכושבה יאני מ

Z

15

לַחְמִים נְעַלַיִּךְ יִצְרַח יְתְּנְתְּ נכבורְין עַלַיִּךְ יִרְחָה יְחְרִי תמ חשובה יחפי חושה ותבלה למלכוותה וביך ישרי שכינתיה ייבי ניקריה עלה יתגלי : הלכוגוש למורך ומלכים למנה ברחד: ניתכון עמפיח לניהו ריך ומלכיח לצביל גיהוריך שחי סביב טיניד ורחי כלם נתבצו בחו לך במד מרחות יכחו ו ובנתיך על צר תחמינה : זקוני מער ירושלם מוצא פחור פחור עיבך וחגמיבל בני עם גלעויך מתפנשין וְחָתוּן לָגַניך׳ בְּנָךְ מֵרַחִיד יִיחוֹן׳ ובנְחָד על נססין יתנטלון יתבסבן: אג תירהי ננהית ופתר ונתה לבבך כי יהווד עלוה המון ים חול גוים יבאו לך : בבין תחורן ותכהרין ותדחלין ניפתי לביך ברחלת חשחין חבי אתחלף ליך ט עותר מערכא ככסי עממיא יתעלון לגויף: שמעת ומלים תכפך בברי מדין ועיפה כלם משבא יבאו זהב ולבנה ישאו ותהלות יהנה יבשרו: שיירת ערבון: תחפי פחרבך יהוגני מדין נחוולרי בולהון משבח ייתון דהב ולבכה יהון שעינין

ירותן עמיחין בתובבחתה דייב יחין משתען: כל צאן קדר יקבע לי זוילי כביות ישרתוכך ועלו על רצון מובחי ובית תמוחתי אמור: כל טו תרבאו יעכנאון לעיד בכני נבט ישמאריודיי יונים בנון קלתונו תק מולבנו. נבינו עושבנוני לאבנו: . כני אלה בעב תעופינה וביונים אל ארבתיהם: מן חליו דחתו בגבהי בעננין עלילץ ולח ל לאתעפבא עלוותה דישנחל דמתפנשין ואתן לאַרַעהון יהָא בּוּנבּין דְתִייבּן לגו שובביהון ב כו לו חיים ישת וחניות תרשיש בחשונרי קעבינו בּלוֹג מלעוד פֿסמׁם (מנֹבם אַב אעם לשם יתות חלהיר (למדים ישרחל כי מחרף: ארי למימרי נגנון יסברון ונחתי בפיני ימאי אידה פרפה קלעהה בבדמיתה לאיתוחה בנף מרחיד בספהון נדהבהון עמהון לשבנא דאי אלנינו. וקצווהא בוחלה אנה הבעור: ובמו בני נבר חומותיר ומלכיהם ישרחונה כי בואי הביתיך וברצובי ריתמותף י ניבמן בני עממניא

37715

שורך נמלכיהון ישמשוניך ארי ברוגניך שַּנִיר תוף וברעותי ארתים טלף: ומתחו שעריור תמיד יומט נלילה לא יסגרו להביא אליד חיל בוים נמלכיהם כהותים : ניתפתחון תרעך תדירון יימט ולילי לָח יתמחרון למעלח לגויך נכסי עממיח ע ומלכיהון גדודין: כי הגוו והממלמה אשר לא יעברור יאברו והגוים חרב יתרבו: ארי עם ומלכו דלא יפלחוניך ירושלם ייבדין ישממיא אשתיצוה ישתיצון : כבור הלבנון שיר יבוא ברוש תרותר ותושור יחדיו לפחר מבוש מישושי ומיצום רַגְּלֵי אַבָּבֶּר : יַצַר לִבַּק לְנִיוּךְ יתעלי בירנון מורניין ומשכרעין בחדא לשבחח אתר בית מיבושי יואתר בית אשריות שכינתי אויבר: (נְהַלְבוּ אַלִּיף שְׁחַתַּן בְנֵי מְעַבּיך (השת ווישניון על כמות רוליך כל מנחציך ודראו לך עיר יהנה ציון דרוש ישרחל: ניהכון לנויר כפיפין בני משעבוך יישתשחון למבעי מניך על פרסת רגלף כל דחוו פורגנין ליך ניקרון

חלבי דעות הבילה מובם ממוש הור ורור: המנות למתר ביותר שניתר מנבת וממש הור ורור: ליר צותח המצ ביון דאתוניני בור צרישא ר

בכת וקנה פלם ן במפתן מחית כגמר בתחדת חל הפטרה הות נגרעו— (גרע גרעו, וגרע ברשו עד פוף כל הדוורות וגובבו ימה ועם לי בשלום:

ガアラビ

שביקה ומעולטנח ולית דערי וחשויליך ליבר עלם בית דין דר ודר ונכלה חלב גנים ושד מלכים תינבי נידעת כי חפי יתוה מושיעך ומחלך אביר יעוב י (תסבעין נכחי עממיאי וצבנת פולביהון תתופכנין י נתקעין י ארי מבא מיז פרקין ומשינביך תהיות דישהש דיעוב : תחרה הַנְחְשָׁת אַבִּיִא גַהַב וְתַחַת הַבַּרְגַל אַבִּיא כּ בקף וְתַּחַת הַעִּצִים בְּחֹבֶּח וְתַּחַת הַאבנים ברגל ושמותי פדורתר שלום ונתשיך ז צרוה: חלם נחשה דבנו מנניך ירושלם איתני דהבא ותלף ברגלת אותי בספאי ותלף אעיוו כתאו ותלה מבוניח ברגלות. ומשני פרנפך של ושלטונבך בגבו ו צא ישמע עוד חמוס בחרצר

שד לשבר בגבוליר נונראת ישועה חומתוי משניד תחלה בא ישתמע עוד חטפיד בְּלַבְּתְנִיךְ • בֹנֶא וּתבַרָא בתחומר יקיערעון פורבן על שורף נעל תרעף והון משבחין: לא יהיה לך עור השמש לאור יומב נלכמה הינת כון ימור לך והיה לך ימש. לחור עולם יחלתיך לתקחותי: לח תי תצערפין עוד לניהור עלם שמשח נימינא בימטא: נאף לח לסיהור סיהרה בלילוא. ליעה בְּלְּבְּאָב יְהַנְּהַ בְּנִיהְוֹר עַבָּא יְתְּלְהִיןְדִי לתושבוחתיך ילון עוד שמשך וירוחו: בין ישנו יהור לך לאור עולב ושלמנו ימי חבלה ילח תבטל עוף מלכו׳ תוף נישריך לא יעדי אני מני נמי נתי ליך לציחר עלם וושליחון וומי אבלידי ועמוד כלם צ שריקים

צריתים לטולם יירשו חרץ כצר משעי מעשה
ידי לחתפחר ועמד כולהון גבאין לעלבד
יחסלון ארעא ללבא דחדותי טובד גבורתי
לאשתבחא הגלן יהיה לאלי והצעיר
לגני עצום אלי יהוה בעתה אחישנה ד
דצעיר בהון יהי לחלטא ודחלש לעם תקון
אנא יונ בנמנה אותוכה

TUCK UCKER CERTIFICAN

מא נגודנו במום נדמצאיהם בתוך
העמום כל רוחיהם יכירום כי הם
גרע ברך יהוה: ניתרבון בעממיא במהון
יבני בניהון במ מלכותה כל תנאוהון ישמ
ישתמרעוכיכון ארי אכון גרעא דברכיר
ישתמרעוכיכון ארי אכון גרעא דברכיר

1

כניבו באנוני פּ שַנְבוּבוּ בּנִי דְּלְרִי נִפּ מִינִי בּנִי בּנִיבוּ בּנִי בּנִיבוּ בּנִי בּנִיבוּ בּנִי בּנִיבוּ ארשה יעשני פורה יבתן פחר נפפלה תערה כליה אמרות הושלם מחדא אחדי במיוץ) לא גינוז. עבות פניבו בנונבלנו באבוני אוני אקבשני קבושיל במנובן , מחים גזכו החעלי. בעעקא רמאלע בעמליע. נכבּעלא בבא דבע רמתנן בלבושות ינכבלתא דמתקשטא -בתקובהה כי בחקץ תואיה צמחה וכגנוה זרועיה תצמיח בן יחנה אלחים יצמיח צדבה נתהלה בנגד פל הגוים : חרי בארעא דמונצא א במתה (כאנת שניה דגרעוהץ מרביא. כין יוג חוהים יונלי גַכְוֹתַה ותושבחתריך דירושלם ילנביל כל עממיא: למען ציון לא אתשה ולפען ירושלים עד יצא בנגה צדבה נישושתה בלחיף יבער זי עד דמעביר חורבן קאינו. כָּנו אוכינע בְּתַבְּמִלְנִיא .נֹתַר בְּאִינִינְעוּ בְּתַבְּמִלְנִא .נֹתַר בְּאִינִינִ כְּנוֹמְלֵא לירושלם

לירושפש לא אשקוט למלכוותא עד דיתגלי בשמרפרה בחורה יופורקבה בבעור יבער ונגוו מוש שריבו וכל מלכים כבורה וזרא לן שם חוש אשר כי יהוה יבבנו י ניחגון טממיח גבותיך וכל מלביח יקריך ויתרון ל ליך שמא חדתא דבמימריה יוג ימרשניהיי : יהיה עשרת תפארת ביד יהנה וצנים מלובה בבני אלהיך י תתהן בליל דחדנא קינצ וכתר דתשבנות קדם הלחיך: לא יאמר לף עון ענובה ולחרצר לא יחמר עוד שממה כי לְּלָּ יָתְרָחְ תַּמְצִי בַּךְּ וּלְתַרְצֵיךְ בְּעוּלָה בִּי תַּמֶץ יהוח בד נארצף תבעל ולח יתחמר ליך ע עוד שביבא יולארעיד לא יתאמר עוד צריאי אנו ליך יתנורי עברי רעותי בהי ולארעיד משבאי אלי עלה לתוח כון פנו בידי וארתיו אווישב י בי יבעל בחור בחולה בעולה בנידי

יחה: מון על פרו נשיש עלון הלרוף יחרי במא דמתיתו שיכוש עם בתולה בין יתיתבין בלויג. בלכני לכפון בוובי נועלא מע פּלויגי לעורי ים התעותו שמרים כל היום וכל הצילור חמיד כא יחשו המנכירים את יתור אל דמי ילואנם יכיעויננין ונתינין עלמי יכל ימניוא וכל הַכָּא ענילא בָּא סַפְּיִין פָא סָפְיִין פָא מַפְיִין פָא מַפְיִין פָא מַפְיִין פָא מַפְיִין פָא מַפְיִין ירכל דכרן טבותיף תולבי לא ינסות פסיקי לאך עעלרו בנו בן חב יבונו וחב ומח אנג ירושלים תחלה בחרץ: ולא יפסות דכרהון מון צובמונה מה בינדיון ינחג בואה זע ינוא לם תושבתא בארעא : נשבע יהוה בימינו יבערוע עניו אם אוון את דגלי עוד פאפל ביוויביון וווט ישות בני נכר תירושך אשריי יאנעת

יגעות בו ז קיים מיב בימיביה ובדרע תוקפיה י אם אתין יות עבוריך עור מיכל לבעלי דבבירי ואם ישתון בני עמומיא חמריך ידלאית בירד: כי מחספור יחבלוהר נהללו חת יתנה ומקבצין ישתוהו בחצרות ברשו י ארי לכנשוהי לעבורא מכלוניה נישבחון קדם מני ודעצרוהי לחמרא ישתוניה בדרת תודשי : עברו. עכווי בשערים פנו דרך דעם סלו סלו סלו המסלה סגלו מאבן הרימו בס על קעמום גבייא עיבריין וְתַבוּ בְתַרעַיִאי חַכנו לֵב עַמָּא בְּאוֹרֵה תִּבניר בסרו בסורו שבן ובחשן לצריביא הסלית יצרה מרחור יצרא דהוח בחבן תתלת חרימו חודה על עממשו : תנה יחנה יחנה השמיע חל הצה החדץ אמרי לבת ציין תנה ישעך בא הכה שכרי אהו ימעלתו לפניו י הא יוי אשמע לקיימי לפייפי ארעי אימרו לכנשתא דציון הא פרקיך מתגלי הא חגר

175

H

עברי פופורית עשיה ירבל עובריהון גלן ערמווף: ינורון לודע עם הבוד נוורלי יוונה ולן יבוא די ארושות עיר לה בנתבור יו ניתרון להון עמון דיבוי בישובה פניניא דיוני לליל לעינני עלהותעי ענהות אינים דלה חתנותו. ימי נהיבה מתרום חמון בנדים מבנה זה חוור בלכוש צעה ברוב פווו אני פורבר בצרבוו רב פוווענע : פאא זמר תכין דישיד לחייד לחייד על ארוטי מורעבו תניקה על בצרה לפעבד דין ע עמיה במאן דרים לחון במיפוריה אמר הוונה מתגלי פבלה דמלילית בנכו סגי תרמי חיל למפרה ביוע אודים ללבושיך ונעיור בורך בנור י פודין שמקקון טורין מלם להילין , וליישלן זהיתו פעומי במעלר בי פורות

פורדידנכוני לפדי נמענים חין אים אוני ואדנכם בחני וורמסט בוומותי ניש כדוום על בני חושה בגדיו וְכֵנ מַלבוּשִׁי חַגחַלְתִּי : הַדְּן כִבנִישֵּׁ רְמוֹתְבֹּי עוש במעדרא בין יפתי השול במשרית עממוץ לא יווי לחון ברמי נווקשלנימו ברוגנו ואדושוא תנון בתמתי יוחתבר תקום תקיביהון קדמי וכל חבימיהון מסלעים בי יום כנה בלבי ושכורה גאולי בחר : ארי יום פורענותה הדמי ושכת ע עמי משת וחביש וחין עונר וחשתומש וחין פ סומד נתושט לי חת גרועי נחמתי היא סמבתני ואלי קדמו ולית גבר דליה עובדין שבין וידוע קדמי ולית קבש דיקום ויבעי עליחון ופרותנון בת בדרע תוקעי ובמימר רְעוּתי סעדתכון ואבות עמים באני נאשפרם בחמתי ואוריד לארץ כעתש : נאדשיל עמומיח ברוגני יוארושש תנון בחמתני נתרמי לחרעה ארעיתה הטילי ה

*777

يإ

המקדי יהוה אגביה אַבַרֵילוּן יּ תולת יחור פעל פל חשר מעלנו יחור נרב שוב לבית ישראל אשר גמלם פרחמיו וכרב חסריו אמר נביח שבונדא דייג אכא מדכר תושבחתה דיוני בעלי כל דאמלנח יוב ינסגי שובירו לבית ישל חלי דאמלינון בתחמורידי ינכסמיתות טבותיה יניאמר אך עמי המוד בנש ושור ניהי בוש למושעי נאמר ברש עמו זוכון בניה לא נשקרון נהנה מימריה להון לפריע בבל לומו לא צר ופולאוי סכיו הושיעה באוהבתו ובתומלתו חוא גמלט מינטלם ניבשאם כל ימי שלם ו בכל ע מדון דחבו הרפוותי למיתחה עלימן עקא לא אניב להון (מלוד שליח מן בדמוהי פרקנון ברחמוניה ובמחמיה עליהון הואד שעיבנון

אוגברון י ונשילנון וסוברנון כל ממי עלמא :

לשבות שבין ראש השנה באגאאא השנה לשבות שבין ראש השנה באגאאא השנה באגאאאא באגאאאאא באגאאאאא בין דישונים ביין בין דישונים בין די

שדבה ושרמל על יחנה אלהיה כי בשלרים בַעוֹטָרְ , תוב יִשרָחַלי לַרַחלנגא דיינב אַלַנוֹר אַני אַני אַנובילנוא בְּעוֹבְר : נְנוֹנִ תִמְּכִבּם - ד דְבַרִים (בובן אַל יְהוֶר אָמִרוּ אַלִּיוֹ כָּלָ וִשְּׁאַעוֹוֹ וְזָתְ עוֹב נְנְשַׁלְמֵּתְ פַרָים שְּנְתִנְנִי בָּרִיבוּ עִמְכּוּן סתגמין דחתנדחה ותובו לפולחבח דייז אימרו קרמוהי יתריב קרמך למשבר על ענין נחקבל הא כשבין יניחוין מלי סמותנא מתקבלן כתורין לרטנא על מרבחך: אשור לא יושיעינו על סוק לא כרכב ולא כאמר עוד אלהיכו למעשה יָרִינוּ אַבֶּר בַּךְ יִרוּחָם יַתּוֹם : מַלְבֵי אַתּוֹר בָּא יפרצונלט יחק לכבי סנסון למ כענעול ינקים

לכנו כיפת מוג של על הובנה למבנה ובלע מו צ בנמן פותנוום פל מבותנונה להוו במצרים האד ביתמיון מקרנה משובנתם חוובם כרבה כי שב אני ממנו את בילכון בתיוכתהון אשבור להופיהון אננוימכון כב יונובון בכנבבא אני יועב נולע מ פוכחון : אדיה כשל לישרול יפרח כשושכה ווף שרשון בכבכון יוהי מימרי בטבאן לישראלי יצורון כשושניה ויתבון על תצונ הדעורי כ באילן לבנן דמשלח שרושורי עוברתיר: ילכן יוכנותיו ניתי בגית הודו נכית כו בלבנון :יסגון בנין ובגן ייהי בגיי מנכת מרבא גינהון יריחוון בריון קטרת בספורה בשבויישבי בצלו יחיידגן ליפרטו כעמן זכנו כיין לבלן : יתפכשון מבוני גלות הוך יתבון בטבל משיחהן יותן מיתיא ניסני מובא בענתא, יניי בוכבל מבוענול מפיפ ולח נסיד. כרוכרו יבבות תווצרתא על חמר מפטרת וולך

עתיק דמתנסך בבית מקדשאיו אפריב מה לי עוד לעצבים אני עניתי ואשורנו אני בברוש כעבן ממני פריון נמצון : יי נימרון בית ישרחל שא לחבא עוד למנח לטעוות אי אכא במימרי אקביל צלות ורי דישרש וארחים עלוהי במימריה אעברניה כבירנין שתיר דמן עדמי סליח לתיומנהון משתכחה ו מי חכם ניבן חלה נבוך נירעם כו נשרים דרבי יותוה וצדיקע ילכו כם נ ינישעים וכשלו בם י מן תביש ניסבר אלין סכלתו נידעלין ארי תקטן אורחתא דיניבי נצריקיא דהליכו בהון יניתן בהון בתני בהון שלמח ורשיעיה יתמסרון לגיהכם על דלח קליכו בקון ל מי חל כמוך נשא עון נעבר על פשע לשחריות בחלודו לא הווגיק לעד חפו כי חווץ חסד הווו לית

3

5

1

In

התשרת נילך

בר את הוו אלפה שבינ לעניין ומעבר של תובין לשתרא דעתקבתיה לה מוריך בעלמין דותגיה אורי קעי למיעבא הוציל ישוב ירחומלו לבבוש עוכותינו ותשליף ב במצולות יש בל חשחתם: ביימניה לחחח עלנא יובבוש על חובנא ברחמותיה יוירמיי לעומקר ישח כל חשחי ישרחל : מתן אמת ליעקב חסך לחברונם חשר נשבעת לחמתי כו מימי עם מתרין קשעי נעקב לבנוני במא דיימתה ביה בבית אלי טבות אבר׳ קם לצרעיה בתורוהי יכמח דביימתח בין ב בעניט, ענבכר לַכֹּטְ הִינִינַת יִצְחָצִי דְּאַתּמבּר על מרבתה זרמה תעביר עמנה טבוון יף רקיימתה לתבההנה מיומי שרם: שבת האזינו

打つ

Tritti Kir Cer chin in 18 8

כדן אמר יאלני יהוה נלפחהי אני מצמרה תארב הרמה ובתה מראש יונקהי רד אַבְטוֹת נְשַתַּלְתִּי חֹני עַלְ הַרְ נְצוֹתַ וְתַלּוְל : כ כרנו אמר עד אפעים נאנינה אבא מפוכנותאי רבית דור דמתיל באנגא ידמה נאקיימניה מבני בנוחי יניק ארבי יואקיימניה במימריי בטור כם נמנועל : בתר מרום ישרוול א אשתללו ונשא עבנו ועשה פרי והיה צאריך אדיר נשכנו תחתיו כל צמור כל בנת בצר דליותיו תשכיון: בטור תודשח דישראל א אַניימניה יניבנים משריין ניעביד סומכוון ניהי למלך תקים יניסתמכון עלוהי כל צריה יָק׳ וְכָל ענוְתָנֵיח בטְלֵל מלכותיה יִשרון : ווַדַעוּ כל עָצֵי תַּשְדַה כִּי אָנִי יָהוֶה הָשְּנַלְתִי עֵץ

ניהי דבר יחור חלי לחמר: והור הלכם פתנה כבוחה מן הינ עמי למימר: מה לכם התנם משלים את המשל הבה על אדמת של לחמר אכים משלים את הכלי בסר נשני הבנים לחליר אבות ישל מתלין יה הבנים תיהוינה מל ארמי הבנים להן דיאתן מתלין יה אבהתא חפין יבנים להן הרעת דישה למימר אבהתא חפין יבנים להן הרעת דישה למימר המשל הפי הוה אבהתא חפין יבנים אלהים אמר יונה משל המשל הגד

N'

77

Total

ש

Mi

נאיש כי והוה צריה ועשה משפט וצרתה וגבר אָרִי יְהִי צַבּי יְנִיעבוד דִין דַקְצוע ינבנו י אל תחרים לא תכל ועיביו לא נשיר אל גלולי בית ישרָשׁ וחתי חשת רערוי לא ט שמון ואל חשת כדה לח יתרב : בעורית לא פלח לשעונותח יועילוהי לא גקה לפולחן שעות בית ישרְחל' נית חתת תבריה לא סחיב ולות אתח שומחה לה על י נאוש לה יונה הבלהו חוב נשיב ג גגלה לא יגגל לחמו לרעב יתן וערם וכפה בגד ' נחנש לא אוכי משכון דרונבתח חתיבי נגילא לא הגלי מלחמיר

17

15

17

ッ

"

ע

"

1)

לפתנא נהב יושר שלאה כסי מובסותיה: בנשף לא יולן ותרביה כא ידה מעול ישיב נדיו משפט אמת יעשה בין היש לחים : בחיבוליון לא יהב ורביתא לא נסיב משקרה אתיב ידיה ידין ד דקשוט ישביד בין גבר לגבר : בחודתי יהלד נמשפעי שמר לששות אמת צדיה הוא חיה יחיה כאם אנה ינונו "בלימי ינולף, וגומ לחר למעבד ישוש צריבון הוא מיחץ ייחי אמר יון אלהים: והוליד בן פריץ שפך דם נעשה את מחחד מחלה יוחוליד בר נִביע אביד דטי נוחבנג לְאַעוֹנני מִנוֹגַע מִענֹגע יוננין אנו פּל אלה לא עשה כי נום אל ההרים אכל ואה אשה רשהו שמא : נהוא יות כל חלין לא עבר ישהיו בטוריא פלח לשעונתא יות אתת חבריה פחיבו עמ ואביון הוכה לגלות לגל חבל לא נשוב ואל הגלולים נשת עיניו תועבה עשה ימספין יחשיך

בנשף

מט

洲

57

NE

7

בניבר בנון ותרכית בנח נחי לא יחיה חת כל התועבות האלה עשה מות ימ וכ יופות דמין בנ יתיה : בתובולוא יחב י ורביתא בסיב יתיתי קנים לא יתקנים יות כל תועיבתח האלין ע עבדי ממח ימותי חובת קטוליה ביה תהי: והכה הוליד בן וילא חת כל חשחת אביו אשר עשה נירחה ולא יעשה בהן יוהא אוליד ברי ותצח יות כל תובי אבוהי דעבה וותאהי ולא עבד כותהון י על הַהְיִם לא אכל ועינין לא נבח חל הלילו בית ישרחל חת חשת רעהו לא טמא י על עוריא לה פלח לשעותא יו ועימוהי לח בבע לפולחן שעות בית ישראלי יות חונת תבריה לא פאיב י נאוש לא הוכרה חבל לח תבל ועגלה לח נגל לחמו לרעב יחו נתן ועירום כּסַה בָנֵד י וֹחְנִים כָּחַה משכו׳ נה לה נסיב ימגילה לה מגל מלחמיה לפניו

יוור וותנתקווו פולי מובטוניוו יי מולקי ניבוב ווין פשך (תרבית כה בתו משפטי עשה בחוקתי תלי תוח לא נמות בעון חבר חיה יחיה ימיה ימיקה כינא אותיב ינדיה חיבוליא נרביתא לא כמיב דיני טבדי בתיישי הליך יהוא לא ימות בחובי אבוהי מיחא מותוי : חביו כי עשה גנל גנל אור נאשר לא טוני עשה בתוך עמיו והנה מת בעולו ז אבורהי ארי עשון טושווה יגול גנילא לחד פואחוהי רובא תבין עבר במן עמיה והא מית בחובירה: (אמרתום מרוע לא כִּשׁא הבן במן תאב והבן מ משפט וד נצריוה ששה את כל חדותי שמר ניעשה אובש תיה יתיה י נאמרתון י שדין לא לני בנא בחובי חבח ובנא דין דישוט נוכן עבר יות כל קויפני כשר יועבר יתהון מיתוא ייתי : הכנש החשאת היח המות בן לא ישא ב בטון הוולב ואב לא ישא בעון הבן צריבה הצרה עלין

y 17 15

]

ת ת

7

1

4

y,1

الله الله

1

7

75

Hŋ:

3)1

'n

H:

15

7

ועובע עונבן מכונו מבין לא ליני בעובי מבין המוע ברן לא ליני בעובי ברן ימות ברן לא ליני בעובי אבא ועבה הימות ברן לא ליני בעובי אבא ועבא שלין תהיה המות הימות הימות

והרשע כי ישוב מכל חשאתיו אשר עשה נשמר את כל חַלְתִי נְעַשָׁה מִשׁנַם וצרְיהָה חור יחיה ולא נמות : ורשיטא ארי יחוב מ מכל חובוהי דעבר נישר ית כל תנימי ניטביר אין דקשוט נגבוי מיחא ייחי ולא ימות : כרי משעיו אשר עשה לא יגברו לו בצדקחו אשר טסה לא ימות יחיה : כל חובוהי דעבר לא ידכרן ליה בנכותיה דעבד יתקיים : החניך אחמין מוות רשע כמם יחוה אלהים הלא בשוני מדרביו וחיה : המרעה רעינא מותא דושיעון. אמר יוֹב אלהים יהלאי פּד יתוב מאורחיר ובשוב צדיה מצדהתו ו וותניים י

עשר עול בכל התועלת השר עשה הרשע מעשה ותו כל בדנתיו משר עשה לא תנברנה במטלו אשר שעב ובחשחתו אשר חטח בב ימות יובר יְתוּב צַבַּחָה הּנבּנתיה נועבור שקר בכל תועיבתה דעבר רשיעון יוון ע יעביד היתקיים מבל גבותיה דעבר לא ירברן בשבריה דשבר יבחוביה דחב בחון ימותון: נאמרתם לא יתכן דירד אוצי ש שמעו נה בעד ישרהל הדרכי לה יתכן הלוא בנכיבה לא ישכלו: וֹאִמִּנעוֹן יפָא מִסְנִשׁן לנא חורתת שובח דיוני שמעו בען ביודה משראל המורתת שובי לח מפרשן לכון. מלא אורותופון דיולפון לא תונלן : בשוב צריף מצדקתו ועשה עול ומת עליקם בעולו אשר עשה ימות יבר יתוב בכחה מוכותוה. ניעביר שַרָר נימוות עליהון בשקריה דעבר ימוהו (נשוב

הפטרת האגינו

72

Ki}

7

m

ובשוב ושנת מושעתו אשר עשה וועש משפט נצדנה הנח חת נפשו יחוה : וכד יתוב רשיעא מתובוהי דעבר יועביר דין דקשוע ו נוכו החן נת כנשיה ידיים : נירוה נישב מכל פשעיו אשר ששה תיה יחיה לא ימות : נחגא נתב מבל חובוהי דעבר כייחו ניחי לא ימות: ואמרו בית ישרחל לא יתבן דֶרֶן יהוה חדרכי לא יתכנו בית ישרחל מלח דרביבש לא יתבן: ואמרו דבות ושראל למ מפושן לכון ביות י ישראלי לנח אורחת שובה דיני החורחת שוביי לא פופנישן לכון בית ישרחל יהלח אורחתכון דילכון לַא תַּקַכּן : אשמש אתכה בית ישראל כאם ארני יהוה שובן וחשובו מכל משעיכם ולח יהיה לכם ל למכשום עון : בכין חנש בחורחתיה יחתפרעב מנכון ביות ישראל אמר ייג אלהים יתובו ל

לפולחני וחשרו מכבון פולחן שטותח ולא יהי ל לכון לתקלת חובין השליכו מעליכם את פרד פשעילם אשר פשעתם בם נששי לכם לבחדש ו ירוח חדשה ולמה תמותו בית ישראל : ארחיון מככון יות כל חוביכון דחבתון בהון נעבידי ל לכון לב דחול ורוח דחלא ולמא תמותון בית ישראל: כי לא חתלוץ במת המת נאם אדני יהוה והשיבו והיו : ארי לא רעילא במותיה יהוה נחשבו והיו יו אלחים תובן לפולחני נאתקיימו

מִנוֹם מִכוּנוֹנוּ : בּנבוֹ אַמֵּר יוֹז שְמִינוּ בּוֹרְמִי בַּנְי מִּי בִּינוּ חֲשְׁר וֹנְבְּי וְנְי יְנִי יְנְיִי בְּינִת אֲשְׁר וֹנִבְּנוֹ בְּי וְנְיִי יְנִי כַּנְרִיאַכֵּוֹךְ יִנְנְיוֹנִי וַבְּמִים כִּפְּאִי וְנִיּמְיֵבְּן בּוּרְמִי ישבת רחב חדם השמים בק

ביפי זרשי ' חידה ביתה דמבנון. א אתר בית אשריות שפינתי וחוף שב חלה נהר עשתה ליסיר בל חלה כמם יהו ווול גור מביט מל שני ונכה כנים וחתה על דברי נית כל אלין גבורתי עברתי הלא הנתר כל אלין אמר יוצ יובריו כענח קרמי לאסתכבא בה ב בדענותן ומפיך רות ומשתני לצביל פתגמו שוחט השור מפה חיש גובה השה עורף כלב מעלה מנחה דם חגיר שוביר לבנה מברך און גם הפור בחרו בדרכיהם ובשתותיהם נושם ח חמצה : בכים תור בקשיל מבר דבח אמר בנקיף בלבי מַסִיד לרבון דַם וְגִירָא יַלרבון מַתְּנְתְּהוּן מתנת אובים אם קכון התרגיאו באורחתהיון. ובשקוציהון בפשחון אתרעיחת גם אלי אבחר בתעלוליהם ומנגורתם חביח להת יען קרחרבי יאין עבה הברתי ולא שמעו וועשו הרע בעיני ובּוּלְשֵׁר לָנִּן עַפַּצְתָּי בַּעַרו יּ עַנְּ עְבָּרְ עָצִבּי בּתּבָּרְהוֹן י

131

n:

3

۰

17.

60

%

לממא גיגים כא לשניגבנו , עקט גבקעיע לבוו ולא תבוי אתכבירה ולא קבילו יועברו צבור ב יברמו ובדלא בבינא אתרעיאו : שמעו דבר יהוה החרדים אל דברין אמרו אחיכם שנחיכם מנדיכם למען שמי וכבד יהוה ונרחק בשמחתכם וחם ימותו יבשו: שבילו פתנמא דינב צריביא דמשתון לקביל פתגמי רשונית שמנין חחיכון סנאיכון מרחביו כון י ברול שמי יסגי יקרא דישי יכחני בחדי תכון נחנון יבהתון י זול שחון מעור זול מַהִיכַל קוֹל יהוֹה משלש המול לחויביוו קל אתרגושא מיקרתא ירושלם . צלא מהיכלא . צל מימרה דיוש ידמשלים נמלא לבעה דבבוודיו בטרם תחיל ילדה בטרם יבוח חבל לה נהמלשה צבר י עד לח פויתי לה עבח תתנוריה ועוד לא מנותי לה גונעי כחבלין על נלדא ותגלי מלפה : מן שמע פגאות מי נאה כשה היוחל ארץ

שבת רה השמים בפחו

ביום תחר אם יולר גוי פעם תחת כי חלה שיא מם ילדה ציין, חם בניה ימן שמע כחדח כמן ח חנה כחבין החסשר דתתעביד ארעה ביונח חדי אם יתברי טמה נמו חדה ארי עתידה דתתכחם ציון יותתמלי מעם גלותוח : האני אשביר ולא אוליד יאמר יהוה אם אכי המוליד ועצרתי אמר אלהיר : אנח אלהח ברית עלמח מברחשור אמר יוני אנח ברית כל חנשה אנא בדרית יתהון לביני עפופיים חנת מנה עתיד לכנשת גלותיך אמר אלהיך: שמחו את ירושלים שנגבה כל חהביה שישי חתה משוץ כל המתי יה יתרו בירושלם יובונו צל בל רחמהאי רוון שמה דיין כל דהוו מתחבלין שלה: ל בינות משבעתם משד תכחומת למטן -משיי אותענותם סנויו בבודה: בדיל דתחונקון אבעון בשנת תנתומות שדול דעצון וערון

4

36

h

יליטון

YM

מתמך יקרה ! כי כה אמר יהוה הכני נ כשה חליה בנהר שלום וכנחל שועת כבור גוים נוכלעם מל בו עלשון ועל בנכים עשתשמו : א ארי כרגן אמר מב האנא ביותי לה כשפע כהר פרתשלם וכנות מגבר יותר עממיוז ותתפכון טל מסין תתבשלון ינשל רכובין תתרבון : כאוצ אשר אכון תכתמנו כן חלכי אנחמכם ובירושה תנחמו: בגבר "דחמיה מנחמא ליה בין מימה הנחום יווכון לבולושלם מעלממנו : ולאימם ושב לבכם ועצמתיכם כרבה תפרחבה נמרעה נד יהוה את שבדיו נגעם את אויביו ותחגון נינובו לבכון ינויותכון בדתחין נגהרון יותתכי גבורתה דינו לחישבא לעבדותי צדיביף ניותי לוט לבעלי דבבהי באש יבא וכסופה פורכבתיו לתשיב בחמר אנו יאערתו בלהבי אל י חרי הַא מני בְּאִישַתא מ מתגלי

מתגלי ינכעלעולין רְתבּוֹהִי לַחַתבא בתקום ר רוגצוה ינמצוניתיה בשלחובית אושתאוכי באם יהוה גשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חלריי יהוה : תרי בחישתא עתיד מינ למדן ובחרביה ית כל בסרח וסגיתין בשיליח דיונג : המתדדשים והמשהרים אל הגנות אחר אחר בתור אכריי בשר תחביר והשקץ והעכבר יחדיו יסופו בחם יהוה: דמגדמנין ודמדבן לגניחד טעותח ם מינות בתר פועה אכלי בפר חניראי ושרצא ועכברה בחדה יסופון ממר מיג : וחנכו מ מעשיהם נמחשבתיהם בחה לקבץ את כר האוים וחלשולות ובאו ונאו את כבודי: וקרמי אלן עובדיהון ועשתוניהון עהדנה לכנשיד ית כל טממיא חומיא ולישניה ויותון ניתגון ית יברי : נשמתי בחל חות נשלחתי מרכ תליטים חל הגנים תרשיש פול נלוד משבי קשת

373

ליים,

לוור (וור

1775

どが

ME

יינוני

DA

אָרעון,

1)))

旅

int

מ

תובל יון החיים הלה הלים אשר לה שמעוי ארד שמעי וצא רָחוּ אַת בבורי וחגידו חת בבובי בגוים: נאשני בהן חתח חשלח מנהון משינבין לביני עממיח - במדיבתימה מילחי דמתחין ו יפוחן בקשתח למדיכת תובל ניון כגנותא רחיקאי דְלַא שמען עו שומע גבורָתי ולא חגן ית יקריי ניתוון יַת יִדְרָי בעממילו י וְהַביחוּ את כל אחי בש מפל הגוים מנחהי ליחוה בקומים וברכב ובצבים ובפרדים ובכרברות על הר-קדשי ירושלים ממר יהוה בחשר נביחו בנו ושרחל את המנחד בבלי טהור בכלי בית יהוה: נייתון יַת כַל חְחֵיבון מכַל עממיח הַרבנאי קונבי בסוסון וברתפין וברתילנון ובכורכוון וכתושבתו על טונה דבורשי ירושנם אמר יתוה במא דייתון בני ישרש ית קורבנאי במן gh)

ti

17

*17

ואף מנהון אקריב למהני בהכיח לינאי אמר עב : כי בדשר השמים החדשים והחרץ החדשה אשר אני עשר עמרים לפני נחם יהנה בן יעמר גרעכם ושמובם יחרי כמח דשמיא חדתין יוחרעה חרתה דחכח עביד ביימין בדמי חמר מביביני יתקיום גרעכון נשמכון י נהיה מגד חוש בחרשו ומדי שבת בשבתו נבו כל בשר לחשתחורה לפפי חמר יחוד י ניהי בגמן יכח בירח יכנמן שבא בשבח יותון כל בסרה למקתר קרמי אמר ינב: . ויצאו נראו בינורי האכשים הנשעים בו כי תולעתם לא תמות וחבם לא תכבר וחיו דראון לכל בשך : ניסקון ויחזון בפגרי גבריח חיוביא דמרדו במימרי חרי נשמחרון לח ימוחוף י ואישתהון במ תשפר ניהון מדרבין רשיעיח -בגיהנם עד דיומרון עליהון צדיקיא מסרה והיה חדש בחדשו ומדי מגיכון :

22711 -71705

שבת בשבתו נבא כל בשר לתשתחות לפבי אמר

שלי לישבת שמחרתו ראש חדש בשלי אליים אליים ביש אליים ביש

建

浙

מי

DØ

13

מל

Ħ

וֹנֶי ֶּ

かってう

n

דיאפור בן נהונתו מתר חדש נכפקדת בי יינקו מושביר : וממר ליה יהוכתן מחר ירחא ותתבעני ארי יהי שרוה בית חסחרותך: משלשת תרך מחד נבחת חל המקום חשר נסחרוו שם שנם המעשה וישבה חצל החבן חחגל יבתלתות נרחה תתבטי לחדר יתהך למתראי דחשמרתה תמו ביובוה דחולה ותתיב במטו אבן מתה : מת נחמר נוולי שלשת החצים צדיה מרנה לשנה לי במשרה לנהלה תכתח מרין ב בקשת שדי למנכנתי לו לפלגליפא י וחכנו אשלת. חות תנער בן מצא את החצים אם אמר יוומר לכער הבה החצים ממך וחלאה. נהכה

TUCK

יותנו ובחוה כי שלום לה נתין דבר חי יתנה יותח אשלח יות עולי מון איניל איניל אינת הריא אם מ מימר חימר לעולימאי הא גררא מברימלבאים סבהי וְתִותַא׳ אָרִי שְלַם כַּךְ יְלִיתְ מִדְעם בִייבדּ הַניִם הנא ניב : נחם כה חמר לעלם הכה החצים מִמף נַתַּלַאַה בּרָ כי שַלַחְך יְתַוֹה : וְאִם בּרֵין א אימר לעולימוא הוא גרכא מבד ולהלחה אינילי ארי שינבך אז י יוודבר אשר דברני אני ואתה הנה יחוה ביני ובינה עד עולם ז ומתנמח ד דמלילכת מכא למת הא מימרא דינגיםהיי בינה ובינד עד עלמה י ניסתר דור בשרא ניתי החדש נישב הכולה חל הלחם. לאכל : ואטמר דוד בחקלא והוה ירחא ואסחר מלכחי על לחמדו למיכל: נושב המלף אל מי מושבו כפעם בפעם חל מושב ודקור ויקב יהונתן נושב שחול מצד חרכון אבמר מצדעוהל

170

m

3,

7×.

1

לנר

שנ

泔

かり

Ç

边

17

70

15

ري

12

沏

"

15

T

ניתקד מצום דנף "לחקתר שלבהו על שוניהי כ בנמן בנמן על שינוא דמתוקן ליה בקשר כותלון ניבש יהוכתו ימסחר אבנר מסטרא דשאול נהוה אתרא דְדַור מִרוּח: ולא דבר שחול מחומר ד ביום תהוא ב כי אמר מקנה הוא בלתי שחור הוא בי לא שהור ונלא מליל שאול מדעם ביומו ההוח ארי חמר דלמח עירוע חוה ליה ולאה הבי נונו, או בכמע לעובע עובע ועכעכע כא גמכנהי ניתי ממחרת החדש חשני ומ ויפור ווחמר שחול אלוחונחו מקום דוד בנו מדנע לף בה בן ישי עם תמול עם חוום אל הלחם : נהוה ביומה דבתרוהי דהוח טבור ירחה תעיבה (נהנה) נהנה חתרה דדור מרנחי נממר שחול ליהונתן בריהי מַדִיןי לא אתא בר נשי אם תמלי אף יומא דין ללחמא (וען

וישן נהונתן חת שחול נשחל נשחל דור משמח ער ביות לַחֶּם וַחֶתִיב יְהוֹנַנְהְן יָת שַחוּל אשתבאו אשתאיל דור מני למיצל עד בית לחם: ניחמר שלחני נַא כִּי בָּבֶח מִשְנַחָה לַנוּ בְעוּר וְהוּא צוָה לי אחי נעתה אם מצחתי חן בעיביך אמלטה פא וארחה חת חחה על כן לח בח חל שלכדון המלך ייואטר שלחני כען חרישירו צכסרד מרשיחי לכל ברעיתה לבא בקרתה יוהוא ם פבור לי אם חתי וכעו יחם חשבחות רחמיו בעוכך אשתיבב פען וחותי ית חתו על ביולא על לפתורא דמלכא : ויחר חף שחול ביהונתו מחמר לו בו ענות המרדור הלא ידעתי בּר צחר חתה לכן ישי לכשתף ולבשת ערות אמך: ותתיק רוגגא דשאול ביהונותי וחמר ביהי בר פרבניתח דמרדותה קשיח הלא ידענה ארי רעי את בבר ישי לבהתתך

的。就是

1

つか

ton Ton

להעניתה וקבענית ילקו אמל י בי בי בי עייניום אשר בן ישי תיישל יהוה על החד בעה לא תכון אתה ופולכותה לעתה שלח אתו נצח אלי בני בן מנות עות מנה שבי כל יוכנים. לבר ישו בנום חל אנחאי בְּא נִתנוֹן אַני ומקפונון. ונכחו אביות ואותובה לותני חבי גבר חייב קטול הוא : נוען ימולעו אנ אבור אביני ניאמר עליו למודד יומת מה עשה יותהב יהונתו ית שחול אבוהי ואמר כיה למח יתקטיל מא עבדי יישל שחוצ חת החלית עליו להכתו נידע י יהוכנון בי בלה היא מעם אביו להמית ארב דוד : וארים שחול ית מורניתח עלותי לבי לממתחהי ינידע יהופתן חבי הפערה היחימן אבוהו למנטל ית דיוד : ניקש יהובחן השלחן בתרי מניילא אכל ביום החדש השלי קנום כי להגב על בוג כי עכינומו אבון : (לם מנולבו לו סנולא בעלום נעצ. וקא אבק בוום מבור

)

H

על

12

מנן

מל

13

لل

D,

עבור יַרְחָא תנינא לַחמַא אָרֵי אתנְסִים עַלּדְורי ארו אכלמנה אבוהי : נוהי בברר נוצה יהונחן השדה למועד דור ונער קשן עשו ימוה בצפראי וכפת יהובתו לחקלת לבמלח דחמר ליה דוךי נוביק געיה עמיה יניאמר לבערו רץ מצא נא את החצים חשר חלכי שלה הכער כץ נהוא ירה החצב להעבירו ואמר לעולימוה רחוטי איתא כטן ית גרריא דאנא שדי עולימא רהטי והוא שדא בכל למעברותיה ויבא הכער עד מינום החצי אשר ינה נהונתן ניקרא יהיף נתן אחרי הבער ניחמר הכח החצי ממור והלאה : ואתא עולימא עד אתר גרא דשדא והוצתן ינקרא יהוכתן יבתר עולימא ואמר הלא גרא מלפד ולהלאה : ויקרא יהובאן אחרי הצער מהרוו חושה אל תנומד וילקם נער יהונהן

אונ נוחצים ניבה אל אבלא ינונותו בחר עולימה אנחי בפריעלה תעפיב נלקיטי שולימא דיתונת ית מרביא נאתמ לנדיד רבוניה : נהנער לא ידע מחומה אך יהונה (דוף ירשו את מדבר י ועובימא בא ידע מבמם בבם יהוכנתן ובור. גרשון נת מתנמוו לינגון יהובַתון את כּבִיוֹ אל הַכַּער אִבֶּר כֹּנִי ניתמר לו לך הבא העיר י ניתב יחובודו ית גיבית לעולושת דיליה ואמר ליחדי איניל אובלהי לקרְתָח : הַנער בָּא וְדִור מַם כוחצל הנגב ניפל לחפין ארצה נישתחי ש שלש פעמים נישלו איז את רעחו ניבפו אוש את רעהו עד דור הגדיל: טוביפואי אתאי ודוד יתם מסטר אבן אתאי דלקביל דרומא וכפל על אפוהי על ארעאי וסגיד תלת

תלת גמכין יוכשיקו נת חבריה ובכן גבר עם
חבריה עד-דרוד אסגים ניחמה יהוכתן לדור
לך לשלום חשר כשבעבו שכילו אטחנו בשם
החה לאמר יהוה יהיה ביכי וביכין יבין גרטי
ובין גרעף פר עולם 'וממר יהוכקן לדור
ובין גרעף פר עולם 'וממר יהוכקן לדור
אטיל לשלם איניימודה תרוכה אינחנים בשמור
היו ביצו היו בני ובין בכי ובין בכר עלפון
ביכן בני ובין בכי ובין בכר עלפון

(1)

11

במון

D

7:

בן ישבע שנין יהואש פד מלך: בשנת שבע ל שנין יהואש פד מלך: בשנת שבע ל ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירו שלים ישם אמו צביה מצאר שבע המשבדה שבע ליהוא מלך יהואש יארבעין שנין מלך

בירושלם יושום חמיה צביה מבחרא רשבע: נועש והוחש הישר בעיני יהוה כל ימין אשר הורהו יהוידע הכהן: ועבר יהוחש דכשרי קייב כל יומותי דאלפיה יהונדע בהכא : כיז הבמות לא סרו עוד העם מובחוב נמקטרים בבמות : לחור בפעוח לח שפושע עד כען עמדי מרבחין- ומסגין ומסגין בסמיון על במתח י רואטור יחוחש אל הכהכיש כל כסת הקדשים אשר יובא בית יהוה כפת עובר איש בפף נסשות שרכו כַּל כִּסִי אָשִר יִשְׁלֵּה שַׁל לֶב אוֹש להמיו בית יתוח : וממר יהומש לכחבים בל כסף קורשיות ידמת על לבית שהושא דיינ בסר ת מהלנותי דעבר על מנין גובריות ם בפני הרון ידושיון לבר מונגן לבר מונגן למשונון להרים ולהיים אם כל כסף דמתנדב גבר בלביה לאותוחה לבית

לבלית מַבּדִיה דִישׁמַבַּח תַמַן בִּדְיָה הַפַּחְבִּים א לפל אשר יפּלא שם בִרְרָ יִמָּעוֹ לַהִּין בַּהַנִיף לפל אשר יפּלא שם בִרְרָ יִמָּעוֹן לַהִין בַּהַנִיף גבר מו מַבּרִיה יִאַלוּן שם בִרְרָ יִמַּעִין יַתֹּ בִּדְּקָא יְבּיתָא לכל אתר דִישׁמַבַּח תַמַן בּדְיָה יִ

龙

Fi

加

20

n

1975

"

1

ניתר בשנת עשרים ושלש שנה למולד יחואש לא תנקו הכהכים את בדיה הבית יורוהי צשנת עשרין ותכת שלח שנין למולכא יהוחשי לא תהיפו כהניא יות בדיקא דביתא יויברא המלף יהואש ליהונידע הבהן ולכהנים ויאמר אליהם מדיע חינכם מתנקש את בדך הבית ועוחה אל תקחו כקף מחות מפריכם פי לברק הבית תתגוחו : וקרא מלכא יהואש ליהוידע בחבת נלבחבים יוחמר לחון פודין ליתיכון מ מתקפין נת ברקח לביתח יכען לא תפבון בספא מן מפרוכון חלהין לבדבח דבותא תתנוניה:

שנה שולים

ליאוני עבעהם קבליני נענו כפס מאנו נוחם ולְבּנְנֹנִי נוֹזָגַ עַנִר בַּנֹרֵ נַבְּנִי נְאַמְעַנְבִּי נְאַמְעַנִי נְאַמְעַנְיִי נְאִמְעַנְיִּנִי נְאַמְעַנְיִּנִי נְאִמְעַנְיִּנִי נְאִמְעַנְעוּ בְּנֵיְרֵ עִי נְאִמְעַנְעוּ בְּנֵיְרֵ עִי בְּנִירָּרִי יִי בדיל דלח למסב כספה מן עמח ובדיל דלח לעצטא המ בוצא בבינען: הצע יעהבת שנהלת פפעו אנון אטַד ניקב תר בדבמו ניתו זותו אצל בזמון בבוא אוש בית יחור ובתנו שמה הבהבים שמרי משף ב מת פל הַבַּשַׁר הַמוּבַא בית יתוה: (נסיב יהנידע בּהַבֶּא אַרוֹבָא רִייָּג אַדי וכֹזָב תורא בדשוה ויהב יתיה בסטר מדבחץ מימינה במיעל מברת בית מזושר דיניג יוהבין תניו בהכיח אמרכליחי יות בל בספא דמתעב לבות מקדשא דוינן לועי פראועם פי בר עפטע בארון וועכי ספר המלך נתכנה הלדול ניצורו נימנו א את הכספ הכמצה בית יהניה

יותי בראותם כי כב תבפת בעליון ניעל ספר תמלב נהפהן הגדול ניצורו נימכו חות הפסף הכמצא בית והנה : נהנה כד הגו אהי פגי בפסח בארונא וסליל סֿכרא במקבא ובערה בבאי ודרו ומנו יות כַּסְפַּת דְּאָשׁתְּבַח בְּבִית מִפּרְשָׁאַ.דִיוֹנ : נעתנו את תבפות המתבן על ידי שמי המלחבה הפנים בית יתוה ניוציאותו למניבי הען ילבנים העשים ביוד יהורה ניהבין יות כספוד דמושפסי על ידי טבף עבידונה דממכן בית מקדשה הלבי ו נמלקין ליתר לנגרי חשיא ולחרדיכליאו דעבדין בית מצדיל דיוצי ולגדרים ולחושבי החבי לאבני מחצב לחצה חת ברה בית יהות ולכר אשר יאן על הביה אוצה לחיבה יוצאות יולאות ביוו ולנסכני אבניא ולמוצבן אינין ואבבין פסיכרן לתתפח שו בידה בית מנושא אינג ולכל איפים

על ביתא לת נעותיה אול לא יעשה בית יהור ספות כסף מבמרות שנברצות חצוצרות כל כלי זמב נכלי כַּסָנַ מִן הַבַּסָנַ הַמנבח בית יְהָנָה:בּרָם ב לא מתעביד בית מקדשה דיוב קולין דכסף מונמריות מונרבית הצוצרנת פל מן דדהב ומן רבקף מן בספה דמתעל לבית מקדשא דייב: כו לעשי המלחבה יתכוהו וחבקו בן את ביוד ינות י עלרי בְּתֹבּוֹר מְבִינְעֹמִי נְעֹנִי מִיבִּין מְנִיבִּין בְּיִיבִּין ומתקפיר ביוד נת בית מצרבא דינג: נלא יתשבו את הַאַנִבּיִם אשר יִתְעני אַת הַבּקּק ה על ידם לתת לעבי המלמכה כי באמונה משים : נצח מחשבין עם גובריו ידיהבין ית בספא על ידהון למתו לעבדי עבידתאי ארי בתימנותא אנון עברין : כּסַי אַפּר נכסף השחות לה יובא בית יתנה לפחנים 11771

להיו אשמה כסף אשמה וכסף חשוותה למ מי מתעל לבות מקדשה דיוג . לכהניה יהבין ליה:

ית המלחמה תגבה על פלשתים כל ימי ש
שחיל ונחה שחול כל חש גבור וכר
בן חיל ווחספהו חליו והנה קרבה תבינו ער
פלשתחי כל יומי שחול וחני שחול כל גבר
גיבר וכל גבר עביד קרב נכמש ליה לוחיה:
ניחמר שמוחל חל שחול חחי שלח לחתי
שלח יהוה למשחף למלך על עמו על שרחל חתי
נעתה שמע לקול דברי יהנה : וחמר שמוש
לשחול יתי שלח יינ לרבייתף למהרי מלפח על
עמיה על ישרחל יכען קביל למיכר מתגמח

שה העלר ליב עב הזות פרקיתר הות אשר עשה עמלה לישרחל אשר שם לו בדרך ב בעלתו ממצרים: כרבו חמר יינ דבאות הכרצה יות דעבר עמלה לישראל ידפמן ליה באורוחוי במפרים ממצרים שנתה לך והכיתה את עמלה והחרבותם חות בל חבר לו ולא תוומר עצו והשתה מדופ עד דובה בינוניב ועד יוניג מפור ועד פוד מומל ועד תמור יפשן חיגיל ותמנוי ית דבירה עמלה ותנעל יון כל דילחון ולה תחום עליחון יתושול מגבר (עד חתה מעילם נעד יניקד מתור נעד חיפר פולמל נעד ה חמר : נישמע שחוב חות תש מפקדם ב בטלחים מחתים שני רולי ושרת אלעים את דוש יהנוח לכנש שאול נת עפחא ומננון באמרי לסעהא מאנו אנהו לבר ניקי וחסנא אלפין ית מנים יותרה יובח בחול עד עיר עמלב

שמלת נורב בנתב : נחתה שחוב ער ברתא יובית עמלה יושנים משליוניה בנתלח יווה נוחמר שחול חל מהיני לבנ סורו הדו מתוך עמלבי פן אסנד עמו מתנה עשיתה חסד עם פל בני ישרחל בעלותם ממערים ויפר דיני מתוך עמלה : וחמר שחול לשלמוהי חיניכל צור התפרש מנו עמל בתחה ידלמח השיציבור עמיה ואתי עברת שיבו עם כַל בְנִי יִשְרָחֵל בּנִעם הוון ממצרים יו חפרש שלמוחף מתוך עמלקחר: ניד שחול חת עשה ב מחויבה בוחד שור חשר על פני מצרים : ומנחן שחול בת דבית עמוני מחויבא מעלנה דחגרה ידעל חפי מצרים : ניתפש אות יחנג עשלה תי וחת כל העם החרים לפי חרב : נחחרי ית חגג מלכח דבית עמלק פד תיי ניות בל עבור לנתגם דחרב: ניחמל שחול והעם על חגג ועל מישב הצחן והבצר

אולב אל אלב אלב אלב הרָרַ (חַמִּירַה לָּךְ חִוֹת הַשְׁר דְבַר יְתֹוֶת חַלֵּי הֹלֹי הֹלֹי הוֹנִי מְלֵי הֹלֹי הֹלֹי הוֹנִי מִלְי הֹלֹי ווחמר לו דבר י ניומר שמוש לשול ושוני חוניון וחוני לך יות דחתמלל כא בייבי עבי בלילוח ואמר ליה מליל יוחמר שמומל הלח חם זטן חתה בעוניה לחש שבשי ישרמל חתה נימשחה יהורה למלך על ישרחל שחמר שמוחלי הלח ימן ש שיניותך תניתא שיש (תולב במיני משן ברם שבשת שבשת דבנים חבוד יהיח גרמות לדי דבעח למעבר בימח בדם בני ישראל בדיכי פון רבייד יהוה למהני מלבא על ישראל י נושלתה יהוה בפר בדיר ניחפעה לד והתרמתה אנו מנות אים אנר ממקנו ונקנומנו בו עד פּלנגם אונם: (שלעוב יות באונעלא. נאמר. איזיק ועלמר. יות חייביא יות דבית ענמלת ותמח לרבא בהון.

てい

ער דתשיצי כפשף יחהון י ולפוה לא שמנות בקול יחוה והעט חל השלל והעש הרע בעיני -יהוה יולמח לחקבילתח למימרח דייני (חצליותי באורחא דשלחני ינישי נאיתיתג יות חגג מולכיבי דבית עמלג) וְאַתּכְּכִיתָּח עַל בַנַתְּח׳ ועבדתייר צוים ביינ יון מר שחול חל שמוש אָשַר שָמִעוֹתי בְּרֵנְל יְהֹנָה נָחֵלֵך בַדַרֶךְ חִשר שלחני יתור וחביד חת חגג מלך עמלד וחרד עמלך החרמתי : וחמר שחול לשמוחל ד דיבולית למימנרת דיניבי נמצליתי במורחא ושלחני ווגי וחיתיתי ינת חגג מלפח דבית עמלה יות גבונו חמקצי אמכונו י היצע נוחם מעשקל געו ובַנַר רָחִשִית הַחֵרֶם לנִברַת בַּיהנָה חַלהִיךְ בַּגלּגלי

ואפרים תמא מן בגנת ען ותורין צנם דיחרמון. לדבתחי פיו חלנהר בגלנגלה ווחמר שמוש TI.

חחקן ליהנה בעלונת וובחים פשמע בתול יהנרד

H

"

בוֹלנוֹ שַּׁמַתְ מִנְבָּנִ מִנְרֵ נְעַנְבֹּאִיב מִנְרָ מִנְרָב מִנְיבּיב מִנְּעַלְּב זוּיכִים. לאמר אמואל, ענת עות בתלנון ונכפע לוגאון. ברבלת למימרת דייבי הת בבלת למימריה מכפת זורשין שב לחצתא למלי נביוהי אַלענה נֹחִינוֹן י כֹּ נַוֹתְנוֹע נַלְמֹם מִּנְיוּ נְשִׁלֹן נִענֹנִית הפצר יען שמפת חת דבר יהוה ניממסך ממלד: ארני בעובת מבניא דבאלין בנסמא בין חובת פל גבר דמפחב דפופריב על פתגמי חוריתא וכמובי שמח דששן בתר שעותחי בין חובו ב כל חנש דבשר ומוסים על מלי נבייח חלפי בלבעא בסקטלא בנה לנטלל מקמעני מלכא: ניתמר שאולי אל השמוחל ח י ושלחתי בי עברתי חת פי יתור וחת דבריד כי י יראתי חת העם נחשמע בזולם: וחמר שאוכל לשמום חבית יחרי עברית על מימרא דיניי ו וכשרית על פתגמון יחרי דחילית שן שמואי

וצבילית

יובילית למיפורהון : ועתה בח נאמת תשחרבי נשוב עמי וחשתחוה ליתוה: וכען שבוה בען לחוניי נתוב עמי יוחסגוד הייב : ניחמר שמוחל חל ש שחול לא אשוב עמוך כי מחסתה חת דבר יחור וימחקד יהנה מהיות מלך על ישרב: נחמר שמוחל לשחולי ולח אתוב עמף ארי צצונים בפתגמא דייני נרחוד ייני מלמחני מלפח על ניסבי שמוחל ללכת ניחגה ישרחל: בכנף מעילו ניקרע: ואסתחר שמחל למיצרי ואתקיף בכנף מעיליה ואתבגע: ניאמר אליו שמחול הַרע יחוֹה את ממולבות ישראל מעליה תיום ונתבה לרעה הטוב ממוך: נאמר ליה ש שמוותל . אעדי יוני יות מלכותח דישר אל מנד יומא דין נוהבה לחברה דתבנו עובדוהי מנה: וגם כצח ושרחל לח ישקר ולא ינחם כי לא זורם הוא להכחם: ואם תימרי אתוב מחובי וישתביה

ליובדיול דאעבין מלכו אנא ובנייעל ושראר לעלם כבר מיר עלה מן שם שרי נצחנית דישלם. דלית קדמוהי שבר ולא תחיב מפא דאמר.ארי לא כבני אנשח הוא דאמרין ומכדבין נגרין ולא פאנומין יי מואמר משאתי עולה בַבּדְּבִי בָא בַּגְר נזבי עמי ונגד ישרול ושוב עמי וחשתחויתי לימנה אלהיך ' נחמר חבית' בען ' יזרני בען יז קדם סבי עמי וצדם ישרחל יותוב עמי ואסגור קדם ניג אלהף י בישב שמואל אחרי שאול וושב שאול ליהוה : ותב שמוחל בתר שחול וסגיר שמול דייני : ניחפור שמוחל המשנ בו את אגה מלך עמלה וילך חליו חגג מעדנות ויאמר אגג אבן פר מר המות: ואמר שמואלי. הריבו לותי ית אגג מלכא דצית ממלק יואתצד לותיה אגג מפוניות וחמר אגג בבעו רבוני מריר מותא: ניאמר שמוחל בחשר שכלה נשש חרבד

[3]

か

さ

7)

じた

りな

ולא

7%

72

沙漠

孙

בן תשכל מנשים אמיה נישפנ שמנחל חת חגג לפני יהוה בגלגל: נאמר שמיחל כמא דחתכילת לשיא חרבה כין תתכר מנשיא אמף ומשח שמוש ית חגג בייג בגלגלא:

לשבת פרה ארומה ביחוקל סימן כו

ריקה דבר יהוה אלי לחמר י (הוה מתגם כבואה מן היוג עמי למימר י בן אום בית ישרחל שבים על אדמתם (ישמאו אתה ברכבם ובעלילתם כשמאת הכדה היתה דרכם לפני בר אדם בית ישראל יתבין על ארעהון ימאיבו יתה באוחרתהון ישראל יתבין על ארעהון ימאיבו יתה באוחרתהון באורחומהון ובעלדיהון כמואבת אתא שומארד הות אורחות הדי הדי ואכך חמתי עליהם על הדים אשרשמי על הדים אשרשמי על הדירן ובגלוליהם שמאורד הדים אשרשמי על הדירן ובגלוליהם שמאורד הדים אשרשמים על הדירן ובגלוליהם שמאורד הדים המרוחה ביותר הדירות הדירון ובגלוליהם שמאורד הדירות הדים ביותר הדירות הדירון ובגלוליהם שמאורד הדירות הדים הדירות הדירון ובגלוליהם שמאורד הדירות הד

719 772

גמתוכן במי ארווגע ובנהם ניוננעל בעומעול או ותרכון מכל סואבתכון ומכל פולחן שעותבון -אדבי יַתְכוֹן יוֹנָתַתְּי לְכָם לֵכְ חָדָשׁ וְרְנִתְ חִדְשָׁה אַתִּן בצרבנה ושפינתי שת לבתשבו מבשרכם ולתרבי לבט חודשילב בשר יוחתיין לכון לב דחולי ורוח דוולו אתין במעיכון יוחתברי ית לבא דרשטח דהוח תקית כנובנא מבסרכון ואמין לכון לב דווא זרמי למעבד רעותי נאת רותי אתן בז בקרבבם ועשחי את אשר בחודי תלכו ומשפטי תשמרו נעשתם: נית רוח זורשי אתין במעיכון יואטבר תהכון ודיני תטרור ותעבדון: נישב אשר בתתי לאכותיכם והיית לכם לחלחש : ותתבון בו ותהון זרמי לעם וחכח אתכם מכל שומאתיכם אתו ולא אתן לכם לחלו לחבבתכון נאפרוז יח אל הבולבו נעמני לנע נינה בי בינים בי (הרביתי

והרביתי את פרי הגץ ותכובת הז אשר לא תיחו חרפת רעב בגנים אילכאי נעללת חקלא בדילי דלא חקבים כ חסודי בסנה ביני עממיה יוגברתם אתרדבים הרעים ומעלליכם חשר לא טובים וגושתם בפניכם על עוכותיכם ועל תועבותיכם : ותרברון ית א אוכחתכון בישיחי נית עובריכון דלח תקנין ותדנקון ותהון חובן על חוביכון ינעל חושבתיכון: לא למענכם אני עשה נחם ארני יהוה יודינו ל לכם צושו והכלמו מדרביכם בית ישרחל בלא אנא עביד חמר יינ אלהים וחדם לכנן בהותו ואתכנעו פאורחתכון בית ישראל: כה חמר אדני יהוה ביום שהרדי אתכם מכל עונותיכם והוצבתי את הערים ונצני החריבות י בניכן חמר יוז חלוהית ביונטו ידחדבי יתכנן ימכל חוביכון ינחיתיב ית קדנים ניתבנינה חרבתאי והחרץ הנשמה ב תעבד תחת אשר היתה

יין ווין

דומו

זית

יחיבין

HI

י מולילה היותר אונית גריות לבינו מתולילו דרי למים בל דעדי י זאמרו החרץ ה המצומה היתה בנו עדו והערים החרבורים וחנשמות והנהרסות בצורת ישבו: ויישרון ארעא דפין דישראל דהות בריא תבת למהוי כגנתא רשבו ולננים מנבעם נגביתה ומפוללעם כנכיו מצינהו ינהבני (ידת מעות אישר ישאנן סביבעים בים כו אור לעונג ברוני עלכענת לאמעי שלים פים הנשמה אם יחור דברתי ועשיתי יידעון עממיוו. דישתארון פַתרַניכון ארי אָנְא יוֹג׳ בְנִיתי מפוגרתא קיימית צדיתא אכא ינו גורית במימני ואקיים : לשכת החדש הזה

ברו אמר אדני יהוה נג לכם נשיחי ישרחר ברות מל מתנם נשך הסירו ומשום ה

הרימנו

שלת החוש רב לכם

ענימו לנומוניבים מפן לעם אוביה יונע שלוים יסני לכון לברבי ישרש יחטש ורין דרשוש וגלו עבירו פליבו תבלתכון מש אמר יני אלהים י מואגני דרבוחיפת צדה ובת צדב יהי לכס י מוגנון דקשוט ומכילו דקשוט ובחין דתשום יהי לכון : האיפה והבת תבן חתד יהיד לשחת מעשר החמר הבת ועשירית החמר החינה אל הַוֹמְמֵר יְהִיה מתבונתו : מבילתא ובתא . שידם חד יהי סכום תלת סאין ילטסב ימטפר כורא במכילת רשיביבתא ינעסר פורא יבישא מכילתא מון בורא הַנִי טִקּוֹסֵיה : והשבל עַסְרִים מרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה ותמשה שַבֶּל הַמֵּנָה יְהִיֶּה לָכֶם י נסלעא עסרין מנין תלתות מניון עסרין סלעין מני כספא עסרין וחמיש סלנוין רבעות מניא חמיש עסרי סלטין כולחון שתין מניה לבחי מני דודשה יהי לכון: -צאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה מחמר

מַלַנוּ י

5...

אטיי

7

בֿתֶלאוּ

, מיח·

n

ומני

אנט בריינור מחמר השערים ידא א מתרבון תד מן שתח במכילתח שכור יוחר מן ש שונאן במכילתא מכור מערין: ומה השמן תבת השמן מעשר הבת מן הכור. ע עשרת הבחים חבור כי עשרת הבתים חמור: ודתני למפב מן משתח במכילת רשיבה מעפרה בעש מו פולא. עג מו תפלא עוניא בעא מו מולא. ארי עסר בתין כונדה: ושה אחת מו מצאן מן קַ מְאַתְיִם מִמַּשִּיְרֶהְ מִּשְׁרָאֵל לְמִבְּחָה וּלְּטׁוּבָּה (ילשלמים לכסר עליהם נאם ארצי יהוה וחמר חד מן עבח מן מחתן דחני למסב מסשמיד דישראלי למנחתה ובעלתא ובנכסת קודשיואי לכפרח עליהון חמר יוצ חלהים : י כל העם הַאָרן יהִיגִּ אַל הַתְּרוּמָה הַמִּאַת לפשיא בישלאל : כל שמא בארחא ינעון תבריון ות אונישותה הדה לרבא בשלחל: ועל הנשיא יון יון יון

יהיה תעלית והשנתה והכסר בחגש ובשבתות בכל מועדי בית ישנאל החשחת וחת המכחה וחת העולה ח לכפר בעד בית ישראל : ועל רבח תחייצונים נמנחתא ונסכתא בחגוח ובירחיא ובשביא ובכל מועדי בית ישנחלי הוא נעביד ית חשאתא נית מקנוא נינר מכנונות נינת מקנוא נינר לכסע צווהיא לכפרא על בית ישראל: כה חמר ארבו יהוה ברמשון במחד לחדש תבח פר בן ב בזר תַמים וחטאת את המזדש בדנן אמר יי אלהים בקרמחה בחד לירחה תקב תור ברתורי שלים יותרכי נת מנדקשא : ולבח הכהן שנים -הַחַשְּׁחת וְנַתַּן אֶלָ סְטִוּצַת הַבִּית וְחֵל אַרְבַע פְנוֹת העברה למגבה ועל מענת שער החצר הפרומות: ניסב כהנא מדמא דחשחתא ציתין על סתופרת בתואי ועל ארבעי זוות מסמתא למדבחאי ועל סקופת תרע דרתא גניתא : וכין בעוד בשבעה

HISE

'17?

17:

Mi

H:

בינה במנינה וכפרנים זונו עבור בי יאבישרעה בירתא מגבר דמשתלי מוכפרון על ביתח : בראשון בחרבעה שלא אום לחוש נהיה לכם הפסח חג שבעורה יפנים מגאנו יחבר : בריםו בעובתנו יומדת לירחאי יהי לכון פסחַחיתגחי שבעח יומין פטירא יתאכיל: ועשה הנשיב הנשיא ביום ההוא בערו ובעד כל עם הארץ פר חשחת יועבר רבח ביומא ההוה חלימוהי יחלכ כל עמא ד י דארעא תורה דחשחתה ינשבעת ימי החג י יעשה עלה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים תמימים שבעת הימים וחשאת שעיר עניב לונם : נשבעת יומני חגחי יעביד עלתא מייבי שבעה תורין יושבעא דכרין שלמין ליומאי ש שבעה יומים יותטתתה צפיר בר ענין ליומאי נמכחה חיפה לפך וחיפה לחיל יעשה ושמן הין לאיפה: נמנותוא מכילתא לתורא ומכילתא לרכרת

17

7

7=

O)1

· 2

H

177

לדכרא יעבידי ומשחח מלי הינח בתמשה עשר יום לחדש בחג נעשה הימים כחטחה בעולה וכמנחה וכשמן: בחמישת עסרָא יומָא ליַרתוא בחגאי יעביי בחלים שבעה יומיא יבחטאתה בעלתח ינכמנחתה וכחשמה וכמשתה • כה אמר מדני יהוה שעור הַחָצֵר הַפְּנִימִית הַפֹּנָה בָדִים יהיה סַגור ששת ימי המעשה וביום השבה יפות וביום מחדער יפתח : כדבן אמר ייב אלהים יתרעא דרתא גניתא דפתיח למדכחה יהי אחיד שתא יומי חולהי נ וביומא דשבתח יהי פתיחי וביומא דירחח יהי נהי פתיח: ובא הכשים הנשיא דרד אולם השער מחרן ועמד על מגונת השער ועשו הכהנים את עולתו ואת שלמיו והשתחוה על מירתו ה משער ניצא נהשער לא יסגר עד הערב : חיעול (וייעול) רבא באונח אולפא דתרעא מלבראיוווט על קדופת תרעאי נישבדנו בתניחיית עלתיה נית

וופעע הק סצופע ערהע ניפול. תחחד על כמשאי (תשתחו עם המנה השער ההוא בשבתות ובחושום ל במה יהוה: ניסגדון עמא דארעא במעלנים דתרעח הַהוֹח בשביח ובירחיח קיוב: והעלה אשר יקריב הנשמו ליהוה ביום השבת ששחי חדשים כבשים תמימים וחיל תמים: ועלתיאי דיקריב רבה קיני ביומה דשבתה שתה המרין. שלמין ודכר שלים יומנהה איפה לחיל ולכבשים מכחה מתת ידו ושמן הין לחינה: ומנחתא מכולתה לדכרה יכחמריה מנחתה דתרביה ידיה ינמשחח מלי הינח למכילתח:

D

Ħ

וְבְּוֹשֵ הַחְיָשׁ פַּךְ בָּן בָּבֶּר תְּמִימִים וְשְׁנִי בבּשים וְחֵיל תִמִימִים יְהִין ' (בּיוֹמֵא דְיַרְחָרְגּ תורי בר תורי שלים יְשִׁתוּ אמְרִין יודבר שלמין יְהוֹן: וְאִישָׁה לַפֶּר וְאִיפָּה לַחֵיל וִשְנֵשׁה מִנְחָה יְהוֹן: וְאִישָׁה לַפֶּר וְאִיפָּה לַחֵיל וִשְנֵעוֹ הִין לָחִיפֶּר־ : יְבְּבְּבָּשִׁים בַּחָשֶׁר וַנִּשִיגְ יָרֵן וְשְנֵעוֹ הִין לָחִיפֶּר־ : ומבילתא

ומכילתא לתורה ומכילתא לדכתא מנחתא ולאמריח כמח דתדבית מלי הינא למכילתא ובכוח הנשיח השער יבא ובדרכו יצא : וכמיעל רבאיו אולמו דתרעה ייעול וצחורהיה יפוד : וצבואל ש עם הַתַּרֶץ לּפָני יהנה במוערים חבא דרך שער צַמון לַמִּשְׁתַּתוֹת יִצְּא דְרֶרְ שַער נַגְּב וְתַבָּא דרך שער בגלב נצא דרך שער מנה לא נשוב דַרֶּךְ הַשַּׁעַר מְשָׁרְ בָּח בוֹ כִי נְכְחוֹ יֵצְח : וְבַמִוּעל עמון דחרעון למפגד במיב במועדיון דעלילי בחורח תרע צפובח למסגדי יפוד בחורח תרע דרומחי ודעליל בחורח תרע דרומחי יפוד בחורה תרע צפונה לא יתוב בחורה הרעה דעל ביהי אָרֵי לַנָּבְלָיה יִפִיב יְנִיבּ יְנִיבְּיִה יְפִיב יִנְיבִּיא בְתּוֹכֵּם בבונום ובוע ובגעונת וגעו י ונבע. בתועו ב במיעלהון ייעולי ובמפדהון יפדון: ובחוליב ובמועדים תקנה המנחה איפה לפר וחיפה לחצר

יען

17%

אשל כסוד

און ביותר היתרביר וריותר מבילתר בתורה ומבילתה מכילתה החודים הבילתה התירה ומבילתה מבילתה בתורה המבילתה מבילתה המבילתה המבילת המבילת

נתחיר בעניני הפטריות של המאגאל באל המאגאל באל הפטריות של המאגאל באל המאגאל באל המאגאל המאגאל

בונדת ההיא אמר יתוה אל יהושט עשה לך
מרינות יבעדנא ההיא אמר יני ליהושוע יעביר
לך אגמילוון חריפין ותוב ינגר ית בני ישרא
תכינות: נישש לו יהושע חרבות צרים נימל
את בני ישראל אל גבעה הערלות: נעבד
ליה יהושע אנמילוון חריפין ונגר ית בני ישראל
ליה יהושע אנמילוון חריפין ונגר ית בני ישראל
בגבעת ערלתח: וינה הדבר
אשר מל יהושע כל העם היצו ממצרים הנכרים
בל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצחתם

ממצרים : נדין פתגמה דגגר יהושן דנפקו ממצרים דכריאי כל גברי מ מיתו במדברה באורחה במפקהון פ כולים היו כל הַעָם היצחים וכל העם זו במדכר בדרך בצחתם ממצרים לא מלו יתרי גנירין המי כל עמא דנתקוי וכל עמאי דאתילדיו במדברא באורחה במסקחון ממזרים לא וגררני כי ארבעים שבה הלכן בני ישראל בגלגל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרע אשר לא שמעו בצול יהנה אשר נשבע יהוה להם לבלתי הראתם את הארן אשר נשבע יהור לאבתם לתת לנו חרץ נבת חלב ודבש : ארי ארבעין שנין הניכובני ישנחל במרברא עד דסף כל דראי גוברי מגיחי ברבא דנפצו ממצרים. דלח קבילו למימנרא דייני דקיים יינ לחון בווול דבת לחתביותהן ית מרעחי דביים ייני לאבתתחוו

למוץ!

1

オンナ

3,

זר בר

ליט מס

יושא של פסח

יומו

מע

תוני

00

תנש

Tiv

כנ

15

7)

ジ

15

7)

13

7

カルラック

ארעי עבדא חלב ודבג : נאת בניחס ד אותם מל יהוצע, כנערלים כי לא בדרך י נית בניהון דינמו באתריהוןי תבר יהושעיארי ערלין הווי אריילח א מגרו יתהון באורחא: ניהי כחשר שוו כל הגני להמול וישבו תחתם במחכה עד חיותם יוהוהי בד שלימו כל עמח למגור יחתיבו בחתרהון י יבמשריתא עד דאתסיחו: ויאמר יהוה אל יהובע היום מלותי את חרפת מצרים מעליכם ניקרא שם המידום ההוא גלגל עד היום הבה : נחמר ייב ליהושע יומח דין חערשי ית ומודי מצרחי מנכון יותרח שמיה דחתרה אנגלא עד יומא מדין: ווחנו בני ישראל באלגל ויטשו חת הפסח בחרבעו ששר יום בערב בערבות יריחו : ושרו בני ישון נשלש בתללאי ומברו יות פסטאי בארבעת עסנא יומון

יומא בנחו ברמשא במישרי עיחו : ניאכלו מעבור החרץ ממחרה הפפח מצות נולה בעצם היום הגה: נאכלו מעבורא דארשא מבתר ססתיא מטיר נבליאי בכרן יושא הדין: (ישברה המן ה ממחרת בחכלם מעבור החרץ ולא היה עוד לבני ישרְאל מִן ניחבלו מתבנחת ארץ .כ כנען בשנה ההיון: נפסד מנא ביומח דבתרוהיי במיכלהון מעבורה דחרעה ולה חוה עוד לצני ישראל מנאי ואכלו ימעללת חרעא דכנען י ניתי בהיות יהושע ב בשתח תהיח ו בוריחו נישח עיביו וירח והכה חיש עמד לנגדו וחרבו שלופה בירו נילך יהושנו אליו ויאמור לו הלכני חתה חם לצריכו : נקנה יפר הוה יהושע ביריתוי ונקף עינותי ותנאי ומא מברא קאיבם ביבים ותרביוו שליסח ביריה יווא ביהו לותיה נאפר ליתי הלמסעדבא אתיתח אם לבעלי הצבנא : תחמור לא כי אני שר שבא יהנה עתה בחרדי

草

47,

פיפל יחישע חל פניי חרצה נישתחו ניאמר לו כנה חדבי מדבר אל טבדו: נאמרי לאי ארדי אנא מלחד שליוה כון זרם מנ בישן אתיתי לאתפרעא מנד בדיל ברמשא בשילתון ירד ינורבביא דייז. יומא דין בטילתון תלמודתונה - נחמר ד על חידה מכהון התיתח ואמר על בטול תלמוד תורה כנון אתיתיי ננפל יהושע על אפוהי על ארעא וסמדי ואמר ליהי מא רבוני ממליל עם עבדיה: ויחמר שר צבח יהוה אל יהושע של נעלך מעל עבדיף כי המקום אשר אתה טמד עליו דוש הווו נוטם יהושע כן: נחמר מלחכח דשליח מן זיינ ליתושעי שרו סיבר מעל נוגלד אורי אתר־אי דחת ישים שלוהו קדים הוא ועבד-יהושע כין : ניריתו ספר ומסגרת מפני בני ושרחל אין מצא נפין בא : ניפיחו הות אחידא ברציו

דפרסלא דפרסנא

הספלא המתקפין בעבדין דנחשא מן זרט בני שראל לית דענים מנה לש למעבר הרבאי ו לית דעליל למה למשאל משלמאי ליה מנהון נ נפיר נעליל יירי שמען בכל הארץ מתהה מימרא דיי ב יירי שמען בכל הארץ מתהה מימרא דיי ב בסעדיה דיהושעי נחנה שמעיה פגי בכל ארעא:

7

H

な

4

37

ליום טוב שני של נפח במלכים

בייפב בן שמנה יחשיהו במלכו ושלשם ואחת
שנה מלן בירשלים ושם אמו ידידה ברי
שרה מבצהת לבר תמני שנין יחשיה שד מ
מלים מידה וחדא שפין טלך בירשלם ושום אמים מידה בת עדיה מבצות: משם הישר ביניי
החה בר תמני שנין יחשיה כד מלך לתלתין
הרוה בר תמני שנין יחשיה כד מלך לתלתין
בר תמני שנין יחשיה כד מלך ותלתין וחדה
בר תמני שנין יחשיה כד מלך ותלתין וחדה
בנין ימלך בורושלם ושבחומיה ידידה מכורי

יתות נילף בכל תרוך לנד חביו נלא פר ימון ושמש לעובר דיבשר בייני ומגלי בכל אורח דיורין, י אבורהי ינלא סטא פימינא ולקפאולא : ווה בשמנה עשרה שנה למלך: וו יון שיחוי שלח הכילבי נוגן שני בן התליחוי בן משלם מספר בית יתוה לאמר י גהוה בתמצא ע עסרי שנין למלכח יחשית יתשיון ית שנן יבר חצליה בר משנט ספרון בית שקרשו דיינ למימר: עלה אל ח חליניהו הכהן הגדוב ניתם את הכסף המושא מית יהוה אשר אספו שמורי הפפ מאת העם בם סדי לות טקציה כעלע לבעי מחצים ינו בסלע המתחוק ד र्मित वार्येनेत्र प्रवेशः प्रवाहर व्यक्तियाः יישלונות ווי יול זג יתה נימל אכני ממלצונים בונע יהוה ניתנו אתו לעשי המלאפה אשר בבית לחנק את בלבל עבוע : לועמוביע. תכ וֹבי חבור בלבע ביבורעאי דשמכן בבית מוצרשא דיוני ניתנון יתים לשקף טבירתא דבבית מזרשה דיוני לתקפא ש ACC EX ברקח דְבוּתוּח : לחלשת

לנ

b

5)

H

1)

לחרשים נלכנים נלגדרים נלגנות עצים נאבני מחצב לחגק את חבית לנגריח ולארדיבליאר ילמרגובליא ינלמגבן אעין נאבסי פסילן ילתנפא ייי ביתהיי אך לא יחשב אתם מכסף מנתן על ידם כי באמו נה הם עשים: ברם לם מתחשיב עמהון כסףח דמתוחיב על נדחון יארי בהיסיפונג שמ ניצו המלך חת כל הש פסח ליהוה אלהיכם פבתוב על נפקיר מלכא נת כל עמח למימרי היי אלה כון יכמא דכתיב יעלי ספרא ה כי צא כעשה כפסח הגה מימי השופטים אש שמשו את חת ישראל אל יש כאלבי ישראל ו ימלכי יהודה בחרי לא חחשביר כנתגמון מוומו במובים דרנו ית ישרחל בנו ישראל למלפח דשום עם यंत्रका वंद्रक्र रेवेट ליהורי בירושלים

תרתני אסור שכני

(دلام) (ملاد

المراز

9

ָּיְנֶע ת

MA

זעול

HY

· H

K

*

13

から

לשלפא יחשיה יחתעבור נקחא מדין יהיי בירושלט: לאם אנג עולבונו ליוני עיבתהים לאני עעל עעל לאנים לאני הגלולים וחת כב השתוצים חשר נרחו בחרץ י יחודה ובירושלים בער יחשיהו למעו הגים את דברי התונה הבתובים על הספר אשר מצא ח מלקיהו מכהן בית שנה נמני בדין נית דכורוי נית צלמניא נית שעותח תית כל שצוציא ידאתה ביאו ארעח דביות יהורה ובירושלם פלי ואשוהי בדילי לקיימה יות פתאמני דכתיבין על ספראי ד דאשכח תלקיה בהנא בית מקדשא דיניג : וכמהו לא היה לפניו מלך אשר של אל יהנה בכל לבבו עבכל נפשו ובכל מחלו ככב תורת משה ואחרון לא זם במהו יוכנתיה לא קנה קדמותי מלכאי דתב למולחבא דיי בבל לבים ובכל נמשיה ובכל ככסוהי בכל חוריתא דמשה ובתרוהי לא בש בנתיה

לשבת חולו של פסח ביחנה של כיחנה של כיחנה של כה ממר חדני נהוה עוף גאת חדיב לבית לשנת ממר חלנים לעשות לעשות

הפטרת חולו של מועד

nt

77

17:

Int

• 77

7

177

בבו

זכיו

בנל

לעשות להם ארבה אחם כצאן אדם: כדבו אמר יני אלהים עוד דחי אשתחיל במימרי בית למעבד להון אסגינון שונשא יואצלחנון בבעירה בצאן קרשום כצאן ירושלים במועדיה בן תחיילה הערים מרבות מלחות צאן חדם ושני בי אכי יהוה: כ בשמא קרישה כעמש דמדבן וחתן לירושלם ב בצמש מועדי פסחיח בין יהנין קרני ארעא דושרב דהנאה חרבן מליא חנשח עמח בית ישרחרי יורעון ארי אנאיניביי הַוְתַה עַבוּי יַד יהוה ניוציחני ברוח יהנה ניניחלי בתוך הבצעה נהיח מלחה עצמות : שרת עלי רוח נבוחה מו קונבי נחפקכו ברוח כבוחה דשרת עלי מו קיובי (משרויני בגו בקשתח יהיח מליח גרמי אנשח: והעבורני עליהם סביב סביב וחבה רבות מאד על שני הבקעה והנה יבשות מחד: וחעברפי שון פחור פחורי והת פגימן לחדאי על חלכת בקעתו יותח ובישן לחדה וואור

בן חרש התחייבה ב העצמות בחלה ואמר אדני יהנה אתה ירשת י ואמרליי בר אדם הצחון גרמיו המלין יוחמריות יו חלהים חת גלי קרמך : ויחמר אלי הנבח על העצמות החלה וחמרת חלהם העצמות היבשות שמעו דבף והנה : נחמר לי חתבבי על גרמיח החלין יותימר להון ערמיו יבישוחי צבילו פתגמח דינו : כה חמר אדני יהוה לעצמות השה הנה חני מביח כבם רוח וחייתם : ברנן חמר יי ב שהם למרשיח החלין. החנה שעיל בכון רוחח ו ותיחון: ונתתני עליבם מידים והעליתי עליכם בשר ותרמתו עליכם עור ונתתו בצם רוח וחוי תם נידעתם כי אכי יהוה : נאתין עליכון מידין אחסיק עליכון בסרח וחגרום עליכון משכיר נמתיו בכון. כנתה ותיחון. ותרעון אכי אכח מני מכבחתי ב כחשר צויתי נותי תול כהנבאי והנה רובה ותקרבו עצלות עצם אל עצמו: ואמצבותי פפשא באותפבריות יותוה כל כאתנביותי והא אפנה וקריבו

リニリーラ

נפרובו גרמיחי גרמח לנת חבריה: וכחותי נהכרד עליהם גידיף ובשר עלה ויברם עליהם עור מלמי עלה ורוח חין בהם : וחגיתי והא עליהון גידין נבסרא סליד נהרם עליהון משכח מלעילה ורנחא ליע בעון : תוחמר מצי הלבא מל בנות הלבח בן א אדם נאמרה אל הלוח כה אמר ארני יהוה מארבע רנחות באי הרוח ופתי בחרוגים החלה ויחיו ינאמר בני אחבבי על רוחאי אתנבי בר חדם ותימר לרוחאי כרכן אמר מז חלמים מארבע רומיח מיתא רוחים וני נעוליי בקשיליה הַאלין נייחון: והנבחתי כחשר צוני ותבא בחם תרוח ויחיו נישמלו על רגלית חיל גדול מחד מחד : נחתכביתי כמח דפדרמי ו ועלת בחון רוחח וחיו שוקמו על רגליהון משריין סמחן לחדא לחדא : מחמר אלי בן אדם העצמות האלה כל בות ישנאל המה הנה אמרים נבשר עצמתינו ו ואברת תבותינו נמגרע לנו: נאמר לייבר וחש ארשות החלין כל בית ישנחל מנון האנון אמרין " וששני ענמלאי פסצ סבונלנה אברלא ללעצי אוא לכן

123

12

JUNT

33

7

)

תוי

7

: 21

ביתי

'HI

הנכא ואמרת אלהם כה אמריארני יהנה הנה אלי פתח את דברתיבם והעליתי אתלם מינברתינם טפו ומבחתי שתכם אל אדמת ישראל: בכין. א ה אתכבי ותיפור להון יבדבן אפור יוז יהאנא פתרד ית הבריכון. נכך אסיק נתכון מקבריכון עמי ואעיל ומע נתכון למרעח דישנהל : נידעתם כי חכי יחני בסתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם מוברותי כם שמני נתרטון חרי חנח יו בדחקתח נרד קברוכון וכד קטיק נתכון שקבריכון עמיי ומתחי רוחי בכם וחייתם והכחתי חתכם על אדמתכב (ודעתם כי קני יהוה דברתי ועשיתי נקם יהוה: נְאַתִין רוּחִי בכון וְתִיחון יוְאשרי יַתְּכון על ארעכון ותרשון ארי אנח יוג מרית במימרי ואקיים אמר

O Summing לשבועו של פפח בשמוש שנו פומן כב

דבר דור ליהוה את דכרי השירה הגאמביום ת הדול יהנה מבנ כל חווביו ומבנ שחול:

カコとり

כַּמ

312

DIT.

175,

กับนั

17,

112

ומר

וֹלֶם

5,

ושכח דוד בנבואה תויי ניממר יהוה סלעי ומצרתי ית פתקמי תשבחתה ומפלטו לו: קבהו צורו הדח על כל יומואי ד אַחְסַה בֿו מָגְנִי וְהַרַן יִשְׁנִי דשינוב ני ית ישרמביי מוד בעלי דבביחון יותת משגבי ומנוסי מושיניו מח לַנְוֶד מַחַרַבָּא דְשַׁחוּלּ: מס תושועני: מוקלל חקרון יחות נמחונבי חצשעו בי חספוני וממרי לי תובפי ורוחצכי משברי מות ונחלי בליעל נמשיביב נתני: אלהי מרי חלחי דחתרעיבי צרבני יבתעוני יעבלי אוגנ סבני לבחלתיה תגני רמו ? קדמוני מוקשי מות: קרמוהי מתיהיב לי תקת בצר לי מזרמ יתנה נמל נפנרקן לחתגברח על אלהי אקרא וישמע מהיכלו בעלי דבביירוחצני פעל מימריה פמך לי אכח ר

רחוץ לו בערו עזה מגין עלו מבעילו דבבו וחמר לאומה קרני בפורצמה יסומכני דהוה מימריה סמר לי יכר הותי עריק מון קדם רדפי פרקני מבעלי דבבי יחוף מיד בר תטופין שיניב יתנ: • מהולל הקרה יחות אמר דוד בתשבחה אכמ שצלי בייבי דבכל עדן מבעלי פרוד יתו: ביחכמכי אריי אנוסעכו עלא כאעא ביועא דינעבא על מעבלא, ועוק ניעו לה למילרי והיח מסוכנה לממת סיעת חיבין במיתח יחי: מכלי שדונל

הנכא ואמרת חלמם כה אמריארני יהנה הנה אלי פּענת את זברוני בס וְהַעְלִיתִי אַתְּבִים מִינְבִרוֹנִיבִם עכני וְהַבַחתי אַתְּבַט אַל אַדִמת יִשְרָאל: בְּבֵין. א התכבי ותימר להון יכדבן אמר ייני הַאְנָא פתרד ית קבריכון ינבר הסיק יתכון שקבריכון עמי ואשיל יואט יתכון לַחַרעח דְיִשֹרְחַל : נירַעתּם כי חָכי יְתֹּני בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותי כם שמיי (תרשון חרי חכח לו בדחפתח נרד קבריכון נכד מסיק נתכון שקבריכון עמי ונתחי רוחי בכם וחייתם והכחתי חתכם על אדמתכב (ודְעַתַם כֹּי חָנִי יָהֹוָה דְבַרְתִי וְעַבִיתִי נְחָם יְהוֹה : נְאַתִין רוּחִי בכון ותִיחון יוְאשרי יַתְּכון על ארעכון ותרשון ארי אנח יוג מרית במימרי ואקיים אמר O Service O

לשבועו של פסח נשמוש שנו מומן כב

מדבר דור ליהוה את דברי השירה הגאמביים מדבר דור ליהוה את דבר הול יהוה מכנ כל אויביו ומבנ שחולי

カコとり

כפ

שול

חור

hy

มัน

13

17

112

זמר

וֹ(כ

ושכח דוד בנבואה תני נואמר נהוה סלעי ומצרתי ית פתגמי תשבחתה נמפלטי לי: דבהי צורי הדח על כל יומיאי ד אחסה בן מוגני וקרן ישעי דשינוב ני ות ישרמבי מיד בעלי דבביחון יותף משתבי ומנוסי מושיניו מח׳ לַרַוֹד מַחַרַבָּא דְשַׁחוּל: מס תושיעני: מיהלל חקרון שנה נמתונבי תלשתו בי הספונו וחמרי לי תובפי ורוחצכי משברי מותונחלי בליעל נמשיביב נתני: אלהי מרי חלחי דחתרעיבי צרבני יבתעולו יעבלי אוגי סבה לבחלתיה תגני רמו ז קדמוני מוקשי מות: קרמוהי מתיהיב לי תקת בצר לי מזרת יתנה נמל נפנרקן לחתגברח על אלהי אתרח נישמע מהיכלו בעלי דבבי רוחצני פעל

מומריה פמד לי אכח ר רחוץ לי בעדו עזה. מגין עלי מבעילי דבבי וחמר לאומה קרני בפורצניה יסומכני דהוה מימריה סמר לי יכד החתי עריק מן קדם לדפי פרקני מבעלי דבבי יחוף מיד כר חשופין שיביה יתני ב מהולל חקרה יחוה אמר דוד בתשבחא אכח שצלי בייבי דבכל עדן מבעלי פריד יתוי אריי אנים תכו עלא יכאתא דיתבא על שתברא יחיל לית לה למילרי והיח מסוכנה לממת סיעת חייבין בעיתת יחי

מבלי שדונל

ין וותנעש חבלי שאול משריית כשיניין קולו ושועהי בחוניו : ותגעש קקפוניי קדמוני דמניינין ותרעש החרץ מסדות השמה במני קפול: בזר לי חזרה ורגנו ניתגעשו בי חל חבה לוו אמר דוד יכר עייקון לו אכא מצלי במני וברם שלה עשן בחפו וחש מפין אלהי אנה מתחכן ומנכיל תחבל גחלים בערו ממגו יווע מהוכליה צלותיי ובעורבי שמים נירד נערפל תחת רגלוו קרמוהי מתעברה: וורכב על ברוב וועפ וורד ניתגעים ותרעם (התרגיפרע מתרים וחתותישת ארטויי על כנני רוח: נישת חשר שכנוכי אמים דמה ושענבית סביבתיו ספות חשרת מש ארי תקום רוגניה: עלה ם עבי שחקים: מנגה נגדו ב סליק גדוניה דפרטרה ירעם בתכנה קדמותי בכין ש בערו גחלי חש: מן שמים יהוה נעלין יתין קולוי שלח רומניה כחישא בערה רמן קרמונה מבידוח וושלח חצים ניפוצם ברק מגומיתיה בגומרין דנור ויהום: דלקח ממומרוה: וששמים חרבון שמיח וחתגלי יקריה ושכן חמטתח ביבש קדמוהו : וירכב לאתתלי באבורתיה על ברובין קלילין ירדבר בתקוף על בנכי ר רוחח : נישת חשך חשרי שבינתוה בערפלחי ענן ידר פחור פחור ליהי מחות שיין תקופין ימרהפוג עכנין קלילין ברום עלמחי מנוה נגדו מציו יקריה מבהקין שמי שמיח בשומיתיה בגומרין דכור דלבת ממי רוה׳ יוש מן שמי אכלי מן שמיא וי נעלחה ארים ממימרוה ו ושלח חדים

ללי ביני ביני

מי

カック

מני

כנ יל

ز ور

NA

ي --

1

Ţ

ושלח

Z,

NY.

1)3

וע

的一

7

めた

5

01

וווי

?

יני ר

17%

י ממו

נשלח חצים

ושלח מחתיה ניתום : נירחו חפיהי נש יתלו כנסדווד נ כגרין ובדרינון בגערת יחנה מופמת רוח ברצין ושנישנין: אפר : ישנח ממרום יקחני נמשני אינמו הפיזבעתתהני ממים לבים: וֹבִּילֵנִי מִחְיַבִּי ענִי חו עומקי ומצהן חתגליחו שכלולי משנחו כי חמצו ממנו יודרמוני תבל במנופיתה ביום חידי ניתי יהוה משען ליי מן ביוג יממימר ניצא למרחב אותני יחלצני כי ח תדום רוגניה: חכצ ביו ותמלמי יחור כצרותי ושלח ממרום שלת נביוהי מלך כבר נדו נשיב לו: כישמרתי דרבי תמון דותוב מ יהוה ולא רשעתו מחלהי: מתנוף רומה כַל משפטיו לכודי וחזותיו לא דכרני שיובני -מעממין פתחין: ממנה: נאהיה תמים בנלינו מחותבו שמבניי מֹסַנְאַי חְנֵי תַּנָפונָני מִבַעוֹבִי הַבְּבַי אְנֵי אְתַנְבְּרוּ חִלְּיוּ יהדמוני ביום חידי והרמונו ביום טלטולי והוה מישרה דיני סמך לו: ווצא למרחב ואַניה לרוחַא יתי עהוה מומרא ד דני כ שיובני חרי חתרשי ביי: יומלני יחוה אמר דוריי ושלמנני יוג בנכותי בברורות ידי יתיב לי : בישמתי ארי נטרית אורתן דתקבן קויני ולא הליכית ברשע קדם שהי

פו כל

1911

בו בל משפטון ארי בל 3 מַשְשַׁתְּמִרֶה מִשְׁינְיִי וְישַׁב יְהְוֹה ליכוהי גלן לקבלי בצריותו בברי לנוד עונית עם למעכרהון יוקימוי הסיד תהחסד עם גבור תמים תתמום: ערית באנהון : מחהיה 02 תקים נהנות שלים בַבָּר תְּתָבֶר וְעִם עִיּקְשֵׁ בדחלת ה נהנית ווניפל יווות עם ע שני תושיע ו נטר נפשי מחובין: נעוביר על רמות תשפול: 13 יצור יהות נאתיב ליני אַתָּה בְּרָי יָהְנְתָה עִיְהֹנָהְ תַשְׁפִי: לי בנבותו בברורן בְּכָה אַרנִץ גִּרנִדְ רותי קדם מימריה: ארלו שור: הַוֹּלְיחָמִים דְּרָכּוּ א עם חקיד אבנהם ד אמרת יהוה צרופה מגן הוצל דחשתכח חסיו בדמר בכין מקגיתו למעבד חסדא עם גרשיה יצחר דהוה שלים בדחלתך כנין אשלימתא מימר רטותר עמיה: עם כפר ועוב דהליה בברו רותח בדמדי בחרתה בנוהי מכל טממיאי חסרישתה גרעיה מכל פסולחי פרעה ומצרחי דחשיבו מחשבן על בכך בלני לתיכון כמחשבתהון יות ששיי וית עמו בית ישרחל דמתורן בעלמח הדין עם חשיר הת עתיר למפרצי ובמימירך תקיפיא דמתגברין שליהון תמחיף: בחתה כרי ארי את הוא מריה כהתיה דישרחל יוני ופקכבי מחשובה לכהורה ויחגינני בעלמית דעתניד

לה עכי מב

לכ

מני

沙り

かか

ונוני בס

かいり

יני כל

70

つうかか

דַעתור לַתדתא לְמִיתֵי לכל החסים בו בי מיוזל מב לצדייצואן פופפה אכי טַבַלְעַרָי יָהוֹנָה וְמִי צוּרְ - זּוּלָהִי במימרך אסמי משריין י אלהינוי האל שענגי חיל וותר במימר חלהי חכבישי תמים דרביו משוה רגלי-בל ברכין תקופאן אנים באולות ועל במותי יעמידיני : תמים דרכן חלהא צביוונא מלמד י ידי לשלחמה ונחת אורמיה׳ אוניתא דיוצ קשת בחושה זרועותי יותתן בְּתִירָא הִיא׳ מְבֹּוֹם הוֹצ׳י לכל דְמָתרַחְצִין על מ פוגן ישעיר וענתר הרבני: מימריה : בימים מפנפה תרחיב צערי תחתני ולא מעדו בפין על נפח ופרזפית קרסלי: ערדַניה אויבי וושבה דתעבור למשוחר ולש ים ולא אשוב ער כלותם: (ארא דעמר דישתארון ומכלם וממחדם ולמ יחומון נידון כל עממיה חומיה ולשניא ניימרון לית חלה חלח חל הנח מיד חרי לית בר מנך. ועמך יימרון לית שה חלח חלהנה: הש מעני מלמח רסעיד לי בחילא ומתקין שלים חורחי: משוה הגלי משני רולי הלילין באילתא ינעל בית תנקטי יקימוכני : מכמד ידי מלית ידי למעבד קרבת ינמתקית כבשת נחשח דרעי: יוחבת לי תקוף פרבתני ובמימרך אסגיתני: מהחיב בעהי אסגיתא נסעתי תחותי ולא אורעונות לשיצותונון א אודפה חוים קדפות סנחו (שיצותונון ולח תבית עד דהמרתכון: יחבלם ושתיתכון וגמרתנון ולח

51; 52;

た。たれ

N N

יבָני) יבָנין

יניה, ילני

77777

ינא הניה

NY.

לנסקני עעער בֿעלה : וֹנְינוֹנְי עוֹנִר יבילו למיש ונכלו בטילין תחות פרסת במנחשה תבריע בשו תחתניי רַגלירהן: וחבים היל נאתיבו תַנָה לי טרֶני תכריע נסטרוגני בחילא ל למעבר זרבה. פמי תחתיני משכחי וחצמיחם תברתות שממיא ישער נותין מושנע אל יתוח ולח רבימין לאבאשא לי प्रताल : जान्य तीत עבם: ומשחקם כעפר החרץ יסנאי תברתא קדמי בטיט חוצות אריקט ארישטי מחוורי קדל בעלו ד ותפלטת מרובי עמי תשמריני י ובי וביציורון י לרחש גוים עם לא ידעתי פשעו חיין מושיע. בתו פתור וציח בתון יעבדוני: בני נכר יבלי ויחגרו פרידי ומצלן זיי ולא ממסרותם ממסקרותם: חו लातुद्धंत स्टेल्ला। יתוה וברוך צורי נירום שתי ואושיש פעפר (דושישותנון שור ושעי : הַמִּל הַנִּתְן כְצַמוֹת לֵּי בתנבא בארתא יכסום שובין בעבוית בהון ומוניד רְנַסְתְנוּן ; ומפשיני יותשינ בביני מפלוגת עביה תמניבני רישא לעממיא עם דלא ירשיות יפלחונני בני כבר בני שממיא יתכדבון ליי לשימע אוד) ישתמענו לי : בני בבי בבי עממיא יסומן ניצועון מבינכיתהון : מי יהוה בכין על כסא נונריבנא ד דעברתא לעמך אודיאו שומרו ביים הוא יני ובריך ת תקיפא דמן דדמוהי מתיהיב לכא תקות-ופורבן ומרמום

לפעני ולצר

ומו

נכנו

, תרונ

תניל

יתנה

אגכיו

(עבור

23)

加

かかかり

אלה הצוף פרצבנא : אולה ומוריד עמים תחתני: מרשניתו לי יותבר אזויף פורשלית היותבר אזויף ומוציחי מחויבי ומימני תרומימיני מחיש חמסים. עממין דנימין לאצאשא תדיביני עלכן אורך לי תחותו : ופתיאו יהוה בגוים וצשמה א ופרצי פיסכאי יותל יישמין אגמר : מגדול ישועות מוכן לאבאטא לי תגברנני מגוג ועשה חסד למשיחו לדור ומשרית עמנין חטופין דבמיה תשעבכני: ינצרעו עד עולט : על בין אורי קופן ל בעממיא ולשמך אימר מאשבתה : מהדול בתקני למעבר פורנו עם מלכור ועביד מיבו למשיחות לדור ולגרעיה עד שלמא: arriver o ליום שמיני של פסון בישעירף לי עלד היום בלכ לעמוד ינוכף ידו הר בת ציון י גבעת ירושלים עד בען יומא כב וסגי עדן ליה יוהא סנחריב מלכא דאתור משל ועבד למישל. תלת אוכין ודבר עמיה ארבעין אלפין הספנין ד דדהב דבני מלכין דשירי תגמ יתבין בהון. י חצבר עמיה מאתון אלפין אחדי סיפין ורומחין

ימון

北

15

か

וופר עמיה שבננין חלנין מחדני גרניח שבעין דרהטין מאה שלפין אורבא דפשריתוה ארבע מ פעאה פרסין "צוהר סוסותיה ארבעין פרסין מניין שמריתיה שמתן נשתין אלפין חַמַר חַדי נבין אתו על אברְחָם אבונאי כד רמון נתיה לגו אתון נורא ישדתא וכין שלידין למיתי עם גוג ופעוג כד כד ישלים פריה דעלמח בציה לחתפרבחי מ משריתא קדיבניתא כד עברו בירדנא שתו מיא דהון בירוצא משליתא תנייתא בד טברו ב צירדנא חפרו בירין ושתו מיוא אתא וקבב בנוב בהניח בּקביל שורח דירושבם עני נאמן לחילותיה הלח דו היא ירושלם דעלה ארגישוו כל משרייתי נעלה בבישית כל מדינתי הא היא געירא ווולשא מכל כרבי עממשא דכביו בית בתקוף ירי עלה ושם מניד ברישיה מוביל ומוח בידיה על טור בית מתדשח דבציון ועל עורו הכה האדא יהוה צבאות י בירושלם מסעת פארה במערצה ורמי הבומה גדונים והגכהים

)))))

וְלַתַּלִּי

30 '4

מי

カリン

נני מן רנו

ינק ניב

'72 44

אל.

775

72

int

17

72

H

٢٧٢

73

אמר

ינשנן

方が

כני

ומית

11722

mit:

ולינ

יהגבהים ישפלו יהא רבון עלמא יצ צצאותי ר רמי דטול במשריתיה כבעים דמתבעים במעצראי ורכוי צוכינתא יתקשפון יותגיפיא יכיאכון: וכדף ישנבי היער בברגל והלבנון באדיר יתול יחיבי גיברי משריתיה דמתגברין בברגלא יועברי ז על ארעה דישרה יתרמון וויצא חשר מנגע ישי ננצר משרשיו יפרה ניפוג מלכה מ מבלוהי דישי ומשיתא מבני בלוהי יתרביי ונחה יהוה ר עליו רוח יהוח רוח חכמה ובינה רות דעת ויראת יהוה יותשרי עלוהי רונד מן בויש רוח חבמא ופכלתנו רוח מילך וגבוראי רוח פורע ודחלתא דינג : נהריחו ביראת יהור ולא למראה עיליו ישפל ולא למשמע אגניו יוכיח: ניצרבניה לדחלתא ליג׳ ולא לחשו עינותי יהי ד דאין ולא למשמע אודנוהי יהי מובח ושפט בצדן דַלִים וְהֹכִיַת בְמִישׁוְר לְעַנְנֵי חָרֶץ וְהְפַּתִּ ארץ בשבע פין נגרות שפתין ימית נשעי (יודיין בקושטא מסבינין ניובח בהימנותא לחשיבי עמאי

נימוחי חייבי ארעה במימר מנמיה יובממלל ס ספותיה יהי פאית הרמילוס רשיעא יהיה צדה אצור פועביו ועימפוולע אזור עביבון: העון בגיביא סחור פחור ליה יועבדי היפעותא מערבין ליהי ואל צאב תם כהב (למור תם צגי ונב) ותדרה וכפור ומליא נחדיו ובער זשו נהג בם יביומוהי דישראל יסגי שלמא בארעא נידור דיבא עם אמלע, ורמלא הב לביא ישני ותידן ואניאן ו יפטים בחדא ויניה געיר מדבר להין: נפרה עלב תרשינה יחדיו ירבעו ילריהן ואריה פבער יאכל פבן : ותורתא ורובא ירעיין בחדא ישרון בניהון ואריה בתורה ייכול תבנא: ושעשע יונק על חור פתן נעל מאורה צפעה צפעוני למוק ידו מדרה ביניור יבבא על חור וגי פעון ועל נויבו לציקי מיה טוי טורבון. עם יבונה אושיש : צאן ירעו וצא ישחיתו בכל הר זרישי בי מלחה החרץ דעה זות יו למים לים מבקיםי יצוושון ולא יותבלון בכל טורא דרודי ארי תתכולי

n n

D

7

)) ')

)

,

\$

"

•

Ţ

מתמלי ארעאי פורע ית דחלתא דיינג בפיא דאמא ाध्य है। दार सांग छोड़ गुंग עמר לנס עמים מליו מיים ידרשו והיתה מלחדוג בבוֹד י נִיהֵי בְנִרְבָטִי תַּהְוֹה בָר בְּרֵיה דְיִשִׁי דְנִנְתְּאַה ביצום אור לעממוץ ליה מולבנון ישתמעון ניהי אתר בות משריהון ביבר להיה ביוב ההוא מוסים יהנה שנית נדו לבנות חת שחר עכנו חשרי ישאר מאשור מאש וממצרים ומפתרום ומפוש ומעינים ומשכער ומחביות ומחיי תים : וחהי בעדנא ההואי יוסיף לי תכינות הבורתוה למסרק ית שאַרָא רְענייה רְקשתאַר מאַתור וממצרים נמפתרום נמכוש נמחדו נמעילם נמבבל נ ומחמת ומנגנות ימא י ונבלף כל לגוים ואפני נרחו ישראל ונפעות יהודה יהבץ מארבע ב בנפות החרץ י ניגדופ את לעממשי ויבנים מ מבודרי ישנים ונלות יהודה אזריבי מארבעב רותו אַרעַח : וְּלַלָּה תַנְאַת אַפרִים הַבּרְרֵי יְהוּדְהַ יבַרֶתוּ מפרים לא יִזְבַא אָת יִחֹנְה ויהונְה בּיֹא יַבַּר את אפרים: ותעודי זכאתא מידבית אפרים

7

#; ;

7

IJ

**

7

איםי

אַרָי

ורמעידין לדבית פתפורה פשמיצון ידבית שחפנים לא ולצון לוביות יהוניה יו נדבית יהוניה לא יעיבון לרבות חולרים : (עופו בכתפ פלשתים נפעה נודיו יבצו את בני דרם אדום ומואב משלות ירם -ינבני עמון משמעונט : ויתתברון בתפ חד לממחי יַת פַלשתאי דבמער בא בתדא יבאן ית בני מדג י באדיום נמוקב פישטון יוְהוֹן נבני עמון י ישתמעין להון : יוהחרש יהוה את לשון שם מצר והמף נדנ על הנחר בענט רוחו והפהו לשבעה כוולים וחדריד בפעלים ויבים יש ית לישן ימא דמצראי (ירים מחת גבורתיה על פרת במימר נביוהי (ימחיניה לשבעה נחלין ייהכון בית בסברלין : וְהַיּתַה מִסְבָּה לִּשְּׁאַר עמו אשר ישאר מחשור בחשר קיתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים ותהי אורה כבישא לשארא דעמוה דישתאר מאחת ראה במא דיתור לישרַחַל יכיום ששונון מארעון דמצרים: , ואמר ע ביום מהוא אתף יתנה כי אבינת בי ישוב אפר נעלטמולה לעימר בתבשע עענון אובה ב ncar

2

J

בדמך יצי זהי על דחבית הנמך הנה רונגן שלי כ כדו יתוב רוגבר בעני נתנחים עלי הכה חל ישעתי אבטח נצא אפחד בי עני נגמרה נה יחוה ניתור לי לישועה : הַא על שִימֵר פַרְזֵבי אלה אבח רְחִיץ תלא אזרטגע ארי תובפי ותושבחתי דחילא יי אמר ב במימריה נהוה לי לפריד: ושחבתם מים בשק ממעיני הישועה : ותקבלון אולפן חדת בחדואי מְבַחֵירי צִרבָּא : נַאמר לַנם בינם הַהֹיא הודו ביתור זראו בשמן הודיעו בעמים עלילתו הגבירו בי נשגב שמו : ותימרון בעדכא ההוא אודו בייב צלו בַּבְּמִיה חוֹו בְעמִמִיה עוברוֹהי אדברו ארי תדיף שמיה : גמרו יהוה כי גאות עשה מודעת צאת בכל הארץ :שבחו זייבי ארי ובורן עבידי עליא דא בכָל אַרעַא י אַחַלִי וַרפִי ישבת ציון -כי נרול בגרבן קרוש ישראל י בועי ושבחי כ כנשתא דציון ארי כבא אמר לאשראה שכיכתיה במיך ערישת דישנה לראשון של עצרת יקיין

שוב

יתוקאר יווקאר

מוני בממשת שנה ברביעי בחמשה לחדש נחני בתוך הגלה על נתר כבר נפתחו תשמים יואראה פוראות אלהים י נהנה בתלתין שנין י לגפון דמשפת תוכניה בהנח רבמ ספרה דאוריום בבית מקדבא בענרתא תחות אולמא דהיכלא בפלגות ליליא בתר פעלבי סיתראי ביומי יאשה בר אמון מלך שבשא דבית יהודה בתמוז ב בחמשא לירחף המר לביא יואנא בגו בני ג אלותמ על נהר כבר אתפתחו שמיא וחציר ב בוויבו כבומה דשרת שלי תינו יור שבינתא דיינו: בחמשה לחדש היה השבה החמישית לגלות ה תמלב תיכין: בתומשא לירתוא הייו שתא תמישי תא בֿגלות שלבא יויבין: תַיָּה הַיֵּה דְבַר יְהֹיָה מִלּ יחוצואל בן בניי חבהן בארץ כשדים על נאר משר מתר בבר נתתי עליו שם יוי יחוה : מחוח הוה פעניפון היול מס הוציון בני בני בניי בניה בענהן בישרה לב ערה הואנים לאנים לב המהוב במביבות 出り方

ארע כסדאי על נתר כבר ושרת עלותי תשון אות עבותה מן דייב י נחלה נהגה רות סענה בונה שו הצמון עבר גדול ומש מתלבחת וכגה להפנים של נמתובר בעין החשמל מתוך המש : ותנית נומו לונו עלעופא אותי מן צפופאי עבן רב ואישתי משתלהיה משתלהבא וציהורא ליה סחור סחורי נמגן עננה ומגו עננה עלעולה כעין חשמלה מגו אישתה : נטתובה דמות ארבע חיות וזה פראיהן דמות אדם בהפה : ומגוה דמות ארבע בריין יורין תוניהון דמות אנשח להון: וארבעה יננים לחתת וארבע כנפים לחתת מתש י וארצעא אמין לחדאי נארב נגא אפין לכל חד נחדי שתת עסר אפין לבריתא חדא הני מנין אפיא דארבע ברין שתין וארבעה אפין לארבעה נפין לחדה וארבעה אפין לכָל חֵד נְחַד שִתת עסר גַפין לכָל אַנַא נחפא שתין נחרבעה נפין לבריַתה חדה הני מנין גפטה רארבע ברנין מאתו ותמשיו ושתה הפין יורגליחם רול ישרה וכף ההליהם בבה ההל עולל ובדדים בעין נחשת תלל : נרגליהון רגליו בינובן ופרסת רגליהון

TO

11, 11.

5

A

v = \{

9 (

G

12

Ğ,

t -

.

Ţ.

7

פערשת להלין סמכתב ינטגיען עלמוא במהכחון ו שוווי בעל העל מצוקעב יינהי אונה מעועוני אם על ארבעת רבעיהם ופניהם ובנפיהם ל ארבעתם: נידין כידי אנשאי עביד בהון מתחות גפיהון יעל חרבטה פטריהון למחתי בהון גומרין ראישא מביני כרוביא מתחות רדיעא דעל רישיחן. למתו על חופני סרפים למנרת על אתר רשיעיון לאבדא חייביא עברי מימריה ואפיהון וגפיהון שנו לארבעתיהון: תברת אשה אל אחתה כנפי רט למ יסבל בלבתן מיש אל עבר פנין ולכו : מכובן יחדא לַבַּביל חדא מפיהון לא מתחברך במיצלהון בריא ליגביל אפהא אולן ורמורד פניהט פני אדע נפני מריה אל הימין לארבעתם יפני שור 1 מהשמאל לארבעהן ופני נשר לארבעתן: נרמנת אפיהון אפיאנשא נאפי אריא עביד מימינא לארבעתיהון ואוני תורא עביד מ מסמחלח יוחפי נשרא לחרבעתיהון: ופניהט

(כנפיהם

וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתים מפרות אש ושתים מכפות את גניתהיבה : נאפיהור פַרִיםִין מַלַּעִילָּא לַחְדֵא מַרְתִין מִם סִפּ חרא ותרתין מכסיין ינת מיתהון : ואיש אליפר פביו ילבו על אשר יהיה שפער הרוח ללבו ולכו לא יסבו בלכתן: ובריא לקביל אפהא אצלאי לאתר דְהֵנִי תַמוּן רַשנא למינגל אָזְבָן לא מתחורן במיצַלחון : ודמות הַחַיות מַרְאִיהָם בַּגַּחַלִי אָש בערות כמראה הלפידים היא מתהלכת בין ה תחיות ונגה למש ומן החש יוצח ברה: ורמות ברייתה תיניהון כגומרין דאישאי בעורן בחיצו בעוריאי אישתחי משתלחבא בין בריתה ו וניהורא לאישתא ומן חישתה בפיב ברביד: והחיות כצוא נשוב במראה הבנג ו נבריתא ב בחשתלותיהון יהון למעבר רבונהון דחשרי ש שכינתיה במרומה עילה מנהון בחנפה עינבר למחצי חַנְרוֹ וִמִּרְם וִמִּרְם יִת עַלְמָא וְתִּיבוֹ בריח חדאי נבלילן כחינו ברבה : נארא החיות נהכה אופן אחר בענא מגב ענווע נאנבמע הבון ינוציע בניתאי

nr I

1

*|\1\5

H

A

ار سه

והא נשב מד משתוי במלרע לרום שמיאי בת של לארבעה מפורי מראה החופלים עין תרשים ודמות אחף לארבעתו יתירויתם ומעשיהם כאשר יהיהתחופן בתוך הואפן : חימו גלגליא ושבדיהון בעין אבן טבאי ודמות חד לארבעתיהון וחבויהון ועובדיהון. כמאו דהוי גלגל בגו גלגל : על ארבעת רבעיהם בלכתם ולכו לא יסבו בלכתן: על ארבעה סטריהון במיבלהון אִגַּלָן לַא מתתוברו במיבלהון: נגביהן וגבה חחד להם ויראה להם וגבתם מ מצאת עינים סביב לארבעתן: וגביהון שון ל לקבפא רְבִיעאי וְרוֹמֵא לָהוֹן וִדְחִיבָּן אִבִין וְגביהווּי מלן טינין סחור סחור לארבעתיהון: ובלכרד החיות ילכו האופנים אצלט ובהנשא החיות מעל הארץ יפשאו האופנים : ובמיגל בריתא אגריין מצמליא לקבלהון ובאתנישו ברייתה כמלרע ל לרום שמיאי מתרמין גלגליא : על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים יעל אתר ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים על אתר

)

דהוי תמן רְעוֹח לָמִינל חָצָבן - לַתּמִינּ יוגלוליואי כיתרמין לקבלחון ארי יכי בולנוליו בלכתי ילכו ובעמודם שאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם בי רוח החיה באופנים י במיצלהון אגלין ובמקמהון הימין ובאתרומתון במלרע לרום שמשא מתרמין גלוליא לקבלהון ארי כרוח בריתא בולגליא: ודמות על ראשי החיות החיה רדיע בעין הזרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה: ודמוריד על הישי ברינגא רהיעדו פעין גליד חסין מרוכן על רישהון מלעילא : ותחת הרגיע ככפיהם , ישרות אשה על אחתה לאיש שתים מכפות להנה ולאיש שתים מכסות להנה את גויתהם: ותחות רביטא לפיהון מבונן חדא לקביל חדיר לחדאי תרתיו מבסין להון. ולחדאי תרתיו מכסיו להון ית גניתחון: נאשמע את דול בנפיחם בצול מים רבים כדול שדי בלכתם זול המפה כדול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהם י ושמעית ירת קל גפיהון בגל פיין סגיאין בגלא מן גדש שודיי

D}

**

111

34

3

,פנים

תר

משפים בלל שלולהון בד מודיין (מברבן ית רבונהון משפים בלל מלולהון בד מודיין (מברבן ית רבונהון משעבו להניון : ליני צוב מחל כבל קנצות ונד ראשם בעמודם תרפינה בנפיהם: ובנמן גענה לבחוא פורפונני נוו במחון שב גבולא בחבוני נבנו ושראל הוי בלחי ומשתמע מעלוי רצועה די דעל רישהון דמבמהון משתבו גפיהון מן קודב דבונה : וממעל לרביע חשר על " רחשם כ במרחה חבן ספיר דמות כפה ועל דמות ד הבסא דמות כמרחה חדם מל עליו מלמעלה: נמעלוי רציעה דעל רישהון כחינו חבן טבות רמות בורסיא דמות במראה אדם עלוהו מלעו מלעילא: נחרא בעין חשמל במרחה אש בירת בר סביב ממראה שתניו ולמעלה וממראה מ מתביו ולמשה באיתי במרחה אש וכגה לו סביבי יחצמת בשין חשמלה בחינו חישתה ממו לה סחו שמור . עוצו ובר בבון ובלא תולא למעזי ולרת אסשר לחפתבלה ביהולעילאיוחינו יבר דלא יכנו עינא למחגיי ולא אפשר לחתבלח ביה ולרעי מצותי פַּתִיצוּ אִיבַתְנה בֵּיהוֹרֶה סְחוֹר סְחוֹר בִּיה: כ במלעונ

במראח הצבת הבר יהיה בענן ביום מרחה הכגה סביב החו מרחה דמות נהרחה נחכל של כני ומשמע הל מה קשתא ירחו בעצבה ביומה רמשרה ב ציהורה פחור פחור הנח חינו דמות יקרח דיה וחנית ואשתטחית על אפי ושמעית הל רמתמלל וואמר אלי בן אדם ג עמד ער רגליף וחדבר חותה: נחמר לי בר חדם בום על רגברי ואמניל טמר: ותבא בי חח באשר דבר אלו ותעמידני של רגלי ואשמע את מדבר אלי: ועלת בי רוחאי בד מליל עמיי וחדימתני על ר רגלי ושמעית יות דמתמעל עמו: ותשחני רוח וחשמע חחרי זול רעש גרול ברוד כבוף יהוה ממחמו ונעלתני רוחא ושמעירב בתרי בל גיע דמקני סגיי דמשבחין ואמרין יב ברוך יברא דיו מאתר בית שכינתיה ו

כנד

ווע יוע

X

יוווי.

7

לעו/

57

h

:31

ing

לוום שנו שר עצרות בחבנוג פימ ג

מהיבל קרשו הס מנכנו בל הארץ ו נינן שתרעי נחשר חה שבינתיה בהיכלא ד יסופנן מן קדמוהי א דחלת חרעא: מפלה לחבצוך הכביא עב שגיונת: צלותח דצלי חבקות כביאי כד אתגלי ליה על א אורבא דיהב לרשועיא דאם יתובון לאוריתא כלנב שלים ישתבית להין ניהון על חוביהון דחבו ברמוני הח בשלותה : יהוה שמעתי שמעד ירחתי יהוה פעלך בידרב שנים חייחו ביקרב שנים תודיע ברגו רחם תובר : ני שמעית שימע געורתר דחיליתי מו ירברבין עובדן דחת יהיב ארבא לרשיעיאי דאם נתלבון לחוריתך ולא תברי נאכון מרגין ב ברכיך ה בגו שכיא דאמרתח לחדתא עלמאי לאתפרעא מרשיעיא דעברו על מימרדי וצריביא עברי כעותך באו רוגגר נחמין תרבר: אלוה ימתימו נבוא ובדוש מהר פארן סלה בסה שמים הודן יתהלתו מלחה הארץ

במתני

リ

ナッコラ

7!

から

במתן חוריתה לעמיה חלהה מדרומה אחול וקרישה מטורה דפחרן בגבורת עלמת שמיא גיו יבריה נחמרי תושבחתיה מניה ונגה כחור תהיף דרנים מודו לו ושם חותו וציהור ידריה בגיהור ברחשיה אתגלי ינדודיו מתר כבת יזריה נפתין תמן גלא ית שכינתיה דהורה משמרא מבני אנשא בתקוף רומא לפניו ולך-דבר ניצא רשם לרגליו : מן בדמוחי משתלח מלחר מותא ונפיז בשלהובית אישתא ממימריה עמף נימודר חרץ לחה ניתר גוש ניתפצצו הררו עד צ שחו גבעת עולם הליכות לו עולם לו : אחגלי נחגיע חרעחי נחיתו מבולח על עם דרא דעבדו על מימריה ואנ בתכיתה בד חבו קדמוחי ב בחוביהון בין בלבילכון לעממיא ואתפרבוטורוא דמלגרמין ימבא רמתה דמן עלמה גבורת ע עלמא דיליה תחת תנו בחיתי אהלי כושו ירגנון יריעת חרץ מדון : בר פלחו בית ישרחל לשעוותא מפרתכון ביד כושן תיבח ובד תבו ל למעבד אוריתא עברתא להוו נפין וגבורן.

201

221)

1 13

ונת:

א בלבנ

רַקוווי

11

2) 'T'

2 1

148

; 73,

W.

מיד מרינאי על יד גודעון בר יוום: שלי אם בים עברתיף כי תרש שיים מרבבתוף ישועה הא על פ און דסגיאן במי נהרא הנה רגג מן קדמף ני. ושל פעלביא הוה רוגגך יובימא הוושתתא ל להון פורעלות נבורתר אוני אתגליתו עכר מרכבת יצרך שבינתך לעמד תקוף ומורץ: עריה תעור קשתיף שבעות מטות אטר סלה נהרות תבבע חרץ: התגלחה אתגליחת בובורתר יבדיל היימך דעם שבטיא מימורף י ציים לעלמין ילהון בגעתח טנרין תקיפין . בסבו בהרין ששיםין ארעוז: כאוך יחולו הרים צרם מים עבר נתן תהום קולו רום ידיהו כ בשוניקיוניל חק מונגן דיסיכו יעזו יצלר געו שוריא ענני משרא עדוי ארים חהומא הליהי חילי מרומה תמהו ודמו ש שמעי ירת עמר גבלה לחור חציף יחלבו לוגרה בות

בבלל טופועים שלט במתבבל בטון פי במישר הכעון שמשא וסיהרא המו בו עמר במימרך התגברוי בתצונ כצחן גבורון: בנועם תגער אַרַץ באַת מָדִים י באית מעים במיתיתיותך לוט על סנחי עמך באתגליותך למתבר רשיעי אַרטַאי ברוגגַר דַטוּלת עַמְמִיָּא: יִצְאוּה לישע עמיף לישע חות ג משוחיף מחדת את יחל מבית לָשָׁע עַרוֶת יִפוֹך עַר צוְחַר סַלָּה יּ אתגליתא למפרה ית עמר למפרה ג ית מ משיחדישיציתה מו עדמיהין מלכיוא ושלטוניה מבתיהון תַרִיכת חייבא תברת חיליהון כגלי טמד על צורי פנאיהון. מימרך היים לעלמין: נַקַבַתָּ בָּמִשְׁץ רֹאב נְרָנִין יִסְעָרָוּ לַהפיצני עליצותם כמו לחכל עני במסתו בגעתה ימה בחטריה דמשה וגיברי משריית רוצו משונית פרעה דחשיבו מחשבן על ממך בברתכון ברוח עלעולין שבעתכון בינאן דקוף.

AT.

١

, **,**

7

nt.

8

4

かり

77

W.

V.

יו לארות ושעברי יות עמך יוחכו עצור ארא נאוכריהן י דרכני בים סוסיך חמר מים רבים י התגליתה על יכוא בכור בבוד יַנרף ברגור פיין קהיאין : שמעתיי ותרע ב ביחבי בנות בבנו שונה יבוא נובר בחבמי יתתת חרגג אבר אכת ליום צרה לטלות לטם יגורבן . המרה בבל שמעות ונטו מלכי מן צנם גילאי באבבנו מגנאו. קניך מקוא פור אלא סטונה אונו ביינתא לעכימי ובאער גאנור וארונא זטת השבעני לאם ענה לעדו חסנא גלות עמיה מני יתברנני בי תחנה לא תפלח ואין יבור באפנים פחש מעשה ביות ושדמות לא עשה אכל גור ממכלה צאן ואין בגר ברנהום : ארי מלכוות בבל לה תחזים ולה תעביד שולטן על ישרש לעלם יחקשלון מלבי מדי יומיברי יון לא יצלחון ישתיצון רומחי ילח יגבון בסומח מירוי שלם: וַאָּנִי בַּיָּהְוָהָ אַעלנָה חָנִילָהְ בַאלהֵי יִשְנֵי : לְּשָׁבָּטֵׁי חַבְּינִי הַבְּינִי הַבְּינִי הַבְּינִי חַבְּינִי חַבְּינִי חַבְּינִי חַבְּינִי חַבְּינִי בְּינִי בְּינִי הַּינִי הַיִּנִי בְּינִי בְּינִי הַּיִּהְי הַּינִי בְּינִי בְּיִי בְּיִי בְּינִי בְּיִי בְּינִי בְּינִי בְּיבְּיִי בְּיִיבְי בְּיִיבְי בְּיִיבְּיי בְּיִיבְיי בְּיִיבְייִי בְּיִיבְיי בְּינִייִי בְּיִיבְיי בְּיִיבְייִי בְּיִיבְייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייבְייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייבְיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייים בְּייבְייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּייבְייִיי בְּייבְּייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִייִי בְּיבְּיייִי בְּיבְייִייי בְּיבְיייבְייִי בְּיבְּיייִי בְּייבְייבְּיייִי בְּיבְּיב שחל

להמועו אלה מלפון בעושבעעי פאיקום ועבונן למועו אלה מלפון בעושבעעי ברמועו אלה מלפו למלפו בעושבעעי הליבו לאיבושי המלוע הרבים המלועי הרבים המלועים המל

לראשון של ראש השנה הודת שמואר

ליהד איש אחר מן הַנְמִנֹנִם צֹנִים ם מַהַּנְ חַמְנִעֵּ וֹשְמוֹ אַלְּנָנָה בַּוֹ יִרְחָם בַּן חַלִּיהוֹא בַּן מחו בן צוֹנִ חַפְנְתִּי : וַהְנָה גוברָא חַד מִרְמִהְּא מְתַלְמִידִי טְבִינִא מְשׁוֹנְא דְבִית אַפְרִים : נְשׁמוֹ אַלְבָנָה בַּר יִרוֹחָם בַּר אַלִּיהוֹא בַר מחו בר צונף אַפְרִים : נְלוֹ שְׁתֵּי נָפִיבָ בְּנִוֹדְשִׁיָּא רְבִּיֹת בְּטוֹנְיָא רְבֵּיִה הְשְׁבִית סָנְכָה וְיַהִי לַפְּנְנָה יְלָדִים וּלַחַכָּה אִין י הַבְּיִת סָנְכָה וְיָהִי לַפְנְנָה יְלִדִים וּלְחַכָּה אִין י תַנִּיִת סִנְנָה וְהְנֵה לַפְּכְכָּה בְּנִין וּלְחַכָּה לִירְד תַנִּיִתְא סִנְנָה וְהְנֵה לַפְּכְכָּה בְּנִין וּלְחַכָּה לִירְד

ָּרָר. בּוּלוּ.

מיה

3 32

がか

11

カフト

לרואש השנה

יות עמך יות עמר עלוד בות בווכריתו לבנכנו בים סופיר ממר מים רבים י חתגליתה על יכוא במרכבור יַזַרְך יברגור פויין קהיאין : שמעתיי ותרנג ב בחלי לנול גלקו שנוה יבוא נוגב בחגמני ותחתי חרגג אשר אכות ליום צרה לטלות לטם ימודבן: המרת בבל שמעות ונטוי מלכי מן צלם גימו באברני מגנאו. לילך מקוא פור אלא סטונה אנו ביינתא לעכימי ובאנור גשלימ זטת. רשבזני ביים ענה לעדו חסנח גלות עמיה מני יתברנני בי תחנה לא תקרח וחין יבור באפנים כחש מעשה בית ושדמות לא עשה אכל גור ממכלה צאן ואין בגר ברנתים : ארי מלכוות בבל לה תתנים ולה תעביד שולטן על שרש לעלם יתקשלון מלבי מדי יוגיברי יון לא יצלחון ישתיעון רומחי ולח יגבון בסומא מירו שלם: וַאָּנִי בּיָהוֹנָה אַעלגָה חָגִילָה בַאלהִי ישני: בכין על נפור בנח ופור בנח דתעביד למשיחך ולשחרת לאָלפֿא הֿבּגר פּגצֿלָה בּ הַתֹּמֹל בּהֹמֹל הָנְגוּ בְּמִּהִּשׁ הַשְּׁמֵּר הְצִּהָא. וֹוֹלְא בְּמִימֹל בּנִיג אַבּיתֹ אַבּהּ בּתֹמֹל בּיבּיאנון הָנְגוּן בְּמִּהִּשׁ בּשִׁכּר הְצִּהָא. וֹוֹלְיבּא בְּנִיג אַבּיתֹ יאבּיא (בְּבְאָלְנֹ שהש

יהוה אדלי חילי וישם ידי רגלי בחילוש במוחי ידריבני למכצח בנגולתי הלהם ישל בית תוקני ידימנני לרדיליה נצחן וגבורן יעל בית תוקני ידימנני לרדיליה נצחן וגבורן דרמוחי אנח מנגין בתושבחתי

יראשון של ראש השנה השנה הוורת שמואל

לוקד איש אחר מן הרמותים צפים ם מהר אפרער ולחו בן ירחם בן חליהוא בן מחו בן צופ אפרתי יהיה הוברא חד מרמת בן אלקפה בן צופ אפרים יומני הבית אפרים ישמו אלקפה בר ירוחם בר אליהוא יבר מחו בר צופ אפרים יולן שתי נשים בר אליהוא יבר מחו בר צופ אפרים יולן שתי נשים בר אליהוא יבר מחו בר צופ הגוברא פליג חולב ביודשיח דבית בטורה רבות אפרים יולן שתי נשים האפרים יולן שתי לפנה ולדים ולחבה אין יילרים יולית תרתין לפנה ולדים ולחבה אין יילרים יולית פנה והוה לפנה בנין ולחבה לירד תפייתה פנה והוה לפנה הבין ולחבה לירד

N

מיה

32

H_‡

47

,

אכרו ני

צנין לעלה הזים החים מעירו מימים ימימה להשתחוות נלגבת ליהות זבחות בשילה ושם שני בני עלי חפלי נפנחם בהנים ליהוה י נסליד גובוא הקון מזרתיה מנטי מועד למועד למסגד ולרבחה תני עבווה בשילי ותפון חרין בני ט עליי חפני נפיכחם משמשין בניב : ניהו הוום פנינה אלקנה (נתן לפנינה אשתו ולכל בליה נבנותיה שמות להוה יום מועדא ודבר אלצנה והוה ויהב לפנבה אתתיה ולפל ב בכהן ובנתחו חולקין: ולחנה יתן מנרי אחת מפים כי מת מגה עהב ניהוה פגר בחמה: וֹבְּעְכְנִי יִנְב י תוּבָב חַד בְּחִיר אְנֵי יִתְ חַכְּה רָחִים י ומן קני חתמנע מניה ולד ו ובין יעשה שנה בשלע לולה מבית יעות בו עלה הוא שלים וכין יעביד שכא בשנא בשנא מסצה לבירד מעלבשא ביונו כין מנילגא לני ולבליא ולהת אבלא י וואמר לה אוֹנגרני אישׁני נמרה תבכי

H

功

٢

ケラ

השבל : השבלה נלוא

תבבי ולמה לֹחַ תֹחבֹני ולמה ירע לכב אנבי טוב לך מעשרת בנים י וממר לה אנבי בעלה יחנה למח חת בכיחי ולמא לא אכלת: ילמא בחיש ביך לביך יהלא רְעוֹתִיךְ עַבַא ליד. מעשרה בנין: ותקם חלה אחרי אכלה בשילה ואחרי שחנה ועלי הכהן ישב על הכפא על מ פונונת היפל יחוה י וצמת חבה בתרידחכלת בשיכן ובנתר גשתיוני וְעלי בנוּלְאי יִתיב ערב כורקוח בסטר קפח דהיכלח דיינ : והיח מרת בַּחָשׁ וַתַּתְּמַלֵּלָ עַל יְהָוָהְ וִבְּכֹּהְ תִבְּכַהְ : וְהִיא מִרֵי רא כנושי ומצליה הייז ומבכה בכיח: ותדר ברך ליחור נתמשר יְמִנֶה צְבָּחוֹת מִם רָאֹר ה תראה בעני אמתיך וזכניתני ולא תשכח ארד אמחיך נכתתה לחמתר זכע חכשים וכתתיו ל ליהוה כל ימי חיו ומורה לח יעלה על ראשו : וקיימת קיימית בים ואמרתי ני צבחות מגלא גלי קרמף סגות חמתה נייעול דוכרני קרמה ס

ים י

ילא פורחיב יות תמתך התתין לאמתר בר בגולני אפשא: ואמסריביה דיהי משמיש קיי כל יומי חיורי יום נמרות חנב לא תהי עלוהי : והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה: נהוה מדאםגימת לצלאה לייי נעלי מורק לה ער דתנסוק : נחבה היא טרברת על לבה רק שפתיה נעות ומולה לא ישמע ניחשבה עלי לשפרה יוחנה היה מצליא על לבה לחוד ספעתהא כיידן נהלה לא משתמע וחשבה עלו כאתא רווא וויאמר אליה עד מרדי תשתפרין הסירי חת ייבד מעליד: ואמר לה עלי עד אמתי את משתטיא הלא תפוגיו ית חמריד מכיד י (תען חבה ותאמר לא א ארני אשה משת רוח שנכי ויין ושבר לו-ר שתיתו ומשפך חת נפשי להחתה לפני יהורה: ואתיבת חנה וחמרת לח רבוני אתתח עיזה "רוח אכא נחמר חדת נעתיה לא שתיתי ואמרית

עולבן

שוצבן נושי בצלו קיינ: חל תותו חתישופותו לומי בת בליעל כן מורב סיתי ובעתי דשותי עד הנה : כא תכלים ית אמתר זרש בית בות רשעא ארי מסגי אדביותי (ארגגוותי א אוריכית בצלו דויג עד פען: ניען עלי ניאמר ינני לשלום ווולוני ישלחל יותן את שלתר אשר שאלת מעמו י ואמיב עלי ואמר אינילי ל לאנת לאלעא הואלאכ יונון לע בתועיביה אבעית פון דרמונחי ותאפור תפצא שבחתה מן בעיניה ותאכל האבל האבה לדרכה ותאכל יתכית לא היו לה עוד י ואמנת תשכרה אמותף רחמין בעיטר ומגלת חתתא ל לאורחה נאכלה יואטין בישין לא הוו לה עוד ועישכימו בבנר נישתחוו לפא יחוה וושבו ניבאוי אל ביתם הרמתה וידע אלכה את חנה אבתו נוגבריה יהנה: ואקרימי באסלאי וסליגו בנוג ינעבוי ווענו לביענגון

) (:

C

4

ĺ

*

•

מין.

シャケ

וידע אלקבה ית חבה אתתיה׳ ן אלצנה ית חנה אתתיה יוטל דכרכה אוציב ניהיילתבנות הימים ותהר חבה נ ותלד בן ותנרא את שמואל שמו שמואל כו מיהוה שאלתיו לנמן משלב אנמוא ועדיאת חנה נינידת בר וערת ית שמיה שמוחל ארי אמרת מן דינו שאלתיה: יועל האיש אלקנה (כל ביתו לנבח ליהוה את זבח תימים ואת נדרו: וסליב גוברא אלגלנע וֹכֹר אַנֹב בּוֹנְנוּת , לנבנוא לווזי זע דובת מועדיה ולשלמה ית לדתה : וחנה לא עלתה כי חמנה לחישה עד יגמל ה מנער והביאתיו ונרחה את פני יהוה וישב שם עד עולם : וחנה לח סלימה ארי אמרת לבעלה עד דיתחסיל רביא ואיתיבה וותוה תווצי נותיב תמן עד עלמה ז ניאמר לה א אלהנה חישה עשי הטוב בעימה שבי עד המלה אותו אך יַנָּם יהיה מת דברו וַתּשׁב הַאֹבָה עבנד אַת בְּינָה שִׁרְ נָמִלְהָה אִוֹה וְינִה בּינָה בּינִה אִנְהוֹין בּי

ואמר לה אלתנה בעלה עבידי א אוניכי עד התחפליו יונית בנת אם ני נת נתגמוהי לאורובית אתתמן ואונים ית ברחי עד דחסלת יתיה ותעלהו עמה כאשר גמלתי שרום שלשה יוחימה החת המה וכבל יון וחבייותי בות ההיו ומנער נער: ואףישויה שנית כד חכלו בתוריו תלתא ומכינתא חדא דבאחא דחמרי ואיתיתה לביה משושא היצ ורביא הנה יכיב : נישחטו אחרבר הצ את הנער אל עלי: ונכפו-ית הורא ואיתיאו יות רביא לות עלי : ותאמר בי ב אדבי אכי האשה הכצבת עמכה בנה להת סלל אל עהוה : ואמרת בבער רבוני חור בניבר לבוני אנה אתהחי דאתעתדת ממן הכאי לצלמה היוב: חל הנערי הגה התפל לתני ניתו יתות לי את שאלתי אשר שחלתי

און אעל רביח הדיין צליתיי ניתב מג לי ות ירבעיתי מן קרבנותי יוגם אנכי השחלי מותו לנתור כל תימים אשר היא חוא שאורי ליהנה נושתחו שם ליהנה : ומני אנאי מסרי תיה דיוהי משמיש הייצי כל יומין דהיה היושי ישמים ביוצ י (מגור הנון בינצ : ותתפנוב תנה ותחמר עלץ לבי ביחות לפור ברצי ביחות תול ני על אוובי כו שמחתי בישועתיה: וצליוות חנה ברוח נבוחה ואמרת כבר שמוחל ברי עתיד ל למהרי נביח על ישראלי ביומוהי יתפרדון מידא דפלשתחי יועל ידוהי יתעבדן לרדיון כסין וגבורן בכין תינונ לבי בחולקו דיהב צו ליני וחפ הימן בר יחל בר ברי שמוחר דעתיך די כום וארבעת עסר בנוהי למהוי אמרין בשירה על ידי נבלין וכנרין עם א

אַתְירון בַּינְאֵיי לַשְבַרוּא בְבִית מורַרְשׁא בִבּין

ממת

בימת דרני במתנתח דמני לי עין מוני סורענות נקח דעתיד למהוי בפלשתחי משנין למהוי בתלשתור דעתידין דייתון ות ארונא ב בעולתא חדתא ועמיה בורבן חשמא בכן ת תימר בנשתח דישרחל אתנתח נומי למללא רברבן על בעלי דבבי ארי חדיתי בפורגנודי אין צדיוש ביהוה כי אין בלתיך ואין צור באלהינו: על סנחריב מלכה דחתור אתנביאת ו יוומרתי דעתיד דיסג היה נכל חילוותיהי על ירושלם וכם סגי יתעביד ביה תמן ינוון פגרו משרייתיה בכין יודון כל עמומוא אומיון ולשמאי וויפורון לית דידיים חלא וי ארדי לית בר מכך יועמך יימרון לית דתבית אלא אלהכא : אל ומרבו תרברו גבחה גבהה וצא עתר מסיקם כי אל דעות יתור ולא כתכנו תלולות : על להנכרכבר מנפח הבבל אמלבי את וחמרת אתון בסדאי וכל עממיון עתידין

למשלע בישרחל בח תסגון למללח רברבן י הברבן ולח יפזון גדופין מפומכון ארי אלהא ידע כולא ייצי נעל כל עובדוהי מתיח דינון. יחף לכון עתיד לשלמא עודענות חוביכון: צשת גבורים חתים ומכשלים מגרו חול של מלכות יון אתנביחה וחמרתי קשתת דגיברי יונחי יתכאן יודביות חשמוכחי דהוו תלשיו יתעברין לחון גבורי שבעים בלחם נשפרו ורטבים חדלו על עבדה ולדה שבער -ירבת בנים אומנכלה של בנוהי דהנגו שתוביאת ואמרת דחה סבעין בלחמים נגאן בעותרא אתמסככוי תבו לאתאגריב בצחש מנון פומהו מרדבי ואקתר דחוו חשיבין עת אי וחת נשוחו ית מקבינותהווי תבו למהוי בני חוריו כין ירושלם י דהות באתה עברה עתידה דתתמלי מעם ג גלותהא

דהות כחתה עברה עתידה דתתמם שנה גלוותהא יורומי דמליא סגי עממאל ישונה משריתהא תצדי נתחרוב: יהוה ממית ומותה מוריד שאול ניעל : כל חלין גדורתח דיוי ד רותח שליט בעלמה ממית נחמר לחחחרה מחית לשאולי נאף עתיך לאסדה בחיי עלמהן: יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם: יו ממסביך ומעתר משפיל אף מרים: מקים מעפר דל מחשפת ירים חביון לחושיב עם בריבים וכסא בבוד ימוילם בי ליהוה מצויי ארץ וושת עליקם תבל : מקים מעסרא מ מסבינה מתלקלתא מירים תשיבא לאתבותהון עם צדיקיא רברבי עלמח וכורפי ידרא מ מחסין, להון אורי בני גלן עוצרו בני אמשובי מלרעי אתבין מהנם לרשיעיא וצדידיא עבדי רעותיה שכליל להון תבל: בגלי חסידין "השעים בחשף ידמו כי לא בכח יובר אוש י גוית עברוהי

ביל להודעת ארי לא מן דאית ביה חילא נכי להם דינא יהוה יחתן מריביו עלין בשמים יהוה ידין אפסי ארץ ניתין עוג למלכו וירים קרן משיחן ייד יתבר בעלי דבבא יירים קרן משיחן ייד יתבר בעלי דבבא דיניימין לאבאשא לעמיה עליהון מן שמיא ביל רם ישבים יינעביר פירעלות דין מעוא ביל רם ישבים יינעביר פירעלות דין מעוא ומשרית עממין חטופין דאתן עמיה מסיים ומשרית עממין חטופין דאתן עמיה מסיים ארטא ניתין תוקח למלכיה וירבי מלכות משיחיה

לונן שני של לאט השנה בור כורך במשן לא

ברבן אמר יי דיתב לעמד דאףיך ממצרעי שרידי תרב הלוד לתרמח דאףיך ממצרעי סופיה צורביותן במדבראי בד הוו בד מערה

מנו

パコ

7)

H

נְלַ

,)

בׄנ בֿנ

الأ(

22

ががか

19

p

,4

מן זדם דדשלין בחרבון דבר במימרוב בית בייחא ישראל : מנרחות יהוה כרצה ואהבת טולם אהכתוך על כן משכתיה חברה אמרת ירושלם מלקדמין יו אתגלי על אבהתנא. נביח חימר להין הח רחמת עלמח רחימורה יתכון על כין דברית יתכון בטבון: עוד אבנד ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תופיר ויצחת יצמחול משחדים : עוד חביימניך ותתקיימין כנשתא דישראלי עוד תתגנין בתדונד ותנקין בסיטת משבחין: עוד תטעי ברמש בהרי ש שומרון נטעו נטעים וחלילו: עוד תצבין כרמין. בטורו שומרון צובו שתלין ואחילו: כו וש וום הרדוי לצרים בחר חפרים קומו ונעלה ציון חר יהוה חלהינו יחרי חית חריכות יושוח יוסגו עו טובה דעתיד למיתי לצדיביה דנטרו חודידני מלהדמין חולקהון בחרעה דישרהל ידהון מחמ דיו לשני נחמתא דחתין אמרין אימעוי נקובה

A

יאנתתוני קדם לי חלהכח: כי כה חמר יהוה רנו ליערב שמוחה ופול בראש השמיעו חללו ואמרו הושע והוה את עמף את שארית ישראל: ארי כדנן א אמר מישבחו דבית יעקב בחדואי ודוצו בריש גלי לעוני כל עממיודי בסרו ושבחו ואימרוי פרג מינת עמיה יות שחרה דושראל: הככי מביח אותם שחרץ צפון וקבצתים מירכתי ארץ בם עור נפסח הנת וולדת נחדיו בחל גה גרול נשום הנה י האנא מיתילהון בגלאי מארט צפונא . ואכנישנון מסייםי ארעא דהון בהון טוירין וחגירין יסגון בהון מעדיא וילדן בחדאי במשריין סגיאן יתובון חלכא: בבכי יבאו ובתחלונים חובילם חוליכם חל שערדי נחלי מים בם עור ונפח בדרך ישר לא יכשלי בה כי היותי לישרש לחב וחפרים בכרי הוא : במגליהון כד הוו בבן גלי וכמתבחון מביני מלוותהון

34 50

כל

7 3

מימרי לישרהל יוחפרים הביב הוא הדברוםן ברי אלישור פצידי מיח באורה הגנאי לא יתקלו בהי אלישור מימרי לישרהל יוחפרים הביב הוא הדמרי

שמעו אשר נוחה מנים והגודו בחיים ממרחה ואמרו מצוחים שרחל יהבצלו ושמרו ב כרעה עדרו: זכילו פתגמון דייג עממיון יחוו בנגוון מרחיד ואימרו מן דבדרו משראל י יפרגניהי (ישרנה כעד כרעוא לעדריה: כי כ פדה יהוה את יעדב ותאלו פניד חור ממכוי ארי פרז לי עת דבית יעובל ושיגבנון מנו רתגיופין מבחון: ובחו ורבנו במרום ציון ונהרו אל טוב יְהוָה על דָגָן וְעל תִירוֹש ועל יצהר ועל במ צאן ובזר והיתה בנשם בגן דוה ולא יוסיפי לדחבה עוד: ויתון (ישבחון בטור בית מקדשה דיתבני בציון יותנימון בטובח דיוב להון יוני ב בעבורא בחמרא ובמשתא ובבני ען ותורין ותהי נפשהון שליח תפנוקין כגנת שניח דמרויח ולאר

ית שובי דיהבית להון ישבון תמור בתולה במחור התים ושמח בתולה במחור התים ושמחתים מיגוכם בבין יחדיין בכשתא רושה בד בחנגין ועולימין (מבאבחדה וחדיין בכשתא רושה לביעואכתימנין ועולימין (מבאבחדה וחדיין בכשתא דושה לביעואכתימנין ותהדונון של החור ורויתי נפש הבהנים דשן ועמו את שובי ישבטו נאם יחור:

ואסבע נסש בהכיא ה המכובין ועמי בות ישבל ית טובי דיהבית להון ישבון אמר יונ:

בה חמר יהוה קול ברמה כשמע נהי בכי תמרורים לחל מבנה על החרץ מאפה להנחם על בניה בי חיננו : בדנן אמר יייגלא ברום עלמח אשתמע בית ישרחל הבחר ימודן חין בתר ירמיה נביא בד שלח יתיה נבונראדן רב הטוליא מנימה אליא ורבבן במרך ורושום בכיא על בנהא מסרבה לחתנחמא על בנהא-ארי גלו מבני ועיביר מדמעה כי יש שכר למעלתד כאם יהוה ישבו מארץ אויב

פדט

מ

אָל

7

リシシ

İ

כדנן קמר יוו מנעי קליד מלמבביי ועו מלשתרו דמעין ארי חית לעובדי אתר לעובדי אבהתך צריקיא אמר יני ניתובון מארע בעלי ץבביהון: ניש תקור לאחריתד נאם יהוה ושבו בנים לגצולם: ואית סבור לסופיר אמר וי ו ויתובון מארע בעלי דבביהון בניא לתחומהון: שמוע שמעתי אפרים מתלודד יסרתני ואוסר כעולל לא למד השיבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי שמוע שמעתי אפרים מתנודר יסרתני נמרסר בעגל לח למד השיבלי נאשובה כי חתה יהוה חלהי: שמיע ואלי הדמי בית ישרחל דבנו למתחנחין על דחשלשלו חמרין אותיתה עלנא יסורין ולח חוליפנא בעיגל לח מילפ יכדו ח אתיבבא לטולחנא וכתוב ארי את ני חלהמו: כי אחרישובי ניחמתי וחחרי הודעי ספקתי על ירד בשתי וגם נכלמתי כי נשחתי חרפת נעורי: חרי כד חכחכה תייבין לאוריתא מתרחם עלכא וכדו

אָרַחָים עליהן אמר יונ?

אַרַחָים על כֹן אַמר בּנָה על ירבנא בּאִיתּכָּא בּאִיתּכָּא בְּאִיתּכָּא בְּאִיתּכָּא בְּאִיתּכָּא בְּאִיתּכָּא בְּאִיתּכָּא בְּאִיתּכָא בְּאִיתּכִּא בְּאִיתּכִּא בְּאִיתְּכָּא בְּאִיתְּכָּא בְּאִיתְּכָּא בְּאִיתְּכָּא בְּאִיתְּכָּא בְּאִיתְּכָּא בְּאִיתְּכָּא בְּאָתְּכָּא בְּאָתְ בְּבִירְ בִּנְאַ בְּרָא בְּבִירְ בִּנְאַ בְּרָא בְּיִרְ בִּנִין בְּנִיתְּי עַבְּרְ בִּנְיִי בְּנִיתְּי עַבְּרְ בְּבִּרְ בְּבְּרָא בְּאָתְ בִּרְיִיתִי עַבְּרְ בְּבִּירְ בְּבִּירְ בְּנִיתְּי עַבְּרְ בְּבְּירְ בְּבְּרְ בְּבְרְ בְּבְּרְ בְּבְרְ בְּבְּרְ בְּבְּרְ בְּבְרְ בְּבְּרְ בְּבְרְ בְּבְּרְ בְבְּרְ בְּבְּרְ בְּבְּרְ בְּבְּרְ בְּבְּרְ בְּבְּרְ בְּבְּרְ בְּבְּיוּבְיוּ בְּבְּרְ בְּבְּרְ בְּבְּרְיוּבְיוּבְּרְ בְּבְּרְ בְּבְּרְיוּבְיוּ בְּרְיוּבְיוּ בְּרְיוּבְיוּ בְּבְיוּבְיוּ בְּבְיוּבּבְיוּ בְּבְיוּבְיוּבּיְ בְּבְּיוּבְיוּבְיוּ בְּבְיוּבְיוּבְיוּ בְּרְיוּבְיוּ בְּבְיוּבְיוּ בְּבְיוּ בְּבְּרְ בְּבְּרְיוּבְיוּ בְּיוּבְיוּ בְּבְיוּבְיוּ בְּבְּיוּבְיוּבְיוּ בּרְיוּבְיוּ בְּבְיוּבְיוּ בְּיוּבּרְ בְּבְּיוּבְּבּיוּ בְּבְּיוּבְיוּ בְּיוּבְיוּ בּבְיוּ בְּבְיוּבְיוּבּיוּ בּבְיוּבּיוּ בּבְיוּבְיוּ בְּבְּיוּ בְּבְיוּבְיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְּיוּ בְּבְיוּבְיוּ בְּבְּבְּיוּ בְבְיוּבְיוּ בְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְיוּבְיוּ בְּבְּבְיוּבְיוּ בְּבְיוּ בְּבְּבְיוּבְיוּ בְּבְּבְיוּבְיוּ בְּבְיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְיו

j

コトラ

TIPOUT COUNTY OF THE PROPERTY
ואמר סלו סלו פני דרף הרימו מכשול מ מדרף עמי ויימר חליפו וחוהרו השנו לב עמח לחורו הקנח סליקו הקלה רשיעיה מחורה בנשתח דעמי כי כה חמר כם ונשח שוכן עד וקרוש

שמו מרום וקרוש חשכון וחת דבא גובנים. כוח להחיות רוח שפלעם ולהחיות לב כרפושה חרי בדנן חמר רמח ומנוטלחי דשרי בשמא נקרוש שמיה ברוטא שרי וקדישא שכינתיה אמר למנתרק לתבירי לבא ולמכיבי רוחיד ב לקוימוח רוח מכיכין ולמסעד לב תבירין: כו לחזו לא לעולם "יחריב ולח לנצח ארצונ כו רות מלפני ועטור וכשמות חני עידיתי ארי לא לעלמא אתפרע בדין יולא לאפרש יהי רוגני ארי רוחי מיתיח אנה עתיד לחתבא ונשמתא אנא עבדית : בעון בצעו וצפתי וחכתי הסתר ומקצף וילך שובב בדרך לבו : בתובי ממנחון דאכסוי הנה רוגני עליתון וחלקיתלון סלידית שכינתי מכחון ושלשילתנון בדרית גלוותהון על דשעו התר הרחור לבחון : דרביו ראיתי נחרפחהו וחכתהו וחשלים כיחומים לו ולחבריו: אורח תייבתהון גליח קדמי וחשבות להון וארחים עליהון וואשלים תנחומין להוו-

יוצת ולדמוחובלין עליהון: בורח ניב שקתים שלום שלום לרחוק ולקרוב חמר חלהי ורכחותיו: דברא ממלל ספותיה בפום כל אנשא אשר שלמא יתעבור לצדילוא דעורו אוריתי מלקדמין יו ושלפא יונעביד לתביא דותבו לאוריותי דרובי אמר ני וחשבור להון : והרשעום בים כגרש כי השדט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש נטוט : ורשיעוא צ כימא דטרוד דבעי למכח ולת נכיל ועברין מ מוהי סיין וטין: המדי הין שלום חמר חלרהי לרשעים : לית שלמח חמר חלהי לרשועוח: ירד בגרון אל תחשור בשופר. הרם והגד לעמי פשעם ולבית יעוב חצוותם: נביח חבלי בגרונך לח תמנע כדל שופחה א ארים בלך יחוי לעמי מרדיהון ולבית יערב יוביתון : ואתי יום יום ודיבון ודינות דרבי נ יחסצון כגוי אשר צריוד עשה ומשפט אלהין לא עשה עניב ושמלוני משנטי צרד הרבת שהים יחפצון: ונדרמוי יום יום חולפן תבעון כאלו ל למדע

למדנ ומדי כחל רומי

תפד לקר

למל למל

בני ולנ

かか

ر. الإد

シカカ

T

? 7

במרת עונעון בנגילו לבמי בבן כתמא גדרו הפצי"ו ומדין חלהיה לה התרחה שחלין מן גדמיי דין די השי בחלו להתררבה לרחלתיה דיי צבן: למה צמה שה לחית ענינו נפשינו ולא תרע הן ביום צמבם תמדוו חפף וכל עצביבם תנגשו י המרין למא חכחנא צימין הדמך גלי מסגפין נפשתנא ותדמד ודיעי עבישה לחון הא ביום תעניתכון חחון תבעין עובביכון י וכל תוצתכון אתון מקרבין: הן לריב ומצה תצומו ולהכות בחגרף רשע לא תצומו ביום להשמיע ב במרום קולכם: הח לתחרו ולמצו חתון צימין ו ולממחי בכרמינא דרשעאי לא תתענין תענין כחלין לאשמעא במרומא דלכון: הכנה יהיה צום א אבתריהו יום עכות אדם נקשו הלכם בחגמון ראשו ושה נחפר רצוע הלגה תברח אום ריום רצון מיהנה: ההרא יום תעביתא דרעינה בהים יומא דמסגיפ אנשא נפשיה כפים רישיה כחגמון כפים ועל סרוג יקטמא באית הלהדא אתון זרן תעני ויונאה ד דרעות ביור מן דרם יוב: הבא גר צום אבחרידור

פתחל חרדבות רשע התר הגדות מוטה ושלחרצוצע חפבים וכל מועה תנהקו: הלא דא היא תעניתא דרעינא בהי פרדו כנשת ושעא שרו דטרי בתבו דין מסטי ופשרו דהוו הניסין בני חורין יובל דין מ מסטי תפלאן: הלא פַרם לַרָעב לחמיף ועניים מרוףים תַביא בַיִת כּי תַרְאַר ערום וכסיתו ומבשרף לא תתעלם: הלא תפרנים לכפכא מלחמך וחשיכין מטולטלין תעל לגו ביתר חרי תחני ע ערטנָאה ותכסימה ימקרוב בסרף בא תכבוש עינר : אַנ יבָיַע פַשַּׁלֵר חוֹרִיף נַאָרְכָּהֶף מְהַרָּהַ תצמח ותכך לפניך לרביף כבור יחור נחספיר : בכין יתגלי בשפרפרא נהורך ואסות מחתך בפריע מסביניה בול בלמך בבותר בידר מן בני תתפנישי: אר או תורות ניהוה יעבה תשוע ויחמר הגבי אם תקיר פותוכף מוטה שלח אצבוג ודבר און : בכין תצלי ויינ יצביל צלותך תבעי מן בדמוהי וועביד בעותך אם תעדי מבינך אסטיות דין מרמנ ב באגבה ומקמלבא מלו באולם: נעלו בלוה בניה בניה בניה

ナッサラ

ונפש נעכה תצמיה תשביע וגרת בחשף אוריף (אפלתף בצחרים : ותתפח בדם בנובא נפשף וכנש מסגפא תסבעי וידנה בהשובא נהורדי וקבלך יהי . כ פטיהרא : ונחד יחוה תמיד והשביע בצחצחות כפשיה ועצמתיך וחליץ וְהִיתָּ כָּגַן רָוֹה וכמוצא מוים אשר לא בגבו מימין : (ידברינד יוב תדירא ניסבע בגני ב בצרתא כפשך וגופר ייחי בחיי עלמא ותהי כחשר מליח תפנובין כגנת שניה דמנון ינכמבוע דמיין דבא פַסְנִין מוֹהי וּבָכִו מִמִּץ חַרבות עוֹבֹם מוּחָרִי דר ודור תלומם וזרא לד הדר פלץ משובב נתיבות לשבת י ניבנון מנך חַרבת עלם יקודי דר ודר תקמם ניברון לך מציים אורתן דתקבן מתיב נשיעיו לאוריתא : אם תשיב משבת רגביד עשות תוציך ביום דרשי ודראת לשבת עלג לקדוש יהוה מכובר וכברתו מעשות דרביד ממצוא חסצר ודבר דבר אם תתיב משבתה רגלך למעבד צרכך ביומא ד דרודשי ותערעה לשבתה בתנפנונין לבדישה דינב תייבר ינוניבר בדמוהי מלמעבד אורחד מלסופקיה צורכך ומלמללה מלין דחונים: זה תתענג ערבי יוולריבל על עלפי ארמא יווכלילל פינו עעפכל ביול עעפכל ביולי יתנה אבוב בי ני יוניין גבר יביו עעפכל ביוליי יענע וערכבינים על בפיני אלי (ניאכליני ביולי

ינינה אבוך אַני בניימרא דיי גגיר בין ינינה לציין גואל ולשבי פשע ביערב אותם נייתי לציין ביער בריתי אותם נייתי לציין בער בריתי אותם נייתי לציין בער בריתי אותם לאוריתא ביער בריתי אותם בריתי אותם בריתי ביער בריתי בריתי ביער בריתי ברי

אמר יע נאלי גאה בריתי אותם אמר יהירה רוחו אשר שליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימשי מפיך ומפי גרעה ומפיך ומפי גרעה מפיך ומפי גרעה ומפיך יהיה מעתה ועד עולם ואכא דין דיימי עמהון א מעתה יע רוח זודשי דעלך ופתגמי כבואתי די אמר ייני רוח זודשי דעלך ופתגמי כבואתי די דשויתי בפימד לא יעדון מפימך ומפים בכך ומפום בכך ומפום בכר מפון בניבכך אמר ייני מפען ועד עלמא :

דורו דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמרי והוה

פתגם נבוחה מן דיני עם יונה בר המתי למשר: בום בר אל נינור הניר הגדונה וברא עליה כן... כ עלתה רעתם לפבי זמי איניל לנינוה ברת רבתה נחתכבי עלה חרי פליצת בושתהון לקדמו : ניקב יובה לברוח תרשישה מלפני יהוה נירד יפו נימצא אכיה בחה תרשים ניתן שכנה נירד בה לבוד עמהם תרשושה מולפני יהוה יובם יונה למערה לימארי מן קדם דיתנבי בשמח דיויג ונחת לימו וחשכרד אלפא דמגבא בימה ניהב אגרה יכחת בה למעל עמהון בימדי מן קדם דיתנבי בשמה דיני יויהוף הטול רוח גדולה חל הים ניהי סער גדול בים והחציה חשבה להשבר : נוי חרום רוח רב על ימא והוה רב כחשול בימא וחלמה בעיא ל לחתברא: ניירחו המלחים ניגעבו חיש חל חלהיי נוטילו חת הפלים חשר בחניה אל הים להדל מ מעליהם ויונה ירד חל ירפתי הספינה וישפב ו (ירדם : ודחילו ספטאי ובעו גבר מן דחלתיר. וחגו חרי בית ביהוצרוך ורמו ית מכיח דבשפח

扩

ציפאי לאזלא פונהון יניונה ינחת לארעית שדא דבחלפה לשביב ודמון ינונב חליו רב החבר יַמומר לו מה לך נרדם צום ברף על חלהיד מולי יתעשת הַחְלהִים לָכוּ ולא באבר : וצריב לְוְתֵיה רב ספניחי נאמר ליה מא חת דמוד מום צלי קרם חלקר מא אם מנרחם מן דייני עלכא ולח כיבד : ניאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה גורלות וכדעה בשלכיי הרעה היוחת לכו ניפילי גורלות ניפל הגורל על יוכה : נחמרו גבר לחב לחברוה איתו ונרמי עדבין ונדע בדיל מון בשתח הדא לכאי ורכון ערבין ונפל עדבח על נואמרו אליו הגידה כא ללו באשר למי הרעה תגאת לכני שר מלכתף ומאין תבוא מא ארצף יון המזה שם שתה י נחמרו ליהי חוי בשן לבא בדיל מן בשתח הרא לניו מח עבידתר ומנח ארד אתיי אידא היא מדינתר ואי מדין עמא ארב: נואמר אָלִיהֶם עברי אַנֹבי וְאַת יִהֹנָה אָלֹהֵי השמש השמים חני ירא אשר עשור חוד הים וחת היכשה: וחמר

ואמר לחון יחודמה אבח ימן ביובי אלהא דשמום. א אכא דחיל דעבד ית ימוא נית יבשתבא. נייראנ ה האנגים ירְאַה גְרוֹכָּה נִיֹּאמרוּ אַכִּיו מַה זֹאת עַבְּיִרֵב כי ידעו החנשים כי מלפני יהוה הוא ברח כי הגיד להם: ודחיבו גבריח דחבח רבחי ואמרו ליה מיד דא עברתא ארי ידעו גובריא ארי מן קדם דיתנבי בשמח דיי הוח עריב חבי תוו להון: ויחמרו חריו מה בעשה לַדְ וִשׁתוֹב הִים מִעְבֵיבוֹ כִי הִים הולד נסער: נאמרו ביה מח בעביד בר ניכוח ימוד מכנה ארי ימה אביל ונחשוליה תדית י ויחמר חליהם שחוכי והטילוני חל הים וושתוך הים מעלים כי ידע אני כי בשלי הסער הגדול הגה עליכם: וממר להון פבוני ורמוכי לימח וינוח ימיב מנכון ארי ידע אנא ארי בדילי נחשולא רבה הדין עליכון: ניחתרו האנשים להשיב אל היפשה וצח יכלו כי הים הולך נסטר עליהם: ושיוטין גוברית לאתבא ליבשתא ולא יכילוי ארי ישאי אביל וכחשוליה תקית עליהון : ניקראו אל יהורה

9%

מעוה של יום כפוך

לואמרו צ' אמן ישנה אב נא כאבדה בנפש הדוש תגור ומל תתו שלינו דם כזי כי אתור יהנה כאשר חפצת עשית י נצליחו קייג ואמרו קביל בטותנא ייגלא כען ניבד בחובת נפשיח ב רגוברה מדין. ולה תתיו עלנה חובת דם זכחיי ארי את ניצ פמא דרעוא גדמך עבדתא נושאו את יוצה ניטילהו אל הים ויעמד היכם מגעפו : ונסיבו יות יונה ורמוהי לימח וכוה ימא מנחשוליה י נייראו החנשים ירחה ג גדולה את יתות ועבתו גבח ליהוה וידרונדרט: נדחילו גובריח דחלה רבח מן צויבי נאכנרן לדבחת דיבח בינב ינבדרו כדרין: נימן והוה דג גדול לבלוע את יונה ניהי יונה במעי ה בתרג שלשה נמים ושלשה לילות: וצמין ייב צונא רבאי למבלע ית יונהי והוה יוכרד במעיא דכונתא תלתה יממין ותלתגד אלפיבין ויתפלל

ניתפלל יונה אל יחוה אלהיו שפש הדגה : וצלי יונה ביו חלהוה ממעיח דבוכתוב: נואמר קראתי מצרה לי אל יהוה וועכיכי מבפון שאוצ שועתי שמעת זולי : ואמר צליתי מדעהת לי קדם על וקביל צלותי מארעית תחומאי ב בעיתי עבדתא בעותי : ותשליבני מצוצה בלבב ימים ונהר יסבבני כל משבריד וגליד עלי עברו: ורמיתני לעמקיא בלבא דימא ונהרה פחור פחו לי כל בחשולוהי דיפוחיונגלוהי עלי עדו י וַאְבִי אמרתי נגרשתי מנגד עיניד חד אוסים להביט אל היכל זדשיף ומנא אמרית אתריכית מ מקביל מימנדן ברם חופים לחפתפלח בהיכלא דקודשך: אפפוני מים עד נפש תהום יסובבני סוף חבוב לראבי : חְרְפוֹני מיִא עַר מותא ת תהומא סחור סחור לי ימא דסוף תלי עיל מחשיי לקצבי הרים ירדתי הְּאָרֶץ בּרִיחִיה בעדי לעולם ותעל משחות חיי יהוה אלהי : לעצרי טוריא כ נחתית ארעח נגרת בתודפהא עיל מכי טלמיוי ואת בניב ברמך למסזא מוובלא חיי ייז אלוריי

בהתעמם עלי נפשי הת יהוה זכרתי ותבוא אליך
תפלחי אל היכל קדשיף באשתלהיות עלי נפעיי
מצלחנה דיינ אדכרית ועלת לקדמך צלותי להיכוח
הקודשך משמרים הבלי שוא חסדם יעיגדן ילא
בעממיא פלחי טעוותא המאתר דמתותב להין
לית אמן ידעין וחלי בואל תודה אגבחה לך
אשר בדרתי אשלמה ישועתה ליהוה ואבחה לק
תושבחא אתדאה קורבני אוריב קדכץ דבדרית
אשלים פורון נפשי בצלן קייני נואפור יונרי
לדג ניקא את יונה חל היבשה ואפור יינ

(יה תבר יהוה אל יונה שפית פאפר כ נהוה פחגם פשמה מן קיני עם יונה תמיכות ל למימר י זום לך על מכוח העיר הגדולה ותריד אליה את הקריאה אשר אכםי דבר אליך ידוד אינים למינור בהמא רשתא נואתכבי עלה ירד מכוחונא דאנא משוליל עמך ויקם יוכה על אל נינוה בדבר יהוה ולינוה היתה עיר בעל לאלהים מותך שישה ימים הגם יונה וותר

לפונוה

לכינות רבתה • בפתגמה דייצי וניכור חות ה ברתא רבתח בניבי מהלך הלתא יוכנין: ניחל אנה לשח בעיר מהלך יום חוד ניקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונילוה נהפכת: ושרי יונה למועל בברתח שהלך יומח חד שובריג וחמר בסוף ארבעין יממין לנינוה מתהפכא: ניחמיצו א אנשי נינוה בחלהים ויתראו צום וילבשו שבים מגדולם ועד בשנם: והימעו חנשי בינורד בש במימרה דייב ומברו צומה ולבשו שהין. מרבהון ועד געירהון: ויגע הדבר חל מלור נינוה ניבט מכסחו נועבר אדרתו מעליו ניכם שה נושב על החפר : ומשח פתגמח לות מלכחי דנינוה וְקַם מכורסי מלבותיה נחעדי לבוש יבריה מכיח ואתבסי סבאי ויתיב על דטמא: ניגעית ניאמר בנינור מטעם המלך וגדליו לאמר החדם והבהמה הבנר והצאן אל יטעמו מחומה אל ירעו ומים אל ישות י וחבריני ואמר בנינוה מגנירת מלכא ורברבנוהי למימר אנשח ובעיתן תורי נעבא לא ישממון מדעם לא ירעון ומיא

לא ישתון י ניתכסו שביים האדם תוככומה ניקראו אל אלהים בחנקה נישובו איש מדרבו ה הרעה נמן החמם אשר בכפיהם : ניתכסון סבין אכשא ובעיראי ויצלון ביוג בתבוף יותובון גבר מאורחה בשתח ומן חשפח דבידיהון: מי יודע ישוב ונתם הַאַלהִים נשב מַתְרוֹן אַמִּן וְכֹּא נֹאבֵר יּ מן ידע דאית בידיה חובין יתוב מכהון ויתרחם עלפא מן זועי ניתוב מתזוף רוגניה ולא ניבד: נירא האלהים את מעשיהם כי שבן מדרכם הרעה נינחם האלהים על הרעה אשר דבר לעשור ב להם ולא עשה: וגלן זיינ עובריהון ארי תבו מחורחתהון בישתח ותב ייצי מן בשתח דמלול למעבר להון ולא עבר : וירע אל יוכה רעה גדולה ניחר לו: ובחים ליונה בישא רבים: ותבים ליה : ניתפלל חל יהוה ניחמר חכה יחוה הלא גה דברי עד היותי על אדמתי על כן ה קדמותי לברח תרשישה בי ידטתי כי אתה אר חמן ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה: ער דהויתי זיים על חרעי על כין אחיתי למעת ער דהויתי זיים על חרעי על כין אחיתי למעת 6,004

לימאי חרי ידענאי חרי חת חלהח חכנה ורחמבהי מרחיק רנג ומסגי למעבד שבוון יומתיב מימריה מלאתוחה בישא : ועתה יהוה זח כא את כפשי ממוכי ביטוב מותי מותיי וכטן יוזי סב כען ית נפשי מני ארי טב דאמות מראיחי: ניאמור יהוה ההיטב חרה לך: ואמר עני הלחדא תקיף ויצא יובה מן העיר וישב מגדש לעיר וועל לו שם ספר נושב תחתיה בצל עד אשר יראה מח יהיה בעיר: ונפד יונה מן דרתא -ניתיב מכידכח להַרְתָּאֹי ועבד ליה תמן מטלתא ניתיב תחותה בטולה עד דיותני פנא יהי בסוף יגרתא: נימן יהוה חלהים ביהיון ניעל מעל ל לונה להיות צל על ראשו להדיל לו מרעתו – נושמח יונה על הדיקיון שמחה גדלה: ונמין מיג חלהים ביביון יוסליך עיל פנן יונה למהוי טולה על רישיה לאגנא ליה פנשתיה וחדי יוכרדי על ציציון חדוח רבא : נימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותך את הדיביון נייבש: וגמין לע תולעתאי במסק צו צפרא ביומא דבתותיי

ומנחת יות דיביין ניבים בי לידוי כגרה השמש נימן אלהים רוון זרים תרשות ותר השמים על ראש יונה ניתעפר וישחל חת נפשו למות ניחמר טוב מותי מתיי: נהנה במדכח שמשא נגמין ייצירות קדומא שתיקתא וטפחת שמשאי על רישא דיונה ואשתלהי ושחיל זת נקשיה לממת ואמריטב דאמות מדחיחי : ניאמר אלהים אל יוכר ההישב חַרֵה בּוֹן עַל הַנִיבִיון נַיחמור הישב חַרה כי עד מות : ואמר יונ ליונה הלחדא תקים לדעכי ביביון יואמר לחדא תבונ לי עדמותא: נואמר יהוא אתה חסת על הייביון אשר לא עמלוד בו ולא גדלתו שבן לילה היה וכן לילה אבדי (אמר יני את תסתח על ביביון י דְלָא עמלתא ביה ולא רביתהי דבליליא הדין הוה ובליליא א אחרנא אבר : נאלי לא אחוס על נינוה העיר הגדולה חשר יש בה הרבה משתים עשרה רבוא אָדָם אָשִר לא ידע בין ימינו לשמחלו ובחמה יאָדָם אָשר לא ידע בין ימינו לשמחלו ובחמה רבה י נחנח לח לחום על ניכור דרתא רבתא דאת בה סגי מתרתח עסרי רבוא אכשא דלא ידע בין ימיביה לסמחליה ובעירח פגי:

ンゴン

או

切

מני

りちこうラッ

מו אל כמוף לאא עון ועבר על פשע לאשרית כחלתו לח החניד לעד חמו כי חפד חסך הוא ילח בר מכך חת הוח חלהח שביה לעונין ומעבר על שבין לשחרא דאחסנתיה לא מוריך לעלמין רוגניה אבי ארי רעי לחוטבא הוא : נשוב ירחמנו יכבוש עוני תיכו ותשליך במצולות ים, כל חטמתם : יתוב -מימריה לרחמה עלנה יכבוש על חובנה ברחמתיה נירמי לעומרי ימח כל חשחי ישרחל: תרון חמת ליעולב חסך לחברהם חשר נשבעת לחבתינו מימי קרם : תתין משטי יעקב לבמהי כמא דרימתא ליה בבית חלי טבות אברהם לגרעיה בתרוהי כמה דביימתה ליה בין בתריה תרכר לנח ענירת יצחק דחתעקד על מדבחה קרמה תעביד עמנה טבון דציימתא לאבחתנא מיומי צדם: סליד

לראשון של סוכה בתרי נוסר

להבאודי את השלישית באש יצרפתים כצרף את את הכסף ובחנתים כברף את

מנחה של יום בפור

ישרא בשמו נחני חענה חענה חתו משרתי עמי הוח והוח יואמר יהוה אלהי : נחעיל ית תליתיתא בעקא בכור ראיבה יואצרופיצון כמה דצרפין יות בספא ואבחרנון במא דבחרין ית דחבה הנא יצלי בשמי ואנים אקביל צלותהון אמרית עמי הוח והנא יאמר מז הכה יום בא ליהוה וחלת שללך מלהי : בקרבך: הא יומא עתיד למיתי מן זייני (יפלגון בית ישרחל נכסיעמפיוח בגניך ירושלם: וחסמתי חת כל הגוים חל ירושלים למלחמה וכלכדה העיר ונשסו הבתים והנשש תשכבנה ויצא חצי העיר בגולה ניתר העם לא יכרת מן העיר : ואכניני ית כל עממיח לירושלם לחנחה קרבה ותתכביש קרתא יותבנגון בתיח ונשיא ישתכבן ייפוז יפלמה דקרתת בגלותח ושחר טמח לא יפסוק מן ברתא: ניצא יהוה ובלחם בגוים ההם ביום הלחמו ביום כני יישני יש ליגוח קרבה בעממיא החנון כיום אגחותיה ברב על יפוח דסוף : ועמדו רגלין ביום החוח על חר הזיתים אשר על פני גרושלים מדדם ונבדע הר הגיתים כצים מחציו מגרחה נימה מא גדלה מאד

とわり

じゅり

3.4

さ

U

うう

コデガ

3

נמש חצי ההר צמונה וחציו בגבה י ויתגלי בגבורחיה בעדנה ההוח על טור גיתיח דעל חמי ורושלם מ ממדכחה ויתבנע טור ביתיח מפלגיה למדכחה ולמערבא חלא רבא לחדה ניתלש פלגיה דטוריה לצפובח ופלגיה לדרומח : ונסתם גיח הבי כי יגיע מיא הרים אל אצל ונסתם באשר נסתם מפני הרעש בימי עניה מלך יהודה ובה יהוה אלהי כל קדשים עמך : ושתתם חלה דעוריה חרי ימטי חלת שתיה לאצל ותער דון פמח דער דתון מן דדם גייעה דהוה ביומי עניה מלך שבשח דבית יהודה יותגלי הישהי בל תרישותי עמיה י וְהַיָה ביום הַהוֹן כֹּוֹ אור יצרות והפחון : מהי בעדבח ההוא לא יהי כ נהורח מלהין עדי וגליד: והיה יום אחד הנחיורע ליהוה לח יום ולח לילה והיה לעת ערב יהיה אור: ניתי יופוא חד הומי יהי ידיע היי לא כניהור יימום ולא כקבל לילני ניתי לעדן רמשא יהי נהורא: והיהי ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים חצים אל הש הצרטעלי וחצים אל תים החתרון בדיץ ובחרף יתיה: ניהי בעדבה ההוח יפוח מי מבוע מירושלם כ פלגהון לימא מדנחה ופלגהון לימא מערבהה בקיטו

ובסתוא יהון נפבין : נהיה יהוה למלך על פל הארץ ביום ההוא יהיה יתור החד ושמו אחד: ותתגלי מלכותח דיני על כל יתבי ארטון בעדכא ההואי יפלחנן קינשי כתנ חד חרי שמיה יציב בעלמים בית בר מניה: יסוב כל הארץ מגבע לרמון -נוב ירושלים וראמוה וישבה תחתיה למשעות בנימין עד מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל תננחל עד יקבי המלך: יקפה כל א ארעא במישרא מנבע לרמון דרום ירושלם. יותורבי ותתיב באתרה למתרע שיבט בנימן. עד אתרי תרעה קדמהה עד תרע צויתאי נ ומגדל פקום עד שיחי מלפח: וישבו בה וחרם לא יהיה עוד נישבה ירושלים לבטח: ניתבון בה וצטלח לח יהי עוד ותתיב ירושלט לרוחון: וגאת תהיה המגפה אשר יגפ יהוה זת כל הטמש חשר צבאו על ירושלים המק בשרו והוא שמד על רגליו ועפוד ועימו תמזכה בחריתן ולשלו תמה בחיתם: ודא תהי מחתח דימחי יצ ית כל עממיא דמתכנשיו וחתן

לרחשון של סכות

על ירושלם יתנמסי בסריה יוהוא בחים על רגלוהיי תנינוהי יתמסיין בתלגליהון ילישנהון יתמסיין בפומרון: והיה ביום ההוא תהיה מהומת יהנה רבה בהם והחזיהו איש יר רעהו ועלתה ירו על יר רעהו : ויהי בעדנה ההוח יהי שגוש נטלח זיי ים גי בחון ניתקפון קבר ביד חבריה יותתלש ידיה עם ירח רחבריה : נגם יהודה תלחם בירושלים ואסף חיל כל הגוים סביב גהב וכסף ובגדים לרב מאד: ואף דבית יהודה ייתונון עממיא כד אנימן לאגחא קרבא לירושלם ויכנשון נכסי בל עממיאי סחור סחורי דהבא וכספא יולבושין לסגי לחדא: וכן תהיה מגפת הסום הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה במחלות ההמה כמגפה הצאת: וכין תהי מחת סוסיא כודניא אמלא נ וחמרא יוכל בעירה דיהי במשרייתה החנון כמש כייתה כמחושא הדא: והיה כל המותר מכל הגוש הבמים על ירושלים ועלו מדי שנה בשנה להשתחות צמצך יתוה צבחות ולחג מת חג הספות: ויהי כצ

דישתחר מכל עממיא דמתפנבין ואתן על ירושלם ייסקון בנמן שכח בשבח למסגד קדם מלך עלמיח יי צבחות ולמיחג יות חגה דמעי ליא : והיה אשר לא יעלה מאת משפחת ה המרץ אל ירושלים להשתחות למלך יהוה צבא וצח עליהם נהיה הגשם: ניהי דלה יסדי מגרטית עממי חרטח למסגד יצים מלך עלמין ייני צבאות יולא יהי עליהון יהי מערא: נאם משפחת מצרים לח תעלה ולח בחה ולח ע עליהם תהיה המגפה אשר יגם יהוד אתהגום אשר לא יעלו לחג את חג הסבות : נאם מלכות מצרתי לא תפצ ולא תיתי ולא להון יים ביולום ברם עליהון תהי מחתא דימחי לי ית עממיא דלא יסקרן למיחג ית חגא דמשליא : צאת תהיה חטאת מעלים וחשאת כל הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות: דא תהי פורענות מצדאי יפורענות כל עממיא דלא יסקק למיחה ירד תהא דמשליא: ביום ההוא יהיה על מעלור ב מסום תדש ליהות והיה הסירות בבית יהוה כ כמערבע

ליום שנישל סוכה

במנרנים לפני המגבה: בעדים ההוא יהי על ברורות סוסיא תודשא היני ינהן דודיא בבית. מתדשא דיני סמיאין במניקיא לדם מדבחיב: מתדשא דיני סמיאין במניקיא לדם מדבחיב: ותיה כל סיר בירושלים וביהודה לדע ליהורי בנו ותיה כל סיר בירושלים וביהודה לדע ליהורי בהט צבאות ובאו כל היוד בבות יהנה צבאות ביום ה החוא: ניהי כל דוד בירושלם וביחוף הפחיץ מכהון ויספון מכהון ויכשלון בהון ילא יהי המרא עוד בבות מתחשה ייבשלון בהון ולא יהי המרא עוד בבות מתחשה ייבשלון בהון ולא יהי המרא עוד בבות מתחשה

ליום שני של פוכה פים ליום שני שני של פוכה פים פים ליום שני של פים ליום במלכים אם פים ליום במלכים אם פים ליום ב

ותשלם כל המלחלה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ניבה שלמה את קדשי דנד אבא את הכסף ואת הגהב נאת הכלע נרישן בהוצרות שת יהוה : ושלימת כל עצייותא ד דעבד מלפה שלמה בית מלדשה דיני ואידו שלמוה ית קדשי דור אבוהי ית כספח נית דובה

נית שניא יַתְב בית חוברי בית מקדשא דינב: אז יבתל שלמה את בצני ישראל ואת כל כאשי המצות נשיאי החבות לבני ושראל אל המלך שלמה ירושלים להעלות את מרון ברית יתוה שעיר דוך היא צירו : צבין בנש שלמה ית סבי ישראל יות כל ר לישי שבשיח רברבי חבהתח לבת ישראלי לות מלכח שלמה לירושלם לחסבאי ירד : ארון בנימא דייבי מיברתה דדיור היא ציון: נילחלו חל המלך שלמה כל איש ישרחר בירח האיתנים בחג הוא החדש השביעי:-וחתכניש לות מלכח שלמה כל אנש ישראלי בירחה דשתיקיה קרו ליה ירחה קדמהרד יאגאי וכען הוא ירוא שביעאה : ויבאו פל ג בצני ושראל נישחו הכהנים את הארון: ואתו. כל טבי ישראל ונטכו כהניא ית ארונא ו נישלו חת ארון יתוה נחת אהל פוער ואת כל כלי הקדש אשרבחהל ויעלי אוש הכהנים והצוים: נאסיהוי יות ארונא דייג וות כושבן

צמנא ינית כל מני דודשא דבמשכנא נאסיתו יתהון כהניח ולינחי : והמלך שלמה וכלעדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מצטחש צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימכו מרב: ומ ומלכח שלמה יוכל כנשנה דישלהל דחוגדענו עלוהי בימין עמיה בדם ארובא שככסין עבו ותורין דנב יתחשבון ולח יתמכק מסגי ויבחו ה הכהכים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית חל לדש היודשים חל תחות כנפי הכרובים: ואעילו בהניח יות חרון קיימא דיי לחתריה לבית כפורי דמתודן ליה בגו ביתא לבדש תודשיאי ל לתחות כנפי כרוביא : כי הפרובים פרשים כנפים אל מוצום הארון ניספו הארון הברובים על הארון ועל צדיו מלמעלה : חרי כרוביח פריסין גדפה ין על אתר ארונאי ומשלו כרוביאי על ארונא נעל אריחוהי מלעילא : ניאריבו הבדים ניראו ראשי הבדים מן היבדש על פני הבדים הדביר וצא יראו שהחוצה ניהיו שם עד היום הגה : נאריכין אריחיא ומתחבן רושי ארחיא מן צודשא על אפי

בית בפורי ולא מתחון לברא ינהוו תמן עד יופא פרין: אין בְאַרוֹן רָק שָנֵי בַּחֹנְת הַחְבַנִים חְשַׁר הניח שם משה בחרב חשר ברת יהוה עם בני ושראר בצאתם מחרץ מדרים בקרונה מחתין תרין לוחי אבניא ידוצנע פימו משה בחורב ידעליחון כ כתיבין עסרא פתהמי ביימאי דוגר יוג עם בני -ישראל במפהחון מארעא דמצרים : ניהי בצאת הבהכים מן הקדש והענן מנה בית יהוה: נהוהי במפד בהניא מן קודשיחי ועבן אמטודא אתמלי ית בית מילוים דיוני: ולא ישלו הכהכים -לטטד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית יחוה זי ולא יבילו בהניא למדם לשמ שא מו צום עלמו עלי עעמני ייצלא גינו לע בית מעדשא דינט : אל אמר שלמר יהוה חמר לשכון בערפל : בכין אמר שלמה יום אתרשי לאשרחה שבונתיה בירושלם : בנה בניתי צית גבול לך מכון לשבתר עולמים: מבנה בניתי בית מנדישא בדפך אני מתוצן לבית שכינתך ע חקמון : נוסב תמקל את פלנו נוברה את בל צער とつとり

715

ישראל נכל בהל ישראל עמד : נאסחר מלכא ית תפוהי ובריך ית כל קהלא דישראל וכל ב קהלח דישכמל קחים : ניחמר יהוה ברוך יהוד אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דור אביובירו מלח לחמר: וחמר בריך יוז חלפח דישרחל ב דוגר במימריה עם דוד אבא וברעותיה דיים למימר: מן היום חשר הוצאותי את עמו חתישם ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבשת ישרתל-לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על עמו ישראל : מן יומאי דאפיבית ית עמי ית ישרחל ממצרים לא אתרעיתי בקרתח מ מכל שבטיח דישרחל למכני ביתח לחשרחרה שכינתי תמן יואתרעיתי בדודי למהוי מלכח ענ עמי ישראל : ניתי עם לבב דור אבי לבנורד בית לשמי הטיבת כי היה עם לבביך י ואמר ים לשם יהוה חלהי ישרחל : והוה בלבא דדור אבח למבני ביתח לשמא דיי שתח דישראל : יואמר יהוה אל דוד אבי יען אשר היה עם ל לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי חיה עם

לבביף : נאמר יי לדת אבאיתלפי דהוה עם לבך למבני ביתח לשמי אתבינתח ארי ה הוה עם לבר : כג חתה לא תבנה הבית בי אם בנד היצח מחלציד הוא יבנה הבית לשעם לשמי: לחוך את לא תבני ביתה אלהין ב צר רתוביר הוא יבני ביתח לשמי : ניקם יהנה את דברו אשר דבר ואזום תחת דור אבי-ומשב על כפא ישראל כמשר דבר יהורד ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: ו וביום ליי יות פתגמיה דמלילי ותמיתי תחות דור אבח ייתיבית על כורמי מלכותא דישול. במח דמליל יני ובניתי ביתחי לשמח דיני אלהח דישוחל: נַחִשם שש מִדום לְחְרון אשר שם ברית יהוה אשר כנת עם אבתינו בהוציאו אותם מארץ מצרים: ושויתי ת תמן אתר מתובן לארונאי דביה מחתין תרין לוחי מבכיח דעליהון היימח דייז דגור שם אְבָהַתַּנָח בַאַפָּרותיה יִתְהון מְאַרעַא רמצר יובם

לשבות הולן של לון: המכות ביתונאל לון

226

ניתי דבר יהנה חלי לחמר : נהנה סתגם כבוחה מן קרם ליג עמו למימר: בן חדם שים פניך אל גוג ארץ המגוג נשיא ראש משך ותובל והנבא עליו: בר חָדְט . זביל בנוחה על חרע גוג ארע מַגוֹג ירבי רִישׁ מִשֹרְ וְתּוֹבֶל י נְאַתְנבי עלוֹהִי : נְאָמֵרְהַ כה אמר חדמי יהוה הנכי אליך גוג נשיא ראש משך ותובל: ותימר כדנן אמר יי אלהים ה הַ הְנָא שְלַח רוּמִנִי עַבְּר יַבי רִישׁ מִשְר (תובְּל: ושובבתיך וכתתי חחים בלחייך והוצאחי אוקה ואת כל חיליך סוסים ופרשים לבשי מכלול כלם שהל לב בנה ומגן תפשי חרבות כלם: נאתבבנר ואתין שירין בליסתך וחפיה יתר נית כל משריי תך פוסין ופרשין לבושי גמר כולהון משריין ס סגיאן דמניצין בעגילין ותריסין אחדי סיפין כ בלחון: פַרַס כוּב ופוע חתם בּלָם מִגן וְכוּבְע: פַרסָאי כושָאי ופושָאי עמְהון כָלְהוֹף מְנָיִינִין ב בעגילין יהולסין : גמר וְכֵל אגניה בית תונרכוה

לשבת תובו של חג

ירכתי צפון ואת כל אגפין עמים רבים אתך: גומר וכל משריתהא מדינת ברממיוא סייםי צפוכח נית כל משריותהון עממין סגיאין דעמד: הכן והכן לך מתה וכל תהליך הכתהלים עליד והיית להם ל למשמר י מגדרג (חונגן לך יחתי וכל משרייתך דאתכנשו עלך ותהי להון למעורא : מימים רבים תפקף בחחרית השנים תבוחיחל חרץ משובכת מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והיח מעמים הוצחה רשבו. שח כלם : מיומין סגידין תמכי משרייתך ב בסות שכיא תהך על ארעא דתבו עמה מקטולי חרבא דאתכנשו מעממין סניאין על טורי ארעא דישראלי דהוו להרבא תדירא ואכון מ כובינו שממיא אתגליאוי ויתיבו לרוחצן כלהון: ועלית כשוחה תבוא כעבו לכסות הארץ תהיה אתה וכל אופיד ועמים רבים אתר: ותסכרי כאתרגוצא תיתי בעננה דסליה וחמי ארעא -תהי את וכל משרייתד ועממין סמחין דעמה:

לשמת חולו שלחג

כֹּהְ חַמֵּל חִדְנוּ יְהַנֶּה וְהַיִה בִיוָם תַּהוּא יעלו דברים על לבביר וחשבת מחשבת רעה: כ כדנן אמר יו אלהים ניהי בעדנה ההוא יסקון ה הרהורין של לבך ותחשיב מחשבן בישו : וחמרת מעלה על חַרַץ כְּלָנות אָבוֹא תַשׁוּלִשׁ יבבי לפטח כלם יושבים בחין חופות ובריח ודלתים חין להם: ותימר אפה בען על ארעא דיתבא הרוי פצחיארי אהר על עמא דשישין יושרן לרוחצן בולהון יחביו בלא שורא ועברין ודשין לית להון: לשלל שלל ו ולבג בג לחשיב ידר על חרשת טשבות וחל עב מאסף מגוים עשה מקנה וזכין ישבי על טבור החרץ: למבי בנה ולמעדי עדחה לכנשח משרי יתך על תרבתה דחתיתבה ועל עמה דחתכנשו מביני עממיוז אצלחו בנכסין נקנין יתבין ער תקפה דחרעה : שבה ודיין וסחרי תושים וכל כ כפוריה יחמרו לך הלשלל שלל חתה בח חלבו בג היהלת החלץ לשחת כסת ננהב למחה מקצה וקנץ לשלל שלל גדול : שבח ודדן יותגרי ימא וכר

בשבת חולו של חג

פלכהא יימרון לָךְ הַלֹמבֵג בְנָא אַת אָתוּ יהַלמערי עדאה בנישתא משריתר למסב כְסַף ודהבי ל למשבי נכסין וקנין למעדי עדי סגי:

לכן הנבף בן חדם ואמרת לגוג

כה ואמר אדני יהוה הלאיביום הווא בשבר ד יצמי ישראל לבטח תרע : בכין אתכבי בר אדם. ותימר לגוג כדבן חמר ייז אלהים הלח בעדכא ההוא כד יתבון עמי בית ישרחל לרוחצו חדע פרשנות גבורתי : ובחת מממומל מירכתי צוון אתה ועמים רבים אתר רכבי סיסים כלם בחל גדול וחיל לב : ותהך מאתקך מסייפי צפוכאי את וטממין פאיאין דעמד רבבי פוסון כולהון משרנין סגיחן נעם סגי נעלית על עמי ישרא כענן לכסות הָאַרץ בּאַחֹרְיִת הִימִים תהיה והביאתיך על החרץ חרצי למען דעות הגוים אותי בהדושי בך לעיניהם גוג: נחסד על עמי ישראלי בעבנא דְסַבִּיד וְחָפֵי אַרעָאי בְסוֹת יומיא תהי ואיתינד על ארע בית שכינתי בדיל דידעון עממיה פורענות גבורתי כד אתקדש בדי ויהין

חבן בפורשנותר גוג: אלהים החתה הוא אשר דברתי בימים זרמונים ביך עברי נביאי ישראל הכבאים בימים ההם שנים להביא אותף עליהם: כרבו אמר לי אלהים האת הנחי דמלילית ביומי קדם ביד עבדי כבוי ישכאלי דאתנביחו ביומיא הְאנון ביומיא קדמאי מלגרחג דכא שנין סגיאין לאיתאה יתר עליהון : והיהיביום ההוא ביום בוא גוג על ארמת ישראל נאם ארני יהוה תעלה חמתי בחניי ניהו בעדנא ההוח ביום מיתי גוג על ארעוב דישראל אמר יוב אלהים ידלה רוגני נחמתי יבקנאתי באש טברתי דברתי אם לאיביום ההוא יהיה רשב גדול על חדמת ישרחל: ובחתגלמה פורענותי במדלה חישת רוגני היימית במימרי אם לא ביומח מהוח יהי היע סגי על ארמב דישראל ורעשו מסני דגי הים ועוף השעים וחיות השדה וכל הרמש הרמש על החדמרי

וכל האדם אשר על מני האדמה ונהרמו ההרים

לשבת חילו של חג

ונפלל המדרגות ובל חובוה למרץ תפול: ניצועון מן בדמי עובא ימא נעונא דשמיא וחית בראלי וכל רחשא דרחים על חרעא וכל אנשא דער אפי ארשא ניתפגרון שוריא ויתלשון מגדלוגדי ובל שור כם לארעא יתחמר י ובראתי עליו לכל חלי חלב נחם יהנה חלהים חרב חיש באחיו תהיה: נאגמנגיה למפל בתרבא אמר ני שהים חרב גבר בחחוהי תהי : (נשמשתי אתו בב בדבר וכדם ו וגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית אמטיר עליר ועל אגפיו נעל עמים רבים אשר אתן: י ואתפרע במותח ובקטלחי ומטר מגבר וחבני אלגנים אישתח וגופריתא אמטר עלוהי ועל משרייתיה ועל עממין פגיחין דעמיה: והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים נידעו בי חני יהוח : וחתרבי וחתקדש נואבי גבורתי לעיני עממין סמיחין יודעון ארי אנה

ניהי

פוס מיני עציון דער כמיני שפי

דירדי כבלות שלמה להתפלל אל יהוה שת כל מתפלה והתחכה הגחת דם כולפכי פושח יהוה מפרע על ברביו וכפון פרוסות השכנום: והוה כר שיצו שלמה לצלחה הוי יתי כל צלובח ובעותא הראי קםי מן חדש מרבחה דייצ מראה מע על ברכוהי נידוהי פריפן בצלו לצית שמיא: נישמר ניברך את כל בחל ישרחל הול גדול לחמר: וצם ובריך יות כל תהלח דישרחל הל רב למיטר: ברוך יתור חבר נתו יהוה ממוחה לטמו ופרחר ככל אשר דבר לח נפל דבר חחד מכל דברו חטוב אשר ב דבר ביך משה עברו : ברוך לי דיהב ניחון לעמיה ישרחלי כמח דמליל לח בטול פתתמח חדי מכל פתגמוחי תקניח דמליל בידו דמשה עבדיה, יהו יהוה חלהילו עסונו כחשר היה עם חבותית ש יעגבנו וחל וטשכו : והי מימרא דייז חלהנא יב בסעדנא כמא דהוה בסעדא דאבהתנא לב-ישבקננה ולה ירחזננא : להטות לבבינו חליו ללכת

לשמיני עצרת

בכל דרכין ולשמר מצותיו וחביו ומשפטיו חשר צור את אבתינו לאפנאה לבנא לדחלתיה למהך בכל אורחן דתגנן קדמוהי ולמטר פקודוהי וקימנהי ו ושצוהי דפנד נת חבהתנח : ויהיו דברי חלרד אשר התחנכתי לפני יהוה הרביש חל יהוה אלהינו ווכנם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ושראל דבר יום ביומו: ניהון פתגמי אלין דבעיתי מן צויש מתבבלן בני אלהכא יימט ולילי למעבר דיק עבדיה ועולבן עמיה ישרחל כתנם יום ביומיה: לאען דעת כל עמי החרץ כי יהוה הוא האלהים אין עור: ברילי דידעון כַל עממו ארעא ארי ייי מה הלחים לית עוד: והיה לצבכם שלם עב יהוה אלהיכו ללכת בחביו ולשמר ב מצותיו כיום הנה: ניהון לבכין שלים בדחלתא דינו אלהנד. לשחד בתימותי ולמשר תקודותי ביומא הדין: ו נהמלך וכל ישרְחל עמו גבחים גבח לפני יחורה: ומלפח ופל ישרחל עמיה מכפסין נכסת צורשין מיש: ניגבת שלמה את גבה השלמים אשר גבה ציהוה

H

27

1)

ליהוה בהל עשרים ושנים חלף וצחן מחה ועשרים חלף ניחכבו חת בית יהנה המלר נפל בני ישרחל: ינבס שלכם יות נכסת דורשיח דנבס הייג תרחיי. רבוח ותרין חלפין וענח מרחח עסרי רבוח יחנינו

ביום ההוא תדש הפלך את תוך החצר חשר לפני בית יהוה כי עשה שם את העוה ואת המנחה ואת חלבי השלמים כי מגבח הלחשה אשר לפני יהוה הַטן מהכיל את העלה ואת המנוה ואת חלבי השלמים: ביומא ההוא הדיש מלכא יות גו דרתח דבדם בית מקדשה דיוב חרי עבד תמן ינת עלתא נית מנחתא נית תרבי נכסת במשאי ויעש שלמה בעת ההיא את האה וכל ישרחל עמו ההל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים חרבעה עשר יום : ועבד שלמה בעדכא ההוא ית חונא וכר ישראל עמיה ההל רבי ממעלנא דחמת עד כ נחלא דמצרים יהיי שַּׁתְּנָא שבעון יומיין חמוכת ב

ין ארי מרבחא רנחשא דקדם לי דאיק מלמכרא ית עלתא (ית מכחתאי נית תרבי נסקת הורשיא י ניעש שלמיה

לשמחת תורה

ביתח ושבעה יומין תַּגְּח חַרבעת עַפַר יומין בּיוֹם הְשניני שלח חַת הַעָם וִיברבו חַת הַמִּלֹך וִילֹבּו ל לאַהְליהָם שְמִחִים (טובי לב עַלְ כָּל הַטּוֹבָּה חִשִּר עָשָׁהְ יְהְוֹה לְדְוִך עַבְּרוֹ (לִישְרָחֵל עַמִּי: בִּיוֹמִיּר תְמִיצְחָה שלח יִת עַמָּח (בְרִיבוּ יִת מִלֹבְח וַתְּנֵלוּ לֹקְרוִיהוֹן כַּךְ חָדְן (שַנִיר לָהוֹן עבֹרִיכּוֹ יִת מִלֹבְח וְתְּנֵלוּ דעבר נִינ לְדִוֹך עַבְּרִיהְ יִלִּישְרָאַל עַמִיה:

וויים פלים פלים של פלים של פלים של פלים של פלים של פשנו בלים של בלים של פשנו בלים של בל

דידי חחרי מות משה עבר יחוה ב יחמר ישהה לחמר ישה מות משה בן נון משות משה לחמר יבלי וחוה בתר דמית משה עבדה דייב (חמר יבלי ליהושע בר כן משומשניה דמשה למימר יבלי עבדי מות ועתה קום עבר חת הירדן הנה אחה עבר מנו מות ועתה קום עבר חת הירדן הנה אחה לבני מעם הנה חל החרץ חשר חלבי נתן לתם לבני שרחל: משה עברי מית וכעו קום עבר ות ירבה הרין את נכל עמוח היין לחרעה דותרה יהיד להון לבני שרחל: פל למיום חשר תדרה יהיד להון לבני שרחל: פל למיום חשר תדרה

כת ראלכם בו לכם ענתיו כחשה דפרתי חל משהי: כל חתרחי דתדרוך כת פרסת רגליכון ביה לכון יהבתיה כמח דמלילית עם משה: מהמדבר והלבנון הגה ועד הנהר הגדול נהר כרה כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוח השמש יהיה גבולכם: ממדברא ולבנן פדין יועד נהרא רבא כהרא כהר פרתי כל ארע חתאי ועד ימא רבא מעלמי שמקאר יהי תחומכון: לא יתיצב חיש לפניך כל ימי חייך כחשר הייתי עם משה אהיה עמד לא א אכפר וכא חמניבור בלא יתנותר הכש גדמך כב מימירי בסערוה דמשרה יישור אישבינלל ולא אנעגללי אות העם הנה את החרץ לשת להם : תנף (אילם שימין יות עמא הדין ינת ארעון. אין למנתן להון ירב חובר חומץ ל המורה. אשר צור משה עבדי חל מחד ששב ימין ושמחל שם הבכיל בכל חשר תלך: לחוד תקום ועילם לחדה למער

למעבר ככל אוריתא דפודר משה עבדי לא תסטי מניה לימינה ולסנה לה בדיל דתצלה צ בכל מתר דתהר : לא ימוש ספר התוכה הצרד מפיד והגות בו יומם וליכה למטן תשמר לעשות בכל הכתוב בו בי מז תצליון את דרכיף ואצ תשכיל : לא יעדי יספרא דאוריתא הדין מפומף ותהי הגי ביה יימש ולילי בדיל דתטר למעבדי ככל דכתיב ביהי ארי בבין תצלח ית אורחתך ובכין תכשיט: הלח צייתיר חגד וחמץ אל ת תערץ וחל תחת בי עמוך יהוה אלהיך בכל אשר מלך: הלח פבירתר תגם ועילם לא תרמ ילה תתבר ארי בסערו: מימרא דיני אלה בכל מתר דתהר יורי יוור זות יוובע ניהי שמעו בכל הארץ ינהנה מימרא דיי בעני דיהשוע והוה צמעיה סהי בכל ארעח ו סהי ער דא

יתברך וישתבח שמא רבא דדישא די לעילא חייא וקיימא מברך הוא לעלם ולעלמי עלמיה: נשלמו בענות הבה

נשלנינו

כשלמו הענינות שמפטירים בהם בעזרת האל יהוה בורא השמים ונוטיהם

122

(שבת שבחנוכה מפשירין בה בנרות בפריה והיא רני ושמחי : נאם היו בה שתי ש שבתות מפשירין בשנייה בנרות שלמה והיח וועש חירום וגומר וכבר נכתבו שם שתיהן למעלה:

שושרש

נהבותב של הזלים בכון התלמניוש והסופרים בענרת החל הגדול הגבור והנורא נשלמה בו ההפערה אשר היא לעין דוושיה מאירה מותאבן בעסר רנבי בחבמים והנבובום משורי וכשפוש מנהירהי היום יום אחד שנים בו משלום בן צרוך של כמוחר שוש בן צרין לחדש חדר הנחדר שנת מה בצל בן יונה בן נד מירוע פגם מרן בטיוורי נחוו על החרום רגלי מבשר השם בה ימחול לי על כל מחוד משמוע שלום מכשר טוב ליציוה שבנתי ומשיתי ונסתר טעיני במחמר משיח שתי ועקב תהח שכה זו סום וקוץ לכל (משים גמירות ושרחלחי צרה תחלה וראש לפשורת וציים עה שנחות מי אומה כוהורה ישמי עיה מל פורח יי ובין מנסתחוד "ונכתבה לעל שם ステマシン מהרה שבי כא הילף העוביםנה מה לבית הבחירה " אחב זמה נעים נשע במי שמצא: שעשועים יילד מפני שעות אל בחיינו ובימינו בן יחטורה משים וחרים יהלח とかっち אדיר (נורתי 🎄 שנים דרין מומילכת כוח החרון ה גבות יומן השמש הכתמדי בן הגביד カシ コンド הנטלה לשם שפרה 'הומן ידונוהו לכני । संदर्भन צכות יהשם בת 120 ישביעו ללמוד וללמדי נטוב עם אנשים קסםן וכשמו כן תחלתו שוב צאת משם חרון בכרוחר לשמור ולעשותי אמן כן יהי מן מדיבת לדע 2175 702 : 1757 כחום וגדוב לברכה

השם בה יובהו להגות בה ולדבדך בשנינה הוא וורעו וורע ורעו עד פוף כל הדורות יניביים עלון מקרא-שבתוב לא ימושו מטיך ומני ורעך ומני ורע ורעך אמר לי מעתה ועד עולם בץ תהה רעוא מן שמיא ותימרון אמן :

תושלבע

ברכות ההפטרה לפניה ולאחריה

ברוך חתה יו חלהיכו מולך העולם אשר בחר בנביחים טובים ו ורצה בדבריהם הנאמורים באמתי ברוך אתה יו הבחר בתורה צמשה עבדו ובישראל עמון ובנביחי האמת והצדב :

ברוך אתה יב אלחינו מלך העולם צור כל העולמים ה הצדיק בכל הדורות החל הנאמן החל העושה המדבר והמניים שכל דברין אמת וצדב: נאברך אתה מוח ל אלהינו יונחמנים דבריך ודבר אחד מדבריך אחור לא ישוב ריזם יכי אל פר מלך רחמן וכאמן אתה ברוך אתה יינ יהחל הנחמן ככל דברין: את צמח דוד עברך מהרה תצמיח יקרנו תרום בישועתיך יכי לישועתר קויכו כן היום ברוך חתה לי פוצמיח זרן ישועה מאן דור : רחם של ציון בי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושיעית תניום כהם ותכנה מהרה בכוך אתה יי משמח ציין ישכותיכן יי חלהיכו בחליהו הכביח טבדףיו ובמלכות דוד משיחך במהרה יבוח ויגל לבכן על כסחו לא ישב גר וצמ יכחלו עוד אחרים את כבודוי כי בשם קדשך שלא תכבה כרו לעולם ועדי ברוך אתה ני מוגן דור: ונל התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבתהנה שמתת לנו לי אלהעו לדרושה ולמנוחה לכבור ולתפארת על הכל יי אלהיכו אכחכן מודים לך ומברבים אותך יתברך שמך בפה כל חי תמיד לעולם ועדי ברוך אתה יצ

על התורה ועל הטבורה ושל הכביחים ישל יום מה המרות הגה ועל יום טוב מקרא חג השבועות הגה (על יום חג המצות הגה ועל יום טוב מקרא קדש הגה לפדושה ולמנוחה לששון ולשמחה לכבוד ולתכחרת (על יום חג הסכות הגה (על יום שמיני חג עצרת הגה) על הכל יהו חלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך בנה כל חי תמקד לעולם ועדי ברוך אתה לי מקדש השבת שכת הממים: אמן

לראש השנה

על התורה ועל העבודה ועל הכביחים ועל יום השבת הזה יועל יום הכפורים יום הגברון הגה שנתת לכו לי אלהינו לתדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת על הכל לי אלהצו אנו פונדים לך ומברכים אותדי יתברך שמך בסה כל חי תמיוד לעולם ועדי ודברך מלכינו אמת וקיים לעדי ברוך אתה לינ מלך על כל הארץ מקדש השבת (ישראל ויום הגברון:

לצום כפורים

זבל התורה ועל העבודה ועל הנביחים ועל יום השכת הזה ועל יום הכפורים הגה שנחת לגו לי שהען לקדושה ולמנוחה לכבוד האחילה ולסליחה ולכפרה לכבוד ולתפחרתי על הכלי אלהינו יחנו מודע לך ומברכים אותך יתכרך שמך בפה כלחי תמיד לעולם ועדי ודברך מלכינו אמת וגיים לעדי ברוך אתה ייבולך מוחל וסולה לעונותינו ולעונות עמו ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך כל הארץ מקדש השבת נו ישהל מיש הכפורים: אמן

ברוך לי לעולם אמן ואמןי

13)

H

沙

10

3)

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם אמן כן יהר:

threfer made it

שבת הגדול במלאכי

וערבה ליהנה מנחת נהודה וירושלים בימינולט וכשנים קרמוניות: ויתנקבל בייני בורבן אנש יהנדה ויתבי ירושלם ביומי עלמא וכשנין דמלקדמין יקרבתי חליבט למשנט והייתי עד ממחד במבשפים ובמנאנים ובנשבעים לשקר ובנשבי שכר שביר אלמנה ויתום נצוטה גר ולח ירחוני חפיר יחוה דבחות י ואתגליתי עליכון למעבד דצה ניהי מימרי בכון לסהיד מ מוחי בחרשית ובגיפית יובדמשתבעין לשקרא י ובחנסי אגר אגינה ארמלא וייתם ומסטן דין ג ניורא ולח דחילו מן קדמי אמר ייני צבאות: בי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא שתיתבו כליתם : ארי אבא יינ לא אשכיתי קימי דמן ואתון בית ישרחל לה אמון מדמן דמון דמיתר בשפשה הדין דיניה פסיב : למימי חבותוב ברתם שותרי ולח שמרתם שובו חלי ואשובה אנבם אמר יהוה צבחות וחמרתם במה כשוב: במוכני אבהתכון סטיתון מן גנימי ולא נטרתון

תובו לפולתני וחתפני במימורי לחיטבה לכון יני גבחותי אנור לי צבחות יוחם תימרו במדינתוב י היובע חדם אלהים והמה כי אתם קבעים דותי (אמרתם במודי ה יבעמך המעשר והתרומה הירגי גבר קרם דייכה ארי אתון מרגנין בדמי ואם תימחן במח ארגעטו קדמף במעשריה (בתרופותה בביחותה חתם כיחלים וחתי אתם קבעים תגני כלו : בכשותח אתון מתלטן ינדרמי אתון מורגין עביה כלהיו מביחו את כל המעשר מל בית החוצר ניהי שרה לביתי וכחנונו נו בנחר ממר יהוה צבאות אם לה אפתח לבם את ארצור א השמים והריקתי לכם בנכה ער בני די : אמר לביצים. איתו ית כל מעשריה לבית הוצרה ניהי פרנוס ל לדמשמשין בבית מקדשי ינסו כען קדמו בחדח: אמר לו גבעווב. אם לא אנינע לכון ינע כני שנייאדיני לתחית לכון יטובה עד דתימרון מסת : וגערתי לכל בתכל ולא ישחית לכם חת פרי האדבוה ולא משם לבם התפן בשרה תמני יהוה צבחות : ואניטילאים במעבלא ולא יעביק לכון ית עבא דארשאולא מתכיל לכון גופכח בתיתרה חמר יו צבחות ב אתכם כל הגנים כי תהיי חודם מרץ חפץ אפר יתורה

צבאות

135

切力

りか

מנה

257

אני

יכי

110

מנ

物

とひ

מש

117

アッ

ブカッ

עם

אלכ

שמנ

वर्द

קטנ

גבאוע: נושבענו יעכון יע פֿק תממיא אור משבענו אתון יתבין בארע בית שבינתי ועברין לה רטותי אמר ני צבחות : תוקו עלי דבריכם אמר ניג ואמרתט מוה בדברבו עליך י תקיפו קדמי פתאמיכון חמר יעי ואמרתון ואם תימרון מא חסגיכא למללא קדמך: אמרתם שוא עבר חלהים ומה בצע כי שמרלו משלתו וכי הלכנו דרנית מיפני יתנה צבחות: אמרתון להנאה מן דיפלח בייבי ומח ממין מתהני לכחי חרי נטרנא מטרת מימריה וחרי הליכנה במכיכות רוחה מן קני צבחות: ועתר חנחלו מחזירים גדים גם נבכן עשו רשעה גם בחנו אלהים וימליטו: וכען אנחנה משבחה רשיעין אף התניימו עברי חטחה אף בסיחוי קני ומשתיגבו : מג נרברו ירמי יהוה מיש אל רעהו ייקשב יהוה נישמע ניפתב ספר גברון לפציו ליראי י יהוה נצחשבי שמו : בכין ממללין ידחליה דיינ גבר עם חבריה ושמיע ביי וגלי ברמוהי יואבתיב ספר דברנית קדמוהי לדחלית דייניג ולדמתחשבין ליהרה שמיה : והיו לי חמר יחור צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי שליתט פחשר יחמל איש על לנו ה הַטַבּרְ אֹתוֹ י נִיהוֹן קָרָמִי אַמֹר יִי צבְּאוֹת בּיוּמַא יַדְאַטָּ

שלפי לשעבר סמולתא מאחום עליחון יבפוח דחיים א אוברוא יעל בריה דפלח יוניה משבתם וראיתם בין צ זריה לושט בין עבר אדינה הלוחים למשר לח עבדיו ו יותתובין ותחזון בין צדיה לקשיעיח בין דסלח ציוני לדלח פלח קדמוחו: כי הנה ב היום בח בער כתנור והיו כל צרים וכל עשי רשעה תש וצהט חתם הייום הבא אמר יהוה צבאות אשר לח יעוב להם שרש וענף: א ארי הא יומא אָתִי בעיר כאישתא בתנורא ניהון כל ר רשיעיא יוכל עבדי חטמה חלשין בקשאי וילחיך יתהון יומא דאתי אמר יי צבאות דלא ישבוך להון בר ובר בר: וגרחה לכם ירחי שמי שמש צדנה ומרפא בכנפיה ויצחתם ופשתם בעגלי מרבב : ותדנח לכון דחלי שמי שמשא דיבנו וחסותה בכנפתה ותפזון ותסגון בעגלי רבהה: נעסותם רשעים בן יהיו חפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני טשה אניר יהנה צבחות: ותדושון רשיעין יארי יהון לשמח תחות פרסת רגליכון ביומא דחנא עבידיי אמר עיב צבאות : זכרו תורת משה עברי אשר צויתי אתו בחרב על כל ישראל חבים ומשפטים: ארכרוי אוריחא דמשה עבדי ידפקידיות יתיה בחרב על כל ישראל לשמא יתהון ביימין ודינין :הנה אככי שלה לכם את בל שיה הנביח לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא החנא שלח לכון יתר שיה כביח קדם מיתו יומא דטתיד למיתי מן קדם יי רצא נדחילא **נ**

37

אוחילא : וושיב לב חבות על בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא ותכיתי א את המרץ חרם יותיבלב אבניו על בנין ינכב בניח על חבנתתון דלמח אתגלי ימשכח כל חרשה בחובהה וממחיניה גמירה הנה אנכי שלח לבט את אצוה הכביח לפני בנה יום יהוה הגדול והנורא :

שמנו דבר יהוה בית יעוב וכל משפחת בית ישוש קבילו פתנמח דיני בית שינד יוכל ברעייות בות ישרחל : כה אמר יהנה מה מצאו אבתיכם לי בו עוליכי החבל מעול מעלי נילכו חחרי ההבל ניהבלו: כדנן אטר איז מא השכחו אבהתכון במימרי שינר שבני אתרחלו מרחלתי וטעו בתר טעוותא והוו ללמוי תצא המנרו חיה הלהיך יהוה המעלה התנו מחרץ מ מצרים המוליך חותנו במדבר בחרץ ערבה ושוחר בחרץ ציה וצלמות בחרץ לח עבר בה חישורה ישבחרם שם: ולח חמרו נדחל מן קייני דחמיק יחנה מארעה דמצרים ידרבר יתנה במדברה בחורוו בחרע מישר יחרוב בחרע צריח וטלימותח בחרעי דלא ערא בה אנש ולא חתותב אכשא דמן: ואביא חתכם אל ארץ

הכרמל לחכל פריה ושובה ותבחו ותשמאו הת ארצי ונחלתי שמתם לתועבה משעילית יתכון לארעיד רשראל דהות מנצבה בכרמלא למיכל אבה ישובה ועלתון וסחיבתו ית חרע בית שכינתי -ואחסכתי שויתון לפולחן שעוותא : חכהכים לאב אמרו איה יהוה ותבשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו בי והכבחים, כבחו בבעל ואחרי לא יועילן. הלכו : בהניח לח לדחל מן הייצי ומלפי אוריותא לא אילפי למדע דחלתי ימלכיא מרדי במימריי ונבני שזרא מתנבן בשום שנותא תבתר בלא יהנין להון אולו : לכן טוד אריב אתכנו בתוכם יחוה ואת בני בניכם אכיב: בכין: אנגן עתנה לאתפרעה מנכון אמר יוג ימן בני בניכנרינוברת כעובריכון אנא עתיד לאתנורעא: כי עברני אורב בתיים ורחו וקדר שלחו והתכוננו מאד ורחומן היתה כנחת : ארי טיברו לנגוות בתאי וחגו ירי ולמרינת ערבחי שלחו ואסתכלו לחדא וחמי שמואי דגלן מכרך לכרך וממדינה למדינה כטלין ירד טעוותהיון ומובלין להיו עמהיון ובחתר דחכון שרן פרסין

かりしり

ケルカ

フケンブラ

'A)

ַעְבי

יקר דרונ

הַע

אתנ אתני

וושו

פרסין ית משכניהון ומקימין ית טעונתהיו וסגדין -להון . חידא היא אומא כ ולישן דעבדת כנתכון בית ישרחל : ההימיר גני חלהים נהמה לח חלהים ועמי המיר כבודו בלח יועיל: הח עממיח בא שבצו פולחו טעותא נאנון טענון דלית בהין צרוך ועמי שבצו פ פולחבי דבריליה אנח מיתי עליהון יקרא ומגלו בתר רצא יהנון להון: שמו שמים על זאת ושערו חרבו מחד כחם יהוה: התחבלו שמיח על כדין געל א ארעה דישרחל דעתידה למחרב ועל בית מקדשה דעתיד לאצטרחה ועל דעוברין ביסין עבדו עסני ל לחדרו אמר ייב: כי שתים כעות יעשה טמי אתיעגם מתור מים חיים לחצם להם בחרות בארות . נשברים אשר לא יכילו המים יארי תרתין בישן. ע עברו עמי פולחני שבינו דבריליה חכח מישי שליח יקרה כמבוע דמיין דלח פסיה יושמו בתר טעותובה דחנון לחן כגובין תבירין דלא יכלין לבייפטו משו: העבר ישראל אם יליד בית הוא פגרוע חיה לביו: הכעברא הנה ישרמל אם יליד ביתח הוא , מנדין א אתמוסר לבגוגין : עליו ישחגו כפירים נתכו קולטין וושיתו חרצו לשמה עריו נצתו מבלי יושב : עלוחי

הפשרת אלה מסעי

יכלון מלביוז ירימון קלהון יושניחו אדעיה לצדני קרונהי ידיין טבלי ידים גם בני כני ותחפנחק ירעור ברבר אנ בני כם ותח מפים ותחפנתם ישמקון ליבנל (יבאו לכבון במון לבלון האור עיחשור לך ענבר חת יתנה מכריף בעת מוליכך בדרך: הלא דַח פורענותח תתעביר מניך יעל דשבגונ מת פוקעולה גאב אלעו האונגול אונעא עלנא ולא הליכת בה : נעתה מה לך לדרך מצרים לשתות מי שיתור ומור בי לדרד אשור לשתות מי נהר י וכען ימא בבין לאתחברא לפרעה מלכא דמצרים למרמי דכוריכון בנהרא ומא לכון למגבר בים עם חחורחה לאגלאה יתכון בהלחה מעבר פנה יתיסרך לעתר ומשובותיך. תוכיחוד נדעי ורחי כי רע ומר עובך את יתור אלפיור ולא פחדתי חליד נחם חדכי יחות צבחת: אוניותי עלך יסורין ולא מעעת מבשתיך ועל ד דלא תבת לאוריתא פורענותא תתעביד מניף. ו ורע מוצאי ארי בשנה (מרינה איתי עלר ירושם

22)

2

J

か

t

可

12

冰

ロ

ور

かり

בנ

3)/)

יעל דשבינת נו פובותנו דיי חלנון י נבוו שיינוי נחלנוי להביל עינך ' חמר ני חלהים צבחות : כי מעולם שברתי עולה נתקתי מוסרתיך ותאכנרי לא אינור בו על כַּל גִבְעָה גִבּהָה וְתַּחָת כַּל עֵץ רַיְעבון מַחְתצִייה גונה: ארי מעלמא תברית ניר עמסניא מצוריכון פסקית חנקיכון. נחמרתון לא מוסוף למעבר ער מימנר ארי על כל רמה ומנוטלא 'ותחות בר איקו תבום. עונ פֿקנען קחת ווער: ועורכי נחתוה שורה כולה גרע חמת וחיך נהפכת לי סורי ה הגפן בכריה: (אכה ציימתכון שדמי במנצב ג גופנא בחירא כולכון עבדי משוט ואיכרין אש אשתניתון בָּרָמִיי בְּעובַרִיכון מִקּנֹלּהָנִיִּא סְטִיתון מבתר פולחני הויתון כגפן דלית ביה הנחנה: כי אם תכבתי בעתר ותרבי לך ברית נכתם עובר לפַני נחם ארני יהנה : ארי אם את תרמן ל לאתניבאה מחוביך במה דמניגו בנתרה ומחוריו בצוריתה הו ברושם כתבוח דבה בין סגיאו -חוביך קדמי חמר יני חלהים: איף תחמרי לא

כטמאתי אחרי הבעלים כא הלכתי ראי דרכן באוא דעי מה עשית בכרה לכה משרכת דרכיה: איכדין תימרין לח חסתחביתי ובתר טעות עממיאיליד הליכית גקופי עיבך על הורחתיך כד הוית יתצא בחלתח לקביל בית פעור דעי מוא עבדת הוית רמיות לינו כתח קלילה דמו ולכלה אורחתהא -פרהי למד מדבר באות נפשיו שאפה רוח מאנחה מו ושיבנה כל מבצשיה לא ויעפו בחדשה כמ ימצחונה : בערודה דמדורה במדברה ברנות נפשה שתיא רותא בילודא בין כנשתא דישראל מרדות ושעת מן חוריתה ולח צביח למתב נבידו חימר להון כל בעהא דחוריתי לח ישתלהון בצמונה שבחונה: מנעי רולף מיחף וגרוכך כות שוה ותחמרי מותש לוח כי חתבתי גרים ושחריהם חלך: מנעי רגליך מלאתחברא ל לטממיה ופומיך מלמפלח לטענותה וחמרית תבית מבתר פולתכך לא ארי רחימית לאתחכוו לטמממשי ובתר פולחן שטותהון אחף: כ כבשת תנב כי יפשא בין חבישו בית ישראר המנה

כבהתת כין בהי וכהניה אתה ול פנים נ מו זוב מו זוב בפולחי

המה ב

למירן (תיר ו

וכעדן

כעת ל

יהנמון י

יועניב לעניב 229 (2000)

המה שלביהט שריתם וכהניתם ונביתויהם: כ כבהתת גבר דמתחשיב מהימו ומשתכח גנם כין בהיתו בית ישרמל אנון מלביהון רברבניתו נכהניהון ונבייהון דשקרא: אמרים לעץ אבי ש אתה ולחבן את ילרתנו כי פנו אלי ערף ולא פנים נבעת רעתם יאמרו בומה והושיעינו: א אמרין לצלם שעה אבונה אתי ולמה דכותעביר מן אבנא אמרץ ליה את בריתנא ארי אחזרו ב בפולחני קדל ולח שניחו דחלתי לצביל חביחוי נבעדו דבשתח חתיח עליהון כפרין בשעותהון נמודן קרמי וממרין רחים עלבח ופרוצנה: (מוה הלהיד חשר עשית לך יהומו אם יושיעור בעת כעתיק לי מספר רעתיך עליף היי חלהיד יואן דחלתכון דינברתון לכון. ימולה ! יהנמון מם יכלין למופרהכין בעדן בישתכון ארי מפין קרניכון הנחה דחלתכון דשת יהודה: אם תשוב ישראל נחם יהוה אלי תשוב ואם תסיר שרוציך מנכני ולא תנוד: אם תמניב ישראל לפולחני חמר יוב תתקבל תיובתך

שר באן תוחתם גניות המשל משבעת תי יחוד באמו במשתם ובצרות וחובר בו גנים ובי יחוד באמו אם תריים בשמי זיים האות "ב ברושא בריכא ישתבותו

רכיף לי

ACONTON AND THE MAN MAN AND THE

MONDA NOTO THE STATE OF THE STA